Çankaya Üniversitesi gündem

www.cankaya.edu.tr

Sayı: 44 Nisan 2012 ISSN 1304-9836

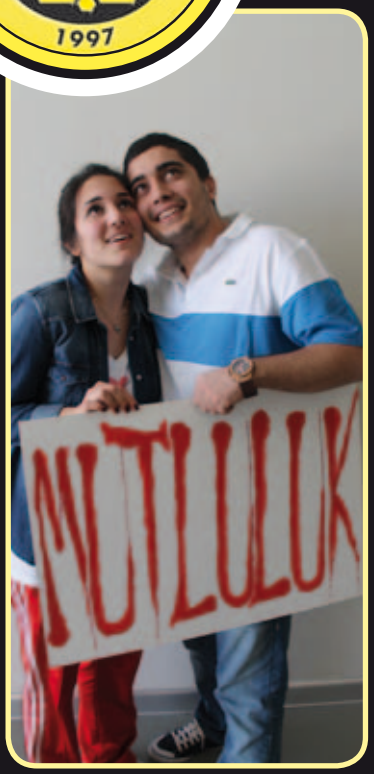

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

KENDİNDEN DEĞİL, SİGARADAN VAZGEÇ

SİGARAYI BIRAKMA KAMPANYASI

ÖDÜLLER
IPAD 2
NETBOOK
6 AYLIK HAVUZ ÜYELİĞİ
VE
SÜPRİZ HEDİYELER

Kariyer Yönlendirme ve Geliştirme Birimi
&
Kültür Hizmetleri Müdürlüğü

Çankaya Üniversitesi
gündem
44. sayı

Çankaya Üniversitesi Adına Sahibi:
Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Yrd. Doç. Dr. S. Cem Karadeli
genelsekreterlik@cankaya.edu.tr

Yayın Kurulu:
Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç
Prof. Dr. T. Nahit Töre
Yrd. Doç. Dr. S. Cem Karadeli
Yrd. Doç. Dr. Ertuğrul Koç
Öğr. Gör. Dr. Gülşen Çulhaoğlu
Okutman Kerem Gün
F. Besim Kavukçu
Havva Tuğçe Süer
Begüm Şen

Yazı İşleri:
Ayça Tatoğlu

Yayın Hazırlık:
Ebru Sır

Fotoğraflar:
Doğan Dereağzı,
Şerafettin Karaköy

Yönetim Yeri:
Çankaya Üniversitesi
Eskişehir Yolu 29. km 06810
Yukarı Yurtçu - Yenimahalle / Ankara
Tel: 0312 233 10 00 / 1285

Tasarım:
Turuncu Digital Reklamcılık Matbaacılık
Tic. Ltd. Şti.

Basım yeri ve tarihi:
Ajanstürk Gazetecilik ve Matbaacılık
İnş. San. A.Ş.
İstanbul Yolu 7. km Necdet Evliyagil Sokak
No: 24 Batıkent - Ankara,
25 Ocak 2012

Çankaya Üniversitesi
Yayım Müdürlüğü tarafından hazırlanmıştır.

Dergide yayınlanan yazılar kaynak gösterilerek kullanılabilir.

İmzalı yazılardaki görüşler yazarlarına aittir.

Üç ayda bir yayımlanır.
Yerel süreli.

BU SAYIDA

7 *"Her Durumda Mutlu Olmak Zorunda Değiliz; Ama Her Durumda Güçlü Olmak Zorundayız"*
Prof. Dr. Üstün DÖKMEN

18 *Yaşamak Mutlu Olmaktır*
Yrd. Doç. Dr. Ozanser UĞURLU

22 *"İnsanlar Mutlu; Ama Bunu Yansıtmayı Beceremiyorlar"*
Serkan KIZILBAYIR

26 *"Mutluysanız Eğlencelisinizdir"*
Cem AKALIN

33 *Spor ve Mutluluk*
Bedriye HÜLYA
Özge KANTAŞ

42 *Mutluluğa Giden Yol: Hayallerini Gerçekleştirmek*
Gürkan GENÇ

56 *Pozitif Psikoloji ve Mutluluk*
Yrd. Doç. Dr. Gülbahar BAŞTUĞ

63 *Mutluluk ve Cinsellik*
Doç. Dr. Cebrail KISA

66 *O Resim Hâlâ Yapılamadı Nâzım Usta*
Okutman Kerem GÜN

74 *İktisadi Mutluluk!!!*
Yrd. Doç. Dr. Dilek TEMİZ

76 *Sigara-Siz+Yaşam=Mutluluk*
Gamze KAHYAOĞLU

78 *Mutluluğa Yüzmek*
Simge ŞAHAN

80 *Mutluluk = Tatmin*
Yağmur KARALAR

82 *Karanlığın İçinde Doğan Bir Umut Işığı: Mutluluk*
Buğra ÖZEN

83 *Öğrencilerimizin Gözünden Mutluluk*

88 *Depresyon*
Arş. Gör. Nağme KAŞMER

91 ***Öğrencilerimizden***

Sıkı Durun Çinliler Geliyor
Recep BAYRAM

Sevgili Yalnızlık
Hakkı Mer t DOĞU

Nedir Bu Orta Dünya?
Yaşar Kaan KAYA

Gül
Mehmet GÜZELTAŞ

Türkiye'nin Endüstri Mühendisliği Öğrencileri 33. Kez Buluştu
Büşra ÖKSÜZ

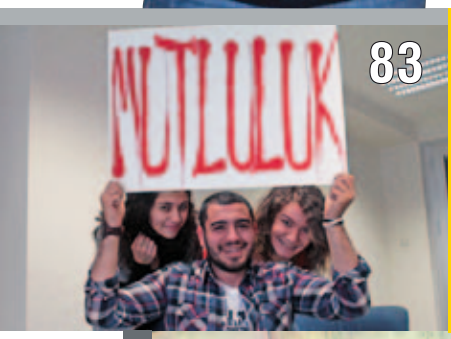

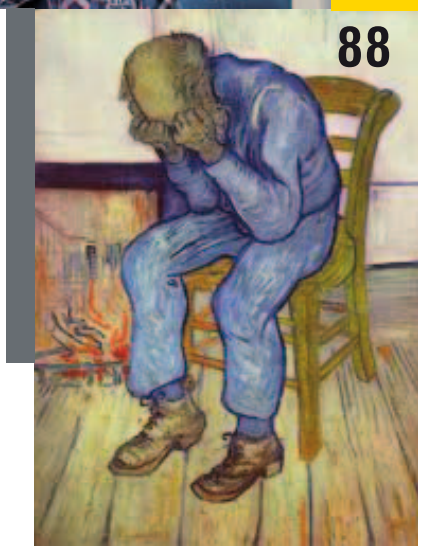

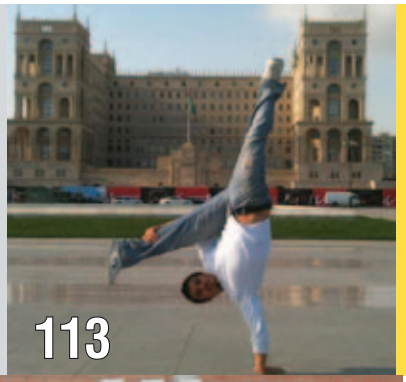

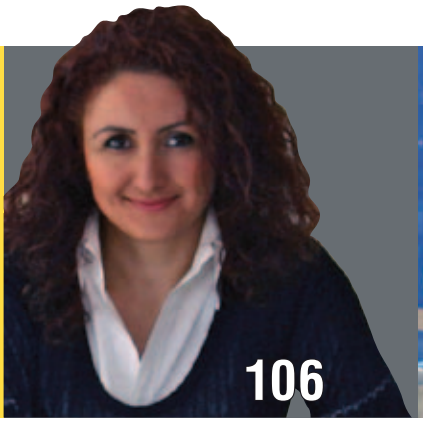

Rekabet
Merve ERDOĞAN

Endüstri Mühendisliği Nedir?
Dilşad KARADUMAN

Çankaya Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Kulübü Olarak 2011-2012 Akademik Yılı'nın İlk Teknik Gezisini, Eskişehir Arçelik Buzdolabı Üretim Tesisleri'ne Yaptık
Büşra ÖKSÜZ

105 *KADUM Politikada ve Afetlerde Kadınlar Neyi Değiştirebilir?*
Yrd. Doç. Dr. C. Akça ATAÇ

109 *Savcılık, Hukuk ve Türkiye'de Savcı Olmak*
Mehmet Erdal BOZKAYA

113 *Capoeira*
Halit YALÇIN

115 *Marka Bulmanın Püf Noktaları*
Belma CANBAY

117 *"Okurken Çalışanlar, Neyi Sevdiklerini Daha Erken Keşfetme Şansına Sahip Oluyor"*
Pınar AYDIN YILMAZ

120 *"Üniversitedeyken Kendinizi Çok İyi Yetiştirin"*
Cihan AYDOS

125 *Çanakkale Kara Savaşları*
Öğr. Gör. Dr. Tüzel ATICI

134 *Hesapro*
Yrd. Doç. Dr. Murat SARAN
Öğr. Gör. Dr. Benhür SATIR
Uzman Burçin TUNA

137 *Hallaç*
Okutman Kerem GÜN

138 *"Hepiniz Van'da İdiniz"*
Emrah YAYLI

140 *Bilgisayar ve Göz Sorunları*
Dr. Kutlu KÖSTERİT

143 ***Kitap Tanıtımı***

144 ***Haberler***

153 ***Topluluk Haberleri***

161 ***Fotoğraflarla Moskova***

165 ***Basında Çankaya Üniversitesi***

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

SEDAM

SÜREKLİ EĞİTİM, DANIŞMA VE ARAŞTIRMA MERKEZİ

KPDS HAZIRLIK KURSU	İNGİLİZCE KONUŞMA GRUPLARI
18 ŞUBAT - 19 MAYIS 2012	21 ŞUBAT - 15 NİSAN 2012
TOEFL IBT HAZIRLIK KURSU	**İŞ İNGİLİZCESİ KURSU**
18 ŞUBAT - 6 MAYIS 2012	21 ŞUBAT - 15 NİSAN 2012
GENEL İNGİLİZCE KURSU	**RUSÇA KURSU**
21 ŞUBAT - 17 HAZİRAN 2012	21 ŞUBAT - 13 MAYIS 2012

KURSLAR UZMAN EĞİTMENLER TARAFINDAN YÜRÜTÜLMEKTEDİR.

DIŞ TİCARET YÖNETİMİ SERTİFİKA PROGRAMI

28 ŞUBAT - 24 MAYIS 2012

İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ SERTİFİKA PROGRAMI

28 ŞUBAT - 22 MAYIS 2012

MUHASEBE VE FİNANSMAN YÖNETİMİ SERTİFİKA PROGRAMI

28 ŞUBAT - 3 MAYIS 2012

PROFESYONEL PAZARLAMA VE SATIŞ TEKNİKLERİ SERTİFİKA PROGRAMI

28 ŞUBAT - 19 NİSAN 2012

PROGRAMLAR SEKTÖR PROFESYONELLERİ VE AKADEMİSYENLER TARAFINDAN YÜRÜTÜLMEKTEDİR.

Tel: 0312 284 45 00 / 369 - 271 • Faks: 0312 285 18 49 • Öğretmenler Cad. No: 14 100. Yıl 06530 Balgat / ANKARA

e-posta: sedam@cankaya.edu.tr • http://sedam.cankaya.edu.tr

başyazı

Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç
Çankaya Üniversitesi Rektörü

Yüz'de ısrar etme, "Doksan" da olur
İnsan dediğinde, "Noksan" da olur
Sakın büyüklenme, "Elde" neler var
Bir ben varım deme, "Yoksan" da olur
Hatasız Dost Arayan, "Dosttan" da olur

Hz. Mevlâna

editörden

editörden

{ F. Besim Kavukçu }

Türk Dil Kurumu, mutluluğu, "Bütün özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan duyulan kıvanç durumu. Ongunluk, kut, saadet, bahtiyarlık, saadetlilik." olarak tanımlıyor. TÜİK ise 2010 yılında yapılan bir araştırmanın sonuçlarını geçtiğimiz günlerde açıkladı. Araştırmaya göre Türk halkının mutlu olma yüzdesi, bahsi geçen yılda %62 oranında çıkmış. Peki, gerçekten böyle mi?

Kapak konusu hakkında çalışmalara başlarken mutlulukla ilgili genel bir tanım bulmaya çalıştım; çeşitli kaynakları araştırdım, insanlarla sohbet ettim ve gördüm ki genel geçer bir mutluluk tanımı yapılamaz. Bu, tıpkı mutluluğun resminin çizilemeyeceği gibi bir kavram. Bence mutluluk ve huzur ikiz kardeşlerken sizce mutluluk, aile kavramı ya da sağlık olabilir. Belki de maddi olanaklarınızın fazla olması, kim bilir belki de aşktır sizi mutlu eden. Etrafta bu kadar yoksulluk, terör, doğal afet ve gergin bir dünya varken nasıl mutlu olunabileceği de başka bir soru işareti tabi...

Devamlılık gösteren bir mutluluğun yakalanmasının imkânsız olduğunu ve hatta gerekli olmadığını düşünüyorum... Düşünsenize, yüzünüzde sürekli bir gülümseme taşıdığınızı, o zaman ne anlamı kalırdı gerçekten mutlu olacağınız bir durumu yaşamanın? Hayatın birçok açıdan zorluklar taşıdığı hepimizin malumu... Zaten önemli olan, bu zorlukların arasından birkaç gülücük zamanı çalabilmek değil mi?

Gündem'in bu sayısında "mutluluk" kavramına birçok açıdan yaklaşmaya çalıştık. Kimi röportaj ve yazılarımız, size umut ışığı yakarken bazı paragraflarda belki de içiniz kararacak. Tıpkı hayat gibi, değil mi? O kadar geniş bir çerçeve çizmeye çalıştık ki yap-bozun bazı parçaları eksik kalmış olabilir. Bizleri kırmayarak röportaj taleplerimiz kabul eden, emek harcayarak görüşlerini yazıya döken herkese çok teşekkür ediyorum. Kapak tasarımımız gerçekten çok doğal ve farklı oldu. Bu farklılığı, verdiği pozlarla oluşturan herkes bizi çok "mutlu" etti. "Mutluluk" kartonunun hazırlanmasında emeği geçen yetenekli ellerin sahibine de özel bir teşekkür borçluyum.

Bu sayımızın hazırlanmasında büyük katkı sağlayan Yayın Kurulumuzun dışında, Psikoloji Bölümümüzden Yrd. Doç. Dr. Ozanser Uğurlu'ya da ayrıca teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Dergimizde emeği geçen herkes adına keyifli okumalar dilerim...

kavukcufb@cankaya.edu.tr

Prof. Dr. Üstün DÖKMEN
Akademisyen, Psikolog, Psikolojik Danışman, Tiyatro ve Roman Yazarı

«HER DURUMDA MUTLU OLMAK» ZORUNDA DEĞİLİZ; AMA HER DURUMDA GÜÇLÜ OLMAK ZORUNDAYIZ

mutluluk

Pek çok sıfatı isminde birleştirmeyi başarabilmiş, Akademisyen, Psikolog, Psikolojik Danışman, Tiyatro ve Roman Yazarı, Prof. Dr. Sayın Üstün Dökmen ile hayattan, mutluluktan ve daha birçok şeyden evindeki çalışma odasında konuştuk.

Sayın Hocam, bildiğim kadarıyla üniversitede okurken alan değiştirmişsiniz. Bunu temel alarak, değişime neden ve ne zaman karar vermeliyiz?

İki seçim hayatta çok önemlidir. İlki meslek seçimi, ikincisi eş seçimi. İkisinde de toplumun ortalama tavrı, insanları bağımlı kılmaktır. Kişi evlenmeye karar verdiğinde, aklının bir köşesinde "Annem beğenir mi?" sorusu olur. Bu soruyu kız da erkek de kendi kendine sorar. Toplumumuzda gençlere hem de küçüklüğünden beri seçme özgürlüğü verilmiyor. Elbette her konuda % 100 seçme özgürlüğü olamaz; yani ormandaki mantarı yiyip yememe konusunda seçme özgürlüğünüz olamaz. Bazı hataları yapmamamız lazım. Meslek konusunda da insanların seçme özgürlüğü olmalı. Aileye göre, tıp fakültesine gitmesi doğru çocuğun; ancak çocuk bunu istemiyor.

Çocuğumuz bir miktar büyüdüğünde pozitif bilime yatkın olsun istiyorsak, erken yaştan itibaren çocuğa seçme özgürlüğü vermeliyiz ki ileride yaptığı seçimleri daha sağlıklı olsun. Lise son sınıflarda yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre, öğrencilerin yarısından fazlası hâlâ hangi mesleği yapması gerektiğine karar verememiş durumda. Çoğunluk, sınav sonucunda aldığı puan nereye tutarsa o bölüme gitme zihniyetinde. O güne kadar çocuğa seçme hakkı vermezseniz, çocuğun bu durumda olması normal.

Dünyada iyi meslek yoktur; kişiye uygun olan ya da olmayan meslek vardır

Ben de bir ara mimarlık okumak istiyordum sonra ondan vazgeçtim ve sosyal bilimler okumak istediğime karar verdim. Siyasal gibi, edebiyat gibi, tarih gibi, tiyatro yazarlığı gibi… Lisenin fen bölümündeydim; dolayısıyla Üniversite Sınavı'nda fen alanında hemen her yere yeten bir puan aldım; ancak; dediğim gibi, sosyal bilimler istiyordum. O konuda da kafam net değildi: edebiyat da olabilirdi, tiyatro yazarlığı da... Bir ara konservatuarın kompozitörlük kısmına girmeyi düşündüm; ancak eğitim yedi yıldı, uzun bir eğitim süresi olduğuna karar verdim; ancak öğretmenlerim ve çevrem, aldığım puanın ziyan olmaması için sosyal bilimler yerine fen bilimlerini tercih etmem gerektiğini söylediler. Gençlere böyle karışmamak gerekiyor. Puanım ziyan olmasın diye Hacettepe Üniversitesi Fizik Bölümü'ne girdim. O zamanlar dört sene okuyunca, lisans alıyordunuz, bir sene daha okursanız Fizik Yüksek Mühendisi oluyordunuz. Fiziğin mühendisi olmaz hâlbuki. Bölümün adını fizik koyunca kimse gitmemiş; arkasına bir mühendislik sıfatı koymuşlar, cazip olmuş gibi bir durum var. Akıllıca bir çözüm; ama dürüst

değil. Bölümümde üçüncü sınıfa geldiğimde anladım ki puanım ziyan olmamıştı; ama fizikçi olursam hayatım boyunca ben ziyan olacaktım. Fizik, kötü bir bölüm değil; ancak bana uygun değil. Bakınız, dünyada iyi meslek yoktur; kişiye uygun olan ya da olmayan meslek vardır. Uzaydan, dünyadan saatin kaç olduğunu sorsalar cevap verebilir misiniz? Kime göre ya da hangi zaman dilimine göre saati söyleyebilirsiniz? Soru anlamsız, cevabı imkânsız. Bunun gibi, yine uzaydan dünyanın en iyi mesleğini sorsalar, soru anlamsız, cevabı imkânsız.

Çocuğa küçüklükten itibaren seçme özgürlüğü verilmeli. Kızlarım küçükken bir kuralımız vardı. Alınması gerekenler dışında herhangi iki şeyi almaya hakları vardı, üç değil; ama sadece iki adet. Eğer üçüncüyü almayı çok isterse bir dahaki alışverişi beklemeleri gerekiyordu. Böyle olunca istenen on adet şeyden sadece ikisini alabileceğini biliyor ve aralarından seçim yapma şansına sahip olabiliyordu; böylelikle seçim yapmayı öğrendiler. Hayat boyu her şeyi alamayız. Mutlaka seçimler çıkar karşımıza. Psikoloji biliminin önemli yaklaşımlarından biridir, "Seçme Psikolojisi". Bunlar bizde verilmiyor, küçüklükten beri çocukları bağımlı kılıyoruz.

Ben de meslek seçimimi düzelttim yukarıda anlattığım gibi. Üç senelik bir eğitimden sonra bölümü bıraktım. İstesem üç senenin sonunda ortaokul fizik öğretmeni olabilirdim; ama onu da tercih etmedim. Ailemin itiraz etmemesi de önemli bir unsur oldu ve psikoloji bölümüne geçtim ve bitirdim. Şimdi alanım psikoloji. Akademisyen olarak psikoloğum, psikolojik danışmanım. Bunun yanında yazarlık yapıyorum, sanat, roman yazarlığı ve tiyatroyla uğraşıyorum.

Sizin programlarınızı seyredenler, kitaplarınızı okuyanlar, paylaşımlarınız doğrultusunda hayata bakış açılarını değiştirmeye başlıyorlar. Peki, bu değişimin devamlılığı hakkındaki bir gözleminiz var mı?

Konferanslarımda insanların gerçekten etkilendiklerini görüyorum; fakat bu etki uzun sürmez. En fazla bir hafta sürer. Bazen tek bir televizyon programımı izleyip etkilenen, devamında ikincisini izleyip etkilenen ve devam eden insanlar oldu. Bir zaman, "Evliliğimizi kurtardınız, sizin sayenizde boşanmadık" cümlelerini o kadar çok duydum ki. Hatta bir gün Sıhhiye'de biri, arabamın içerisine adeta atladı, taksiciymiş. Beni görünce arabasını sokağın ortasında bırakıp arabama koşmuş, zorla bindi; hatta ileride polis, trafik tıkandığı için adama doğru koşmaya başlamıştı. Taksici karısıyla boşanmak üzereymiş ve aynı zamanlarda ayrı ayrı benim programımı seyretmişler, aynı şey ertesi hafta da tekrarlanmış ve üçüncü hafta barışmaya karar vermişler. Bu gibi olaylarla karşılaşıyorum. Elbette benim dediklerim bir evliliği kurtarmaz tek başına, mutlaka arada başka şeyler de vardır.

Sadece Kişisel Gelişim kitapları okumayın

Etkinin devam etmesi için okumak gerekiyor. Sadece kişisel gelişim kitaplarını okumayın. Bir tane Doğan Cüceloğlu'ndan, bir tane benden kişisel gelişim kitabı okuyun; ama sadece bunları okumayın. Benim kitaplarımı başucu kitabı yapanlar var; bu doğru değil. Bana gelip "Kitabınızı üç kere okudum hocam" diyorlar, bunun doğru olmadığını düşünüyorum. Benim programımı etkilenmeye eğilimi olanlar izliyor zaten. Değişmeye niyeti olmayanlar, hiç açmıyor bakmıyor. Biraz niyeti olan şöyle bir göz ucuyla bakıyor, zihnine tat veriyor ve izliyor. İzledi etkilendi, bunun üzerine birkaç tane kişisel gelişim kitabı okudu, yeter. Roman okumak gerekiyor, tiyatroya gitmek gerekiyor, kaliteli film izlemek gerekiyor. Mesela son dönem Türk sinemasını ben çok beğeniyorum, kaliteli buluyorum. Son 15 – 20 yıldır çok iyi işler çıkıyor. Bir Nuri Bilge Ceylan, Bir Yüksel Aksu ve diğerleri. Bunlar çok iyi ve kaliteli film yapıyorlar. Klasik Türk filmleri varken, 1968 yılında Erol Taş'ın "Susuz Yaz" filmi vardı, çok kaliteliydi. Kitaba geri dönersek, Tolstoy okuyun, Yaşar Kemal, Hüseyin Rahmi okumak gerekiyor, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın *Saatleri Ayarlama Enstitüsü*'nü okuyun. Oğuz Atay'ı okuyun. İşte o zaman etki, kalıcı olur. Diyelim iki gün İngilizce kursuna gidersiniz, hoca çok iyi anlatır, etkilenirsiniz; ama o İngilizce sürmez.

Bugün insanlarla paylaştığınız görüşleriniz, yirmili yaşlarınızdan itibaren nasıl bir gelişim gösterdi, yaşın fikirler üzerindeki etkisi nedir?

Herkeste ayrı etki yapar. Yaş, elbette fark ettirir. Okuduklarınız, yazdıklarınız sizi değiştirir. Ülkemi seviyorum, dünyayı seviyorum; o yaşlarda da seviyordum. Ülkemi sevmem, dünyayı sevmeme engel değil. Peki, bu konuda çizgiyi nasıl çekeceğiz? Halide Edip Adıvar Hanım'ın Sultanahmet Meydanı'nda

söylediği söz, sanırım bu çizgiyi belirler. İzmir işgal edileli üç gün olmuş, Mustafa Kemal Paşa henüz denizde, Samsun'a çıkmamış. İstanbul'da büyük bir miting düzenlendi ve Halide Hanım konuştu. Cümlelerinden birisi çok önemlidir, der ki: "Hükümetler, devletler düşmanımız; milletler dostumuzdur." Bence bu çok önemli bir söz. İzmir'i işgal eden Yunan hükümeti, devleti düşmanımızdır; ama Yunanlıya düşman olmayalım diyor. 6 – 7 Eylül olayları olmamalıydı, çok ayıp ve bize yakışmıyor. Türk - İslam kültürü diye övünüyoruz; ama o olaylar bize yakışmadı. Muhtemelen kuvvetli bir provokasyon da vardı işin içerisinde; ama ne olursa olsun, yaşanmamalıydı. Devletten dost olmaz, kendi çıkarını düşünür; ama milletten de düşman olmaz, Yunanlı benim kardeşimdir.

> **"Atatürk`ü Nobel Barış Ödülü'ne aday gösteren tek kişi Venizelos'tur."**

Büyük savaşı Venizelos çıkardı, 1000.000'e yakın gencin ve ailelerinin hayatlarını kararttı. Yunanistan'dan gelip, Kütahya'da, Polatlı'da ölmelerine neden oldu. Kendi milletini ziyan etti. Bu insan, bizim düşmanımız. Savaş bitti, sağ kalanlar ülkelerine döndü, generalleri kurşuna dizdiler. Onların suçu yoktu, kazanamayacakları bir savaşa Venizelos tarafından sokulmuşlardı. Komşu ülkeyle savaşı kazanamazsınız. Venizelos, ülkesindeki savaştan sonraki ilk seçimi kazandı, görev süresi bitti ve siyaseti bıraktı. Atatürk'ü ziyaret etti, elini sıktı ve Türkiye'deki gelişmeye hayran odu. O andan itibaren Venizelos, bizim dostumuz. Atatürk'ü Nobel Barış Ödülü'ne aday gösteren tek kişidir. Ondan başka destekleyen olmadığı için de Atatürk bu ödülü kazanamadı.

Devlet adamı Venizelos, dedemin düşmanıydı, dedelerimizi öldürdü; ama vatandaş Venizelos dostumuzdur, dedemdir.

Sizi takip edenler, elbette geçmişten beri vardı; ancak medyada yer almaya başlamanızdan sonra takipçileriniz bir hayli arttı. Bu bağlamda medyanın insanlar üzerindeki etkisi hakkında neler söylemek istersiniz?

Medyanın etkisi çok büyük. Yaklaşık on senedir televizyonda program yapıyorum, 2001 yılından beri. TRT'de sekiz yıl toplam doksan dört bölümlük bir program yaptım. İlk gösterime başladığında yoğun ilgiyle karşılaştı ve pek çok kişi beni tanır oldu; fakat ben, televizyondan önce de derslerimi aynı şekilde anlatıyordum, televizyonda anlattığımdan farklı değildim. O zaman sadece öğrenciler tanıyordu. Kitapla kolay duyuramıyorsunuz kendinizi, televizyona çıkınca kitaplarınızı alıyor insanlar, medyanın böyle bir gücü var. Bu güç iyiye de kötüye de kullanılabilir.

Yıllar önce, İlhan İrem genç, zarif bir delikanlıyken, tek kanallı TRT'de ilk kez çıktı ve çok popüler oldu. Televizyon olmasa böyle tanınmazdı. Medyanın güçlü bir tanıtma gücü var; fakat bu, her zaman iyiden yana olmuyor. Zararlıyı tanıtma gücü de var. Bıçak gibi bu güç, ekmeği de keser, eli de keser, ameliyatta bisturi olarak da kullanabilirsiniz, cinayet aleti de olur.

Astroloji ve burçlar tarihin en büyük yalanlarından bir tanesidir.

Mesela, yıldız falı bakanlar, astrolojiyle ilgili konuşanlar çıkıyor ekranlara. Astroloji ve burçlar tarihin en büyük yalanlarından bir tanesidir. Bununla ilgili bir kitap var, Türkçeye de tercüme edildi. İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları tarafından piyasaya sürüldü. İçlerinde Nobel Ödülü kazananların da olduğu yüz doksan iki bilim insanı, "Astroloji boş bir şeydir" diye yazdılar; ancak medya hâlâ kendine "astroloji uzmanı" diyen kişileri göstermeye devam ediyor. Sadece astroloji için değil bu durum örneğin, artık birçok "ot uzmanı" var. Ülkemizde bir sürü doktor ve eczacı var; ama bir de ot uzmanı var. Hangi otu sorsanız erkek için "prostata iyi geliyor" diyor mesela. Yaşadığım bir olayı anlatayım… Şifalı olduğu iddia edilen otları anlatan bir kişiye, herhangi bir otu sordum ve karşılığında "Damarları açar" cevabını aldım. Özellikle ikinci kez "Bütün damarları açar mı?" diye sordum yine evet, dedi. "Peki ya maazallah bu otu alırsam beyin damarlarımı da açarsa felç olursam?" dedim, "O zaman çok atma ağabey" dedi. Tamam, damarları açar da ben bütün damarlarım açılsın istiyor muyum? Kalp damarı açılsın iyi de ya başka damarlar da açılırsa? En az on yılda bir ilaç geliştirilir ve eczacı size kaç miligram almanız gerektiğini, günde kaç kere kullanmanız gerektiğini anlatır. İlaçlar birbirleriyle etkileşir, eczacı onu söyler. Peki, bu otlar birbirleriyle hiç mi etkileşmiyor? Astroloji de böyle. Burç diye bir şey yoktur ve maalesef dünya nüfusunun büyük bir bölümü burçlara inanıyor.

Kanallarda böyle programlar var, birisi çıkıyor, astrolojiden burçlardan bahsediyor, insanlar da bunlara inanıyor, telefon ediyor. Sunucu telefondaki kişinin önce burcunu sonra ismini soruyor ve o kişinin bir yıl içinde başına gelecek her şeyi söylüyor. Bir insanın adını ve burcunu öğrenerek bunları söylemezsiniz; böyle bir bilgi ve kaynak yok. Bir seferinde katılımcı telefonla bu yıl içinde evlenip evlenmeyeceğini sordu ve "Evleneceksin" cevabını aldı. Bunu nasıl garanti edersin, nasıl söyleyebilirsin? O kadıncağız yıl içinde önüne ilk çıkanla evlenir ya da Aralık'ın 15'i oldu ve kadıncağız evlenemedi karşısına ilk çıkan kişinin münasip olup olmamasına bakmadan evlenirse ne yapacaksın? Böyle bir şey nasıl söylenebilir? Kişiye boşanmasını tavsiye edenler var, nişanlısıyla evlenmesini engelleyenler var, bunları burçlara bakarak nasıl söylersiniz?

Burçlar, bu gibi şeyleri etkilemez. Bizim Güneşimize en yakın Güneş, "Büyük Ayı Takım Yıldızı'nın" kenarındadır ve mevcut uzay gemileriyle 57.000 yılda gidilebiliyor. Bu, en yakını. Gökyüzü, ışık fosilidir. Sümerler dünyadan bakınca yıldızları iki boyutlu gördüler; oysaki derinlik ve hız boyutları es geçiliyor. Astroloji uzmanları, bunları bilmiyor. O yıldızlar senin elini ısıtabilir mi? Hayır. Güneş ısıtır. Sadece yıldıza bakan bir yere çiçek eksem tutar mı? Tutmaz. Elimi ısıtmayan, çiçeği yetiştirmeyen, bana faydası olmayan bir yıldız nasıl olur da benim karakterimi etkileyecek. Güneşimiz 70.000 km. hızla yol alıyor, yıldızların şekli değişiyor, Galaksimizse 140.000 km hızla yol alıyor.

Burç kitaplarını okursanız, hepsi çıkar. O kadar genel geçer şeyler ki. Herkes suyu sever mi? Evet. Herkes annesini sever mi? Evet. Herkes mehtap seyreder mi? Evet. O zaman herkes aynı burçtan, herkes Yengeç burcu. Böyle bir şey olabilir mi? Bunun gibi şeyler şarlatanlıktır. O zaman, televizyon kaliteli şeyler de yapıyor bu şarlatanlıkları da çıkarıyor. Onun için iyi yönde de aydınlatıyor, kötü yönde de aydınlatıyor. Kaçınılmaz bir durumdur bu; ama müthiş gelişmeler televizyon ve internet, kabul etmek lazım.

Burç diye bir şey yoktur ve maalesef dünya nüfusunun büyük bir bölümü burçlara inanıyor.

> **Hem çok para vermeyeyim hem de üretimi arttırayım, derseniz reklama başvurursunuz; ancak o da bir dereceye kadar artış sağlar; yetmeyebilir. Hal böyle olunca geçen yüzyılın sonundan itibaren "Kişisel Gelişim" diye bir kavram ortaya atıldı.**

Neden son zamanlarda, kişisel gelişimle ilgilenen bu kadar çok insan ve kurum ortaya çıktı?

Ben de kısmen kişisel gelişim alanındayım; ama tam değilim. İnsanlar benim mutlu olma yollarını anlattığımı düşünüyorlar. Hayır, ben mutlu olma yollarını anlatmıyorum; karınca kararınca geçeklerle yüzleşmelerini sağlamaya çalışıyorum. Farkındalık düzeylerini arttırmaya çalışıyorum. İnsanların ön yargıları var. Mutlu olun falan demiyorum kimseye, sevelim sevilelim, gibi şeyler söylemiyorum.

Kişisel gelişim daha çok özel şirketlerin yararınadır.

Kişisel gelişim neden çıktı biliyor musunuz? Şimdi dürüst olalım, az sonra söyleyeceklerimi size kimse söylemez, hele bir kişisel gelişim uzmanı hiç söylemez. Birkaç yüzyıldır özel sektör var ve burada, kârı arttırmak için belirli yöntemler var. Malzemeden kısabilirsiniz; ama çok sağlıklı olmaz; çünkü üretiyorsanız malzemede ve fiyatta optimumu yakalamanız gerekir. Eğer buralarda optimumu yakalarsanız maksimum kâr elde edersiniz. Yetmeyebilir, kârı daha da arttırmak isteyebilirsiniz, çalışana daha çok para verirseniz verim artar; ama bu sefer de şirket politikası gereği çalışana fazla para harcamamalısınız. O zaman reklam yolunu seçersiniz. Hem çok para vermeyeyim hem de üretimi arttırayım, derseniz reklama başvurursunuz; ancak o da bir dereceye kadar artış sağlar; yetmeyebilir. Hal böyle olunca geçen yüzyılın sonundan itibaren "Kişisel Gelişim" diye bir kavram ortaya atıldı. Herkese yararlı olarak ortaya çıktı; ama daha çok şirketlerin çalışanlarına yararlı. Maaşı arttırmayayım, malzemeyi değiştirmeyeyim, reklamı da iki katına çıkarmayayım diye düşünen şirketler, kişisel gelişime yöneldi. Şirketler; "Yaşamı sevin, çalışmayı sevin, işe gelince evi düşünme, anı yaşa, kendini sadece işe ver, fabrikam fabrikam güzel fabrikam diye düşün, kendini sev, iç huzurun olsun, tutarlı ol, arkadaşlarını sev, herkesi sev" diyorlar, buyurun size Kişisel Gelişim.

Kişisel gelişim insan içinse iyi bir şey.

Kişisel gelişim, eğer şirketler içinse iyi değil; fakat sadece insan içinse iyi bir şey. Size kitabımdan bir benzetmeyle durumu açıklamak isterim. İki tür tavuk vardır: köy tavuğu ve makine tavuğu. Köy tavuğu özgürdür, annesinin peşinden gider; ama aç kalmak bir risktir, çocukların seni kovalaması, kamyon çarpıp ölmen bir risktir; ama özgürsündür. Bir de makine tavuğu var. Bir kapalı alana lambaları koyarak aynı anda

tüm civcivlerin yumurtadan çıkmasını sağlıyorlar ve o civcivleri bitişik nizamda tutuyorlar. İşte o makine tavuğunun kişisel olarak gelişmesi lazım. Özgürlüğün yok, anan belli değil, peşinden gidemezsin, sen sürekli kişisel gelişeceksin, yemini yiyip suyunu içip gelişeceksin ve belli bir büyüklüğe ulaştığında seni keseceğiz. Hareket şansın neredeyse yok, senden uzaktaki civcivler ne yapıyor diye merak edemezsin, etsen bile onların yanına gidemezsin; çünkü neredeyse kıpırdayamıyorsun, zaten diğerleri de kişisel gelişim için çabalıyorlar. O civcivler patrona teşekkür ediyor, yemini suyunu verdiği için, sıcak bir ortamda yaşadıkları için, patron da "Sizin için yapıyorum" diyor mutlu oluyorlar. Evet, belki köy tavuğu da sonunda kesiliyor; ama özgür yaşıyor. Kurban kesmeden iyi beslersin ki kilo tutsun, kesildiğinde daha çok et versin. Eskiden köle pazarları varmış. Çok kölesi olan bir adam kölelerini satmadan bir ay öncesinden itibaren o köleleri çalıştırmazmış, kilo alınca, temiz elbiseler giydirip pazarlarda satarlarmış. Bakın bu da kişisel gelişim.

Ben de bu tür seminerler veriyorum; ancak seminerlerimde asla sadece iş hayatı ya da iş hakkında bilgiler vermem. Aile hayatı üzerine de bilgiler veririm ki dinleyen kişi öğrendiklerini evinde de uygulayabilsin. İletişimde kullanabileceği şeyler duymalı orada.

Mutluluğu Türk Dil Kurumu, "Bütün özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan duyulan kıvanç durumu" olarak tanımlıyor. Peki, ya hayattaki tanımı?

Pratik söyleyeyim. Büyük Marmara Depremi'nde ve son olarak Van Depremi'nde, ben dâhil birçok arkadaşımız, felaket bölgelerinde çalıştık. Van Depremi'nde çalışırken, bir vatandaş yanıma yaklaşıp "Hocam, konuşmalarında sürekli mutluluktan bahsediyorsun. Her durumda mutlu olunabilir mi?" dedi. Şimdi nasıl mutlu olacaksın? Bir felaket olmuş, insanların canları gitmiş, evleri yıkılmış, psikolojik olarak zor durumdalar… Evet, her durumda mutlu olmak zorunda değiliz; ama her durumda güçlü olmak zorundayız. Dünyada kötü şeyler oluyor, ülkede kötü şeyler oluyor, elbette üzülüyoruz nasıl mutlu olabiliriz ki her durumda? Bütün Türkiye oradaydı, bütün dünya oradaydı. 17 Ağustos depreminde. Yunan gazeteleri "Dayan Komşi" diye yazmışlardı. Van'da da öyleydi, bütün dünya oradaydı. İran gelmiş, stadyumun tamamına çadırlar kurmuş, kasabalar, köyler tırlardan geçilmiyor adeta. Türkiye "Bu ülkenin her yanı benimdir" mesajını verdi. İzmir de benimdir, Van da. İzmir'de böyle bir felaket olsa daha fazla yardım gidemezdi; çünkü sokakta yer kalmıyor. Hiç üzülmezsen buralara gitmezsin, yardım gönderemezsin.

Depremin olduğu gece gelin de mutlu olun mümkün mü? Ondan sonraki geceler mutlu olunabilir mi? Ya da bir yakınınız hasta, nasıl hiçbir şey yokmuş gibi mutlu olabilirsiniz? Her durumda mutlu olunmaz, üzülmek insanı bir duygudur; ama her durumda güçlü olmak zorundayız.

Güçlü ve ahlaklı olmalıyız

Aslında ben insanlara mutlu olmayı değil; güçlü olmayı anlatmaya çalışıyorum. Güçlü olursan ikincil etki olarak mutluluk gelir. Güçlü ve ahlaklı olacak insan. Hitler ve Stalin de çok güçlüydü. Hitler toplama kamplarında altı milyon sivili yok etti. Stalin, Sibirya kampında otuz milyon kişiyi yok etti. Bunları, hiçbir kitapta okumadık. Güç ve ahlak gerekli. Her an mutlu olmayabilirsin; ama her an güçlü ve ahlaklı olman gerekir. Böyle olunca arada mutluluk da gelir.

Her türlü ilişkide insan güçlü olmalı. Güçlü olmazsanız mutluluk temelsiz kalır. Mutlu olmak için hap alalım o zaman. Her an mutlu oluruz; ama biz böyle bir şey istemiyoruz. O zaman mutluluğun tanımı şu: Güçlü ve ahlaklıysan mutluluk kaçınılmaz olarak zaman zaman uğrar. Kendin için ve dünya için bir şeyler yaptıkça, kendini ve çevreni biraz da olsa güçlendirebiliyorsan ve ahlaklıysan, mutsuz olmak için sebep yok. Freud'a göre ruh sağlığının tanımı, çalışmak ve sevmektir. Kimseyi sevmiyorsan, kimseyi görmek istemiyorsan, çalışamıyorsan ruh sağlığın bozulmuş demektir.

Kesintisiz bir mutluluk çizgisi mümkün değildir. TDK'nin tanımı, bence bu açıdan doğru değil. Şu an çok mutlusunuz diyelim, arabanızın tekeri patinaj yaptı mutluluğunuz gitti ya da ayağınız kaydı düştünüz mutluluk gitti, ev anahtarını unutmuşsunuz evde de kimse yok mutluluk gitti, böyle bir şey olmaz. Ortalama olarak kendinizden ve yaptıklarınızdan hoşnutsanız kendinizi mutlu sayabilirsiniz, sürekli bir mutluluk hali mümkün değil. Mutluluk bir an meselesidir, belli anlarda mutlu olunur. Çok

güzel bir ev aldınız diyelim, bunun mutluluğunu her an yaşayabilir misiniz? Pencere açık kaldı, sinek girdi, mutsuz oldunuz; kaloriferler yanmaz, su borusu patlar mutsuz olursunuz. Her an "Ne güzel evim var" diye dolaşabilir misiniz?

Aşkı evlilik değil; insanlar öldürür

Mutluluğu üretin. Evlilik hayatınızda da aşkı böyle üretirsiniz. "Evlilik aşkı öldürür" diye bir tabir var. Aşkı evlilik değil; insanlar öldürür. Sevgi ve aşk, üretilen bir şeydir. Evliliği Benmari yöntemiyle alttan sürekli sıcak tutmanız gerekir. İş ilişkinizi de öyle, heyecanlarınızı canlı ve sıcak tutmalısınız, gayret etmelisiniz.

Gazetelerin üçüncü sayfa haberlerine bakarsak toplum olarak pek mutlu olduğumuz söylenemez. Sizce toplumun mutluluğu nasıl sağlanır?

Bununla ilgili dünya çapında çok büyük bir araştırma var. Araştırmanın sonuçlarına göre, insanımızın mutluluk seviyesi hayli aşağılarda. İnsanların bellerine bir aygıt takıyorlar, o aygıt günün belirli zamanlarında bir sinyal gönderiyor ve sinyalin geldiği anda, 1 - 5 arası mutluluğunuza puan veriyorsunuz. Bu sonuçlara göre, toplum olarak mutsusuz. Tüm toplumların bence öncelikle mutlu olmaya değil; yukarıda da dediğim gibi, güçlü olmaya ihtiyacı var. Güçlü olunursa mutluluk gelir.

"Nasıl güçlü olunur"a gelirsek, önyargılardan arınmalı insan. Televizyon programlarımda, konferanslarda anlatıyorum, inanılmaz önyargı sahibiyiz. Gelinin kayınvalideye, kayınvalidenin geline önyargısı var. Kadınların erkeklere, erkeklerin kadınlara önyargısı var. Netice itibariyle önyargılı bir toplumuz. Tüm dünyada kadın ikinci sınıf bir varlık olarak görülüyor mesela. Geçtiğimiz günlerdeki bir konferansta, bir hanımefendi, "Erkeğin daha güçlü olduğunu, kadın olarak kabul edelim" dedi. Bunu bir kadın söyledi, anlamak mümkün değil. Köleliğin en kötüsü, gönüllü köleliktir. Kadının cinsiyetinden kaynaklanan bir dezavantaj yoktur. Bunun dezavantajlı olduğunu düşünerek mutlu olamazsın. Gerçek dışı düşüncelerle mutlu olunmaz. Bu durum, sizi güçlü olmaktan alıkoyar.

Mutluluk aileden de öğrenilir.

Bireylerin ruh sağlıklarının yerinde olması, önyargılarının olmaması, fonksiyonlarını kullanabilmesi, iyi eğitim görebilmeleri, zamanında iş bulabilmeleri, güçlü olabilmeleri toplumun genel mutluluk durumunu etkiler. Ayrıca mutluluk, zaman zaman ailede öğrenilir. Ailenizden mutlu olmayı da mutsuzluğu da öğrenebilirsiniz. İstanbul'daki önemli otellerinden birinin şef garsonu beni tanıyarak yanıma geldi, "Hocam bizim insanımız mutlu olmuyor, ne yapsak mutlu edemiyoruz" dedi. "On beş çeşit reçel sunu-

yoruz kahvaltıda, daha yok mu diyor. Çeşitleri beğense ev yapımı olup olmadıklarını soruyor. Ev yapımı desek evin hijyen durumunu soracak bizim insanımız. Oysa Japonlar her şeye mutlu oluyor, yumurta bittiğinde yeni yumurta getiriyoruz eğilip gülerek selam veriyorlar. Marulu tazeliyoruz teşekkür ediyorlar, selam veriyorlar. Her yemeğin fotoğrafını çekiyorlar" dedi. Bizim insanımızda bir burun kıvırma huyu var. Önünüzdeki yemek temizse, kokmuyorsa, güzelse, onu iştahla yemelisiniz. Yemez; bir bahane bulmaya kalkarsanız, birçok şey bulabilirsiniz.

Mutsuzluğu, eleştiriyi maalesef öğreniyoruz. Toplumumuzda her düğün eleştirilir mesela, artık bunu herkes biliyor. Kurabiye eksikti, pasta kötüydü, gelin neden böyle giyinmiş, kayınvalide neden öyle demiş gibi şeylerle kendi mutsuzluğumuzu gösteriyoruz. Düğüne çağrıldığına göre sen onların yakınısın, sevinmelisin.

Üstün Dökmen nasıl mutlu olur?

Benim de hayatımda iniş çıkışlar var. Her zaman çok mutlu değilim. Benim kişisel tarzım, paralel bir çizgide gitmek değildir. Mutlaka iniş çıkışlar olmalı. Biraz extrem bir tarz. Konuşmak, konferans vermek, bin kişinin önünde konuşabilmek, normalde çok kaygı verici bir şey; ama ben bunu istiyorum, alışmışım artık. Vücut o adrenalini istiyor. Heyecanlı, coşkulu dönemlerim var. Pozitif psikolojideki yaklaşımlardan birisidir, akış hali deriz bu duruma, kaptırır kendinizi gidersiniz, bir filme, işe, konuşmaya vb. Bu iyi bir şeydir. Akış hali içinde olduğumda mutlu oluyorum. Rutin ve sakin bir hayat bana göre değil. Evliliğimde de bu böyle. 28 yıldır evliyiz ve rutin bir birlikteliğimiz yok. Her gün Zehra Hanım'a güzel bir şeyler söylemem lazım. Eşim istiyor, diye değil; benim söylemem lazım. O bana demeyebilir, kedilere sarılmam lazım, kızlarımla şakalaşmam lazım, hoplamam, zıplamam lazım. Ağır ve oturaklı bir yaşam, bana göre değil. Konferansı da öyle anlatamam, mesela asla uzun uzun ciddi konuşmam. Dersi de böyle anlatıyorum. Arada kısa zamanlarda teknik bir şey açıklamam gerekirse ciddi olurum; ama uzun süre ciddi anlatım yapmam. Kendimi ve izleyenleri eğlendirmek istiyorum.

> **"Konuşmak, konferans vermek, bin kişinin önünde konuşabilmek, normalde çok kaygı verici bir şey; ama ben bunu istiyorum, alışmışım artık."**

İnsanlarla en keyif alarak paylaştığınız konu nedir?

Son dönemlerde kadın hakları konusunu keyifle anlatıyorum. Kadın kız çocuk doğuruyor diye hâlâ kadına kızılıyor; özellikle köylerde. Sanki kadının elindeymiş gibi! Çocuğun cinsiyetini belirleyen, babadır. Biyolojik ve anatomik olarak kadının yapacağı herhangi bir şey yok. Özellikle erkeğin ailesi birden fazla kız çocuğu doğuran kadının üzerine kuma getirmek ya da başka bir kadınla evlendirmek istiyor. Ne anneye kızmalı ne de babayı tebrik etmeli; hâlbuki kadının ailesi biyoloji bilse, erkeği suçlayabilir "Üçüncü seferdir kız doğurtuyorsun" diyebilir erkeğe. Hatta aile, erkek doğurtmayı beceremedi diye kızlarını başka bir erkekle evlendirmek isteyebilir. Son zamanlarda bunları anlatırken keyif alıyorum, hem kızıyorum hem gülüyorum. Bizde ötekini suçlamak gibi bir huy var maalesef.

Katıldığınız birçok konferans, panel veya söyleşi var. Buralarda size en çok yöneltilen soru nedir?

Size bir şey söyleyeyim, şok edeyim. Soru sormuyorlar. Ben de bunu çok arzu etmiyorum. Kalabalık konferanslarda soru almak zaten konferansı bitirir, ben anlatacağımı anlatamam. Dolayısıyla bitince sorular alırım. Yüksek lisans ya da doktora dersinde soru cevap olur; ama konferanslarda mümkün değil soru almak. Yıllarca şunu fark ettim: Aldığınız soru, hemen bir konu sonra anlatacağınız şeyle ilgili olabiliyor ve hızı kesiyor. Psikolojide soru – cevap yüzeysel interaktiftir, göstermelik interaktif. Rasyonalizasyona yol açar, bizim için gerçek interaktif, duygu teatisidir. Bir de sorular, gerçekten sorulması gereken sorular olmuyor bazen. Konferans bittiğinde de insanlar çok duygulanıyor ve etkileniyorlar, insanların soru sormaya hali kalmıyor. Konferanslarımı genelde bir de müzikle bitiriyorum, o müzik de duygulandırıyor insanları ve soru sormuyorlar bunu kesinlikle bilerek yapmıyorum ama. Eğer bir psikoloji semineri gerçekten iyi geçmişse soru gereksiz aslında; ama bir bilgisayar kursuna gittiğinizde, ne kadar iyi olursa olsun soru sormak zorundasınız.

> **Tek çocuktum. Annem ve babam, "Bizim başımıza bir hal gelirse bu çocuk ortada kalır, yetimhaneye düşer" dediler ve ben bundan çok korktum. Annem ve babam da tek çocuktu. Bu durumdan dolayı çocukken hep güçlü olmaya çalışmışım kendimce, şimdi anlıyorum.**

Hocam son olarak, biz Üstün Dökmen'i tam bir sanatsever, akademisyen, uzman, yazar, hayvan sever olarak tanıyoruz. Peki, Üstün Dökmen kimdir?

Tek çocuktum. Annem ve babam, "Bizim başımıza bir hal gelirse bu çocuk ortada kalır, yetimhaneye düşer" dediler ve ben bundan çok korktum. Annem ve babam da tek çocuktu. Bu durumdan dolayı çocukken hep güçlü olmaya çalışmışım kendimce, şimdi anlıyorum. Yalnız kalmayacak kadar güçlü. Ben aslında hayatta yalnız kalmamaya çalışan -ki becerdik sayılır çok şükür- artı ülkesi için, insanlar için, hayvanlar için bir şeyler yapmaya çalışan birisiyim. Akademisyenim, psikoloğum, psikolojik danışmanım, tiyatro yazarıyım, roman yazıyorum, şiir kitabım var; ama şair olduğumu henüz iddia edemiyorum. Şair miyim bilmiyorum; ama sanırım tiyatro yazarıyım. Benim yazdığım "Komşu Köyün Delisi", Devlet Tiyatrolarında 477 kere oynadı. Şu anda bir rekordur. Belki "Fosforlu Cevriye" geçebilir. Dediğim gibi, tiyatro yazarıyım, sekiz adet tiyatrom var, üç roman yazdım. Burada son kitabımdan da bahsetmek isterim: Kelebekler ve İnsanlar. İki engelli gencin aşkını anlatıyor ve iki kelebeğin aşkını. Engelli gençlerden kadın olan hukuk mezunu ve tekerlekli sandalyede, organları atrofiye olmuş, gelişmemiş. Erkek, astronomi mezunu. Evlenmeleri için bence herhangi bir sorun yok; ama aileler istemiyor. Kitapta tamamen benim uydurduğum bir efsaneye göre; kelebeklerin hepsi eskiden gri renkliymiş, bir müddet sonra gökkuşağı perisinden kendilerini renklendirmelerini istemişler. Peri de eteğindeki tüm renkleri dökmüş ve kelebekler rengârenk olmuşlar; ancak peri, "Artık ömrünüz kısaldı" demiş. Griyken ömürleri uzundu, renksiz, gri; ama uzun bir ömürleri vardı. Şimdi, renkli oldular; ama ömürleri kısa. Her şeyin bir bedeli var. Temel soru şu: Kısa ve renkli bir ömür mü istersiniz, uzun ve gri bir ömür mü?

En doğrusu uzun ve renkli bir ömürdür; ama bu olmazsa? O iki engelli genç evlenmek istiyor, aileler çok iyi aileler; fakat evlenmelerine karşılar. Annesi ömürlerinin kısalacağını, iki engelli gencin beraber yapamayacağını düşünüyor, özel bir bakım gerektiğini düşünüyorlar. Gençlerin önündeki soru şu: Evlenmeyelim, uzun ve gri bir ömrümüz mü olsun; yoksa evlenelim kısa; ama renkli bir ömrümüz mü olsun? Evlenmeye niyetleniyorlar, hazırlıklara başlıyorlar; ancak kızın içinde hep bir aksilik kaygısı var. Evlenebiliyorlar mı, ya da hayatları nasıl oluyor… Soruların cevabı, kitapta…

Röportaj : F. Besim Kavukçu, Ali Kahraman
Fotoğraflar : H. Tuğçe Süer

mutluluk

«YAŞAMAK MUTLU OLMAKTIR»

Yrd. Doç. Dr. Ozanser UĞURLU
Çankaya Üniversitesi
Psikoloji Bölümü

Aristoteles, bundan tam 2400 yıl önce "herkes mutlu olmak ister; ancak herkesin mutluluktan anladığı farklı bir şeydir" demiş. Mutluluk binlerce yıldır tartışılan bir konu. Üzerine söylenmedik söz kalmadı diye düşünenler olabilir; ancak mutluluk, psikolojik açıdan bilimsel çalışmalara yeni yeni konu olmaya başlamış durumda. Özellikle "Pozitif Psikoloji" alanının gelişimiyle birlikte bugün artık mutluluk üzerine çok daha geniş kapsamlı bilimsel verilere sahibiz. Elbette mutluluğun ne olduğunu tam olarak anladık demek için henüz çok erken; ancak bir insanın daha mutlu bir yaşam sürmesi için neler yapması gerektiğine dair işe yarar pek çok öneriye sahibiz.

Nedir Mutluluk?

Dr. Martin Seligman, Pozitif Psikoloji alanının kurucusudur. Tüm dünyada insanların daha mutlu olmaları ve yaşamlarından daha çok doyum alabilmeleri için psikolojik olarak neler yapmaları gerektiği üzerine çalışmalar yürütmektedir. Dr. Martin Seligman ve arkadaşları, 'Pozitif Psikoloji' üzerine yaptıkları çalışmalarda mutluluğu şu şekilde formüle etmiştir:

M = A + K + İ

Bu formülde M, kişinin kalıcı mutluluk düzeyini sembolize eder. Kalıcı mutluluk düzeyinden kasıt; çikolata yediğimizde, birisi sırtımızı sıvazladığında, sevgi dolu bir sözcük duyduğumuzda ya da komik bir film seyrettiğimizde hissettiğimiz geçici mutluluktan öteye geçebilen mutluluktur. İhtiyacı olan bir insana yardım ettiğimizde, ahlaklı bir davranışta bulunduğumuzda ya da yeni bir şeyler öğrendiğimizde hissettiğimiz mutluluk kalıcı olan mutluluktur. Yukarıdaki formül, kalıcı mutluluğun formülüdür; çünkü geçici mutluluğun kaynakları, aşağı yukarı her insan için belirlidir ve bunları Abraham Maslow çok güzel sıralamıştır: yiyecek, içecek, güvenlik, barınma, giyinme, cinsellik, kabul görme, ait olma, sevmek – sevilmek, başarı, güç, onaylanma, kişinin kendisini gerçekleştirmesi vb.

Bu formülde A, kişinin belirlenmiş mutluluk alanını sembolize eder. Diğer bir deyişle hepimizin kalıtımsal olarak anne ve babamızdan aldığımız bir mutluluk seviyesi vardır. Kimimizin kalıtımsal olarak mutluluk seviyesi düşüktür, kimimizin ise yüksektir. Bu nedenle bazılarımız, şartlar ne olursa olsun, aşırı mutlu olamayız ve mutlu olduktan sonra mutluluk seviyemiz çabucacık düşer. Diğer taraftan bazılarımız, ise başımıza gelenler bizi mutsuz etse bile hızla toparlanıp normal mutluluk seviyemize geri döneriz; çünkü hepimizin biyolojik olarak belirlenmiş bir mutluluk seviyesi mevcuttur.

Bu formülde K, kişinin yaşamındaki koşulları sembolize eder. Her birey, yaşamını farklı koşullar altında sürdürür. Örneğin, kimimiz fakirizdir kimimiz zengin, kimimiz sağlıklıyızdır kimimizin sağlık sorunları vardır, kimimiz evliyizdir kimimiz bekâr, kimimizin sosyal çevresi çok geniştir kimimizin dertlerini paylaşabileceği tek bir arkadaşı bile yoktur. Kısacası, hayatımızdaki pek çok farklı koşulun mutluluk seviyemiz üzerinde etkisi mevcuttur ve bu etkiler, zaman içerisinde kalıcı mutluluk seviyemizde iniş ve çıkışlara neden olabilir.

Bu formülde İ, kişinin kendi kontrolü altındaki yaşam alanını sembolize eder. Bu; başımıza gelen kötü şeylerle nasıl mücadele ettiğimiz, hayatın karşımıza çıkarttığı sorun ve engeller karşısında neler yaptığımız ve psikolojik olarak kendimizi nasıl koruduğumuz ile ilgilidir. Örneğin, olumlu düşünme becerisini kullanabilen insanlar, hayat karşılarına bir sorun çıkarttığında karamsarlığa kapılmak yerine iyimserlikle hareket edebilirse kalıcı mutluluk seviyelerinde artış yakalayabilir.

Psikolojik Güçlerimiz

Yukarıdaki formülden de anlaşılacağı üzere, eğer aradığımız şey kalıcı mutluluk seviyemizdeki artış ise üzerimize düşenleri mutlaka yapmamız gerekir. Peki, neler yaparsak kalıcı mutluluk seviyemizi artırabiliriz? İnsan, yaşam denilen yolculukta karşısına çıkan uyaranlara farklı farklı tepkiler verir. Aşağıda, kalıcı mutluluk seviyenizi artıracağı bilimsel çalışmalarla kanıtlanmış dört farklı tepkiden bahsedeceğiz. Yaşam karşınıza ne çıkartırsa çıkartsın tutumunuzu; sabır, iyimserlik, minnettarlık ve bağışlama çerçevesinde oluşturmanız durumunda, hayatınızı daha mutlu bir şekilde yaşayama ihtimaliniz artacaktır.

Sabır

İnsan zihni sabırsızdır. Bir şeye ulaşmak istediğinde hedefine en kısa yoldan, en kısa sürede ulaşmak ister. Oysa çoğu hedefe ulaşmak zaman alır ve bu, zihnimizin hiç hoşuna gitmez; çünkü o, zaman nedir bilmez, hep acelecidir. Vitrinde görüp beğendiği o güzel kazağı hemen almak ister ya da sevdiklerine bir an önce ulaşmak adına sarı ışık yeşile dönmeden gazlayıp gitmek ister. Tüm bu acelecilik, hayatı kısa sürede cehenneme çevirir ve aslında ulaşabileceğimiz hedeflerden uzaklaşmamıza yol açabilecek sonuçlar doğurur. Sabır, zamanla bir olmayı, hedeflerimize ulaşmak adına geçen zamanı içselleştirmemizi, bu sayede daha rahat hareket ederek mantıklı hamleler yapmamızı sağlar. Böylece stresten uzaklaşmış, mutluluk ve yaşam memnuniyetimizi artırmış oluruz.

İyimserlik

İnsan zihni, organizmayı hayatta tutmak adına tehlikelere odaklıdır. Bu da onu iyimserlik yerine karamsarlığa iter. Yeni bir uyaranla karşılaştığımızda, ilk olarak bunun bizim için ne kadar tehlikeli olduğu ile ilgileniriz. Başımıza ne işler açacağına odaklanır, kötü bitecek etkileşimimizin hayatımıza ne kadar zarar vereğini anlamaya çalışırız. Tüm bu tepkiler, basit bir amaca hizmet eder: Hayatta kalma savaşında öne geçmek. Ancak karamsarlığın, başta fiziksel ve psikolojik sağlık olmak üzere, insan yaşamının pek çok farklı dinamiği üzerinde olumsuz etkileri vardır. Hal böyleyken karanlık taraf yerine aydınlık tarafa, bardağın boş olan kısmına değil de dolu olan kısmına odaklanmak, kalıcı mutluluk seviyemizi doğrudan artıracağı için, yaşamımızın her noktasına yedirmemiz gereken bir olgudur. Gerçekçi sınırlarla çevrili bir iyimserlik, bizi mutlu etmenin ötesinde, diğerlerinin yaşamını da etkileyecek bir olgudur ve bu olgu, mutluluğu her yere yayacak kadar önemli bir tercihdir.

Minnettarlık

İnsan zihni, kabullenmekte zorlanır; çünkü o, geçmişin pişmanlıklarına ve geleceğe dair kaygılara takılıp gitmeyi sever. Geçmiş, yaptığımız hataları tekrarlamamak adına onlardan ders almamız gereken bir zaman dilimi; gelecek ise kendimizi daha güvenli bir yaşama taşıyıp kaynaklarımızı korumak için planlar yapmamız gereken bir zaman dilimi olarak kabul görür. Ancak geçmiş ve gelecekle uğraşıp duran zihnimiz anı, şimdiyi ve bugünü kolaylıkla gözden kaçırır. Geçmişin olmuş bitmişleri ile geleceğin yaşanmamışları arasındaki gidip gelmeler esnasında asıl önemli olanı, yani şimdiyi gözden kaçırabiliriz. Eğer anın farkına varabilir ve ona hakettiği değeri verebilir, elimizde olanlara karşı minnettarlığımızı gösterebilirsek daha mutlu yaşamlar kurgulamamız kolaylaşacaktır. Geçmiş ve geleceğin her daim aklımızda yarattığı gerginlikle baş etmek için şimdiye odaklanmak ve ona minnet duygusu ile yaklaşmak, hem bizi güçlendirecek hem de daha mutlu bir hayat için bize yeni kapılar açacaktır.

Bağışlama

İnsan zihni kolay kolay bağışlayamaz; çünkü kendisine yapılan hatayı ya da kendi yaptığı hatayı unutursa başına gelenlerin tekrarlayacağından korkar. Hepimiz yaşamımız boyunca pek çok hata yaparız ve bize karşı pek çok hata yapılır. Yaşadıklarımız elbette bize ders olmalıdır ki aynı yanlışlar, aynı hatalar, hissedilen üzüntü ve mutsuzluk tekrarlanmasın; ancak hatalara ve yanlışlara dair zihnimizde biriken olumsuz duygular, bir süre sonra bizim için birer engele dönüşür. Adım atamaz hale gelmek ve yaşamın ihtiyacı olan gelişme ve ilerleme gerçeğinden kopmak an meselesi haline geliverir. İşte, burada devreye bağışlama olgusu girer. Eğer yaptığımız hatalar için kendimizi veya bize yapılan hataların baş rolündekileri affetmeyi becerebilirsek içimizde biriken olumsuz duyguların yarattığı engelleyici enerjiyi serbest bırakmış oluruz. Böylece yol devam edecek güce ulaşır, olumsuz duyguları geride bırakıp daha mutlu bir yaşama doğru yelken açmış oluruz.

“Hayat içinde pek çok ihtimal barındırır. Bir insan sürekli mutlu olamayacağı gibi, sürekli mutsuz da olamaz; çünkü hayat sürekli değişir, sürekli farklılaşır. Nasıl, ne zaman ve ne şekilde mutlu olacağımızı istediğimiz gibi planlayamayız; ancak mutlu olmak için çaba gösterebiliriz.”

Yaşamak mutlu olmanın ta kendisidir...

Hayat içinde pek çok ihtimal barındırır. Bir insan sürekli mutlu olamayacağı gibi, sürekli mutsuz da olamaz; çünkü hayat sürekli değişir, sürekli farklılaşır. Nasıl, ne zaman ve ne şekilde mutlu olacağımızı istediğimiz gibi planlayamayız; ancak mutlu olmak için çaba gösterebiliriz.

Önemli olan mutsuzluğa değil; mutluluğa yakın durmaktır ve bu duruş, psikolojik açıdan tamamen bizim tercihlerimiz ile şekillenir. Elbette yaşam bize pek çok sorun çıkartır, önümüze pek çok engel koyar; ancak onlarla başa çıkmak, onlarla mücadele etmek yine bizim elimizdedir.

Yaşamın özü aslında her gün aldığımız nefeste. Yaşamın özü aslında her gün yeni bir güne uyanmakta. Yaşamın özü aslında yaşamın ta kendisinde. Yaşamanın kendisi, mutlu olmanın özünü oluştuyor; çünkü hayatta olmak her şeyin ötesindedir. Bunu hissetmek için insanın güzelliklerle çevrili olmasına gerek yok. Bunu hissetmek için her şeyin dört dörtlük olmasına gerek yok. Yaşamak, mutlu olmak için gerekli ve yeterli tek şarttır aslında.

İstemediğimiz şeyler hayatın içinde hep var olacak. Hayat hep hayal kırıklıkları ve kötülükle karşı karşıya gelmemize yol açacak; ancak hayat hep devam edecek. Bu yüzden yaşama tutunmaktan başka çaremiz yok; çünkü yaşıyor olmak, mutlu olmanın ta kendisidir.

Mutlu olmak için hayatı psikolojik tercihlerinizle şekillendirebileceğiniz gerçeğini unutmamanız ve gönlünüzce mutlu olmanız dileğiyle...

mutluluk

« İNSANLAR MUTLU; » AMA BUNU YANSITMAYI BECEREMİYORLAR

Serkan KIZILBAYIR
Radyovizyon Yayın Koordinatörü

Radyovizyon Yayın Koordinatörü, "Morning Fun" ve "En Keyifli Eve Dönüş Yolculuğu" isimli programların yapımcısı ve sunucusu Serkan Kızılbayır ile radyo ve mutluluk üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

İnternet ve teknolojinin ilerlemesiyle radyonun gizemini kaybettiğini düşünüyor musunuz?

Aslına bakarsanız bu ilerleme, dışarıdan bakıldığında insanların şarkılara daha kolay, daha rahat ulaşmasını sağlıyor, internet radyoları daha rahat dinlenebiliyor gibi gözüküyor; ancak bizim Radyovizyon olarak çaldığımız müzikler, birçok yerde bulunması mümkün olmayan şarkılar. Bazı şarkıları exclusive olarak ilk biz çıkartıyoruz, bu durumda insanlar arama motorlarında o şarkıları arattıkları zaman direkt bizi buluyorlar, bu bizim için avantaj oluyor. Önümüzdeki günlerde korsanla mücadele kapsamında upload sitelerinin tamamı kapatılacak ve insanlar şarkılara ulaşamayacak, doğal olarak da bu durum, radyoların işine gelecek.

Radyo programcısının sesi, insanı çok farklı tanıtabiliyor; televizyon için böyle bir durum söz konusu değil. Ben televizyona da program yaptığım için, insanlar sizin tarzınızı, ne giydiğinizi, nasıl biri olduğunuzu görüyor. Radyoda dinleyenler sizi bıyıklı biri olarak görüyor olabilir ya da boyunuzu 1.90 zannedebilir… Hiçbir dinleyici, dinlediği bir programcıyla ilgili kafasındaki tipi tutturamaz.

Radyo sayesinde ünlü olan ve birçok farklı işe imza atan insanlar yoğunlukta. Radyo bir basamak mı?

Kesinlikle basamak. İşin başlangıç yeri diyebilirim. Televizyon programcılarının işe direkt olarak radyoculuktan başlamaları bence daha mantıklı. Nedeni ise radyoculuk duvara bakarak konuşmaktır biraz da bir şeyler yaratabilmektir.

Televizyona geçen radyocuları başarılı bulduğumu söyleyemem. Ben de bunun için, yapmış olduğum televizyon programında fazla ön plana çıkmak istemiyorum. Bir müzik programı yapıyorum, her hafta bir sanatçıyı konuk alıyorum, soruyu sorup çekiliyorum. Böyle olunca göze batmıyor. Dikkat ederseniz birçok radyo programcısının programı televizyonda yayından kaldırılıyor.

Konuşma sesinin birçok insan tarafından tanınması; ama yüzünün daha az bilinmesi özgürlük mü?

Biraz önce bir yerde yemek yerken yanıma, televizyon programımı seyretmeyen biri geldi ve beni tanıdı. Çok fazla sosyal medyada var olduğum için takipçim çok fazla ve bir şekilde sesim tanınıyor. Sizin sorduğunuz bir soruyla ilgili bir örnek vermek istiyorum ki bence hayatımdaki en güzel örneklerden birisidir. Televizyona ilk başladığım sıralar, dışarıda röportajlar yapıyorum, Tunalı Hilmi Caddesi'nde, çok güzel bir mağazaya girdim ve soruları sordum, çekim bitti tam çıkarken, mağaza müdürü bana "Siz Radyovizyon Serkan mısınız?" dedi ben de "Evet" dedim. Yani Radyovizyon Serkan, bir lakap gibi, 3–4 senedir televizyonda program yapıyorum; ama halen böyle tanınıyorum.

Radyocu olmanın en sıkıcı ve en keyifli yanı nedir?

Eğer yayında siz gülüyorsanız, dinleyici katbekat gülüyordur; eğleniyorsanız emin olun ki dinleyici de çok eğleniyordur; çünkü siz, stüdyoda olan biteni görüyorsunuz, olaya hâkimsiniz. Beni radyodan dinlemekle, stüdyodan dinlemek arasında da büyük farklar var. Araçta, evinde ya da iş yerinde, sözleri kafasındaki görselde düşünüyor dinleyici ve bir yere yerleştiriyor. Mesela birçok radyo stüdyosunu, çok büyük, birçok teknolojik aletin olduğu bir yer olarak düşünür insanlar; ama ulusallar haricinde hiç böyle bir durum yok.

Radyonun sıkıcı bir yanı olduğunu düşünmüyorum. Ben show programı yaptığım için hiç sıkılmıyorum, bir meslek düşünün size içiniz-

“Radyoculuğa başladığımda ilk öğretilen şeydir bana, eğer bir kişi bile dinliyorsa seni, dinleyicin var demektir ve bizim telefon trafiği çok yoğundur, iki üç kişi telefonlara yetişemez; bu da demek oluyor ki dinleniyoruz.”

dekileri konuşmak için para veriyorlar, hayattaki en güzel meslek budur diye düşünüyorum.

Ekip olarak çok eğlendiğinizi düşünüyorum, biraz ekibinizden bahsetmek ister misiniz?

Benim bir sağ kolum var, Melis. Hem televizyonda hem radyoda beraber çalışıyoruz, özellikle de bunu röportajda dile getireyim, birçok işimi kolaylaştıran isimdir Melis Deniz Yolcu. Aynı zamanda Radyovizyon’da da 12.00 – 15.00 saatleri arasında program yapmakta. Sabah-akşam yayınlarında da televizyonda da benimle birlikte, birçok işimin takipçisi, ekibin başı o. Sonrasında Meltem var, kahkahalarıyla meşhur. Benim ekibim sürekli değişiyor, belli bir kalıba oturtmuyorum özellikle, kendiliğinden gelişiyor olaylar. Melis ve Meltem sabit onun dışındakiler sürekli değişiyor. Herkesin bir karakteri var yayında, çok eğleniyoruz. Radyovizyon’da çalıştığımı öğrenip bizim ekipten bahsedince, çok büyük mutluluk duyuyorum ve haz alıyorum.

Hem sabah hem de akşam insanların belki de en gergin olduğu zamanlarda programlar yapıyorsunuz ve bu bence size bir misyon yüklüyor, peki siz bu stresi yaşıyor musunuz?

Stresi hiç yaşamıyorum; çünkü ben de o anda eğleniyorum. “İnsanlar beni şu an nerede dinliyor?” düşüncesini hiç aklıma getirmiyorum. Radyoculuğa başladığımda ilk öğretilen şeydir bana, eğer bir kişi bile dinliyorsa seni, dinleyicin var demektir ve bizim telefon trafiği çok yoğundur, iki üç kişi telefonlara yetişemez; bu da demek oluyor ki dinleniyoruz. Yapılan ölçümlere göre de hem sabah hem de akşam saatlerinde Ankara’da en çok dinlenen programız, bu da ayrı bir şevk katıyor bana. İnsanlara şuraya gidin, şunu yapın dediğinizde yapıyor insanlar. Dinleyici, klasik sunumlardan, basit anonslardan, sadece şarkının kimden

geleceğini duymaktan sıkılmışlar. Sabah saati uyanmak istersiniz ya da kafanız dağınıktır başka şeyler düşünmeye ihtiyaç duyarsınız. Biz, bunu sağlamaya çalışıyoruz. Bizim dinleyicimiz, sürekli yayının içindedir, beraber yapıyoruz gibidir programı. O aracını sürerken biz de yan koltukta gibiyizdir. Bir de bizim şöyle bir durumumuz var: Sürekli dinleyici kazanıyoruz, kaybımız olmuyor. Bizimle aynı saatte birçok program ve programcı var, buna rağmen dinleyici kazanmak önemli.

Birçok sponsorumuz var, Turkcell Teleses, Kentpark AVM, 365 AVM, Anatolium AVM, Biges gibi birçok firma, benim programıma sponsor ve saatlerinin boş geçme gibi bir durumları yok. Firmalar da bizim programla kazandıklarının farkındalar, örneğin 365 AVM, dört yıldır sponsorum benim ve kesintisiz çalışıyoruz. Leman Kültür de önemli sponsorlarımızdan. Yazdan itibaren salı günleri yeniden Leman Kültür'de programa başlıyoruz.

Ses tonunuz, sohbetleriniz ve çaldığınız müzikler, insanların mutluluk durumlarını nasıl etkiliyor?

Öncelikle enerjinin çok önemli bir şey olduğunu düşünüyorum. Sabah kalktığında insan, bazen eşine "Günaydın" demekten bile üşenebilir; ama bizde öyle bir durum söz konusu ki canımız da sıkkın olsa, uykumuzu alamamış olsak da yayında öyle bir konuşmalıyız ki insanları mutlu edelim. Aslında rol yapmıyoruz; stüdyoya girdiğimizde bizim de ruh halimiz değişiyor, eğlenceli ve mutlu bir ruh haline bürünüyoruz.

İnsanlara o enerjiyi, o mutluluğu vermelisiniz ki gerek sadece dinleyenler gerekse yayına bağlananlar, o mutluluğu sizden almalı, enerjinizi aktarabilmelisiniz.

Sizi arayan birçok kişi var. Bu kişilerin mutlu olup olmadığını nasıl anlıyorsunuz ve insanların ruh hallerine göre onlara nasıl yaklaşıyorsunuz?

Onuncu yılım radyoda. Özellikle son dört yıldır, yayına bağlanan dinleyicinin, yapacağım espriyi kaldırıp kaldıramayacağını ya da o günkü ruh durumuyla ilgili şeyleri, ses tonundan çıkartıyorum. Bazı radyolar telefon bağlantılarını kaydeder ve banttan yayınlar, bizim canlı bağlantılarımız gerçekten canlı. Konuşmasından hissettiğiniz an, olayı yakalıyorsunuz. Geçtiğimiz bir zaman diliminde, trafik kazasının yolu kapamasından dolayı radyoya ulaşamadım, programı Meltem ve Gizem açtı, ben de araçtan dinliyorum. Bir dinleyici yayına bağlandı ve ben bir rahatsızlığını dile getireceğini anladım, o dinleyici, bir şikâyetini paylaştı. Sanırım tecrübeyle artık insanları biraz da olsa analiz edebiliyorum ve ona göre yaklaşıyorum diyebilirim.

Sizin gözlemlerinize göre mutlu bir toplum muyuz?

İnsanlar mutlu; ama bunu ya yansıtmayı beceremiyoruz ya da rol yapıyoruz. İnsanlar yayına bağlanıyor, güzel anılarını anlatıyorlar, espri yapıyoruz, gülüyoruz, peki ya telefonu kapattıktan sonra? İnsanlar mutlu; ama göstermede sıkıntı yaşıyorlar. Geçim sıkıntısı mı insanı daha mutsuz ediyor yoksa aşk mı diye düşünürseniz, inanın aşk daha fazla mutsuzluk sebebi.

Toplumun mutluluğunu nasıl sağlayabiliriz?

Mutluluk, soyut bir kavram elbette. Gelecek hakkında endişeliler bence. Bu endişeler giderilmeden toplumun mutluluğunu sağlamak biraz zor

Serkan nasıl mutlu olur?

Benim için mutluluk, çevremdeki insanları mutlu ederek sağlanıyor. Çevrenizdeki insanlar, mutlu olduklarında gerçekten yaşıyorum. Biraz da işkolik bir insanım ve mutluluk, aynı zamanda biraz da iş kaynaklı sanırım.

Son olarak Serkan Kızılbayır kimdir?

Ankara'da doğmuşum, lise bittikten sonra, bir Matematik öğretmenim beni Radyovizyon'a yönlendirdi. Ses tonumu çok beğendiler, mikrofonik buldular. Müzik ve diksiyon eğitimimi, yine burada aldım. Programım, 2009 yılında tüm Türkiye'de yabancı müzik çalan yerel radyolar arasında, en iyi show programı seçildi ve televizyondan teklif geldi. Üç yıldır her hafta bir sanatçıyı konuk ederek program yapıyorum. Zaman bulabilirsem bazı dergilere yazıyorum. Şu sıralar, maalesef çok üzerine düşemediğim bir blogum var. Radyovizyon'un yayın koordinatörüyüm, işlerim çok yoğun ve böyle sürüp gidiyor.

Röportaj: F. Besim Kavukçu

Cem AKALIN
Random Pub Medya Direktörü

« MUTLUYSANIZ EĞLENCELİSİNİZDİR »

mutluluk

Random Pub Medya Direktörü Sayın Cem Akalın ile eğlence sektörü ve mutluluk üzerine keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Ankara eğlence hayatında iki şubeyle önemli bir yerdesiniz. Ankara eğlence hayatı hakkında neler söylemek istersiniz?

90'lı yıllardan itibaren bir çizgi çekecek olursak o yıllarda daha rafine bir yaşam vardı Ankara'da. O zamanlar daha çok üniversitelerin taşıdığı bir eğlence sektörü varken, 2000'li yılların başından itibaren, daha kült mekânlar oluşmaya başladı. Yerleşmiş mekânlar ortaya çıktı. Eskiden insanların daha fazla katılımcı olduğu, birbirlerini sürükledikleri eğlence hayatı varken 2000'li yıllarla bu anlayış, değişime uğramaya başladı. Kızılay'dan Tunalı'ya doğru kayan bir eğlence yaşamı oldu. Bu kaymanın öncülerinden biri Hayyami'dir. Bu dönemde Kıtır'ın da önemli bir etkisi var. Sonra 2003 yılının sonlarına doğru biz kurulduk. Yurt dışında var olan bir konsepti Türkiye'ye getirdik. Random Pub Lottery ile mekânımızda satılan içkilerin belli bir miktarının müşteriye geri dönüşünü sağlayarak, Türkiye'nin alışık olmadığı bir konseptle işe başladık. O dönemde çok önemli bir sinerji yaratıldı ve müşterinin bunu hissetmesiyle birlikte biz de önemli bir mekân haline geldik. Bizim iddiamız, aslında iddiasızlığımız. Biz rahat bir mekânız, insanlar kendilerini bizde rahat hissediyorlar. Mesaisinden çıkıp bize gelenler var, geceye hazırlık amacıyla gelenler var, buluşma mekânı olarak da kullanılıyoruz. Tunalıdaki bu sinerjiyi başka bir yere daha taşımak doğru olur, diye düşündük ve Nisan ayından itibaren de ikinci şubemizi Çayyolu'na açtık.

Ankara'daki gece hayatının bir ivme kazandığını çok rahatlıkla söyleyebilirim. Bestekar sokakta o dönemlerde çok ciddi bir hareketlenme oldu, Arjantin Caddesi önemli bir yer haline geldi ve bir kabuk değiştirdik. Bunda İstanbul'dan gelen trendlerin de etkisinin olduğu kaçınılmaz bir gerçek. Çayyolu'nun hareketlenmeye başlaması, şehrin büyümesi ve üniversitelerin sayısının artmış olması, şüphesiz bu değişimi etkiledi ve hızlandırdı. Talep arttıkça yeni mekânlar da açılmaya başladı; ama kalite iyiye mi gitti, tartışılır.

Bizim sektörde seçim, tamamen müşteriye ait; keyif almadığı yere gitmiyor insanlar. Herkesi mutlu eden mekânlar var, değişik konseptler var. Ankara'nın İstanbul'u yakalama noktasına geldiğini düşünüyorum. Zaten Ankara, İstanbul'dan canlı müzik olarak hep daha iyi olmuştur. Özellikle burada yetişen ve İstanbul'a ihraç olan grupların ne kadar başarılı olduklarını görüyoruz. Pub kültürü olarak da çok başarılı olduğumuzu düşünüyorum. Önümüzdeki dönemlerde de İstanbul'a öncü olabileceğimiz şeyler yapabileceğimizi söyleyebilirim.

Bir İstanbullu, Ankara'nın gece hayatını hep eleştirmiştir, katılıyor musunuz?

Elbette bir Beyoğlu havasını yakalayan yerimiz yok Ankara'da. Bizim yaşam tarzımızla İstanbul'un yaşam tarzı arasında da çok büyük farklılıklar var, bunu kabul etmeliyiz. İstanbul, yirmi dört saat yaşayan bir şehir, orada gece dışarı çıkma saati gece yarısıyken burada o saatlerde eğlencenin sonlarına gelinmiş oluyor. İstanbul'da çalışan insanlar mesaiden sonra kendini dışarıya atmak istiyor; burada insanlar dinlenmeye de özen gösteriyorlar. İstanbul, bir

İnsanlar belirli bir külfetin altına giriyorlar, kendi konseptlerini yaratmaya çalışıyorlar; ama doğru parametrelerle, doğru kanallarla gidilmiyor ve sonuç ne yazık ki hüsran oluyor

metropol belki de bir ülke; dolayısıyla kıyaslamak çok sağlıklı değil. Ankara'daki gece hayatının özellikle genç kesim için yeterli olduğunu düşünüyorum. Her tarzdan müzik dinlemek isteyen insan için gidilebilecek çok çeşitli yerler olduğunu düşünüyorum şehrimizde.

Çok fazla mekân açılıp çok kısa sürede kapanıyor. Bunun nedenini yorumlar mısınız?

İnsanlar belirli bir külfetin altına giriyorlar, kendi konseptlerini yaratmaya çalışıyorlar; ama doğru parametrelerle, doğru kanallarla gidilmiyor ve sonuç ne yazık ki hüsran oluyor. İnsanların kafalarında eğlence mekânlarıyla ilgili keskin yol haritaları var, oralarda olmalısınız, doğru yerin haricinde doğru işletmecilerle çalışmalısınız, doğru konsept ve doğru mekânda var olmalısınız, doğru sosyal kanalları kullanmalısınız. Tüm bu parametreler bir araya gelince doğru bir iş ortaya çıkıyor. Sonuçta çok fazla mekân açılıp kapanıyor, altı ayda birden fazla el değiştiren mekânlar var. Gerçekten zorlu bir dünya eğlence sektörü. Biz de kült bir mekân haline gelirken bu zorlu süreçlerden geçtik; ama kendi hissettiklerimizi müşterilerimize yansıttık ve başarıyı yakaladık diye düşünüyorum. Bu noktada yeni açılacak mekânlara, doğru kanalları kullanmalarını öneriyorum.

Sosyal medya artık çok önemli değil mi bu işlerde?

İnternetin olmadığı dönemlerde, mekânlar fısıltıyla duyulmaya, tanınmaya başlardı. Şimdi ise sosyal medyayla işler çok kolaylaştı. Bir etkinlik düzenlerken, afiş ya da flayer kullanmak yerine sosyal medyanın gücünü kullanmak, çok doğru bir strateji haline geldi; çünkü çok hızlı bir şekilde yayılmasını sağlıyorsunuz etkinliğinizin. Sosyal medyanın tamamıyla kullanılmasından yanayım. Doğru radyo kanallarının da geri dönüşü iyi olabiliyor.

İki ayrı işlek yerde mekânınız var, iki şubenizin müşteri profilini kıyaslar mısınız?

Tunalı şubemize şehrin her tarafından geliyorlar; ama müşteri profilimiz değişkenlik gösteriyor. Kategorize etmek istersek A ve B sınıfı müşteri profilimiz var diyebilirim. Genellikle 18 – 40 yaş arası müşterilere hizmet veriyoruz. Her ne kadar insanların algısında müşterilerimiz öğrenci ağırlıklı gibi görülse de çalışan kesimden daha fazla müşterimiz var. Hatta öğrenciyken bize gelmeye başlayan; ama artık mezun olup işe girmiş, evlenmiş, çocuk sahibi olmuş ve hâlâ bizi tercih eden müşterilerimiz de var. Mekânın devamını sağlayan unsurlardan bir tanesi de insanların tanıdık yüzler bulabilmesidir. Çalışanlar ve müşterilerin yüzlerinin tanıdık olması, bizim avantajımız. Müşteri, müşteriyi tanımak ister. Yıllardır görmediği ya da uzaktan tanıdığı; ama bizim mekânımızda samimi olan insanlar var. Bizim mekânımızda ilişkilerine başlamış insanlar var. Sonuç olarak yaşanmış keyifli anılar da canlı tutuyor aslında bizi.

Çayyolu ise daha henüz çok yeni. Buranın müşterisi Tunalı'ya göre biraz daha farklı. Zamanında Ankara'nın daha merkezinde oturan bir kitle zaman içerisinde buraya taşınmış durumda. Dolayısıyla burada da

bir eğlence sektörü oluştu. Park Caddesi'yle başlayan hareketlilik, şu anda ivme kaybetse de artık bu civarlarda da önemli bir eğlence hayatı var. Biz de burada bir şubemiz olabileceği fikriyle yola çıkarak burayı açtık. Tunalı şubemizdeki konsepti devam ettirdik; ama üst katı biraz daha Çayyolu'na uyarladık açıkçası. Şarap içilebilen, yemek yenebilen, ona uygun müziğin olduğu bir kat haline getirdik; daha "soft" oldu diyebilirim. Şu an iyi bir yoldayız

Özel konseptli geceler düzenliyorsunuz. Bu geceler, müşteriye ve mekâna neler kazandırıyor?

Çayyolu bölgesi, eğlence mekânları açısından, insanların yürüme haritasında olan bir yer değil. Evlerle mekânların arasında mesafeler fazla, yeni gelişen bir bölgedeyiz, hem Yenimahalle Belediyesi hem de inşaat firmaları büyük atılımlar içinde çevremiz; dolayısıyla daha da hareketlenecek, değişik eğlence alanları ve konutlar hemen yakınımıza yapılacak; ancak henüz tam anlamıyla o canlılığı yakalamış değiliz. Tunalı'da o açıdan çok şanslıydık, lokasyon olarak avantajlı bir yerdeydik. Burasının da en geç bir yıla kadar bir cazibe merkezi haline geleceğini düşünüyoruz. Bu dönemde Çayyolu bölgesindeki bilinirliliğimizi arttırmak için özel temalı geceler ve etkinlikler düzenleyerek mekânı canlı tutmaya çalışıyoruz. "Biz açıldık, buradayız" imajını yaratmaya çalışıyoruz. Diğer mekânımızdan da çok farklılaşmadan bu geceleri organize etmeye başladık. Buranın Tunalı kadar olmasa da yine de kozmopolit bir yapısı var, diyebilirim. Vakıf üniversitelerinin varlığı, öğrencilerin ağırlıklı bu civarda oturması, bizi kendi konseptimizin dışına çok çıkmadan insanların isteklerini karşılamaya itiyor.

Bu konularda Radyo ODTÜ ile ciddi bir sponsorluk çalışmasına girdik. Radyo ODTÜ "Ofis Kaçkını" programının sponsoruyuz. Ayrıca Random Pub Radyo Geceleri sloganıyla Radyo ODTÜ'den Levent Alptekin'in sunumuyla konsept partiler düzenliyoruz, interaktif katılımın olduğu etkinlikler gerçekleştiriyoruz. İlk olarak, karaoke ve yarışmaların olduğu promosyonların dağıtıldığı, müşterilerimizin etkin bir şekilde gecenin rotasını belirlediği 90'lar Partisi'yle eğlence gecelerini başlattık. Bu çalışmalar devam edecek; özellikle özel temalı partiler düzenlemeye devam edeceğiz.

Bu tür partiler, müşteriye farklı şeyler kazandırıyor. Daha önce sunulmayan bir şeyi yapmaya çalıştık ve çalışacağız. Radyo mantığını, "Random Pub Radyo Geceleri" sloganıyla, mekâna getirerek farklılaştırmayı hedefledik ve geri dönüşünü aldık; insanlar çok mutlu şekilde buradan ayrıldılar. Her cuma günü "Unusual Karaoke" partileri düzenleyeceğiz. Cumartesi günleri "Random Pub Radyo Geceleri" etkinlikle-

> **Nesiller arasında büyük farklar oldu. On sene önce daha katılımcı, eğlencenin tadını daha çok çıkartan bir kitle varken, teknolojinin ilerlemesi ve sosyal medyanın da hayatımıza girmesiyle, sosyalleşme oranı galiba düştü.**

rimiz devam edecek. Ayrıca cumartesi günleri canlı müziği de denemek istiyoruz; bu bölgede bunun çok iyi olabileceğini düşünüyoruz.

Yılbaşında çok ciddi katılımlı ve çok eğlenceli başarılı bir etkinlik gerçekleştirdik. Bu partiyle, aslında eğlenmek isteyen, keyifli anlar geçirmek isteyen insanlar için mekânın nerede olduğunun çok da önemli olmadığını gördük. Nokta atışı yapabilirseniz, insanları şehrin her yerinden eğlenmeye mekânınıza getirebilirsiniz. Mekânın bilinmesi elbette çok önemli ve bizim adımızı hemen herkes biliyor, diye düşünüyorum. Buradaki amacımız da ulaşabildiğimiz herkese burada da var olduğumuzu kanıtlayabilmek.

Kahvaltıdan, yemeğe, alkole kadar geniş bir ürün skalanız var. Bu, müşteri çeşitliliğini ne yönde etkiliyor?

Her iki şubemizin yemek yelpazesi de oldukça geniş Menümüzde çok tutulan tavuk kokoreçten, antrikota, fajita'ya ve somon ızgaraya kadar birçok ürün buluyor. Ayrıca şarabın yanında peynir tabağı seçeneklerini de müşterilerimize sunuyoruz. Diğer yandan, şarap seçeneğimiz de oldukça güçlü. Yerli markalardan, butik şaraplara, yurt dışından ithal şaraplara kadar birçok çeşidi bizde bulmanız mümkün. Barımız zaten bilindiği gibi, çok geniş ve çeşitli. Müşterilerimizin bazıları özellikle bar çeşitliliğimiz için bizi tercih ediyor. Filistin Caddesi'nin, Tunalı'nın müdavimleri de bu sebepten ötürü bizi tercih ediyor. Daha "kalantor" dediğimiz insanlar da geliyor; yaşı genç arkadaşlar da.

Çok fazla üniversite öğrencisi müşteriniz var. Üniversite öğrencileri hakkında neler söylemek istersiniz?

Nesiller arasında büyük farklar oldu. On sene önce daha katılımcı, eğlencenin tadını daha çok çıkartan bir kitle varken, teknolojinin ilerlemesi ve sosyal medyanın da hayatımıza girmesiyle, sosyalleşme oranı galiba düştü. Eskiden bir gece içinde beş mekân gezilirken şimdi sadece bir mekânda geceyi sadece sohbetle tamamlıyor insanlar.

Aslına bakarsanız, o insanların içinde de gizli bir eğlence isteği var. Katılımlarını sağlayacak, ilgilerini çekecek organizasyonları yaptığınız zaman, bu enerji ortaya çıkıyor; ancak eskiye göre daha farklıyız. Eskiden bir şeylere daha zor ulaşıyorlardı; şimdi ise her şey çok daha kolay. Artık seçenek de çoğaldığı için insanlar tembelleşiyor sanırım. "Nasıl olsa gideriz" düşüncesi hâkim oluyor. Yurt dışından önemli bir sanatçıyı getirdiğinizde bile, "Nasıl olsa bir daha gelir, şimdi gitmemize gerek yok" düşüncesi oluşmaya başladı insanlarda. Bon Jovi Michael Jackson, Metallica ve daha birçok ünlü isim, eskiden geldiğinde yer yerinden oynardı, dört-beş ay öncesinden biletler alınır, planlar yapılırdı; şimdi aynı etkiyi bulamıyorsunuz. Bunda sınırların da kalkmasının etkisi var elbette; ama o eski heyecan yok artık. Sonuçta Ankara'nın biraz daha hareketleneceğini düşünüyorum.

Eğlenmeyi biliyor muyuz? Müşterilerinizin eğlence anlayışına dair neler söylemek istersiniz?

Ankara'ya eğlence sektörü olarak bakarsak eğlenceyi karşımızdaki kişiyle değil de kalabalık bir ortamda vakit geçirerek sağladığımızı düşünüyoruz. Kalabalık bize daha çekici geliyor. Çoğu mekânın sorunu bu. Yurt dışındaki yapıda böyle bir durum yok; insanlar kimse olmasa da eğlenebiliyorlar. Zaten birileriyle eğlenmek için değil; sadece eğlenmek için dışarıya çıkıyorlar. Bizde ise biraz farklı. İnsanlar kendilerini göstermek istiyorlar, popüler bir yerin içerisinde var olmak istiyorlar, gibi baskın bir duygumuz var. Belki o kalıpları biraz kırarsak, daha farklı bir şey olabilir. Bu açılardan eğlence anlayışımızı biraz eksik buluyorum.

Random Pub Tunalı'da eğlence, biraz daha sohbet üzerinedir. Müziği takip edip, sohbet edip, iş çıkışı, sınav sonrası geceyi başlayıp bitirdikleri bir nokta. İnsanların eski dostlarını gördükleri bir yer olduğu için bizim tarzımız biraz daha bu diyebilirim. Çayyolu Random Pub'ta ise üst katımızda yine sohbetin ön planda olduğu konseptimiz devam ediyor. Alt katımızda ise Radyo geceleri etkinlikleri ve Konserlerle daha enerjik bir eğlence var.

Eğlence ve mutluluk arasında nasıl bir bağ var?

Eğlenceyi nasıl tarif ettiğinizle alakalı. Kimisi sadece bir yerde bulunmakla eğlenceyi birbirine karıştırıyor olabilir. Gece hayatındaki eğlence anlayışı, katılımla olmalıdır. İçinizdeki enerjiyi ya da eğlence isteğini dışa vurarak mutlu olabilirsiniz, müzik dinleyerek, ya da arkadaşlarınızla bir arada olduğunuz için mutlu olabilirsiniz. Aslında kişiden kişiye değişen bir kavram olduğunu düşünüyorum. Herkes eğlenceyle mutluluğu karıştırıyor. Bence mutluysan zaten eğlencelisindir.

Genel gözlemlerinize bakarak mutlu bir toplum olduğumuzu söyleyebilir miyiz?

Son araştırmalara göre dünyanın en mutlu toplumlarından biri çıkmışız; ama bunun öyle olduğunu düşünmüyorum. Evet, çok basit şeylerden mutlu olabilen bir toplumuz aynı zamanda sinirli bir toplumuz; ama çok da kolay bir şekilde kaynaşabiliyoruz. Toplum olarak mutlu olmasak da bireysel olarak mutlu olmayı deniyoruz. Bireysel mutluluktan toplumsal mutluluğa bir geçiş mümkün olabilir belki. İnsanlar kendi içlerinde mutluluğu yakalamalı. Çok fazla düşünüyorlar bir şeyleri, kafalarına taktıkları çok fazla şey var, akışına bırakmayı tercih etmiyoruz. Gördüğüm kadarıyla insanların yüzlerinde bir yorgunluk, bir mutsuzluk var. Hayatın yükü de bunda etken elbette.

Toplumun genel mutluluğu nasıl sağlanır?

Toplumun mutluluğu, satın alma gücüyle de biraz alakalı. Talep ettikleri, hayallerinde olan şeylere sahip olup olamamak insanların ve dolayısıyla toplumun mutluluğunu etkiliyor. Para, ne kadar bir araç olsa da mutluluğu getiren bir araç. Sosyal ve fiziksel ihtiyaçlarınızı gideremezsiniz mutlu olamazsınız; sadece telkinle mutlu olunmuyor, maalesef. Dediklerim sadece devlet ya da hükümetle de alakalı değil, Sanatsal faaliyetlerle insanların yeteneklerini ortaya çıkarmak gerekli diye düşünüyorum. Rusya'ya gittiğiniz zaman bir köyde bile tiyatroyla karşılaşıyorsunuz, Avrupa'da diğer ülkelerde sanat merkezlerinin yoğun olduğunu görüyorsunuz. Böyle olunca insanlar kendilerini ifade edebiliyorlar, içlerindekini sanatla dışa vurabiliyorlar ve bu da birey ve devamında toplum mutluluğunda önemli bir unsur.

Siz bireysel olarak nelerden mutlu olursunuz?

Nefes aldığımdan dolayı çok mutluyum öncelikle. Yaşıyorum, yemek yiyorum, hayatın tadını çıkarıyorum, sizinle burada oturup konuşuyorum, keyif alıyorum. Her dakikadan keyif almaya çalışarak yaşıyorum, bu benim için çok önemli bir şey. Bu bir yaşam felsefesi ve bunu hayatıma uygulamaya çalışıyorum. John Lennon'un bir lafı vardır ve hayatımda rehber aldığım sözlerinden biridir ve sık sık kullanırım, der ki: "Hayat biz planlar yaparken başımıza gelen şeylerden ibarettir." Aslında anları çok fazla ıskalıyoruz, masamızda çok fazla iş var ve hangisine odaklanacağımızı şaşırıyoruz. Şu an buradaysak en önemli işimiz bu olmalı, sadece şu ana odaklanmalıyız. Yaşam çok basit ve belki biz biraz karmaşık hale getiriyoruz. İnsanın dışarıdan çok fazla etkene ihtiyacı yok mutlu olabilmesi için. Bunu başarıyor olmak önemli bir şey.

Aslında, büyük bir tesadüf eseri, konunuzla "mutlulukla" ilgili bir projemiz var, yeri gelmişken ondan da bahsetmek isterim. Yılbaşında Crossroads Live ve Radyo ODTÜ ile önemli bir organizasyon gerçekleştirdik "İki Mekân Bir Sokak: Festival Tadında

Bir Yılbaşı" etkinliğinde yaklaşık 2500 kişiyi ağırladık ve maalesef bir o kadar kişiyi geri çevirmek zorunda kaldık. Beklediğimizin çok üstünde bir talep oldu, biletler karaborsaya düştü. Bu proje tutunca biz de bunu çeşitlendirmek ve sürekli hale getirmek istedik ve bir "Mutluluk Sokağı" yaratıyoruz. İstanbul'un bir Nevizade'si var, Asmalı Mescit'i var; bizde niye yok, diye düşündük ve bu tadı yakalamak adına yola çıktık. Sokağımızın adı "Radyo ODTÜ Sokağı" olacak ve buraya bir Radyo ODTÜ stüdyosu kuracağız. Amacımız, burasını bir cazibe merkezi ve yaşayan bir sokak haline getirmek. Sokak gruplarının performans sergilediği, sanatçıların olduğu bir sokak haline getirmek istiyoruz. Yenimahalle Belediyesi'nden de bir destek talebimiz oldu. Umarım hayata geçecek ve burayı yaşayan bir sokak haline getireceğiz. Günün erken saatlerinden gece geç saatlere kadar yaşayan bir sokak planlıyoruz. DJ performansları, yerli ve yabancı isimlerin yer alacağı konser etkinlikleri, festivaller ve canlı radyo yayınları yine bu sokakta olacak. Açılışı Nisan ayı içerisinde büyük bir sanatçı getirerek yapmayı planlıyoruz. Bu yaz eminiz Ankara, bu sokakta yaşayacak.

Son olarak Cem Akalın kimdir?

Ankara`da doğdum ve burada büyüdüm. İlk, orta ve lise tahsilimi Yükseliş Koleji'nde tamamladım, Gazi Üniversitesi Ekonometri Bölümü'nü bitirdim. Mesleğimi yapmak yerine radyoculuk tutkumun peşinden gittim ve uzun bir radyoculuk geçmişim oldu. TRT'de Türkiye'nin Sesi Radyosu'na bir dönem dışarıdan programlar yaptım. Radyo ODTÜ'de üç yıl programcılık geçmişim oldu. Radyo ODTÜ'den sonra yedi yıl boyunca da Radyo Mydonose'da programcılık yaptım. Bunun dışında Random Pub açıldığından bu yana hayatımın her döneminde bana eşlik etti. Halen sosyal medya ve organizasyon işlerini takip ediyorum. Eğlence sektörünün haricinde yine medya sektöründeyim. Halen "Defence Turkey" isimli savunma sektörüne yönelik yayın yapan bir derginin genel koordinatörlüğünü yürütüyorum. Kısaca bütün işleri karıştırarak keyifli bir çorba yapmaya çalışıyorum. Evliyim ve Sarp adında bir oğlum var.

Röportaj: **Yrd. Doç. Dr. Ozanser Uğurlu**
F. Besim Kavukçu

« SPOR VE MUTLULUK »

Bedriye HÜLYA
B-fit Spor ve Yaşam Merkezi Kurucusu

“Sadece kadınlara franchise veriyoruz.

Erkekler % 50 ortak olabiliyor; ancak işin başında olamıyor.”

Amerika Birleşik Devletleri’nde başlayan b-fit sistemini Türkiye’ye adapte ederken ne gibi çalışmalar yaptınız / zorluklarla karşılaştınız?

Hayatım boyunca ihtiyaçlarla kaynakları birleştirmekten çok mutlu oldum. İşe ihtiyacı olana iş bulmak, çalışana ihtiyacı olana insan bulmak, ev arayana ev bulmak, evine yeşil perde arayana perde bulmak gibi. Bunları kolay yapmamın sebebi ise gördüğümü ve duyduğumu “birinin ihtiyacı olur” diye aklımda tutmaya yönelik olmam. Doğal olarak kurduğum işlere de bu felsefem yansıdı. Nitekim Amerika’da yaşadığım yıllarda, günde sadece otuz dakikamı egzersize ayırarak, çok daha sağlıklı bir yaşamı keşfettim. Bu da “Bu benim işime yaradıysa Türk kadının da işine yarar” diyerek bende b-fit’i kurma fikrini oluşturdu. Ardından Amerika’da iki yıl boyunca araştırmalar yaptım ve çeşitli eğitimlere katıldım; ancak önemli olan, Amerika’da 13 milyon kişinin katıldığı bu sistemi Türkiye ve Türk kadınları için uygun bir formata sokmaktı. Bu amaçla hepsi kendi alanında tecrübeli olan beş iş ortağımla birlikte 2005 yılı sonunda çalışmalara başladık. b-fit sisteminin, bir üye ve spor salonu ilişkisinden ibaret olmaması gerektiği fikrinde birleştik. Böylece yarattığımız farkındalıkla kadınların hem iş sahibi, hem çalışan hem de üye olabildiği b-fit markası doğdu.

b-fit`in kuruluşunda birçok meslek grubundan kadınlar bir araya gelmiş; oysaki kadınların bir arada çalışmasının sorunlar yaratacağı söylenir. Ortaklıkta böyle sorunlarla karşılaştınız mı?

Hiçbir sorunla karşılaşmadık. Aksine her birimizin ayrı ayrı profesyonel iş tecrübesi, deneyimi ve bilgi birikimi iyi bir sinerji yarattı ve bu, b-fit’e yansıdı.

İnsanların spor yapmamak için bulduğu bahaneler, neredeyse sonsuzdur. Bu bahaneleri ve önyargıları kırmayı nasıl başardınız?

Her bahaneye b-fit sisteminde güzel bir çözüm var:

- Zamanım yok diyenlere spor yapma fırsatı verir. 30 dakikadan daha az veya daha çok çalışmaya izin vermeyen istasyon çalışması, en çok kalori yakan spor programları arasında ilk sıradadır.
- b-fit, aylık 50 TL'ye gelen üyelik ücreti ile tüm kadınlar için son derece ekonomiktir.
- b-fit'te yaş sınırı yoktur. 15-85 yaş arasındaki tüm kadınlar için uygun olan programda makineler kişinin kendi itme ve çekme gücü ile çalıştığından zorlanma yaşanmaz. Çalışma süratini ve dolayısıyla makinelerin vücuda karşı uyguladığı kuvveti kişi kendisi ayarlar.
- b-fit'le spor, eğlenceli bir hale gelir. Kilosundan, formsuzluğundan veya yaşlılığından dolayı çekinenler ve spor yapmayı beceremeyeceğini düşünenler, ayrı bir beceri gerektirmeyen aletler sayesinde spora daha pozitif yaklaşırlar. Ağırlık esaslı makinelerin vücuda verdiği zorlama olmadığı için ağrı da olmayacaktır.
- Kullanımı son derece basittir. Makinelerin ne kadar süreyle ve hangi sırayla kullanılacağı belli olduğundan, keşfedilmesi gereken hiçbir şey yoktur.
- Grup çalışması ile spor daha da zevkli. b-fit'te farklı form seviyelerindeki kişiler, aynı grupta çalışabilirler; çünkü makineler, kişinin gücüne göre kendini ayarlar.
- Egzersizlerin müzik eşliğinde yapılması, motivasyonu arttırır. Bu sayede kadınlar hem spor yapar, hem mutlu olur hem de eğlenirler.

Firma sahibeleri, Şube sahibeleri, Eğitmenler, Katılımcılar hep kadın. Neden sadece kadınlar?

İlk neden olarak, bizim makinelerimizin kadınlar için çok yararlı olmasını sayabiliriz. Sıkılaşmaya yönelik işlevleri var. Erkeklerde ise, kondisyon sağlamaya neden oluyor. Ancak pazu yapmadığı için daha ziyade kadınlara hitap ediyor. Erkekler vücutlarında kalın kasların gelişmesini istiyor; fakat bu, bizim sistemimizde mümkün olmuyor. Biz ince, sıkılaşmayı sağlayan kasları geliştiriyoruz.

Diğer bir neden de Türkiye'de orta gelir düzeyine sahip kadınların gidebileceği yerlerin olmamasıydı. Dolayısıyla bu boşluk için bir şeyler yapmak, iyi bir fırsattı. Kısacası burada var olan bir ihtiyaçtan yola çıktık. Bir kesim bunu yapıyor; diğeri yapamıyorsa mutlaka onlar da istiyordur. Bu alan, bizim için bakirdi. Kadınlara franchising verme kısmına gelirsek, bu da işin duygusal kısmı. Pozitif ayrımcılıktan söz ediyoruz. Kotalardan bahsediyoruz. Bir sürü STK bu konular üzerine çalışıyor. Çok iyi, harika... Ama somut bir şeyler yapmak gerekiyordu. Bu nedenle yalnızca kadınlara franchise veriyoruz. Erkekler, yüzde 50 ortak olabiliyor; ama işletmeye giremiyor. Asla yüzde 51 olmuyor. Dolayısıyla bunlar, bir kadının önderliğinde yürüyebilecek mekânlar.

b·fit
KADINLARIN SPOR VE YAŞAM MERKEZİ

Her şeyden önce üyelerimizin çoğunluğu incelmek ve sıkılaşmak istiyor. Bu en çok istedikleri ilk şey oluyor; ancak biz onlara sporu hayatlarının bir parçası yapma konusunda yönlendirmeler yapıyoruz.

Yalnızca büyükşehirlerde değil; taşrada da şubeleriniz var veya büyükşehirlerin kenar mahallelerinde. Şube açımına izin verirken nelere önem veriyorsunuz?

Franchise verirken kurallarımız var; ama çok da katı değiliz. Sadece kadınlara franchise veriyoruz. Erkekler % 50 ortak olabiliyor; ancak işin başında olamıyor. Güler yüzlü, iletişim becerisi kuvvetli, beklentileri sistemimizle örtüşen ve başkalarına fayda sağlamayı önemseyen kişilerle franchise anlaşması yapıyoruz. Franchise almak için gelen insanları tanımaya çalışıyoruz. Geçmiş hayatında neler yaptığı, felsefesi, hayat görüşü vb... Amacımız, kadınların mutlu olmasını sağlamak olduğu için, onların mutsuz olacakları bir işin içine çekilmelerindense aslında ne yapmak istediklerini bulmaya çalışıyoruz. Karar verildikten sonra açılışa kadar asla yalnız bırakmıyoruz, her aşamada onlara koçluk yapıyoruz. Açıldıktan sonra da desteğimiz devam ediyor.

Diğer spor merkezleriyle karşılaştırıldığında, ücretlerinizin çok düşük olduğu görülüyor, diğer merkezler mi normalden fazla ücret talep ediyor; yoksa sizin bir sırrınız mı var?

Makinelerimiz hidrolik olduğu için elektrik tüketimimiz düşük. Çok büyük alanlara ihtiyacımız yok; en az yüz metrekare bir alan arıyoruz, yüksek kira bedelleri ödemiyoruz, küçük ölçekli; ama her mahallede olacak kadar yaygın olmaya çalışıyoruz. Bize bağlı tüm franchiselerimizda aradığımız ortak özellik, minimum gider ve kaliteden taviz vermeden hizmet vermek.

Size spor yapmak için başvuran kadınların ortak özellikleri neler?

Her şeyden önce üyelerimizin çoğunluğu incelmek ve sıkılaşmak istiyor. Bu en çok istedikleri ilk şey oluyor; ancak biz onlara sporu hayatlarının bir parçası yapma konusunda yönlendirmeler yapıyoruz. Kısa süreli üyeliklerden çok uzun süreli üyelikler ile vücutlarındaki değişimi kendilerinin görmelerini istiyoruz.

Bunun için bir sistemimiz var: Her üyenin vücut ölçülerindeki değişimi kaydediyoruz. Bununla birlikte üyelerimizin büyük bir kısmını 26-45 yaş arasındaki kadınlar oluşturuyor. Dört üyemizden biri öğrenci. Çalışan üyelerimizin de en büyük kısmını öğretmen/akademisyen/öğretim üyesi/eğitim sektörü çalışanları oluşturuyor.

Resmi İnternet sitenizi ziyaret ettiğimde, hep olumlu geri dönüşler görüyorum; ancak bazı sözlüklerde, az da olumsuz yorumla da karşılaştım. Sizin müşteri portföyü gözlemleriniz neler?

Biz sadece spor merkezi değiliz. b-fit'i yaşam ve spor merkezi olarak tanımlıyoruz. b-fit'li kadınlardan ortak duyduğumuz sözler, çok sıcak, çok içten ve temiz bir ortamda spor yaptıkları. Her ay düzenlenen sosyal aktiviteleriyle de yaşam kalitesinin artmasına destek oluyoruz. Üyelerimizin hem sosyal hem de fiziksel mutluluğu için harika bir ekiple çalışıyoruz ve bunun sonuçlarını çok rahat gözlemleyebiliyoruz.

Kadınlara spor yaptırarak özgüven kazandırdığınızı düşünüyorum; aynı zamanda iletişime geçerek bir nevi terapi de yapıyorlar birbirlerine. Doğru mu düşünüyorum?

Kesinlikle... Kadınlar bedenlerinin farkına varıyorlar, kendilerine olan güvenleri ve mutlulukları artıyor.

Her b-fit noktasında her ay mutlaka bir etkinlik düzenlenir. Üyelerimiz, yeni bir çevre edinerek sosyal aktiviteler ile hayatlarını hareketlendiriyor, yaptığımız sosyal sorumluluk projoleri ile çevrelerine daha da yararlı işler yapabiliyorlar. Bir arada kadınların gücünü daha iyi hissederek neler yapabileceklerini tekrar keşfetme fırsatı bulabiliyorlar.

Sporun direkt olarak mutlulukla bağlantısı olduğu görüşündeyim sizce, spor – mutluluk bağlantısı nedir ve neden?

Yapılan araştırmaların da gösterdiği gibi spor, vücuda seratonin hormonu salgılatıyor ve kendimizi daha fazla mutlu hissetmemizi sağlıyor. Aynı zamanda stres ile baş etmenin en kolay yolu.

Kadınların mutluluk durumundan toplumun genel mutluluk durumuna geçmek istiyorum. Üyeleriniz birer anne, eş, evlat, kız kardeş... Erkek egemen bir toplumda yaşadığımız göz önüne alınırsa toplumun genel mutluluk durumu hakkında neler söylemek istersiniz?

Kadınlara çok fazla kimlik yükleniyor. Çocuğu ile ilgilenen, yaşlı bakımı üstlenen, dışarıda çalışsa da çalışmasa da evin sorumluluğunu yüklenen, kadın oluyor.

Kadın, ailenin odak noktası. Çoğu ailede baba ile çocuk arasındaki iletişimi kuran da kadın. Bu durumda kadının mutluluğu tüm aileyi, dolayısıyla toplumu da etkiliyor. Bizim gördüğümüz, b-fit'in kadınların hayatına mutluluk getirdiği ve kendine sadece otuz dakika ayırarak hayatında nasıl fark yaratabileceği. Bu anlamda mutluluğun artması için güzel bir şey yaptığımıza inanıyoruz.

Son olarak, Bedriye Hülya kimdir?

1964 İzmir doğumluyum. İzmir Amerikan Lisesi'ni bitirdikten sonra Dokuz Eylül Üniversitesi İşletme lisansını tamamladım. İstanbul Üniversitesi Uluslararası İlişkiler yüksek lisansı ve Hunter College Psikoloji yüksek lisansı eğitimini tamamladım. Turizm sektöründe oteller, restoranlar, seyahat acenteleri kurup işletmelerini yaptım. Bunların yanı sıra hediyelik eşya dükkânları, tekstil firmaları, ithalat firmaları da kurup ve işlettim. Aynı zamanda çeşitli üniversitelerde psikoloji ve iş hayatında girişimcilik ile ilgili eğitimler verdim. 2005 yılında kurduğum b-fit ile kadınların franchising yolu ile kendi işini kurmasını sağlamaya başladık ve kısa bir sürede 205 franchise sayısına ulaştık. 2009 yılında Endeavor Derneği tarafından ABD'de uluslararası jürinin önünde Türkiye'yi temsil ettim ve "Endeavor Girişimcisi" seçildim. Halen b-fit'in yönetim kurulu başkanlığını yürütmekteyim. KAGiDER üyesiyim. Aynı zamanda Kadın Sağlığı ve Spor Derneği Başkanı ve EGİKAD (Ege İş Kadınları Derneği) Denetim Kurulu Üyesiyim.

Kadın, ailenin odak noktası. Çoğu ailede baba ile çocuk arasındaki iletişimi kuran da kadın. Bu durumda kadının mutluluğu tüm aileyi, dolayısıyla toplumu da etkiliyor.

Röportaj: **F. Besim Kavukçu**

Özge KANTAŞ
Antrenör, Psikolog

"SPOR VE MUTLULUK"

b-fit Aşağı Ayrancı Şubesi'nde eğitmen olarak çalışan antrenör ve psikolog, Sayın Özge Kantaş ile spor, mutluluk ve kadınlar özelinde keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Kadınlar neden b-fit`i tercih ediyor?

Kadınlar burada kendilerini oldukça özel hissediyorlar; çünkü burası gerçekten onlara özel, kadınlara özgü bir yer. Kendilerine farklı bir hak sağlanmış gibi hissediyorlar. Eşiyle ya da çocuklarıyla başka bir spor salonuna gitmeye kalksa, eşinin ve çocuklarının çantasını hazırlamak durumunda kalacak, spor yaparken kocasına havlu götürmek durumunda kalacak belki, dolayısıyla burada kendilerini rahat ve özel hissediyorlar en azından otuz dakikalığına. Taytlarını ve atletlerini giyip, daha rahat hoplayıp zıplayabiliyorlar, bakışlardan daha az rahatsız olarak, kendilerini daha rahat hissederek spor yapma fırsatı ediniyorlar. Birçok koca da eşinin burada spor yapmasından mutlu.

Buradaki ekipmanlarımız, kesinlikle erkeklere göre değil. Kasları geliştirmeye değil; güçlendirmeye ve sıkılaştırmaya yönelik, ekipmanlar kullanıyoruz. Bizim makinelerimiz, hidrolik sistemle çalışıyor. Yer çekimi esasına göre çalışmıyor, herhangi bir ağırlık kullanmıyoruz, dolayısıyla kadınlara daha fazla hitap edebiliyoruz. Ekipmanlarda hem iterken hem çekerken çalışmış oluyoruz. Onun için seanslarımızda otuz dakika yeterli oluyor zaten. Normalde otuz dakikada 300 - 500 kalori yaktırabiliyoruz; ama koşu bandının üzerinde bir saat koşsanız yaklaşık 150 kalori yakarsınız. Bu, çok önemli bir fark. İstasyon tekniğimizde vücut şaşırıyor, hiçbir harekete alışmıyor, her durakta otuz saniye dururuz biz, otuz saniye boyunca kas grubu çalıştırırız, bip sesiyle bir yana geçeriz. Otuz saniye boyunca antrenörle bire bir kardiyo çalışması yaparız. Hem sıkılaşır hem yağ yakarız. Vücut her harekette şaşırdığı için devamlı antrenman nabzında kalabiliriz.

Bizim burada yaptığımız şey, kadınları mutlu etmeye çalışmak, kadınların kendilerini özel hissetmelerini sağlamak, bu ne şekilde olursa olsun. Dediğim gibi her şey kadının mutluluğu için; seratonin salgılasın diye, sigara ya da çikolata bağımlılığı yerine spora bağlılık kazansın diye, televizyon, alışveriş ya da internete bağımlı olmasın; sağlıkla spor yapsınlar diye uğraşıyoruz. Sadece kilo aldırma – verdirme gibi bir niyetimiz yok.

İş hayatında yer alan çoğu kadınımız masa başı işlerde çalışıyor ya da ev kadınlarının günlük yaptıkları işler basen ölçüsünü küçültmeye yönelik işler değil. Zira teknolojinin gelişmesiyle artık eskisi gibi ev işleri de yapmıyor kadınlar. Hatta bazen biz kadınları daha da motive etmek için bazı hareketlerimize, ev işleri isimleri takıyoruz, eğlenerek formda kalıyoruz.

Her insanın özel olduğunun farkındayız ve ona göre davranıyoruz. Her insanı diğerinden ayıran mutlaka bir yeteneği ve özelliği vardır diye düşünüyoruz. Her insanın bir marka olduğunu biliyoruz. Belki de bunun için insanlar, diğer ilişkilerinde bulamadıkları özel olma durumunu burada yakalayabildikleri için bizlerden çok memnunlar.

Bir de çok geniş bir yaş skalasına hizmet veriyoruz, 15 – 75 yaş arası herkes gelip bizde spor yapma imkânına sahip; hatta 1.58 cm. boy alt sınırını tamamlayan 13 yaşındaki çocuklar bile bizim programımıza dâhil olabiliyor. Sistem hidrolik olduğu ve herkes kendi gücü seviyesinde spor yapabildiği için güçlü bir sistemimiz var. Despotik bir antrenörümüz ya da yapımız da olmadığı için çok kişiye hitap edebiliyoruz. Her turun sonunda nabız kontrolü de yaptığımız için herhangi sağlık probleminde müdahale edebiliyoruz.

Eğer üyelerimiz isterse spora başlamadan önce ve belli bir aşamaya geldikten sonra fotoğraflarını çekiyoruz. Böylelikle kendisi de değişimini daha rahat görebiliyor; hatta üyelerimiz isterse bu fotoğrafları ve bizimle ilgili görüşlerini sosyal medyada da paylaşıyoruz. Bunun aksine kendisinin spor yaptığının bilinmesini istemeyen üyelerimiz de oluyor.

Toplam 18 kişiye aynı anda spor yaptırabiliyoruz, bu da demektir ki gün içinde 450 kişi bizimle spor yapabilir. Herhangi bir vakit kısıtlamamız ya da randevu sistemimiz olmadığı için vakitleri en uygun olduğu zamanlarda gelip bizimle spor yapabiliyorlar. Zaten 200'ü aşkın şube ve 80.000'i bulan üye sayısı da kadınların esnek antrenman saatlerinden ne kadar hoşnut olduğunun göstergesi.

Sporun mutlulukla bağlantısı hakkında neler söylemek istersiniz?

Spor yaptığımız zaman salgıladığımız bir takım hormonlar var ve bu hormonlar, mutluluk hormonlarıyla aynı hormonlar. Biz bunları bağımlılıklarımız sırasında da salgılarız. Sigara ya da televizyon bağımlılığı bizim dopamin merkezimizi etkiler, "Tekrar yap" merkezi deriz ona. Spor da aynı merkezi harekete geçiriyor. Dolayısıyla mutluluğu başka yerlerde aramamızı engelliyor. Depresyon ve bağımlılık tedavisinde de spor işte bu yüzden kullanılıyor. Bağımlı olunan şey yerine sporu koyabiliyor kişiler, bu yüzden "ikame terapisi" olarak sıkça kullanılır spor. Hatta birçok anti-depresandan daha fazla işe yaradığı görülür düzenli sporun.

Spor daha sağlıklı uyku uyumanızı sağlar, stres ve baskıdan uzaklaştırır, hayatın birçok alanındaki sorunları da unutturur ya da etkisini azaltır.

Peki, burada kadınlar bir araya geldiğinde bir nevi terapi grubu havası oluyor mu?

b-fit`ler "Kadınlara özel spor ve yaşam merkezidir". Sadece spor yapmayız yani burada. Her şubemizde küçük ya da büyük bir kafe alanı mutlaka görürsünüz. Buralar; üyelerimizin sohbet ettikleri, bir şeyler içtikleri, dinlendikleri alanlar. Üyelerimizin tanıdıkları ya da tanımadıkları diğer üyelerimizle iletişime geçebildikleri bir alan kafemiz. Birçok üyemiz, spor yapmanın yanında çevre edinmek için de geliyor şubelerimize. Bizim şubelerimiz, aslında çok büyük bir sosyal destek. 80.000 kadından bahsediyorum toplamda. Bu, çok önemli bir rakam. Ortak hareket edebildiğimiz zaman- ki bütün şubelerimiz birbiriyle kardeştir- muazzam şeyler ortaya çıkıyor.

Peki, Türkiye geneline dönersek, kadınların gerçekten bu kadar çok şeye ihtiyacı var mı?

Kadının hem sosyalleşmeye hem de istihdam anlamında önünün açılmasına ihtiyacı var. b-fit, kadın girişimciliğini destekliyor, "Ben bilmem beyim bilir" güvensizliğinden kurtarıyor kadını. TÜSİAD'ın verilerine bakıldığı zaman, kadın girişimciliği çok çok gerilerde ülkemizde. Bütün sorun, benimsediğimiz toplumsal cinsiyet rolleriyle alakalı aslında. "Kadının yeri kocasının ve çocuğunun yanıdır" zihniyeti yerleşik bizde maalesef. Kadın ve erkek sanki birbirini dışlayan, birbirinin karşıtı şeylermiş gibi görülüyor. Kadına "Çalışırsan, kocan ve çocuklarını ihmal edersin" demek çok yanlış. Biz, toplum olarak bir kere kadına "bayan" diyerek kadınları etkisizleştiriyoruz. Bayan demek, erkek olmayan demektir. Kadına "erksiz", ikinci sırada muamelesi yapmamalıyız. Bu

Erkekle kadına hep karşı cins deriz; ama aslında bu, bir karşıtlığın sonucu değil; insan yaratılışının iki farklı tarafıdır. Karşı değil; farklıdır.

bağlamda toplumsal cinsiyet bakış açılarımızı yeniden gözden geçirmeliyiz.

Biz şubeler olarak ayda bir, çeşitli konularda kadınları bilinçlendirmek içinde seminerler düzenliyoruz. Diyetle, aile yaşamıyla ilgili ve buna benzer konularla ilgili seminerler düzenlemek, bizim öncelikli islerimizden. Toplumsal sağlık ve kadının toplumdaki yeriyle ilgili de üyelerimizi bilinçlendirmek istiyoruz. Kadınlara kendi yaşamları ve çevreleriyle ilgili farkındalık kazandırmak, misyonumuzun önemli bir parçası. İş yerinde karşılaşabileceği bir cinsel tacizle de ilgili bilgiler de veriyoruz, sağlıklı beslenmenin yöntemlerini de anlatıyoruz.

Erkekle kadına hep karşı cins deriz; ama aslında bu, bir karşıtlığın sonucu değil; insan yaratılışının iki farklı tarafıdır. Karşı değil; farklıdır. Erkekler ve kadınlar birbirinden ne kadar farklı diye baktığımızda kadın ve cinsiyet psikolojisi açısından, karşımıza çıkan veriler ışığında, kadınlar arası ve erkekler arası farkın, kadın-erkek farklılığından daha fazla olduğunu görüyoruz. Yani kadın grubu ve erkek grubu olarak ele aldığımızda, iç grup farklılığı, gruplar arasındaki farklılıktan daha fazla. O yüzdendir ki kadın istihdamı ve kadın girişimciliği anlamında da imkân verildiğinde kadınların neler yapabileceğinin farkındayız.

Bir psikolog olarak önce kadınlar özelinde sonra toplum geneline bakarsak, mutlu muyuz?

Toplumumuzda iyi olanı konuşmakla ilgili sorunlarımız olduğunu düşünüyorum. "Çok güldük, başımıza bir şey gelecek" kaygısı, yaygın bir kaygıdır. İnsanlara nasıl olduğunu sorduğunuzda daha tamahkâr yaklaşıyor insanlar. İyi olanı konuşmama ya da çok da fazla mutlu olmanın, iyi bir şey olmadığına dair görüşler var maalesef. Aksine, mutlu olursak, çevremizi de mutlu edebiliriz. Uçakta bir ters durumda maskeyi önce kendimize takmamızı neden söylerler? Çünkü "ben" en önemli kavramdır. İnsanlara hayatınızdaki en önemli kişi kim, diye sorarsanız muhtemelen "eşim, çocuğum, annem, babam" gibi cevaplar alırsınız; ancak kişinin kendisi olmazsa diğer tüm insanlar zaten olmayacak. Bunu fark etmeliyiz, diye düşünüyorum. Bu anlattığım şeyi benmerkezcilikle ya da bencillikle de karıştırmadan yaşamalıyız. İnsan önce kendini korumak zorundadır, kendini gerçekleştirirken de birey olurken de ilişkiler kurarken de dengeye ihtiyaç duyarız.

Türkiye özelinde, ne yapmalıyız da insanlarımız mutlu olmalı?

Öncelikle kişi kendini tanımalı, kendini neyin mutlu ettiğini bilmeli. Beni çikolata mutlu ederken bir başkasının ona alerjisi olabilir. Kişinin kendini tanıması çok önemli. İnsanlık varoluşu gereği çok çeşitlidir. Bu anlamda kendinizi tanımak önemli. İnsanlar kişisel gelişim kitapları okuyup bunların her insanda aynı etkiyi yaratacağını düşünüyorlar; ama kendilerine uygun gelmediklerini anladıklarında balon bir anda sönüyor. Yayla çorbasının bile tarifi yöreden yöreye farklılık gösterirken, mutluluğun tüm insanlık için tarifi bence olamaz. İnanılmaz bir haz durumu ya da kendini çok iyi hissetme durumuna mutluluk deniyor günümüzde; hatta "Bütün özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan doğan kıvanç durumu" diye tanımlıyor Türk Dil Kurumu mutluluğu. Tabii medyanın da bunda büyük pay sahibi olduğunu söylemeliyim; fakat kökene inersek, mutluluk "mut" kelimesinden geliyor ve anlam olarak denge demektir; yani yok öyle bir sürekli haz durumu. Kişinin dengede olabilmesi için de hem kendini gerçekleştirebilmiş olması hem de etrafındakilerle sağlıklı ilişki kurabiliyor olması önemli. Tek başına neyin dengesini yaratabilirsiniz ki?

Özge Kantaş bireysel olarak nasıl mutlu olur?

Ben, insanların yüzünde bir gülümseme yaratabildiğimde mutlu olurum. Benim gülümsemem, birilerinin hayatında bir etki oluşturmuş demektir. Herkeste var olan varoluşsal bir kaygı aslında; ama birileri eğer bir yerlerde beni ya da yaptıklarımı hatırlarsa ben mutlu olurum. Bugün birlikte spor yaptığım üyeler, buradan mutlu olarak ayrıldıysa ben mutluyum.

Mesela burada benimle spor yapan üyelere psikolog da olduğumu özellikle söylüyorum. Örneğin geçenlerde bir üyemiz spor yaparken panik atak geçirdi ve benim burada olup onunla konuşmam kendisini rahatlattı, ona farkındalık kazandırdı. Özellikle burada kadın psikolojisini ve spor sakatlıklarını biliyor olmak önemlidir. Bir zorunluluk değildir psikolog çalıştırmak; ama az da olsa psikoloji biliyor olmak önem arz eder ve gerek şube sahipleri gerekse antrenörlerimiz bu konuda bilgilidir.

Röportaj: **F. Besim Kavukçu**

Gürkan GENÇ
Seyyah

« MUTLULUĞA GİDEN YOL: » HAYALLERİNİ GERÇEKLEŞTİRMEK

mutluluk

Sayın Gürkan Genç'le 22 Şubat 2012 tarihinde Yeni Kampüsümüzde verdiği "Doğa İçin Pedalla" konulu seminerde tanışma fırsatı buldum. Seminerde bizlerle on bir ay süren ve Türkiye'den Japonya'ya uzanan, kendi deyimiyle "pedalladığı" yolculuğunun öncesini, kendisini ve sonrasını paylaştı. Daha da önemlisi, kararlılığın, korkuların ve engellerin üzerine giderek onları yenmenin inceliklerine ve değerine sıkça değinerek bir anlamda motivasyon konusunu işleyen ve psikolojik anlamda ilham veren bir yaklaşım sergiledi. Ben de üniversitemizin Psikoloji Bölümü Başkan Vekili olarak bu yaklaşımından ve etkin iletişim yeteneğinden dolayı Gürkan Bey'le seminerinin ertesi günü "Engelliler ve Engelli İstihdamı" konusundaki projemi paylaştım ve desteğini istedim. Hiç tereddüt etmeden destek vermeyi kabul etti ve yoğun programının arasında ikimize de uygun olan bugün buluşup proje ayrıntılarını görüşmeye karar verdik. Hazır bir araya gelmişken de, çok isteyen fakat işleri veya dersleri sebebiyle fırsat bulup seminerine katılamayan Çankaya Üniversitesi mensup ve öğrencileri için de bir röportaj yapalım istedik. Ben de seminer sonrasında vakit darlığından soramadığım soruların cevaplarını alma şansını bu röportajla elde etmiş oldum. Hepinize keyifli okumalar diliyorum...

Gürkan Bey merhabalar. Öncelikle size 21-22 Şubat tarihlerinde Yeni Kampüsümüz'de sergilenen "Doğa için Pedalla" serginiz ve 22 Şubat'ta yine Yeni Kampüsümüz'de Kırmızı Salon'da gerçekleştirdiğiniz ve büyük katılımın olduğu aynı konulu semineriniz için çok teşekkür etmek istiyorum. Çok keyif aldığım bir seminer verdiniz ve eminim katılan diğer şanslı Çankaya Üniversitesi mensup ve öğrencileri de benimle aynı fikirdeler. Bunu zaten seminer sonrasında verilen geribildirimlerden ve sizinle fotoğraf çektirmek için kuyruk oluşturan kitleden de anlamak mümkün.

Öncelikle tanımayanlar için bir özgeçmiş alalım. Gürkan Genç ya da "Badem Gözlü ve Demir Atlı Adam" kimdir?

Demir Atlı Adam şu anda 32 yaşında, Yakın Doğu Üniversitesi Radyo, Televizyon, Sinema mezunu. Mezun olmadan önce, üniversitedeyken 21 yaşında Kıbrıs'ta Bayrak Radyo Televizyonu'na girerek çalışmaya başladım. Ondan sonra Türkiye'ye geldiğimde iki ayrı reklam ajansında çalıştım. Sonrasında TAV Holding'e girdim. Orada bir süre çalıştıktan sonra iki arkadaşımla, üç kişi Filistin Caddesi'nde bir restoran açtık. Ve yaklaşık iki buçuk sene de o restoranın işletmeciliğini yaptım. Sonra da şirket hisselerimi devrettim. İşyerine de bisikletle gidip gelmeye başlamıştım ben...

Bisiklet fikri ilk nereden çıktı?

O işyerinde çıktı aslında. Spora gidecek pek vaktim olmuyordu. Sabah 6'da 7'de dükkânı açıyordum. Hem restoran hem bar olduğu için çok yoğun bir temposu vardı. Fece 1'de kapatıyorduk restoranı. Spora da vakit bulamadığım için spor yapılabilecek en uygun ne var, diye dü-

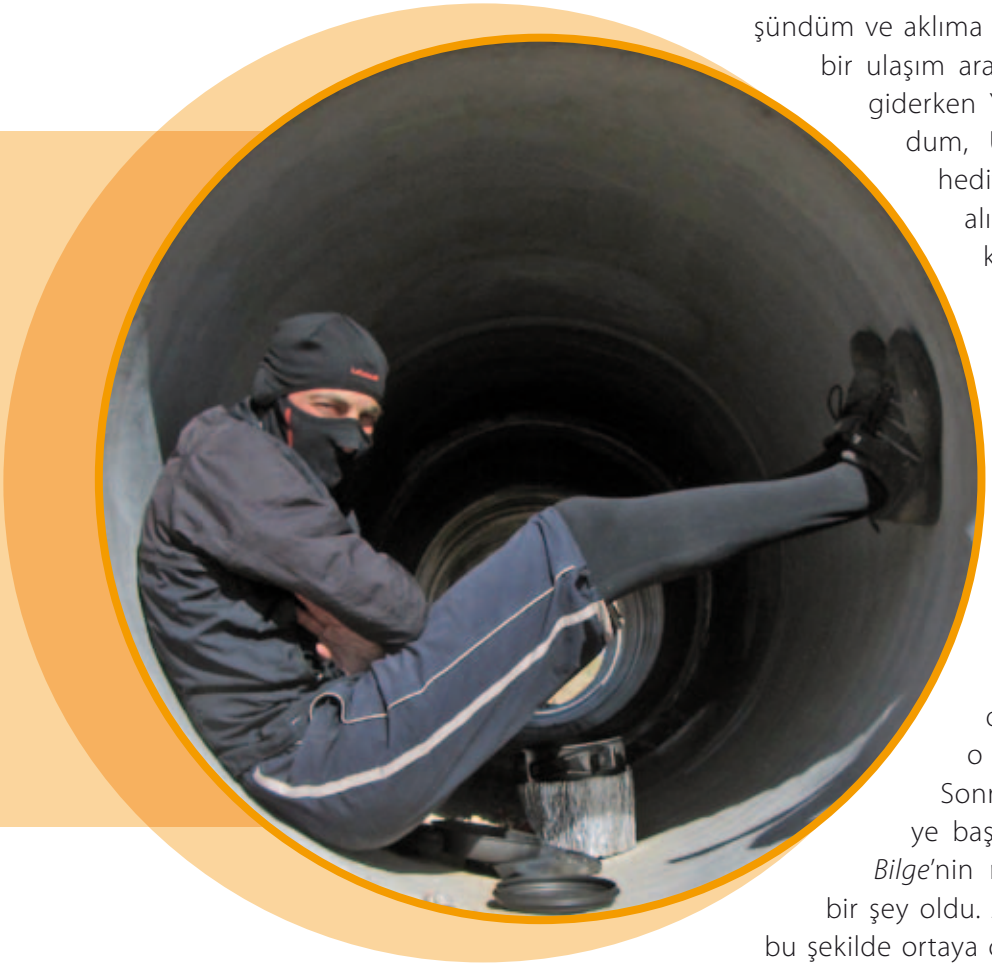

şündüm ve aklıma bisiklet geldi; hem spor hem de bir ulaşım aracı. Dükkân alışverişi için çarşıya giderken YİBA Çarşısı'nın oradan geçiyordum, Ulus'ta. Çocukken ailem karne hediyesi olarak hep oradan bisiklet alırdı. Bize zaten hep bisikletin bir karne hediyesi olduğu öğretilmiştir. Orayı görünce "Hah, kendime bir bisiklet alayım" dedim. Aldım ve binmeye başladım. Çocukken kurduğum bir hayal vardı, dünyayı bisikletle dolanacağım diye. Tabii bu hayal zaman içerisinde üniversite süreci, kariyer hayatı derken unutulup gitmiş; fakat on beş sene sonra bisiklete tekrar bindiğimde bunu hatırladım. Dükkânı devrettikten sonra o gereken zaman da ortaya çıktı. Sonra da bisikletimle dünyayı gezmeye başladım. Bir nevi, *Ferrari'sini Satan Bilge*'nin restoranını satan versiyonu gibi bir şey oldu. Japonya'ya bisikletle gitme olayı bu şekilde ortaya çıktı. Türkiye'ye döndükten sonra festivallere filmler yolladım, fotoğraf sergileri açtım, okullarda sunumlar yapıyorum. Yol deneyimlerimi gençlerle paylaşıyorum. Önümüzdeki aylarda da dünya turuna çıkacağım.

Japonya'nın beni hep büyüleyen bir tarafı vardı. Hedef Japonya olsun dedim. Japonya'yı hakikaten görmeyi çok istiyordum.

Peki, her çocuğun hayalleri vardır; ama özellikle "bisikletle" dünyayı gezmek çok da yaygın bir hayal olmasa gerek. Bu da ilginç...

Küçükken hepimiz bisiklete biniyorduk ve çok severdik. Annem de akşam yemek hazır olunca "Gel artık bırak o bisikleti" falan diye sürekli çağırırdı. Bir de "Aman yola çıkmayın, aman kaldırımdan inmeyin" derdi. Ben küçükken de bisikletle uzun mesafeler yapardım ve annem bunları öğrendiğinde sürekli kızardı. Ben de annemin bisiklet konusundaki bu baskıları sonucunda "Bir gün dünyayı gezeceğim, göreceksin" demiştim. Hani aslında benimki küçüklükten kalma bir şey. İşe bisikletle gidip gelmeye başladığımda bu hayali hatırladım. Ve "Neden olmasın ya" dedim. Bu iş yapılabilir mi, yapılamaz mı, işi devrettikten sonra internetten şöyle bir araştırdım ve gördüm ki evet, bu iş yapılabilir, yapan insanlar varmış, çok büyük de bir şey değilmiş. O zaman ben de gezerim dedim. Zaten eskiden beri severdim uzun turlar yapmayı. Şimdi de artık kendi kararlarını verebilen bir yetişkin olarak bisiklete binip istediğim yere gidebiliyorum rahatça.

Peki, yola çıkmadan önce ne gibi hazırlıklar yaptınız? Diğer gezginlerin tecrübelerinden mi faydalandınız hazırlık aşamasında?

Öyle çok ciddi bir hazırlığım olmadı benim. Bisikleti aldıktan altı ay sonra Türkiye'den Japonya'ya pedallamaya başladım. Bu rotayı çizmem yaklaşık iki buçuk ayımı aldı devrettikten sonra dükkânı. Öncesinde herkes bir hazırlık bekliyor; ama ben sadece işe bisikletle gidip geliyordum. Başka bir hazırlığım olmadı. Türkiye'de bu kadar fazla kaynak yok tabii bilgi almak için; ama vize işlemleri için birkaç kişiden bilgi aldım ve sonra da yazlık kıyafetlerle yola çıktım. Turun altı ayda bitmesini öngörüyordum; tur on bir ay sürdü. Ben hiç -35 dereceleri göreceğimi düşünmüyordum; fakat tur süresi uzayınca tabii ekipman eksikliklerim oluştu. Bu eksikliklerimi de Pekin'de tamamladım. Hazırlıksız çıkmanın cezasını da Tacikistan'da çektim.-15 derecede yazlık tulumla yatınca üşürmüşsünüz.

Ama hiç hasta olmadım, demiştiniz ...

Evet hiç hasta olmadım.Metabolizmanız hakikaten güçlü oluyor böyle bir seyahatten sonra.

Peki, yolculuğa çıkmadan önce fiziksel olarak nasıl bir hazırlık yaptınız? 3 ay boyunca günde en az 5 saat egzersiz gibi bir koşul ya da sihirli formül var mı böyle bir yolculuğa bedenen de hazırlıklı olmak için?

95 kilo olarak ben bu tura başladım.Aslında yağlı biriydim.Turun başlarındaki fotoğraflarda üzerimde dar,streç kıyafetler olduğu için vücudumdaki yağ oranı da belli oluyor,göbek belli oluyor; ama Tacikistan'a vardığımda 75 kiloya düşmüştüm. Daha sonra Çin'e vardığımda 82 kilo olmuştum; ama yağ olarak değil bunu kas olarak edindim. Öncesinde belli bir şeye gerek yok; çünkü çok aşırı yüklenmediğiniz için vücuda ,vücut kendi kendine tempoya alışıyor süreç içerisinde ve kendini geliştiriyor. Daha öncesinden bir hazırlığım olmamıştı; ama dünya turu için düzenli olarak sabahları koşuya çıkıyorum. Bazı günler 10 km. koşuyorum, o günkü ruh halime göre ve şehir içinde de çoğunlukla bisikleti ulaşım aracı olarak kullanıyorum.

Vizeleri kendiniz mi aldınız yoksa devletten bir kolaylık mı sağlanıyor gezginlere?

Bu vizeler şöyle alınıyor: Türkiye'den çıktıktan sonra zaten özellikle Kuzey Asya'yı gezecekseniz birçok ülkeye vizesiz giriş yapabiliyorsunuz; fakat vizelerin olayı şudur mesela örnek veriyorum Gürcistan bizim için vize uygulamıyor; ama Gürcistan'a geldiniz, bir sonrakine Azerbaycan'a gideceksiniz, bunun için Tiflis'te Azerbaycan Elçiliği'ne gidip oradan Azerbaycan'ın vizesini alıyorsunuz. Azerbaycan'a gidiyorsunuz, Bakü'ye kadar gidiyorsunuz bir sonraki ülke neresi? Türkmenistan. Türkmenistan Elçiliği'ne gidiyorsunuz vizeyi oradan alıyorsunuz; yani bulunduğunuz ülkede gideceğiniz ülkenin vizesini alıyorsunuz. Bu şekilde turu tamamlayabilirsiniz; ama mesela Türkiye'den kalkıp da "Ben Çin'in vizesini alacağım derseniz Türkiye'den" şöyle bir kural var üç ay içinde Çin'e girmeniz gerekiyor. Üç ay içerisinde bisikletle oraya gidemeyeceğiniz için Çin'in vizesini Kırgızistan'da ya da Tacikistan'da almanız gerekiyor, böyle bir durum var.

Benim merak ettiğim bir nokta, neden rotayı doğuya çevirdiniz? Neden Avrupa ya da Afrika değil mesela?

Üniversite hayatımda Japonya Tarihi'ni okumuştum. Japonların özellikle samurayların felsefesi çok hoşuma giderdi. "Onurum yaşamımdır" bu söz hakikaten çok güzel bir sözdür. O adamların kültürlerini, o insanların yaşam tarzlarını cidden çok merak ediyordum. Zaten hani çocukluğumuzdan beri samuraylar, ninjalar, kung-fu, karate, ninja kılıçları gibi şeylerle büyümüşüzdür; yani severiz,küçüklüğümüzden beri hep hayatımızda olan şeyler... Japonya'nın bende hep büyüleyen bir tarafı vardı. Hedef Japonya olsun dedim. Japonya'yı hakikaten görmeyi çok istiyordum. Japonya'nın böyle büyüleyici bir tarafı vardır zaten. Birçok kişiye sorsanız Uzak Doğu diyecektir, Japonya diyecektir; çünkü geyşa orada, kimono orada, samuraylar orada... Hani hep Japon kültürü deriz; adamlar disiplinlidirler, çalışkanlar,zekiler... Gidip yerinde göreyim orayı dedim o yüzden. Hem İpek Yolu'nun tamamını bu rotada geçebiliyorsunuz. Hem bu rotada ilk Türk kelimesinin geçtiği noktaya gidebiliyorsunuz: Moğolistan'a. Her şey vardı bu rotanın içinde. Rotayı da yapan daha önce herhangi bir Türk olmadığı için bunu başardığında da yetmiş beş milyonluk ülkede ilk olmak güzel bir olay yani. O yüzden keyifliydi. Rotamı seçmemin sebebi de buydu.

En çok merak edilen şeylerden biridir herhalde, parayla ilgili konuları nasıl hallediyordunuz? Örneğin, küçücük bir köy ya da kasabadasınız ve paranız bitti, en yakın ATM 100 km. ileride, böyle durumlarda ne yaptınız?

Öyle bir durum hiç yaşamadım. Bisikletin üzerinde neredeyse dört tane farklı gizli gözde yaklaşık olarak iki yüz dolar saklardım,

yanımda da en fazla iki yüz dolar gibi bir meblağ taşırdım ve girdiğim ülkenin parasından da bir miktar taşırdım. ATM'yi öyle her yerde bulamıyorsunuz. Zaten her ülkede kendi kredi kartınızı kullanamıyorsunuz. ATM bulabilseniz bile bazen ATM "Kartınız bize uygun değil" diye uyarı veriyor. Japonya'da bile başıma geldi bu. Daha sonra siz başka ATM'ler arıyorsunuz kartınızı kullanabilmek için. Uluslararası bankaların ATM'lerini bulmanız gerekiyor. Tabii bu bankalar da büyük şehirlerde oluyor; o yüzden köyde, kasabada bu imkânı bulamıyorsunuz zaten.

Bir de seminerinizde soyulduğunuzdan bahsetmiştiniz. O nasıl oldu peki?

Moğolistan'da üç farklı çadırda kaldım. Tabii aile sizi çadırına davet ediyor kalıyorsunuz, mesela tuvalete giderken bisikletinizi, cüzdanınızı çadırda bırakıyorsunuz. Daha sonra Gobi Çölü'nü geçtim. Ulan Batur'da cüzdanımdan para çıkaracağım zaman bir baktım cüzdanımda paralar yok. Artık o üç aileden biri cüzdanımdaki paraları almış; ama hangisi bilmiyorum. Üç yüz dolar gibi bir meblağ vardı orada. Ulan Batur'da bir süre kalacağım için otel görevlisine durumu anlatıp onlardan idare etmelerini rica ettim. "Tabii ki nasılsa burada kalıyorsunuz" dediler. ATM'den de para çekememiştim; çünkü ATM'de para kalmamıştı ve haftasonuna denk gelmiştim. Pazartesini bekledim. O zamana kadar da elçilikten biri bana az bir miktar para vermişti, onunla idare ettim.

Seminer sırasında sizi tek korkutan yerin Gobi Çölü olduğunu söylemiştiniz. On iki günde tamamladığınız Gobi Çölü etabında neler hissettiğinizi anlatır mısınız?

Gobi Çölü, sesin ve hareketin olmadığı bir alan. Yaşam için bunların olması gerekir. Ses ve hareket, yaşamın var olduğunu gösterir. Biz hayatımız boyunca öyle bir ortamda bulunmuyoruz; insan ancak çölde öyle bir ortamda bulunabilir. O yüzden çöle girmeden insan bunu anlamıyor. Mesela çok insan "yalnızım" der, aslında bu tamamen bir kandırmacadır. Aslında hiçbir zaman yalnız değiliz. Tek başınıza şehrin içinde kalsanız bile o şehrin içerisinden gelen herhangi bir hareketlilik, bir ses size orada yaşamın var olduğunu gösterir. Yaşamın olduğu bir yerdesin, sen yalnız değilsindir; ama çölün ortasında ne ses ne hareketlilik var; her yer aynı, işte o an korkarsınız; çünkü orada yaşam yoktur. Yolculuğum süresince başımdan bir sürü olay geçti tabii; ama tek korktuğum nokta, Gobi Çölü; çünkü öyle bir sessizliği ömrüm boyunca duymamıştım.

Gobi Çölü, sesin ve hareketin olmadığı bir alan. Yaşam için bunların olması gerekir. Ses ve hareket, yaşamın var olduğunu gösterir. Biz hayatımız boyunca öyle bir ortamda bulunmuyoruz; insan ancak çölde öyle bir ortamda bulunabilir. O yüzden çöle girmeden insan bunu anlamıyor.

Peki orada kendi kendinize konuştuğunuz oldu mu ?

Videolarımda, kısa filmlerimde zaten orada ne kadar kendimden geçtiğim ve neler yaptığım ortada. Normal olarak psikolojimin hakikaten bozulmaya başladığı alanlar vardı. Yine size sunumlarda bir video seyrettirdim. Çok az insan dikkat ediyor o videodaki konuşmaya. Mesela kaçıncı günde olduğumu hatırlamıyorum, sekizinci veya dokuzuncu gündeyim. Çok önemli bir söz var, o videoyu o yüzden çekiyorum. Bu videoyu birileri bulabilir, diye çekiyorum; çünkü suyum bitmişti. "Gobi Çölü'nü geçebilirsem" diyorum. Bu önemli, "Geçebilirsem"... Çünkü geçebilmeyi umuyordum artık sadece. Yaklaşık 3 LT suyum kalmıştı artık kendi idrarımı arıtıp yavaş yavaş tatlı suya karıştırmaya başlamıştım; ama on ikinci günün sonunda hakikaten de Ulan Batur'a vardım.

Yolculuğunuz sırasında tanıştığınız en ilginç karakter kimdi?

Hiç bahsetmediğim bir arkadaştan bahsedeyim. Japonya'da beni evlerine davet eden Elif, Teppei çifti vardı. Teppei Japon, Hong Kong'dan yürüyerek İngiltere'ye gidiyormuş. İstanbul'da Elif'le tanışmış. Âşık olmuşlar ve evlenmişler; ama Teppei vazgeçmemiş, "Ben bir Londra'ya gideyim dönünce Japonya'ya yerleşiriz" demiş ve bir sene beklemiş Elif Teppei'yi. Teppei bir senede Londra'ya varmış ve dönmüş Japonya'ya yerleşmişler. Beni misafir ettiler. Teppei ile beraber Tokyo sokaklarında yürüyoruz. Yanımızdan bir Ferrari geçti, inanılmaz bir egzoz sesi çıktı. Teppei de döndü "Vay hayvanoğlu hayvana bak, nasıl bastı" dedi. Şok oldum tabii. "Sen Türk müsün?" dedim sonra "Ne mutlu Türküm diyene" dedi. Tabii Türkçeyi çok iyi öğrenmiş. Beni de misafir ettiler. Keyifli bir insandı. Bana Japon halkının içyüzünü gösterdi. Olaylara karşı tepkilerini, neden bu kadar soğukkanlı olduklarını aslında iç dünyalarının hiç de dışarıdan gözüktüğü gibi olmadığını bana az çok anlattı. Ben de kitapta buna yer vereceğim.

Pek çok eğlenceli anı anlatıyorsunuz seminerlerinizde ve bizi de çok güldürdünüz açıkçası; ama dinleme fırsatı bulamayan okurlarımız için sizi en çok güldüren anınızı anlatabilir misiniz?

Çin'de tabii insanlarda kıl, tüy, sakal olmadığı için sokaklarda herkes tişörtle gezerken bana bakıyordu. Hatta bir otobüste kadınlar geldi tüylerimi, sakallarımı okşadılar. Berbere gittim, berberde yerdeki tüylerimi incelediler, hani nasıl bir şey bu diye. Bir gün Çin'de hava sıcaklığı 48 derece olunca erkekler tişörtlerini katlayıp memelerinin üstüne çıkartıyorlar nem dolayısıyla. Ben de çekindim önce; çünkü onlarda hiç kıl yok, bende var olur mu diye. Sonra ben de nasılsa tek başınayım diye yaptım. Bütün herkes dönüp bana bakmaya başladı, bu ne diye. Bu hakikaten eğlenceli ve komikti benim için. Hayatlarında ilk defa böyle bir insan görüyorlar; çünkü kapalı bir toplum olduğu için bizim gibi badem gözlü insanlar pek o taraflara gitmiyor Çin'in ortasındaki bazı şehirlere, kasabalara. Görmeleri onlara çok değişik geliyor bizim gibi insanları.

Bu maceradan sonra bizler gibi yerleşik düzeni olan hayatlar size çok sıradan ya da sıkıcı görünüyor mu? Seminerdeki katılımcılar gibi arkadaşlarınızdan da size özenenler çok oluyordur herhalde. Bu geziden sonra arkadaş sohbetlerinde ne gibi değişiklikler oldu?

Yok hayır hiç öyle bir şey düşünmedim. Sonuçta ben bir sistemin içinden çıktım, dünyayı gezdim ve tekrar o sistemin içindeyim. Şimdi de bu sisteme ve kurallarına uymaya çalışıyorum. Hatta bir seminerde biri bana "Ben çok daha arınmış birini bek-

liyordum, Nirvana'ya ulaşmış birini bekliyordum" dedi. "Nirvana'ya ulaşmadığımı nereden biliyorsun?" dedim ben de, "Bana hiç öyle gelmediniz" dedi. Ben de "Öyle olan birini gördün mü hiç sen?" dedim. Hani nereden biliyorsun Nirvana nerede, ona ulaşan insanın nasıl biri olduğunu? Tabii bu gezide şöyle bir durum var gittiğin yerlere, kültürlere uyum sağlamak zorundasın. Onlar ne yiyip içiyorlarsa sen de onlardan yiyip içmek zorundasın, kuralları ve sistemleri neyse onlara uyacaksın. Gezginlerin olayı budur, gittikleri her yerde adaptasyon sağlamak. Yoksa zaten çökersin ve bu tarz yolculukları da yapamazsın. Ben şu anda Türkiye'deyim, tekrar o sistemin içindeyim. Sistemin içinde eğer o kurallara ve sisteme uymazsan yabancılaşırsın ve kendini kaybedersin, psikolojik motivasyon açısından da çökersin. "Ah ben ne yaptım? Gitmek lazım, ya burası çok sıkıcı, ah şimdi Tanrı Dağları'nda olmak vardı"... Geldiğimden beri bir kere bile böyle bir şey demedim. "Ah şuralar şöyleydi, ah buralar böyleydi" demedim. İki buçuk ay arkadaşlarımla pedalladık demiştim ya, işte o arkadaşlarımı özlüyorum. O iki buçuk aylık süreç işte beni yanıma birini alıp almamak konusunda düşündüren nokta; çünkü hakikaten özlüyorum. Tek özlediğim nokta, o arkadaşlık ve dostluktur.

Bisikletinizde taşıdığınız Türk Bayrağı'nın Japonya'da sergilendiğini söylediniz. Size çok da sıcak davranmışlar anladığım kadarıyla. Japonya'daki final etabında yaşadıklarınızdan bahseder misiniz biraz da? Sizi kimler karşıladı, nereden haberleri oldu?

Zaten ben yerel gazetelerde çıkmaya başlamıştım Japonya'da. Çünkü ben gittiğim şehirlerde basını davet ediyordum. Kendim de radyo televizyon mezunu olduğum için haber değeri taşıyan bir insan olarak bu haberi paylaşıyordum onlarla. Hemen Japonlardan, kaldığım hostelden basın ekibini çağırmalarını istiyordum. Onlar da hemen geliyorlard; çünkü dünyanın öteki ucundan bir bisikletli gelmiş diye. Ben bu şekilde kendi reklamımı kendim yaptım. Kushimoto Ertuğrul Fırkateyni batmıştı o dönem ve orada çalışan Turan Turanlı ile karşılaştık Atatürk Heykeli'nin önünde. "Türk müsün sen?" dedi. Türkiye'den geldiğimi öğrenince kıyametler koptu; çünkü kızı Doğa daha benden haberleri yokken babasına bir gün önce "Baba bisikletle Türkiye'den Japonya'ya gelmek mümkün mü?" diye sormuş. Babası da "İmkansız" demiş. Beni de orada görünce ilk başta inanamadı sonra baktı, doğru hemen kızını aradı "Kızım ben sana dün yanlış bilgi verdim meğerse bu ülkeye bisikletle gelinebilirmiş" dedi. Sonra beni orada belediye başkanı karşıladı, tören düzenlendi. Türk Müzesi'ne, Türk Şehitliği'ne gittik beraber ve benden Türk Bayrağı'nı alıp orada müzede sergilemeye başladılar.

Gezi anılarınızı kitaplaştırdığınızı biliyorum. Bir de film projesinden bahsetmiştiniz, nasıl bir senaryo düşünülüyor? Sinema filmi tadında bir yapım ya da kurgularla biraz daha farklı bir gezi öyküsü anlatmayı mı düşünüyorsunuz?

Tamamen bir kurgu olacak.Yolda pedallarken bir anda flashback olacak ve benim iş hayatımdaki anılara gideceğiz. Eski hayatıma ve yoldaki anılarıma gideceğiz. Sürekli yolla kendi hayatım arasında bir gel-git olacak. Ben oynamayacağım o filmde. Benim yerime bir başkası oynayacak. Zaten ben o film çekilirken dünya turuna çıkmış olacağım ve film vizyona girdiğinde filmin sonunda da "Bu adam hâlâ dünyayı geziyor" diyecekler ve benim görüntülerim oynayacak. Kitaptan alacaklar senaryoyu.

Filmin galasına gelemeyeceksiniz yani ?

Evet gelemeyeceğim.

Film sizin gittiğiniz rotaları izlemek zorunda kalacak herhalde?

Tabii.

O zaman biri daha sizin gibi Japonya'ya gidecek...

Onu artık kendileri nasıl yapacaklar bilemiyorum. Sonuçta film hileleri dediğimiz bir olay vardır; hani teknoloji de gelişti. Artık oralara gitmeden istediğiniz her yerde gitmiş gibi ortamı çekebilirsiniz.

Peki, şimdi sıradaki planınız tüm dünyayı kapsayan yedi yıllık bir serüven ve dünya rekorunu elde etmek. Yedi yıl gibi bir süre gözünüzü korkutmuyor mu? Bu kadar uzun süre sevdiklerinizi görememek hiç tereddüt uyandırmıyor mu sizde?

Yedi yıl, aslında çok kısa bir süre. 39 yaşında Türkiye'ye geri döneceğim ve o dönemde masa başı bir işe başlasam bile başka bir idealim olmayacak zaten dünyayı gezmiş olacağım. Son noktadır bu zaten. Ülkeye döndüğümde etrafımda 39-45 yaşla-

rında pek çok insan olacak; farkım dünyanın büyük bir çoğunluğunu bisikletimle yedi sene boyunca gezmiş biri olmak olacak. Bu yedi yıllık rekorda şöyle bir hedef var: Beş kıtanın en büyük beş çölü ve en büyük ve en yüksek beş araç geçiş noktası. Dünyada bu noktalardan geçen insanlar var. Geçilmemiş yerler değil; ama beşinden birden geçen bir kişi yok.

Yol boyunca ormanlardan geçeceksiniz ve tehlikeli hayvanlar olacak. Kendinizi nasıl korumayı düşünüyorsunuz?

Benim bu yolda kazandığım tecrübeyle size şunu söyleyebilirim: Hayvanlardan zarar gelmez insanlardan geldiği kadar. Yanımda sadece iki tane bıçak var kendimi korumak için daha da fazla bir şey taşıyamıyorum.

Yalnız başına dünyayı dolaşmak ya da seyahate çıkmak fikri nereden gelmiş olabilir ? Durağan hayat içerisinde keşfedemediğiniz bir şeyi aradığınızı düşündüğünüz oluyor mu?

Bunu aslında çok sık soruyorlar; yani "Neden?"... "Sadece hayalinin peşinden mi koşturuyorsun?" Aslında "Neden?" diye bir soru var. Bir canlı yayında bana bu soruyu sordular.

Hakikaten ben bu yolculuğa başlarken bakkala gider gibi gittim. Ne bir arayış vardı ne de başka bir şey... Anne ben gidiyorum hadi AŞTİ'ye gelin dedim ve gittim bu kadar. İşin komik yanı, benim bisikletim Ankara Çengelhan Müzesi'nde şu anda Vehbi Koç'un bakkalının yanında duruyor. Bisiklet harbiden bakkala gitti; yani bu hakikaten muhteşem bir tesadüf. Bunu, on bir ay önce canlı yayında bakkala gider gibi gittim demiştim ve bisiklet şu anda bir bakkalın önünde duruyor. Birileri "Aşkımı aramaya gidiyorum", "Nirvana'ya ulaşmaya gidiyorum", "Gerçek hayatı bulmaya gidiyorum" diyebilirler; ama bunlar, benim içimde yoktu. Ben gidip gezip geleyim, diye çıktım, bu kadar. Sonrası geldi. Başka hiçbir şey yok olayın altında. Bazı insanlar Gürkan popülarite arıyor, para kazanmak için gitti demişler. İnsan popülarite için kendini öldürür mü? Para kazanma konusunda ise, başkalarıyla beraber işler yapıp onlara da para kazandırıyorum. Başkalarına iş sahaları da açıyorum, başkalarına yardım ediyorum. Yine hiçbir karşılık beklemeden öğrencilere gidiyorum... Olay tamamen kendi içimden, gönlümden gelen ve gezmek için çıktığım bir seyahatti, bu kadar.

Peki ama daha önceden nereleri geçeceğinizi biliyordunuz herhalde. Yani Gobi Çölü'nü ne kadar zamanda geçerim diye bir hesap yapmıştınız sanırım...

Tabii tabii onları hesaplamıştım... Yani Gobi Çölü'nün o bölgesini yola çıkmadan önce hesaplamıştım. Hatta Taklamakan Çölü'nü de geçecektim; fakat rotam değiştiği için oradan geçememiştim.

Rotanızı tamamen kendiniz mi belirlediniz ?

Evet rotamı tamamen kendim belirledim. Zaten belli bir süre sonra bisiklet beni nereye götürürse oraya gittim. Özbekistan'dan sonra kendi çizdiğim rotaya da uymadım.

Biraz zor bir soru olacak belki; ama yolculuktan önceki Gürkan nasıldı, yolculuktan sonraki Gürkan nasıl?

Şu anda yere tek bir çöp bile atmıyorum. Çok sakinim. Bazen bu soruları eğer bana sormamış olsanız bir ortama girsek konuşmam; çünkü dinlerim sadece. Yalnızca bu konularla ilgili sorular sorulduğunda cevap veriyorum. Artık başka konularla ilgili fikirlerimi çok kısa açıklıyorum. Dinleme olayım çok daha fazla arttı. Çevreme daha duyarlıyım, konuşmam azaldı, biraz içe kapandım; çünkü bu ortamda yapılan konuşmaların yüzde seksenini tahmin edebiliyorsunuzdur ve seyyahların yollarda yaşadıkları olaylarla bunlar arasında bir kıyas yapıyorsunuz; yani eğer bunları konuşur, yorum yaparsanız çok yabancılaşırsınız. Bu yüzden konuşmayıp susmak daha iyi oluyor.

Bu seyahat sizi biraz daha olgunlaştırmış diyebilir miyiz? 32 yaşındaki diğer insanlara kıyasla daha mı olgunsunuz?

Öyle bir şey görmüyorum. Kimseden ne yüksekteyim ne de aşağıdayım. Ben sıradan bir insanım; yani hiçbir farkım yok diğer insanlardan; fakat böyle seyahatleri yaptıktan sonra bazı şeyleri farklı algılıyorsunuz. Bakış açınız da de-

ğişiyor. Zannedersem yaptığım sunumlardan da bu açık bir şekilde anlaşılıyor. Mevzulara karşı bakış açınız değiştiği için bazen hani ben orada konuşsam ne değişecek konuşmasam ne değişecek? Konuşmayım, diyebiliyorsunuz.

On bir ay içerisinde bu kadar şey değiştiyse yedi yıl sonra nasıl bir Gürkan gelecek merak ediyoruz.

Evet onu da bilmiyoruz; ama tabii ki yedi yıl sonra deneyimlerimi paylaşırım bu şekilde. Deneyimleri paylaşmak güzel; yani bir farkındalık yaratıyorsunuz sonuçta. Bir kafe ortamında böyle bir konuşma yaparsanız, bu farkındalığı yaratmaya kalkarsanız ukalalık olarak algılanır; ancak dört yüz kişinin karşısında bu farkındalığı yaratırsanız rol model olursunuz. İkisi arasında fark var.

Yedi yıllık bu rekor pedal turu bitince ne olacak peki? Yerleşik bir hayata geçerken uyum sorunu yaşama ihtimalini düşündüğünüz oluyor mu? Ya da şimdiden başka planlar da var mı gerçekleştirmeyi hayal ettiğiniz?

Yok düşünmüyorum uyum sorunu yaşayacağımı. Ticarete atılacağım, daha sonra onlar için de projelerim var. Hatta şimdiden görüşme de yaptım bununla ilgili. Şu anda yedi sene sonrasının planlarını yapıyorum.

"Doğa İçin Pedalla" serüveninin en başına dönersek, dünyayı gezmek için neden motorsiklet ya da başka bir araç değil de bisiklet? Doğa için yürümeyi de seçebilirdiniz. Seminerde bahsettiğiniz gibi, annenizin çocukken sizi bisiklete binme konusunda sınırlamasının büyük bir etkisi var mı bu kararınızda?

Araç veya motosikletle giderken belli bir hızınız var ve yola dikkat etmek zorundasınız, çukurlara dikkat etmek zorundasınız; ama bisikletle giderken yola yüzde elli bakmayabilirsiniz ,böylelikle hiçbir şeyi kaçırmazsınız. Farkındalık yaratıyor bisiklet. Çevreni daha iyi ve daha dikkatli izliyorsun. Çiçeğin rengini bile görebilirsin; ama arabayla o çiçeğin rengini göremezsin geçip gidersin.

Peki amaç Japonya'ya ulaşmak mı yoksa dolaşmak mı?

Biz ona şöyle deriz: Gezginlerin amacı, bir noktadan bir noktaya gitmek değildir; yolda olma olayı başka bir şeydir. Sunumlarımda ben anlatmıştım yolda olmak; korku, aşk, hayaller... Yolda olma olayının tamamını dile getirmeye çalışmıştım bu şekilde. Noktalar arası atıyorum Samsun-Tokyo arası pedallama değil.

Hiç bir yeri görüp de "Tamam artık, burası tam benlikmiş;burada kalayım ben" dediğiniz oldu mu?

Ben iki şehri çok beğendim. Özbekistan'da Buhara, orası için masallar şehri dedim ve Kore'de de Seul. İki şehir çok güzeldi, çok sevdim; ama kalmayı düşünmedim. Şu anda buradayım.

Yedi yıllık süreç içerisinde böyle bir yer olursa orada kalır mısınız?

Ben idealleri olan bir adamım. Bir hedef koydum: "21. Yüzyıl'ın Gezgini" unvanını almak. Ben bu unvanı almadan bu turu bitirmem. Bu unvanı almak için Türkiye'ye tekrar giriş yapmam lazım. Türkiye'ye gelirim, bu unvanı alırım daha sonra dünya üzerinde bu kadar çok beğendiğim bir nokta varsa oraya gider ve orada kalırım. Bu güzergâhta olunca gördüğüm en güzel yerler bu ikisiydi; ama bana sorarsanız en güzel yer bugüne kadar gördüğüm hâlâ Türkiye'dedir: Marmaris Akyarlar.

Sizi başarıya götüren ve böyle bir serüvene iten kişisel özellikleriniz neler sizce?

Bir kere burada şöyle bir olay ortaya çıkıyor: azim. Bu tarz şeylerde azimli olmanız gerekiyor. Azminiz yoksa sabırlı değilseniz, zaten başaramazsınız. Bu en büyük etkendir, diye düşünüyorum. Bir de ben sıcakkanlı biriyimdir. Herkesle çok çabuk iletişime geçebilirim ve her ortama ayak uydurabilirim, seçici biri değilimdir. Seçici biriyimdir aslında; ama birçok konuda çok rahat davranabilirim. Alttan almasını çok iyi bilirim. Bu yolculukta bu tarz şeyler gerekiyordu. Ben de bunların hepsine sahip olduğum için böyle bir yolculuğu tamamlayabildim ve yedi senelik yolculuğu da tamamlayabileceğime inanıyorum. Kendi kendimin motivasyonunu sağlayabilecek bir yapıya da sahibim. O yüzden, bu özellikler diyebilirim. Biraz da şeye verirler hani "Hangi burçsun?" diye sorarlar, "Oğlak Burcu" derim "İnatçısın sen o yüzden"; "Nerelisin?" derler, "Karadenizli" derim, "Laz inadın tutmuş senin". Hakikaten hem Karadenizli' yim, hem Laz'ım, hem Oğlak Burcu'ndanım; hepsi bir araya geldiği için de böyle bir tez yürütenler de var olayda. Ben daha çok azimli biri olduğum için bu olayı başarabildiğime inanıyorum.

Babam bile, "Oğlum bırak işini, turu, git şu kızın peşinden; bulmuşsun madem birini devam et, git kızın peşinden" dedi.

Simyacı'daki İranlı kadın karşınıza çıkarsa kalır mısınız, gider misiniz ?

Kalırım. Yolculukta aslında karşıma öyle bir kadın çıktı. Blog'umu takip edenler bilirler.

Bir sorunuz var mı diye sorduğumda hatta "Ne oldu o Arjantinli'ye?" derler. Pekin'de kalıp hostele gittiğimde hakikaten çok yorulmuştum, 180 km. gibi bir mesafe kat etmiştim. O gün hava da kötüydü. Hostele girdim, sağa sola bakınırken solda, holde daha doğrusu salonda çok güzel bir kız gördüm. Vay falan ona bakayım derken meğerse önümde iki basamak varmış, ben basamakları görmedim, bisikletle beraber hop düştüm. Bisiklet oradaki masaya çarptı, masanın üzerindeki boncuklar havaya uçtu, ben yere serildim, her şey darmadağın oldu bir anda.

Bütün herkes koştu tabii yanıma. O da koştu. Adı Daniella. O kargaşadan sonra ben yerleştim, ettim. Tanıştık tekrar aşağı indiğimde. Beş gün boyunca Pekin'de beraber gezdik. Normalde bu yolculuklarda böyle duygusal şeyler yaşanıyor; fakat ben beş gün boyunca Daniella'nın eline bile dokunamadım; halbuki çok rahat biriyimdir. Onun benden hoşlandığının farkındayım, benim de ondan hoşlandığımın farkında; ama ikimiz de bir şey yapamadık; çünkü hakikaten şöyle bir olay var; hani çok değer verirsin, çok kıymetli biridir senin için. Bir anda onu bozabilirsin böyle bir ilişkiyle. Beşinci günün sonunda o gidiyordu. Kendisi de sırt çantasıyla dünyayı geziyor. Pekin'den sonraki rotası Atina'ydı ve sonra Barselona'ya gidecekti. Benim de çok zevkli bir rotam yoktu tabii Gobi Çölü'nden geçeceğim -30 derece sıcaklık.

Ben de kendisine dedim ki "Daniella sana bir bisiklet alsak benimle beraber gelir misin?" dedim. "Gürkan ben çöle gelemem; istiyorsan sen gel" dedi. Benim de tabii hedeflerim vardı, o hedefler büyüktü: Japonya, Gobi Çölü, ata toprağı buralara gitmeyi hakikaten çok istiyordum. O da gezgin ben de gezginim. "İyi peki" dedim. Kendisi de çok güzel bir iltifat etti bana. O da gezgin olduğu için bu hakikaten çok önemli: "Gürkan senelerdir dünyayı geziyorum; ama hayatımda senin kadar komik bir adam tanımadım" dedi. Eminim binlerce insanla tanışmıştır; ama bu iltifat hakikaten çok güzeldi. Bana kuş öpücüğü deriz ya öyle yarım bir öpücük verdi ve "Bu öpücüğün gerçeğini almak istiyorsan Arjantin'e gelmen lazım" dedi. Ben bunu blogda yazdım; yani insanlarla paylaştım bu hikâyeyi. Bir kişi bile "Gürkan hedeflerin var, Japonya falan demedi". Babam bile, "Oğlum bırak işini, turu git şu kızın peşinden; bulmuşsun ma-

dem birini devam et, git kızın peşinden" dedi. Herkes Atina'ya git, diyordu; fakat yoluma devam ettim.

Kore'de Evren Hüsrevoğlu adında bir Türk işadamı ile tanıştım. Kendisi Kanada'da okumuş. Beni yemeğe davet ettiğinde gözyaşlarını tutamayıp ağlamaya başladı. ''Evren Bey ne oldu?" diye sordum. Bir süre cevap veremedi, sonra "Gürkan 24 yaşındayken, üniversiteden mezun olduktan sonra motosikletle dünya turuna çıktım ve ilk durağım Kanada'yı geçtikten sonra Güney Kore'ye gittim. Güney Kore'de âşık oldum, şu anda iki çocuğum var. Ben burada çakılı kaldım ve seni görünce hayallerim aklıma geldi. Şu anda karşımda hayallerimi gerçekleştiren biri var o yüzden ağlıyorum ve ben artık bunları yapamayacağım" dedi. Ve bana "Sakın hayallerinin tamamına ulaşmadan önce böyle şeyler yapma; bunların acelesi yok" dedi. "Bak ben şu anda bu hayalimi gerçekleştiremiyorum, karşımda bu hayali gerçekleştiren bir adam durduğu için ağlıyorum; sakın durma" dedi. Bu durumun üstüne böyle bir de geri dönüş aldıktan sonra ben de durmam.

Şimdi ben yine psikolog olarak konuşacağım; ama bu bir seçim meselesi. Belki turu tamamlayabilirdi ve sonunda o kişinin kendisi için doğru insan olduğunu anlayabilirdi. Onu bulamayıp bu sefer de onun için ağlayabilirdi...

Tabii ki bu tamamen bir seçim meselesi. Belki Daniella ile ben de aynı şeyleri yaşayabilirdik uzun vadede. Öbür tarafını görmedik. Beş günlük bir birliktelik. Belki bir ayın sonunda daha farklı düşüncelere sahip olurdum. Beş gün bazı şeyler için erken hani orayı bilmiyorsun o yüzden ben üzülmedim. Belki de evet hayatımın kadını o olabilirdi; ama o beş gün bunun için yeterli değildi. Ben o seçimi yapacak noktaya gelmeden ayrıldığım için "Ah Daniella benim hayatımın kadınıydı" diye asla ve asla demedim bu yolculukta.

Peki ya bu yedi yıllık yolculukta bir noktada böyle bir şeyle karşılaşsanız?

Ben bu turu tamamlarım, kendisini de yanıma alırım. Eğer benimle gelmek istemezse bekleyeceğine inanırsam olabilir; ama tabii yedi sene bekleyeceğini de düşünmediğim için bu yolculuktaki bazı birikimlerden sonra şunu biliyorum: Durmam. Yedi yıl boyunca turu tamamlayıp geri gelirim.39 yaş hiçbir şey için geç değil. Şu anda Pamir Dağları'nda iki tane mektup duruyor kızıma ve oğluma yazdığım. Ben buranın koordinatlarını aldım ve 15 yaşına geldiklerinde onlara bu koordinatları vereceğim ve oraya uçakla veya trenle gidemezler. Kendi paralarını kazanıp sırt çantaları ile oralara gitmek zorundalar. Eğer o mektupları okumak istiyorlarsa 15 yaşında karşılarına bir hedef koyacağım. Kendileri bilir. Ben bunun aynısını dünyanın başka noktalarında da yapmak istiyorum.

Peki ya aşk, çocuk sahibi olmak gibi konular yedi yıl boyunca rafa mı kalkacak? Diğer gezgin arkadaşlarınızın hepsinin partnerleriyle beraber gezginliğe devam ettiğini ve üç çiftin de şu anda çocuk sahibi olmayı beklediklerini söylemiştiniz. Bir gezginin hayatı çocuk yetiştirmeye uygun mu?

O gezginler dünya turunu tamamladıktan sonra bu işi yaptılar. Onlar artık kısa mesafelerde pedallarlar. Ben dünyanın bir kısmını gezdim. On bir aylık bir seyahat gerçekleştirdim. O arkadaşlarımın bir tanesi altı senedir geziyordu bitirdi. Diğerleri üç sene ve dört sene. Şu anda mesela çok yakın iki arkadaşım var Patricia ve Brö. Onlar yedinci senelerinde karı koca. Yedi senedir beraber dünyayı geziyorlar tandem bisikletle. Ben hatta dalga geçiyordum, "Patricia sen arkada uyuyorsun Brö görmüyor tabii oradan" diye. O da "Çaktırma öyle yapıyorum"' diyordu. Çocuk bu konumda zor. Belki yanıma bir kadın bulabilirim bu seyahati beraber yapacak, beni anlayabilecek, aynı macerayı yaşamak isteyecek. Hani biri çıkabilir diye düşünüyorum. Bana da saygı duyarsa gelir benimle dünyayı gezer; buna asla hayır demiyorum. Şu anda öyle biri yok. Öyle biri olmadığı için ben tek başıma seyahat ediyorum. Tek başına gezmenin belli avantajları var, bu bir gerçek. Bu yolculuğum sırasında yabancılarla karşılaştığımda bir noktadan bir noktaya ben tek başımayken 30 km. hızla giderken yabancılarla karşılaştıktan sonra hızım 18 km'ye, yarı yarıya düştü. Bu sefer uzun bir süreçte o mesafeleri kat etmeye başladım. Özellikle bayanlar işin içine girince performans düştü. Yine bayanlar Elena, Yong, Nora işin içine girince, onlarla pedallamaya başlayınca kamp atacağımız noktalar konusunda da seçici olmaya başladık. Ben tek başımayken her noktada kamp atabilirim. Bu yolculuğumda genelevde bile kaldım. Gürcistan'da Azerbaycan'da tır parklarında kalabiliyorum, sıkıntı yaşamıyorum veya çok pislik kesimhanede, yakında hayvanları kesmişler ben orada uyuyabilirim veya karafatmaların arasında

uyuyabilirim. Seyahati tek başıma yaparken hiçbir sıkıntı yaşamıyorum. Bana gayet normal geliyor; yani geziyorsun zaten konfor aramana gerek yok; ama bir kadınla gezdiğin zaman biraz daha dikkatli olmak gerekiyor. Özellikle bazı şeylerde hem konaklamada, hem yer seçimlerinde, hem halkla olan diyaloğunda dikkatli olman gerekiyor. Bunlar hızını yarı yarıya düşürüyor, performansını düşürüyor; fakat avantajları neler bu olayın? Tek başına değilsin, konuşuyorsun. Psikolojik olarak rahatlatıcı bir şey. Tek başınıza geziyorsanız psikolojinizin hakikaten çok güçlü olması lazım diye düşünüyorum; çünkü çölde hakikaten tek başına pedallamak, insana ağır gelebilir, birçok insanı bir süre sonra rahatsız edebilir. Günlerce insan görmeyip pedallamak, konuşacak kimseyi bulamamak. Derdinizi kendi dilinizde kimseye anlatamadığınızı düşünün. Türkiye'ye döndüğümde "Oh be sonunda bir esnaf Türkçe konuşuyor" demiştim artık; çünkü bir senedir Türkçe konuşan bir esnaftan alış veriş yapmamıştım. Derdimi anlatamıyordum adam akıllı Çin'de Çince Japonya'da Japonca bilmediğim için. Yanınızda Türkçe bilen biri olsa farklı olur. Belki biraz daha huzurlu ve mutlu pedallayabilirsiniz; çünkü bu da işin ayrı bir motivasyon tarafı. Şu anda tabii "Dünyayı gezeceğim" diyorum ve birçok kadın "Ben de gelmek istiyorum" diyor. Hayran kitlesi biraz fazla oldu. Şikâyetçi değilim hani. Tabii ki olacak. Gittiğim üniversitelerden mesaj atanlar, davet edenler oluyor, tanışmak isteyenler var; fakat artık öyle bir misyon kazanıyorsunuz ki rol model dedikleri olaya giriyorsunuz. Bu sefer bunun da farkındayım ve örnek bir insan olacaksan hareketlerine dikkat etmen gerekiyor. Ben böyle ünlü biri değilim; ama şu anda gençler beni örnek alıyorlar bu önemli bir olay. Facebook'ta paylaştıklarıma da artık dikkat etmem gerekiyor, Twitter'da yazdıklarıma da dikkat etmem gerekiyor; çünkü yüzlerce lise öğrencisi, üniversite öğrencisi takip ediyor beni. Facebook bir milyon üç yüz bin kişiye ulaşma gücünüz var diye gösteriyor. İnternet sayfasına bakıyorsun elli yedi bin kişi okuyor düzenli olarak. Bu çok güzel bir uyarı, hareketlerime de dikkat etmem gerekiyor.

Tabii bayanlar da katılmak istiyor bu tura; ama bizim ülkemizden, "on iki gün duş almıyorum" diyorum. Bir kadının on iki gün boyunca duş almaması, onu çıldırtabilir. Su bulamıyorsun, dişlerini fırçalamıyorsun on iki gün.

Çin'e gidiyorsun köpek eti, fare eti, akrep eti yemek zorundasın; başka bir şey yok. Şimdi bunların hepsi bu şekilde olunca insan için sorun olabilir. Bir de ben yedi senelik kendi finansımı zor sağlıyorum; yani onunkini nasıl sağlayacağım? Kendi finansını kendi sağlayabilen biri olması lazım. Bir de şöyle bir şey var. "Kendi finansımı ben sağlayabilirim" diyenler oldu; fakat bu sefer de ailelerinden izin alamadılar. Geride bıraktığın insanlara yedi senelik rotayı da söylemen gerekiyor. Dünyada kaç kişi Sahra Çölü'nü çaprazlama geçmiş yirmi iki günde? Viktoria Çölü'nü kaç kişi geçmiş? Olivya'da beş bin beş yüze kim tırmanmış, kaç kişi tırmanmış? Şimdi olayın riski de çok büyük; yani insanlara hadi gelin diyebileceğim tarihi, turistik gezi değil ki bu sadece. Afrika'dan geçiyorsun Somali'de ikimizin öldürülmeyeceğinin ben garantisini vermiyorum sana; çünkü ben bu yolculukta zaten çok defa ölümden döndüm. Ne olduğunu biliyorum. Göğsüne silah dayandığında sen ne tepki vereceksin? Ateş ettiler sonra geldiler göğsüme silahı dayadılar, pat diye bir tane vursa kurşun arkamdan çıkar gider. Ben kalsam geriye, ben ailenize ne diyeceğim? İnsanlar bunu "Aa! Ne güzel dünyayı geziyor" diye düşünüyor; ama ben bunları anlatsam sunumlarda kimse yola çıkmaz. Ben çok az değiniyorum. Kendi finansını sağlayan, bu tarz şeyleri daha önce yaşamış olup korkmayan, sağlıklı ve gelmek isteyen bir kadın benimle gelebilir; hiçbir sakıncası yok. Zaten şöyle bir süreç var, gelebilir diyorum; bu tur Türkiye'den başlıyor. Ankara'dan Edirne kapıya kadar pedallayacak bir alan var. O alanda da o teste tâbi tutulacak zaten. Geçemezse Edirne'den geri döner. Muhteşem bir, hayatında ilk defa Ankara-Edirne arasını pedallamış olma deneyimi olacak.

Ya geri dönmek istemezse ne olacak?

Gelebilir. Avrupa'yı gezebilir. Avrupa güzel bir yer. Yaklaşık olarak bir sene sürüyor orası da. Ondan sonra Afrika var. Afrika'da dediğim gibi, Sahra Çölü var. Orası bir enteresan olacak. Ondan sonra Somali var, iç savaş var orada. Ondan sonra ormanlardan geçiyorsun aslanı, kaplanı var. Hayatta kalma savaşı da vereceğin bir şey. Benim "Doğayla Savaşım" diye bir video var hatta. Bunları yapan kadınlar gördüm. Geçen kadınlar var. Türkiye'den böyle bir kadın çıkar mı çıkmaz mı? Bir kere mesela Elana, Nora bunların hepsi bir süre sonra o saçları kestiler.

Benim gibi saçları vardı hepsinin de bir süre sonra, erkek gibi. Pek Türk kadınına, bizim kadınımıza göre bir şey değil gibi geliyor bana bunlar, açık söylemek gerekirse.

Daha önce restoran işlettiğim için hakikaten çok insanla tanıştım, konuştum, onların hayatlarını, nasıl yaşadıklarını ve nelere dikkat ettiklerini de çok iyi biliyorum. Ve genel olarak Türk kadınının nasıl bir çerçevede yaşadığını da biliyoruz artık Türk erkeği olarak. O yüzden biraz böyle konuşuyorum. İmkânsız demiyorum. Çıkabilir elbet. Geçen bir tane kız benimle tanışmak istediğini söyledi. İstanbul'dan geldi. Sırt çantasıyla Türkiye'yi geziyormuş. Prosedürleri anlattım. Kendisi de sırt çantasıyla gezdiği için aslında nasıl zorlukları olabileceğini tahmin edebiliyordu. Ben her şeyini tam anlamıyla anlatınca "Ben bunu yapamam" dedi. Şimdi bu sırt çantasıyla gezen, gezgin ve kamp hayatını bilen bir kadın "Ben bunu yapamam" dedi. Öyle bir kadın bile böyle söyleyince o yüzden ben pek umutlu değilim. Orada et yemek zorundasın ve mesela Çin'de önüne köpeği geliyor, kedisi geliyor, faresi geliyor. Bu gibi bizim pek alışık olmadığımız şartlar var. Ben asla kendi kendime yapacağım, tek başıma başaracağım demiyorum; ama şöyle bir olay daha var: Benimle geldikten sonra kalkıp da beni yolun yarısında da terketme gibi bir lüksü de yok. Güney Amerika'ya gelmişiz, "Aa! Bana bu kadar yeter" gibi bir şey olamaz .Takım arkadaşı dediğin şey budur. Yedi seneyse yedi senedir. Ya beraber yola çıkarsın ya çıkmazsın. Yedi seneyi yapabileceğini de ön görebilmesi lazım; çünkü şöyle bir psikoloji de var, iki buçuk ay yabancılarla pedalladım ben Özbekistan'dan Çin'in ortasına kadar. Sonra tek başıma kaldıktan sonra o süreç biraz sıkıntılıydı benim için. Bunu da oradan test ettim. İki buçuk ay boyunca o insanlarla içli dışlıydım, hep beraberdik. Gır gır, şamata sonra bir anda pat diye tek başıma pedallamaya başladım. O sürece alışmak, benim için çok zordu. İnsan yanında o şeyi arıyor. Şimdi kalkıp da benimle iki sene gezip de ondan sonra pat diye ben gidiyorum derse de öyle bir şey de olmaz yani. O iki buçuk ayın bile etkisini ben gördüm. Hani psikolojim güçlü tamam; ama bazı noktalarda ben de kırılma yaşıyorum. Çöküş olur. Sürekli olarak kendi kendini motive etmek de çok zordur. "Yürü Gürkan, az kaldı başaracaksın Gürkan, pes etme artık" gibi. Yani neticede biri gelebilir; ama beni yarı yolda bırakmayacak biri ve bütün bu prosedürlere uyan; yani dediğim her şeyi yapabilecek biri.

Gürkan Bey, deneyimlerinizi ve duygularınızı Gündem okurlarıyla paylaştığınız için çok teşekkür ederiz. Tüm hayallerinizin gerçekleşmesi ve sizi mutluluğa götürmesi dileğiyle, büyük dünya turunuz için şimdiden iyi yolculuklar diliyorum.

Röportaj: Yrd. Doç. Dr. Aslı Göncü

« POZİTİF PSİKOLOJİ » VE MUTLULUK

Yrd. Doç. Dr. Gülbahar BAŞTUĞ
Çankaya Üniversitesi Psikoloji Bölümü

Kaynak: www.mentalhealthacademy.com.au
Çev: Yrd. Doç. Dr. Gülbahar Baştuğ

Pozitif Psikoloji, kişilerin optimum mutluluğu elde etme ve sürdürmeye hakları olduğu fikrini savunan bir psikoloji akımıdır. İnsanların, kendilerini ortaya koymalarına yol açacak nitelikler geliştirmelerine yardım ederek bu amacına ulaşır.

Pozitif psikolojiye göre zihnimiz, kötü yaşantılarımızı onarmayla meşgul olmaktan olumlu özelliklerimizi keşfetmeye doğru ilerlemektedir. Böylece insan psikolojisinde odak değişimini destekler ve kişilerin gelişme ve büyümelerine imkân verir.

Pozitif Psikoloji Anlayışı

Pozitif psikoloji, olumlu yaşantılar ve bireysel özellikler üzerinde çalışan bir bilim dalıdır. Kişilerin iyilik haline ulaşma, iyilik hallerini ve işlevselliklerini en iyi biçimde sürdürmeleriyle ilgilenir. Klinik psikolojinin ilgilendiği konuları, hastalıkların ve dertlerin ötesine taşımayı amaçlar. Pozitif psikoloji, sıkıntılı insanların daha fazla hayat doyumu, gönül ferahlığı arzuladıklarını ve yalnızca daha az üzüntü ve kaygı yaşamak değil; hayattan zevk almak da istediklerini ileri sürer. Pozitif psikolojide acı çeken kişilerin zayıf yanlarını düzeltmenin yanında, güçlü yanlarını da oluşturmak istedikleri inancı hâkimdir (Duckworth, Steen & Seligman, 2005). 1998 yılında Amerikan Psikologlar Derneği (APA) Başkanlığı'nı yapmış olan Martin Seligman, Pozitif Psikoloji terimini ortaya atan kişidir.

Pozitif Psikolojinin odaklandığı konular şunlardır:

1. Öznel iyilik hali/mutluluk, umut, keyif, neşe ve iyimserlik gibi öznel yaşantılarla ilgilenir.

2. Cesaret, bilgelik, azim, açık fikirlilik gibi kişilik özellikleri ve meziyetlere özellikle dikkat ederek kişisel gelişim ile ilgilenir.

3. Bireylerin uyum sağlamasına yardım eden kişilik özellikleri ve olumlu öznel yaşantıları geliştiren bu özellikleri belirlemeyi, geliştirmeyi ve bunlar üzerinde çalışmayı amaçlar (Robbins, 2008).

Pozitif psikolojinin temelinde hümanistik (insancı) kuram yatmaktadır. Hümanistik yaklaşım gibi, bu öğreti de insani potansiyellerimizi artırma üzerine odaklanmaktadır. İnsanların kendilerini iyi hissetmelerine imkân tanıyarak yaratıcı biçimlerde yaşama uyum sağlayabildikleri ve alışabildikleri görüşünü benimser. Bu bağlamda pozitif psikoloji, bireyler ile neyin işe yaradığını, neyin doğru olduğunu, hayatlarını yaşamak, çalışmak ve ilişkiye girmek için seçtikleri yolu anlama konusuna ilgi göstermektedir (Joseph & Linley, 2006).

Bireysel düzeyde ele alacak olursak pozitif psikoloji, olumlu bireysel özellikler; sevme ve çalışma kapasitesi, cesaret, kişilerarası beceriler, estetik duyarlılık, azimlilik, orijinallik, bağışlama, ileri görüşlülük, maneviyatçılık, dâhilik ve bilgelik ile ilgilidir. Grup düzeyinde ise, bireyleri daha iyi vatandaş olma, sorumluluk, duygusal olarak başkalarını besleme, özgecilik, nezaket, hoşgörü, ılımlı olma ve çalışma etiğine doğru götüren erdemler ve kurumlarla ilgilidir (Joseph & Linley, 2006).

Pozitif Psikolojinin Varsayımları

Pozitif psikolojinin en temel varsayımı, insanın iyi ve mükemmel olmasının, stres ve hastalık sahibi olması kadar gerçek ve mümkün olduğudur. Bu yüzden de pozitif psikoloji en az ruh sağlığı çalışanları kadar ilgiyi hak etmektedir. Pozitif psikoloji alanı, iyi yaşam kurmaya odaklanır. İyi yaşam kavramı, iyi yaşanılan bir yaşama katkıda bulunan faktörlere atıfta bulunmaktadır. İyi yaşamı tanımlayan nitelikler, bizim yaşamımızı zenginleştiren, yaşamı yaşanmaya değer kılan ve güçlü karakterleri besleyen özelliklerdir (Compton, 2005).

Seligman (2002) iyi yaşamı üç öğenin bir bileşimi olarak tanımlamaktadır:

1) Diğer insanlarla olumlu bağlantılar kurma ya da olumlu öznel yaşantılar

2) Olumlu bireysel özellikler

3) Yaşamı düzenleyici nitelikler.

Olumlu bağlantı kurma ifadesi ile başkalarıyla olumlu bağlanabilmeye katkıda bulunan davranışlarımızı anlarız. Bunlar, yaşamda daha derin anlam bulma ve amaç yaratmaya katkıda bulunan sevme, bağışlama yeteneği ve manevi bağlantıların varlığı, mutluluk ve yaşamdan doyum almayı içeren olumlu öznel yaşantılardır.

Olumlu bireysel özellikler kavramı, bütünlük duygusu, yaratıcılık, cesaret ve alçakgönüllülük gibi erdemlerin varlığını ifade eder.

Yaşamı düzenleyici nitelikler ise, amaçlarımıza ulaşabileceğimiz bir biçimde günlük davranışlarımızı düzenlememize imkân veren niteliklerdir. Bu niteliklerin bazıları bireysellik ya da bağımsızlık duygusu, davranışlara rehberlik yapacak bilgelik ve yüksek düzeyde sağlıklı bir özdenetimden oluşur. Pozitif psikolojiye göre, iyi yaşam bir bütün olarak toplumla ve diğer insanlarla ilişki içinde olmayı gerektirir (Park & Peterson, 2008; Duckworth, Steen & Seligman, 2005).

Pozitif psikoloji yaklaşımının temel amacı, zihnin yaşamdaki kötü şeyleri tamir etmeyle meşgul olmasından olumlu nitelikleri inşa etmeye doğru değişiklik için katalizör olmaktır (Joseph & Linley, 2006). Bu konu özellikle terapötik bağlamla ilişkilidir; çünkü pozitif psikologlara göre terapistin rolü, sadece kişinin stresini azaltmak ve semptomlarından kurtulmasına yardım etmek değildir; ayrıca iyilik halini ve eylemde bulunmasını kolaylaştırmaktır. Bu da kişinin hastalıktan kurtulması yanında, ileride oluşabilecek psikopatolojisine karşı tampon olarak önleyici bir işlev olarak da hizmet eder (Joseph & Linley, 2006).

Mutluluğa Katkıda Bulunanlar

Pozitif psikolojinin ileri sürdüğü varsayımların kilit taşı, mutluluk kavramıdır. Mutluluk, kişinin belirlemiş olduğu önemli yaşam amaçlarına doğru ilerlediği şeklinde bir algıdır. Aynı zamanda mutluluk, olumsuz duygusal durumlara göre olumlu olanların daha sık yaşanmasıyla karakterize bir kavramdır (Tkach & Lyubomirsky, 2006). Aslında mutluluğa hangi etmenlerin katkıda bulunduğunu belirlemek oldukça zordur. Buna rağmen, yine de araştırmalarda göze çarpan şey, başarı ve zevk peşinde koşmanın daima mutluluğa yol açmayabileceğidir.

Çeşitli ülkelerde yapılan çalışmalarda, belirli türdeki çevresel etmenler ya da koşulların mutlulukla bir arada olduğu bulunmuştur. Bunlar; kazanç ve gelir düzeyi, iş hayatı, sağlık, aile, sosyal ilişkiler, ahlaki değerler ve buna benzer şeylerdir (Carr, 2004; Selim, 2008; Diener, Oishi & Lucas, 2003). Mutluluğu anlamanın peşinde, insanları iyi ve mutlu hissettiren şeyin ne olduğu sorusuna odaklanan iki önemli kuramsal bakış açısı vardır. Bunlar, hedonik; yani hazcı ve ödaymonik; yani mutçu yaklaşımlardır (Keyes, Shmotkin, & Ryff, 2002

Hedonik (hazcı) iyilik hali yaklaşımı, hazzın artmasının ve acının azalmasının mutluluğa yol açtığı fikrine dayanır. Hedonik kavramlar, öznel iyilik hali kavramını temel alır. Öznel iyilik hali (subjective well-being), "mutlu ya da iyi bir yaşamı" anlatmak için yaygın biçimde kullanılan bilimsel bir kavramdır. Öznel iyilik halinin bir duygusal bileşeni, bir de bilişsel bileşeni olmak üzere iki unsuru vardır. Duygusal öznel iyilik hali, yüksek düzeyde olumlu duygu ve düşük düzeyde olumsuz duygudan oluşur. Bilişsel öznel iyilik hali ise yaşamdan doyum anlamına gelmektedir. Buna göre, olumlu duygu ve yaşamdan doyum her ikisi birden yüksek olduğu zaman, kişi mutluluğu yaşantılar (Carruthers & Hood, 2004).

Diğer yandan, *Ödaymonik* (mutçu) iyilik hali* yaklaşımı ise, Maslow'un kendini gerçekleştirme fikri, Roger'ın dört dörtlük faal kişi kavramı ve öznel iyilik haline dayanmaktadır. Bu nedenle ödaymonik mutluluk, insanlar yaşamın amacını, zorluklarını ve büyümeyi deneyimlerlerse mutlu hissettikleri önermesine dayanır.

Bu yaklaşım, mutluluğu kavramlaştırmak için "Kendi Kaderini Tayin Etme" kuramını; yani "Self-Determinasyon" kuramını benimser (Keyes et al., 2002; Deci & Ryan, 2000).

"Self-Determinasyon" kuramına göre mutluluk, bağımsızlık ve yeterlik konularında eylemde bulunmayla ilişkilidir. Bu bakış açısından bakıldığında, ödaymonik uğraşlarla meşgul olunduğunda öznel iyilik hali; yani mutluluk, bir yan ürün olarak oluşacaktır.

Böylece, yaşamın amacının ve yüksek düzeyde anlamın mutluluğu oluşturduğuna inanılır. Zevk peşinde koşarak değil de pozitif psikoloji kavramıyla bağlantılı olan bireysel güçleri ve erdemleri geliştirerek mutluluğa ulaşılacağı konusunda fikir birliği var gibi görünmektedir (Vella-Brodrick, Park & Peterson, 2009). Ödaymonik ve hedonik mutluluk arasındaki farklar şu şekilde listelenebilir (Carruthers, C.P., & Hood, C.D., 2004'den uyarlanmıştır):

Hedonik (Öznel iyilik hali): Olumlu duygudurumun varlığı, olumsuz duygudurumun olmayışı, yaşamın çeşitli alanlarında doyum (örneğin, iş, boş zaman gibi), genel olarak yaşam doyumu.

Ödaymonik (Psikolojik iyilik hali): Kontrol duygusu ya da bağımsızlık, yaşamda anlam duygusu ve amaç, kişisel dışavurumculuk, aidiyet duyguları, sosyal katkı, yeterlik, kişisel büyüme, kendini kabul

Pozitif psikoloji, mutluluğa hem hedonik hem de ödaymonik bakış açısından bakar; çünkü her ikisi de mutluluğu zevkli yaşam, iyi yaşam ve anlamlı yaşam terimleriyle tanımlamaktadır (Norrish & Vella-Brodrick, 2008). Peterson ve arkadaşları, pozitif psikolojik görüşten mutluluğa giden üç yol olduğunu belirlemişlerdir. Bunlar; zevk, meşguliyet ve anlamdır.

Zevk, olumlu duyguları en yükseğe çıkaran ve olumsuz duyguları en aşağı indiren bir süreçtir; eğlenceli ve olumlu yaşantıları içeren zevkli yaşamı anlatır. Meşguliyet, eldeki işe dalmış ve yoğunlaşmış olma sürecidir; yaşama ve yaşamın tüm gerek ve taleplerine aktif biçimde dâhil olmayı içeren iyi bir yaşamı anlatır. Böylece iyi yaşam, kişilerin ilişkilerinin, işlerinin ve boş zamanlarının içine güçlerini ve erdemlerini bireysel olarak yatırma ve beslemeden doğuyor olarak düşünülür (Seligman, 2002). Böylece mücadele gerektiren aktiviteler sırasında kendilik, elinden gelenin en iyisini yaparak süreç mutluluğa yol açan yeterlik duygusu, doyum ve büyümeyle sonuçlanır.

Anlam kendimizden çok, yaşamda daha yüksek bir amaca sahip olma sürecidir. Bu, daha yüksek amaca hizmet edecek kişisel niteliklerimizi ve güçlerimizi kullanmayı içeren anlamlı yaşamı anlatır. Anlamlı yaşam da iyi yaşam gibi, güçlü yanlarımızı aktivitelerde ortaya koymayı içerir.

Sonuç olarak, pozitif psikolojinin önerdiği yukarıda tanımlanan bu üç unsurun her birinin karışımı, gerçek ve kalıcı mutluluğu oluşturacaktır (Vella-Brodrick, Park & Peterson, 2009; Carruthers & Hood, 2004).

Akış ve mutluluk

İyilik halinin nitelik ve özelliklerini anlamak için pozitif psikolojinin yaptığı başka bir katkı da akış kavramı ile ilgilidir. Akış, bir kişi içgüdüsel olarak motive edici bir mücadeleye yoğunlaştığında oluşan meşguliyet, mutluluk ve doruk yaşantısı olarak tanımlanır (Norrish & Vella-Brodrick, 2008). Belirgin bir aktiviteye dalmış olma ile karakterize olan akış hali aşağıdaki unsurları içerir:

1. Eldeki göreve konsantrasyon (Vella-Brodrick, Park & Peterson, 2009)

2. Yapılmadan önce yapılması gereken şeyle ilgili düşünmeye ihtiyacın olmadığı noktada göreve katılma (Vella-Brodrick, Park & Peterson, 2009)

3. Belirli bir aktiviteye dâhil olma ve onu yapmaktan dolayı haz alma (Vella-Brodrick, Park & Peterson, 2009).

Mutluluğa giden yola akış hali de dâhil edilir ve böylece mutluluk kavramı, zevk durumunun ötesine geçer.

Csikszentmihalyi (1990), insanların yaşamdan zevk almasına ve farklı bağlamlarda daha iyi işlev görmesine izin veren akış yaşantısının, mutluluğu gündeme getirdiğini ileri sürer.

Kişilik Özellikleri ve Mutluluk

Kişilikle ilgili yapılmış çalışmalar, mutlu ve mutsuz kişilerin farklı kişilik profillerine sahip olduklarını göstermektedir. Örneğin, mutlu insanlar daha dışa-

dönük, iyimser ve genellikle de öz saygıları yüksek olan kişilerdir. Mutluluk da olumlu ve olumsuz olaylar ve yaşantılarla oluşan bir duygu olarak düşünülür (Selim, 2008). Çok sayıda çalışma, dışadönük kişilerin içe dönük kişilere göre daha mutlu olduklarını göstermiştir (Carr, 2004; Tkach & Lyubomirsky, 2006; Furnham & Christoforou, 2007). Dışa dönük kişiler, içedönük kişilerle kıyaslandığında, olumlu duyguları uyarmak için tasarlanan olumlu uyaranlara daha güçlü biçimde tepki verir. Dışadönükler, olumlu mutluluk duygularını tetikleyebilen toplumsal çevrelerine daha iyi uyum yaptıklarını ifade etmektedir. Sosyal ortamlarda kendilerini iyi hissetmeyen içedönük kişilere göre, dışadönük kişilerin mutluluk yaşama olasılıkları daha fazla olmaktadır (Furnham & Christoforou, 2007; Carr, 2004). Mutluluk başka insanlarla doğal, hoş etkileşimler içeren kolaylıkla sosyalleşebilme ile birlikte görülmektedir. Bu da dışadönük olmaya özgü bir yöndür. Dışadönük kişilerin mutlu olması, eğlenceli durumları seçmeleri ile açıklanabilir; oysa sosyal açıdan becerileri daha zayıf olan içedönük kişiler bu tür ortamlardan kaçınabilir.

Mutluluğa biyolojik açıdan yaklaşan görüş, kişilerin ya "çok" mutlu ya da kronik olarak hoşnutsuz olacak biçimde genetik bir yapıyla doğdukları fikrini ileri sürer. Olumlu duyguların beynin prefrontal lobun sol yanındaki yüksek aktivite düzeyiyle birlikte olduğu gösterilmiştir.

Ayrıca, mutsuz insanlar, yüksek düzeyde nevrotik olma eğilimindedir. Stres yaratma potansiyeli olan durumlarla karşılaşıldığında, anksiyete duyguları ve depresyona yatkın olma eğilimi yaşayan kişilere nevrotik denir. Böylece mutsuz kişilerin daha mutlu kişilerle kıyaslandıklarında, aynı koşullar altında hoş olmayan duygusal uyaranlara daha fazla reaksiyon verdiklerine inanılır (Diener, Oishi & Lucas, 2003).

Nevrotikliğin mutlulukla olumsuz olarak ilişkili, yaşantılara açıklık, uyumluluk, dışadönüklük ve vicdanlı olmanın mutlulukla olumlu olarak ilişkili olduğunu ileri süren Hofer, Busch and Kiessling (2008), yukarıdaki görüşü desteklemektedir**.

Mutluluğun biyolojisi

Mutluluğa biyolojik açıdan yaklaşan görüş, kişilerin ya "çok" mutlu ya da kronik olarak hoşnutsuz olacak biçimde genetik bir yapıyla doğdukları fikrini ileri sürer. Olumlu duyguların beynin prefrontal lobun sol yanındaki yüksek aktivite düzeyiyle birlikte olduğu gösterilmiştir. Bir nörotransmitter olan dopamin "iyi hisset" mesajlarını beyin hücreleri arasında taşır. Dopaminin yüksek düzeyi mutluluk duygularında görülürken, düşük düzeyi depresyonla sonuçlanabilir.*** Lykken and Tellegen (1996) ikizler üzerinde yaptıkları çalışmalarında çoğu insanın ortalama bir mutluluk düzeyine sahip olduğunu ya da onlarda doğuştan var olan ve bu yüzden de çevresel etmenlerden bağımsız bir "set sayısı" olduğu sonucuna varmışlardır. Duygulanımımızda geçici olarak oluşan, örneğin mutluluk ve üzüntü gibi iniş ve çıkışlarımızın etkisini düzenledikten sonra, biyolojik "set sayımıza" geri döndüğümüzü ileri sürmektedirler. Çok yoğun olan neşe ya da üzüntü duyguları, insanları uzun süreliğine "set sayıları"ndan uzak tutarken, genetik tarafından oluştuğuna inanılan temel iyilik hali düzeyine herkesin önünde sonunda döneceğine de inanılır (Compton, 2005).

Biyolojik bakış açısından bakıldığında, genlere bağlı olarak, bazı kişiler yaşamda doğal bir coşkuya sahip olabilir ya da sıradan aktivitelerden zevk almaktan kaynaklanarak alışılmadık maceralar arayabilir. Bizi mutlu eden şeyin ne olduğuna bakmaksızın -bu yavaş bir yürüyüş de olabilir, balta girmemiş bir ormanda safari de olabilir- ilk yükselişten sonra, dopamin düzeyimiz tarafından düzenlenen mutluluk set sayımıza geri döneriz. Bazı insanlar için set sayılarının olumlu duygulanıma (yüksek dopamin düzeyi) sıcak bakabildiği ve onun sayesinde çoğu zaman neşeli olmaya eğilimli oldukları ileri sürülür. Olumsuz duygulanıma (düşük dopamin) doğru daha fazla yönelmiş bir set sayısına sahip olan kişiler, değişik düzeylerde kötümserliğe ve anksiyeteye doğru çekileceklerdir. Ayrıca biyolojik olarak programlanmış set sayısının gerçekte bir nokta olmadığı; bir aralık olduğu da ileri sürülür.

Bu bağlamda, mutluluk duygularına daha fazla olanak sağlayan bir çevre yaratarak "set sayımızı" değiştirebiliriz. Aile ortamı, eğitim düzeyi ve kültürel etmenler gibi tüm bu etmenlerin bir kişinin mutluluk duygusu ve iyilik hali üzerinde etkiye sahip olmasının nedeni budur (Compton, 2005). Böylece biyolojik görüş, kişinin mutluluk durumu üzerinde sınırsız bir yetkiye sahip olmadığını; çevresel faktörlerin de set sayısı aralığı sınırları içinde mutluluk üzerinde bir etkisi olduğunu düşünmektedir.

Mutluluk ve Kültür

Yukarıda konuşulan etmenlerden başka kültürün de mutluluk üzerinde anlamlı bir rol oynadığı düşünülür. Araştırmacılar, dünya üzerindeki çoğu insanın mutluluğu arzuladığını söyler; fakat kişinin kültürüne ve koşullarına bağlı olarak mutluluk arayışı büyük ölçüde değişir (Carr, 2004). Örneğin, çok fakir uluslar ya da dikkati çeken biçimde politik değişme içinde olan ulusların bireyleri her durumda en düşük düzeyde öznel iyilik hali bildirmektedir.

Öte yandan, varlıklı ve demokratik İskandinav ülkelerinin bireyleri, sürekli olarak en yüksek düzeyde mutluluk bildirmektedir. Öte yandan şunu da unutmamak gerekir

ki bir ülke kaynakları açısından fakir; ama mutlulukta zengin olabilir de. Örneğin, Latin Amerikan ülkeleri diğer ülkelere göre mutluluk konusunda daha fazla olumlu yönelim ve değere sahip görünmektedir (Maddux, 2004). Terazinin öteki ucunda yer alan Doğu Asya ve Afrika ulusları, çoğunlukla mutluluğun önüne ustalık ve ailesini ya da toplumunu memnun etme gibi değerleri koymaktadır (Carr, 2004).

Böylece, mutluluğu bireysel olarak nasıl tanımlayıp yaşadığımız, bizim kişiliğimiz, biyolojik yapımız, kişisel amaçlarımız ve diğer bireysel etmenlerle olduğu kadar, kültürel etkenlerimizle de belirlenir. Bu ne demektir? Hemen hemen her toplumda yaşayan insanların çoğu hem psikolojik hem de fiziksel iyilik halini isteyecektir. Mutluluk arayışını şekillendiren şeyin ne olduğunu, büyük ölçüde, neye değer verdikleri belirleyecektir.

Yüksek düzeyde mutluluk ve iyilik haline katkıda bulunan etmenlerin ne olduğu konusunda kültürel değişkenlik olduğu için, mutluluğun birçok belirleyicisi olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Her kültür, kendi mutluluk kaynaklarını bulur.

Gerçek (Otantik) Mutluluk

Pozitif psikoloji, gerçek mutluluk terimini mutluluk ve iyi bir yaşamı oluşturan davranış kombinasyonlarını tanımlamak için kullanır. Bu bağlamda otantiklik hem kişinin kendi psikolojik yaşantılarını tanıma ve onların sorumluluğunu alma yeteneğini hem de bu yaşantılarla tutarlı biçimde davranma yeteneğini ifade eder. Gerçek mutluluğun güçlü yanların ve erdemlerin belirlenmesi ve yetiştirilmesinden doğduğu düşünülür (Robbins, 2009).

Gerçek mutluluk, hepimizin beraberinde değişimi getirecek zorlu zamanlarda kullandığımız güçlere sahip olduğumuzu ileri sürmektedir. Bireylerin gerçek mutluluğa erişmek için zayıflıkları üzerine değil de güçlü yanları üzerine odaklanmaları gerekir. Kişinin güçlü yanları üzerine dikkatini çekmek ve anlamlı olan yaşamı en üst düzeye çıkarmak için bu güçlü yanları araç olarak kullanmak, terapide kullanılan en önemli yöntemdir. Otantiklik ne kadar fazla olursa depresyon ve algılanan stres o kadar az olur; fiziksel sorunlardan o kadar az şikâyet edilir ve böylece mutlu olmaya yardımcı bir ortam yaratılmış olunur (Compton, 2005).

*çn: Ödaymonya (eudaimonia) Aristoteles'in felsefesindeki temel kavramlardan olup insanın en yüksek iyi oluşu için kullanılır.

**çn: "Büyük Beş Kişilik" kuramına göre, kişilik faktörleri nevrotiklik, yaşantılara açıklık, uyumluluk, dışa-

dönüklük ve vicdanlı olmadır. Bu faktörlerin mutlulukla ilişkisine bakılmıştır.

***çn: Dopaminin yanında başka bir nörotansmitter olan serotonin de mutluluk üzerinde etkilidir. Bu nedenle SSRI (Seçici Serotonin Gerialım İnhibitörü) grubundan bir ilaç olan Prozac tüm dünyada bir süreliğine mutluluk hapı olarak bilinmiştir.

Kaynaklar

Carr, A. (2004). Positive psychology: The Science of Happiness and Human Strength. New York, NY: Routledge.

Deiener, E., Pishi, S., & Lucus, R.E. (2003). Personality, culture, and subjective wellbeing: Emotional and cognitive evaluations of life. Annual Review of Psychology, 54, 403-425.

Duckworth, A.L., Steen, T.A. & Seligman, E. P. (2005). Positive psychology in clinical practice. Annual Review of Clinical Psychology, 1, 629-651.

Furnham, A., & Christoforou, I. (2007). Personality traits: Emotional intelligence and Multiple Happiness. North American Journal of Psychology, 9, 439-462.

Hofer, J., Busch, H., & Kiessling, F. (2008). Individual Pathways to life satisfaction: The significance of traits and motives. Journal of Happiness Studies, 9, 503-520.

Norrish, J.M., & Vella-Brodrick, D. (2008). Is the study of happiness a worthy scientific pursuit. Social Indicators Research, 87:393-407.

Park, N., & Peterson, C. (2008). Positive psychology and character strengths: Application to strengths based school counseling. ASCA, 12, 85-92.

Reiss, S. (2001). Secrets of happiness. Psychology Today, 34, 50-56.

Robbins, B.D. (2008). What is the good life? Positive psychology and renaissance of humanistic psychology. The Humanistic Psychologist, 36, 96-112.

Robert, S., & Linley, P.A. (2006). Positive Therapy: A Meta Theory for Positive Psychological Practice. New York, NY: Routledge.

Seligman, M.E.P. (2002). Authentic Happiness: Using the new positive psychology to realize your potential for lasting fulfilment. Sydney: Random House Australia.

Seligman, M.E.P., Parks, A., Steen, T. (2004). A Balanced psychology and full life. The Royal Society, 359, 1379-1381.

Selim, S. (2008). Life satisfaction and happiness in Turkey. Social Indicators Research, 88, 531-562.

Tkach, C., & Lyubomirsky, S. (2006). How do people pursue happiness? Relating personality, happiness-increasing strategies and wellbeing. Journal of Happiness Studies, 7, 183-225.

«MUTLULUK ve CİNSELLİK»

Doç. Dr. Cebrail KISA
Ankara Numune Hastanesi Psikiyatri Uzmanı ve Psikoterapist

Mutluluk, Türk Dil Kurumu sözlüğünde "Bütün özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan doğan kıvanç durumu" olarak tanımlanmakta olup değişik tanımları yapılmış bir kavramdır. Bu bağlamda her insan için duygu, biliş ve davranış olarak aynı şeydir; ancak psişik süreçler açısından her insan için farklılık gösterir. Herkes aynı şeylerle ve aynı oranda mutlu olamaz.

Mutlu olabilmenin temel yolu bireyin biyolojik, psikolojik ve sosyal açılardan sağlıklı olarak yetiştirilmesidir. Bunun hayata yansıyan yönü ise; çocukların sevgi, şefkat ve dokunularak büyütülmesidir.

İnsanoğlunun yaşamı frontal lobla ilişkili yönetici fonksiyonların kontrolündedir. Bu yönetselliğin olumlu geri bildirimlerle aktive olması sonucunda, iyi ve mutlu hissetmenin aracılığını yaratan mezokortikal dopaminerjik sistem-ödüllendirici sistem devreye girer. Bunun yarattığı duygulara ise limbik sistem aracılık eder. Dopamin, adrenealin, melatonin, serotonin ve endorfin hormonlarının salgılanmasının mutluluk üzerinde etkili olduğu düşünülmektedir. Melatonin, ışık ve güneşte daha fazla salgılandığından kış aylarında mutluluk oranı sıcak aylara göre daha düşüktür. İklim değişiklikleri, bu hormonal etkileşim nedeniyle mutluluğu etkileyen faktörlerdendir. Bu veriye baktığımızda anne rahmine düştüğümüz andan itibaren ve kişilik gelişiminin sonraki dönemlerinde ancak sağlıklı bir biyolojik, psikolojik ve sosyal gelişim içinde desteklenen bireylerde mutluluğun hormonal yolakları gelişir.

Mutlu olabilmenin temel yolu bireyin biyolojik, psikolojik ve sosyal açılardan sağlıklı olarak yetiştirilmesidir. Bunun hayata yansıyan yönü ise; çocukların sevgi, şefkat ve dokunularak büyütülmesidir. Onlara sorunlarının üstesinden gelme becerilerini, yaşamlarını yönetebilme, kararlarını kendileri alma ve sorumluluk alma becerilerini öğretmektir. Mutluluk, doğumundan itibaren insanoğlunun içinde var olduğu kabul edilen açlık, sevilme ve cinsel dürtünün doyurulması, varoluşsal kaygının ve hiçlik duygusunun ortadan kalkmasıdır. Gerçek anlamıyla ihtiyaçların karşılanması, doyurulması, güven içinde hissetmek, hayata bütün bağlarıyla tutunmak ve var olmaktır.

Cinsellik ise cinsel dürtünün etrafında yapılanan; cinsiyet, cinsel kimlik, cinsel rol, cinsel yönelim, erotizm, haz, yakınlık ve üreme gibi kavramları içeren, insanın kişiliğinin ayrılmaz bir parçasıdır. Yaşam da cinsel ifade ve davranış olarak kendisine yer bulur. İnsanların birçoğu tarafından "yaşanabilecek en güzel zihinsel ve bedensel eylemler" olarak kabul edilir. Beden ve ruh sağlığımızın en temel bileşenidir. İnsanın var olmasının ya da varlığını ötekine hissettirebilmesinin başka tür bir anlatımıdır. Biyolojik yapıdan, kişilik özelliklerinden, kişinin başkasıyla ilişkisinden ve içinde yaşadığı kültürden büyük ölçüde etkilenir.

Cinsellik, tarih boyunca insanoğlu için karmaşık, vahşi, gizemli ve ehlileştirilemeyen bir dürtü, varoluşsal bir korku kaynağı olmuştur. Cinsellik kötüdür, insanlar sevdiklerine cinselliği yakıştıramaz. Türkiye'de gerek toplumsal, gerekse de dini açılardan tabu olarak kabul edilir. Sadece üreme yönü destek görürken, "zevk ve haz" yönü ise çoğu kültürde neredeyse yok sayılır. Cinsel yaşantının ve cinsel sorunların ele alınışı, cinselliğe bakış açısındaki değişime paralel olarak her geçen gün değişmekte ve gelişmektedir. Bu değişim ve gelişmenin ana itici gücü ise kadınlar için daha fazla olmakla beraber, hem erkek hem de kadının toplumsal ve cinsel alandaki rolünün giderek farklılaşması ve değer kazanmasıdır. Batılı toplumlarda geçmiş yıllarda cinsel istekleri nedeniyle suçluluk duyan mutsuz kadınlar, şimdilerde ise iyi sevişebilme ve orgazm olabilme konularında kendilerini sorgular hale geldi. Buna karşın ülkemizde ve daha doğudaki toplumlarda, göreli olarak erkek cinselliği biraz daha özgürlük alanı bulsa da kadının özgür olmadığı bir ilişkide, erkek cinselliğinin özgürlüğünden

bahsetmek ne kadar doğru olabilir ki. Hem kadın hem de erkek cinselliği üzerindeki baskıcı tutum halen devam etmektedir. Bu kültürlerde yetişen birçok insan, cinsel isteklerini ya da sorunlarını dile getirmekte zorluk yaşar ve mutsuzdur.

Bu kadar yok sayılmasına rağmen Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımında cinsel sağlık, bir bireyin sahip olduğu bazı temel haklar arasında yer alır. Bu temel haklar arasında cinsel ve üreme davranışlarını sosyal ve kişisel etiğe uygun olarak yaşamak, cinsel tepkileri baskılayan ve bozan korku, utanç, suç, yanlış inançlar ve diğer faktörlerden cinsellik ve üreme fonksiyonlarını olumsuz etkileyen organik bozukluklar ve hastalıklardan kurtulma hakkı da dâhildir.

Cinsellik ve mutluluk bir anlamda biyolojik, psikolojik ve sosyal olarak insan yaşamının ve ilişkilerinin temel yürütücüsüdür. Onun içindir Freudien bir tanımlama olan "libido" ya da "libidinal güç" kavramları, ilk zamanlarda yalnızca cinsel güç anlamında kullanılırken, günümüzde hem cinsel güç hem de kişiyi hayata bağlayan yaşam gücü/enerjisi anlamında kullanılmaktadır; yani cinsellik, aslında yaşam enerjimizin ta kendisidir. Cinsel duygular, fanteziler ve arzular, beden ve ruh sağlığımızın devamı, genel iyilik ve mutluluğun vazgeçilmez bir parçasıdır. Cinselliğin yaşanmasına izin veren kültürlerde, izin vermeyen kültürlere göre insanların özgüven içinde oldukları ve yaşamlarında daha mutlu oldukları bilinmektedir. Hatta son yıllarda yapılan bazı çalışmalarda aktif ve düzenli cinsel yaşantısı olan insanların daha mutlu ve daha uzun süre yaşadıkları, aktif cinsel yaşantısı olmayan insanların ise mutsuz ve daha erken öldükleri ile ilgili bilimsel sonuçlar vardır.

Cinsellik ve mutluluk arasındaki ilişkiyi ortaya koyan birçok biyolojik kanıt vardır. Cinsel aktivite sırasında, libidinal enerjinin yaratılmasında, orgazma ulaşma ve iyi hissetme yolunda "mezolimbik dopaminerjik-ödüllendirme yolak" aktifleşir. Bu, "yolak ödüllendirici sistem" dediğimiz ve bağımlılık geliştiren ilaçların yarattığı haz kaynaklı çalışan öfori ve bağımlılığın gelişmesinin temel yolağıdır. Cinsel yaşantılar özellikle de dokunma, okşama ve sevişmeyle endorfinler, dopamin, nitrik oksit ve oksitosin salgılanmasına neden olarak bütün bedenin gevşemesini, iyi hissetmeyi, sevgi ve şefkat gelişmesini sağlar. Sempatik ve parasempatik sistemin koordineli bir biçimde çalışması da bu ahengin yaratılmasının ana etkenidir. Mutlu olmayı sadece cinselliğe bağlamak, nasıl taraflı bir yaklaşım ise mutluluğu maneviyata havale etmek de taraflı bir yaklaşım olur. Kişilerin doğumundan itibaren beraberinde getirdiği cinsellik de dâhil sevgi, şefkat istemi ve açlık gibi diğer dürtülerin de doyurulması buna katkıda bulunur. Özellikle erken çocukluk yıllarında aile bütünlüğünün olması, çocukların sevgi şefkat ortamında büyümeleri ve ihtiyaçlarının karşılanması, psikososyal stres faktörlerine maruz kalmaması ve kişilerarası ilişkide karşılıklı güven, dürüstlük, açıklık, sevgi ve saygı çerçevesinde birbirinin mahremiyetine saygı göstererek ilişkilerin yaşanması, mutlu olabilmenin yolunu açar. Mutluluk hiçbir zaman kendiliğinden gelmez; istemek gerekir. Mutluluk, kişilerin hayatlarındaki amaçlarını gerçekleştirme çabasıdır.

Cinsellik ve mutluluk bir anlamda biyolojik, psikolojik ve sosyal olarak insan yaşamının ve ilişkilerinin temel yürütücüsüdür.

Okutman Kerem GÜN
Ortak Dersler Türkçe Birimi

«O RESİM HÂLÂ YAPILAMADI» NÂZIM USTA

mutluluk

Mutluluk nedir? Kim mutluluğu tarif edebilir? Mutluluk, göreceli bir kavram olsa gerek… Herkese göre farklılık gösteren; zamana, mekâna, kişiye ve ihtiyaçlara göre biçim değiştiren bir kavram…

Kimi ufacık bir hediyeden mutlu olurken kimisini mutlu etmek için dünya yüküyle mala, mülke ihtiyaç duyulur. Kimisi sağlıklı bedeniyle mutlu olurken kimininse mutluluğu bu dünyada bulamayacağı söylenir… Gerçekten de mutluluk neydi? Kolay mı bulunurdu; yoksa "vitamini kabuğunda mıydı?"

Mutluluk denildiğinde akla, onu yaratan ya da çağrıştıran onlarca imge hücum etmeye başlıyor. Herkesin, her topluluğun ya da toplumun mutlu olma, mutluluğu yakalama yolu, yordamı farklı… Kimisi kendi mutluluğunu önde tutarken kimisi içinde yaşadığı toplumun mutluluğunu her şeyden üstün bilir. Bu işte bir karmaşa yok aslında. İçinde bulunduğumuz doğa, bizim mutlu olma, mutluluğu muhafaza etme algımızı da şekillendiriyor. 1980 öncesinin Türkiye'sinde mutluluk kavramını açıklarken genellikle toplumsal çağrışımların önceliği/fazlalığı göze çarpar; ancak son 30 yılda mutluluğu açıklamaya kalktığımızda, bireysel ihtiyaçların şekillendirdiği bir dünyayla karşılaşıyoruz. Eskiden herhangi bir karşılık beklemeden yaşanılan komşuluk, yardımlaşma, vefakâr davranışlar ve güçsüzün/ezilenin yanında yer alma, ona destekte bulunma gibi yüksek davranışlar ve bunlardan alınan hazlar (mutluluklar), artık yerini bireysel zevkler ve ayakta kalabilmek için kıyasıya girişilen haksız rekabetlere bıraktı. Artık günümüzün insanı kendini vahşi bir ormanın içinde ayakta kalmaya çalışan bir zavallı gibi görüyor, bu uğurda elinden geleni ardına koymuyor ve söz konusu var oluş savaşında galip gelebilmek için ortam oyununun kurallarını kendi değer/ahlak evrenine göre yeniden yazabiliyor. İşte bu savaşımda birey, galip gelebilirse "mutlu"; yenik düşerse de "mutsuz" biçiminde kendini niteleyebiliyor. Demek ki değişen zaman ve ortam (belki de bunun ötesinde doğa), kişinin mutlu olma halini belirleyebiliyor…

Geçmişten Geleceğe…

Eskiden ne kolaydı, söyleniverirdi: "Azıcık aşım, kaygısız başım."Eskiden mutlu olmak çok daha kolaydı" sözünü büyüklerimizden hep işitirdik. En ufak bir kıvılcım, bir küçük mucize ya da olağandışı bir hareket insanları mutlu etmeye yeterdi. Mutluluk, ne uçan kuşun kanadında ne de Kaf Dağı'nın ardındaydı…

Eski kuşakların, mutlu olma sanatını, şimdikilere oranla daha ustalıkla icra ettiğine inanmak lazım. Herhalde dünya bu kadar küreselleşmemişken, Kapitalizm korkunç ağlarını örmemişken, savaşlar yerküreyi bir baştan diğerine çevrelememişken mutlu olmak çok da zor değildi. Tüketim kültürünün esir aldığı hayatlarımızda, sahip olma arzusunu amansızca beslediğimiz herhangi bir fetiş nesneye ulaşabilmek için mutsuzluğu göze alabilecek kadar aklımızı, benliğimizi ve hatta bedenimizi yitirmedik mi?..

Mutluluk dendiğinde, hele bir de geçmişten geleceğe uzanan zaman köprüsü üzerinde mutluluğun izini sürmeye kalktığımızda, o en büyük kilometre taşıyla hep karşılaşırız: Aşk! Bugün dahi, az önce sözünü edilen türlü türlü amansız savaşlara rağmen, dünyadaki insanların birçoğu, mutluluğu aşk dediğimiz tanımsız duygunun içinde arıyor; aşkın mutlulukla eşanlamlı bir kavram olduğunu düşünüyor. Ne zaman aşk ile mutluluk kelimeleri yan yana gelse ortaya büyük şair Aragon'un "Mutlu Aşk Yoktur" adlı şiiri çıkıveriyor:

Louis Aragon

Mutlu Aşk Yoktur

İnsan her şeyi elinde tutamaz hiç bir zaman
Ne gücünü ne güçsüzlüğünü ne de yüreğini
Ve açtım derken kollarını bir haç olur gölgesi
Ve sarıldım derken mutluluğuna parçalar o şeyi
Hayatı garip ve acı dolu bir ayrılıktır her an
Mutlu aşk yoktur

Hayatı bu silahsız askerlere benzer
Bir başka kader için giyinip kuşanan
Ne yarar var onlara sabah erken kalkmaktan
Onlar ki akşamları aylak kararsız insan
Söyle bunları hayatım ve bunca gözyaşı yeter
Mutlu aşk yoktur
Güzel aşkım tatlı aşkım kanayan yaram benim
İçimde taşırım seni yaralı bir kuş gibi
Ve onlar bilmeden izler geçiyorken bizleri
Ardımdan tekrarlayıp ördüğüm sözcükleri
Ve hemen can verdiler iri gözlerin için
Mutlu aşk yoktur

Vakit çok geç artık hayatı öğrenmeye
Yüreklerimiz birlikte ağlasın sabaha dek
En küçük şarkı için nice mutsuzluk gerek
Bir ürperişi nice pişmanlıkla ödemek
Nice hıçkırık gerek bir gitar ezgisine
Mutlu aşk yoktur

Bir tek aşk yoktur acıya garketmesin
Bir tek aşk yoktur kalpte açmasın yara
Bir tek aşk yoktur iz bırakmasın insanda
Ve senden daha fazla değil vatan aşkı da
Bir tek aşk yok yaşayan gözyaşı dökmeksizin
Mutlu aşk yoktur ama
Böyledir ikimizin aşkı da (90/91)

Türkiye'de Adam Yayınları'nca yayımlanan ve her baskısında hemen tükenen nadir kitaplardandır *Mutlu Aşk Yoktur*. Louis Aragon, kitabının girişine yazdığı önsözde aşk ile mutluluk kavramlarını bir arada kullanmasının gerekçesini şu sözleriyle dile getirir:

> Kendimle uzlaşmak gibi bir arzum yok, olmadı da hiç. Georges Brassens'in bestelediği ve yaygınlaştırdığı *Mutlu Aşk Yoktur*, 1943'te yazdığım bir şiirin dizesidir. [S]öz konusu mutsuzluk, işgal yıllarının mutsuzluğu. Fransa'nın içinde bulunduğu o acıklı durumda mutlu bir aşk olabilir miydi? [O]rtak bir mutsuzlukta bireysel mutlulukların olamayacağı teması, o zamanlar işlediğim bu tema, aslında, hemen hemen yazdığım tüm yapıtlarda da var. Gerçekte, bu şiirde ortaya konulan sorun, mutlu aşkın olup olamayacağı değil, mutlu çiftin olup olamayacağıdır. Kadın-erkek çiftini, erkeğin ve kadının en yüce şekli olarak düşündüğümü söylemiştim. Umarım gelecek günler kadın-erkek çiftine mutluluk taşır. (9)

Aragon'un mutluluk algısının aşk ile sınırlı kalmadığını belki de bu açıklamasıyla anlıyoruz. O, tıpkı yakın dostu Nâzım Hikmet gibi, mutluluğu bir, bi-

lemediniz üç-dört kaleme indirgeyemeyecek kadar önemsiyordu. Türk edebiyatı bir yana bırakılacak olursa, dünya edebiyatı için de büyük bir hazine/değer olan Nâzım Hikmet de mutluluğu amansızca aramış, yaşamaya/yaşatmaya çalışmış yazın insanlarının başında gelir. Nâzım'ın birçok şiirinde mutluluk duygusu memleket, memlekette bulunmakla eşdeğerdir. Memleket hasretinin Nâzım'a yazdırdığı o destansı şiirlerden etkilenmeyen kim var ki? Nâzım'ın hayatına giren kadınlar ve yaşadığı büyük aşklar karşısında hissettiği coşku, sevinç ve mutluluk, kimi zamanlarda yerini büyük hasret, hüzün ve karamsarlığa da bırakır. Bu, her mutluluğun bir karşıtlığı vardır gibisinden içinden çıkılmaz bir denklemi akla getirse de yaşanılan her bozgunun ardından daha iyi ve coşkun bir mutluluğun peşine düşmek de herhalde insan doğasının en temel unsuru sayılabilir…

Nâzım, Sosyalizm'e ölümüne adanmış ömrüyle mutluluğu elbette sadece aşka veya memleket sevdasına indirgeyerek yaşayacak bir şair değildi. Onun şiirlerine baktığımızda, tıpkı Orhan Veli'nin "Anlatamıyorum" şiirindeki o unutulmaz beyitlerde söylediği, adı konmamış, tarif edilemez ve hatta imkânsızlıkla eşdeğer bir ifade edememe haline rastlarız:

Orhan Veli Kanık

"Anlatamıyorum"dan…

Bir yer var, biliyorum;

Her şeyi söylemek mümkün;

Epiyce yaklaşmışım, duyuyorum;

Anlatamıyorum. (55)

Aynen Can Yücel'in "Değişik" adlı şiirinde dile getirdiği gibi:

Can Yücel

Değişik

Başka türlü bir şey benim istediğim,

Ne ağaca benzer, ne buluta benzer;

Burası gibi değil gideceğim memleket,

Denizi ayrı deniz, havası ayrı hava;

Nerde gördüklerim, nerde o beklediğim kız

Rengi başka, tadı başka.

İşte Nâzım da yukarıda bir iki örneği verilmeye çalışılan imkânsızlığı aradı durdu dizelerinde… "Saman Sarısı" şiirinde büyük Türk ressamı Abidin Dino'ya seslendi ve ondan mutluluğun resmini yapmasını istedi:

Nâzım Hikmet ve "Saman Sarısı" şiirindeki saçları saman sarısı kadın Vera Tulyakova

Nâzım Hikmet, Abidin ve Güzin Dino

Mutluluğun resmi. Nâzım Hikmet'in şiirinde de dile getirdiği bu istek, Abidin Dino tarafından hiçbir zaman gerçekleştirilemedi; ancak, özellikle Internet ortamında, bu resmin Abidin Dino tarafından söz konusu şiirden sonra yapıldığına dair yanlış bir bilgi her yerde karşımıza çıkmaktadır.

"Saman Sarısı"ndan

Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin

işin kolayına kaçmadan ama

gül yanaklı bebesini emziren melek yüzlü anneciğin resmini değil

ne de ak örtüde elmaların

ne de akvaryumda su kabarcıklarının arasında dolanan kırmızı balığınkini

sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin

1961 yazı ortalarındaki Küba'nın resmini yapabilir misin

çok şükür çok şükür bugünü de gördüm ölsem de gam yemem gayrının

resmini yapabilir misin üstat

yazık yazık Havana'da bu sabah doğmak varmışın resmini yapabilir misin?

[….]

Mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin

hürriyet sözcüğünün resmini; ama yalansızının… (77)

Nâzım'ın mutluluk algısı ve vurgusu, tamamen aşk üzerine veya dünyevi kavramlar çerçevesine oturtulmuş değildi.

Nâzım'ın mutluluk algısı ve vurgusu, tamamen aşk üzerine veya dünyevi kavramlar çerçevesine oturtulmuş değildi. Elbette Sosyalizm'e bir ömür adayan büyük şair için mutluluk, her şeyden önce toplumların "kurtuluşu" ve ardından da bireyin refahını gözeten bir sistemin kuruluşundaydı. Nâzım, yaşadığı aşklarda da kadınlarına yaklaşımında da bu düsturu benimser; ancak konu tam anlamıyla aşka geldiğinde imkânsızlığın o da farkındadır. Aşkın içinde mutluluğun aranamayacağını, aransa dahi bulunamayacağını herhalde başta Aragon olmak üzere dünyadaki tüm yazın ve düşün insanları defalarca dillendirmiştir. Belki de haklılardı… Aşk, iki canlı arasındaki "romantik" çıkar ilişkisinden başka bir şey değildi… Burada da mutluluğu aramak belki de büyük bir budalalıktı…

Mutluluğu Tanrı'da Bulma, Tanrı'yı Bulduğunda Mutlu Olma…

Bu başlığı ister eylem bildiren sözcüklerin mastar hallerinden gelen anlamlarıyla ister olumsuzluk içeren anlamlarıyla algılayın. İnsanoğlunun, yeryüzünün olanaksızlıkları içinde bir süre sonra yaratıcı bir kudret üzerinden mutluluğa ulaşma serüveni, herhalde bu dünyadaki varlığının tarihiyle eşdeğer bir düzlemi de işgal eder. İnsanoğlu, içinde yaşadığı doğanın ve bunun ötesinde toplumun tüketime dayalı esaslarını doyumsuz çıkarları için zorlamaya başladığında, maddenin ötesini görmeye, oraya geçmeye ve dahi bu âlemin olanaksızlıklarını başka dünyalar ile gidermeye çalışır. Tanrı inancının ortaya çıkması, bunun birliğe dönüşmesi ve bu uğurda söz konusu olgunun sanat, edebiyat ve hatta fen bilimlerinde ispat, idrak yollarına gidilmesi hep mutluluk kavramının haklı bir zemine oturtulma ihtiyacıyla açıklanabilir. Güven mekanizmasının mutlu olma eylemiyle giriştiği bu işbirliği, manevi veya maddi evrenlerin kapılarının zorlanmasını da beraberinde getirmiştir. Tanrı'ya ulaşıldığında mutlu olunacağı, sonsuz mutluluk ve refahın ancak bu yolla elde edilebileceği hep söylenegelmiştir. Kısa ve net değerlendirelim: Tam anlamıyla (gerek cismi gerek manevi) ölümü deneyimlemedikçe Tanrı'ya ulaşamayacağınız var sayılır. Ölüp de geri gelen olmadığına göre, öte âlem bilmecesi hep bir bilinmez olarak kalacak. Belki de bu nedenle hiçbir zaman sırrına vakıf olama-

yacağımız bir âlem ve bunun çeşitli açıklamaları bizlerin mutluluk şerbetini kısmen de tatmamıza olanak sağlıyor. Tıpkı Mevlânâ'nın da devamlı söylediği gibi, dünya üzerinde en yüksek tekâmül seviyesine ulaşmış canlı dahi Tanrı'nın varlığının yanına bile yaklaşamaz. İşte bu sebepten ötürü, belki de tasavvuf ilmi doğdu ve belki de pozitif bilim, insan DNA'sını deşifre ettiğinde "artık Tanrı'nın diliyle ortak konuşuyoruz" açıklamasını yaptı…

"Mutluluğun elde edilmesi" ve "imkânsızlık" kavramlarının birbirine eşdeğer tutulduğu bir dünya… Şeyh Galip, ünlü mesnevisi Hüsn ü Aşk'ta, Hüsn ile Aşk'ın hikâyesini anlatırken aşk, mutluluk ve kavuşmanın imkânsızlığını şöyle dile getiriyordu:

"Resîden-i râh-ı û bederyâ-yı âteş"

Şeyh Galip'i temsil eden bir Osmanlı minyatürü

[….]

Gûş etmiş idi o sergüzeşti

Âteş yemi üzre mûm keşti

Çıktı yolu üzre şimdi nâgâh

Ol kulzüm-i âteş-i ciğergâh (272)

"Aşk'ın yolunun ateş denizine uğraması"

[….]

(Aşk) duymuştu o macerayı

Ateş denizini mumdan gemiyle geçmeyi

Şimdi ansızın yolunun üzerine çıktı

O ciğer yakan ateş denizi (272)

Ateşten aşk denizlerini mumdan kayıklarla geçmek ne kadar imkânsızsa belki de mutluluğa, sevgiliye ulaşmak da o kadar imkânsızdı… Behçet Necatigil, "Ölü" adlı şiirinde Şeyh Galip'in yukarıda yer alan beyitlerini yeniden inşa girişimine girerek imkânsızlığı ve belki de mutluluğa ulaşılmazlığı tekrar kurmaya çalışır:

Ölü

Behçet Necatigil

Ateş denizlerinde mumdan kayıklarla

Sağlam mı tekneler aşkları geçmeye

Güç.

Biri var pencere

Pencere önlerinde ağlar duruyor

İlerde güneşte balıklar kuruyor

Dirildi bengi su pınarlarında yunsa

Güç.

Gider yol bir Galib'e, Yunus'a

Ama bu ne çok ölü ağlar güç.

Biri de var gecede

Saçlarından her gece kır ağlar örülüyor

Ötede mum yanıyor bir şeyler dönüyor

Pervaneler art arda ne çabuk ölüyor

Güç.

Dirilirdi sularına bir sağlam tekne olsa

Ama bu ne çok ölü ağlar güç. (135)

Mutluluğu ve belki de bunun ötesinde her anlamıyla aşkı bulabilmek için ateşten aşk denizlerini mumdan kayıklarla geçmeye çalışan insan… Mümkün mü? Güç…

Yaşamsal döngümüz içinde mutluluğu ararken aşkı, aile saadetini, bedenen veya ruhen sağlığımızı, toplumsal veya küresel refahımızı gözettiğimiz anlar oluyor. Kimi insan bunlardan bazısını ön planda tutuyor, kimi insansa tüm kalemleri bir arada, bir düzen eşliğinde mücadele meydanına sürüyor. Her ne olursa olsun, sanki ortada varlığına inanılan bir mutluluk ütopyasının izlerini görüyoruz; ancak ona bir türlü ulaşamıyoruz.

Aragon, mutlu aşk yoktur derken hiçbir aşkın mutlu olamadığını, hüsranla sonlanacağını söylüyordu. Dünya tarihindeki tüm şairler de ortaya koydukları yapıtlarla büyük şairi ne yazık ki hep haklı çıkarıyor. Gerçekten de tarihte yazılmış tüm şiirlere baktığınızda aşkın coşkusunu anlatanlara oranla aşkın acısını ve yıkımını anlatanların sayısı hep ezici bir üstünlük taşır. Aynı rahatsızlık, mutluluğun aşk dışı konulardaki aramalarında da göze çarpar…

Bireysel ve toplumsal kurtuluşlar, Tanrı'yı aramalar veya türlü türlü mutluluk yollarının yoklanmasında mutsuzluğun soğuk yüzüyle karşılaşmalar hep ezici üstünlüğe sahiptir. Edebiyat, kaynağını yaşanmışlığın temelinden alıyorsa, yazın tarihindeki bu kadar acı teşebbüs, acaba mutluluk kavramının hiçbir zaman ele geçirilemeyeceğine mi işarettir?

Bugün dünyamıza salim bir kafayla baktığımızda tüm coğrafyalarda kan, acı, gözyaşı ve nefretin büyük bir hâkimiyet kurduğuna tanık oluyoruz. Bu karanlık imparatorluğun temellerini ne yazık ki bizler attık ve onu gün geçtikçe hırsımızla, kibrimizle ve "karanlık tarafa olan yakınlığımızla" besliyoruz. İstemediğimiz bir çocuğumuz oldu ve o çocuk, şimdi bizi ele geçiriyor gibi… En masum ikili ilişkiden tutun da devler arası münasebetlere kadar nefret, çekememezlik ve üstün gelme gayreti her yere hâkim olmuş konumda. Var olma amacımızı ve "daha güzel bir dünya için" mücadelemizi unuttuğumuz zaman, geri dönülmez bir yola girdiğimizin de farkına varamıyoruz. Dünyanın büyük bir kesimi açlık çekerken buna çare olacağımız yerde "buralar zaten zayıf, daha kolay ele geçirilebilir" mantığını yürüttüğümüzde, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın, ben öncelikle kendimi kurtarayım" dediğimizde veya en basitinden "geldim ve gidiyorum, çeşme akarken kovamı alabildiğince doldurayım" diye düşündüğümüzde acaba gerçekten kazanan taraf biz mi oluyoruz? Kendi ellerimizle yarattığımız dünyamızı, sırf maddi veya manevi mutluluğu yakalayabilmek adına yine kendi ellerimizle yıkmıyor muyuz? Mutluluğu ister bu dünyada ister öte âlem(ler)de arayın, bunun için özgürlüğünüzün sınırlarını egoistçe genişletemezsiniz. Mutluluk vaadiyle oluşmuş/oluşturulmuş tüm dinlerin birbirlerine galip gelebilmek için giriştiği savaşların sayısını bilen var mı? İnsanların her iki dünyada da mutlu olabilmesi için ortaya çıkan bu düşünce sistemlerinin, mutluluğu insan öldürerek sağlamaya çalışmasının mantıklı bir açıklaması var mı? İster dünya üzerindeki varlığını tehlikede görerek sırf savunma maksatlı bir saldırganlık göstersin, ister hâkimiyet kurmak için saldırma amaçlı bir tutum sergilesin… Herhangi bir dinin, o veya bu türlü bir şiddet içermesi, vaat ettiği mutluluğu yalanlamaz mı? Şimdi, insanoğlu, mutluluğu nerede arayacak ve bulacak?

Pozitif bilimin daha yaşanılabilir ve ferah dolu bir dünya için geceli gündüzlü çalışması bize mutluluk sağladı mı? Onlarca hastalığın çaresinin bulunması, daha rahat ve kolay bir dünya yaratılması ve her şeyin ötesinde fiziksel tekâmülümüzün pozitif bilimle büyük bir atılım yapması bizi mutlu etti mi? Pozitif bilim, tüm ahlaki kurallara çoğu zaman uymasına rağmen, ortaya koyduğu faaliyetlerle dünyada çevre kirliliğine, buna bağlı yeni hastalıklara, ölümlere, yaşanabilir alan darlığına, savaşlara, ateşli veya kimyasal silahlara ya da kitlesel yok oluşlara bir kapı aralamadı mı? Peki, pozitif bilimin artılarının yanında mutsuzluk kaynağı olan bu eksilerini görmezden mi geleceğiz?

Peki, ya daha iyi ve mutlu bir yaşam vaadi ile ortaya çıkan ekonomik sistemler? Her biri insan dehasının eseri olan bu sistemler, teoride farklı pratikte farklı yapılarıyla amaçladıkları "mutlu insan topluluğuna" bırakın ulaşabilmeyi bir zemin dahi hazırlayabildi mi?

Tablo karamsar, görüntüyse puslu ve umutsuz gibi… Tüm bunlar sürerken bir Pollyanna yaratmak mümkün mü? Eleanor H. Porter'in çok satan aynı adlı kitabının kahramanı Pollyanna, belki de 1913 yılından bugüne iyimserliğin, mutluluk için mücadelenin ve her şeyden önemlisi insan olmanın bayrağını taşıyor olabilir… Kurtuluş ve mutluluk, ben merkezli düşünmek ve yaşamaktan öte biz merkezli hareket etmekte olabilir. Kör milliyetçi saplantıların olmadığı, yobaz ve karanlık dinsel paradigmaların ortadan kaldırıldığı, insan olmanın farkına varıldığı, eşitlik ilkesinin yaşamın her alanında hissedildiği bir dünya mümkün… Bu dünya, ancak insanın kendi varlığını tanımasıyla sağlanabilecek. Önyargılardan arınmış ve yıkıcı olmayan insanın ortaya çıkacağı bir ileri zamanda sağlanabilecek. Eğer kişisel ya da zümresel hırslarımızın esiri olmaya devam edersek yukarıda saydığımız karanlık tablonun daha da büyüyerek bizi yutması işten bile değildir. Evet, daha iyi bir dünya, mutlu bir yaşam hâlâ mümkün. Şimdilik bir hayal olsa da imkânsız değil; tıpkı John Lennon'ın dediği gibi:

John Lennon'ın Imagine adlı albümünün kapağı

John Lennon ve Yoko Ono; savaşları, sevgisizliği, küresel nefreti, gericiliği ve Kapitalizm'i protesto ettikleri ünlü "Bed Peace & Hair Peace" adlı eylemlerinde…

Imagine

Imagine there's no heaven
It's easy if you try
No hell below us
Above us only sky
Imagine all the people
Living for today...

Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace...

You may say i'm a dreamer
But i'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will be as one

Imagine no possessions
I wonder if you can
No need for greed or hunger
A brotherhood of man
Imagine all the people
Sharing all the world...

You may say i'm a dreamer
But i'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will live as one

Hayal Et

Hayal et cennetin olmadığını
Denersen bu kolay
Altımızda cehennem yok
Üstümüzde sadece gökyüzü
Hayal et bütün insanların bugün için yaşadığını

Hayal et ülkeler olmasa
Bunu yapmak zor değil
Uğruna ölecek veya öldürülecek bir şey yok
Hayal et bütün insanların
Barış içinde yaşadığını

Bana bir hayalci diyebilirsin
Ama ben tek değilim
Umarım bir gün sen de bize katılırsın
Ve dünya tek vücut yaşar

Hayal et mal, mülk olmasa
Bunu yapabilir misin; merak ediyorum
Açlığa ve açgözlülüğe gerek yok
İnsanların kardeşliğini
Hayal et bütün insanların
Dünyayı paylaştığını

Bana bir hayalci diyebilirsin
Ama ben tek değilim
Umarım bir gün sen de bize katılırsın
Ve dünya tek vücut yaşar

John Lennon, uslanmaz bir eylemciydi. Beatles'ı kurduğunda da böyleydi, tek başına mücadele ettiğinde de düşüncesinden taviz vermez bir haldeydi. Yoko Ono ile birliktelikleri, ünlü yatak eylemleri, BM önünde ellerinde stetoskop içeride konuşulanları dinlemeye çalışmaları… Lennon, bireyin çaresizliğinin onu büyük buhranlara sürükleyemeyeceğini, mücadelenin ve "daha güzel ve mutlu bir dünyanın" kurulabileceğinin en açık ifadesiydi belki de… Imagine, tüm bu söylemlerin en somut göstergesi olarak tüm zamanların en iyi şarkısı olmasının ötesinde insanlığın ortak bir beklentisini de dillendiriyor. 2000'li yılların başında, Türkiye'deki bir devlet dairesinde, panosuna bu şarkının Türkçe sözlerini astığı için hakkında soruşturma açılan devlet memurunu düşünüyorum da… Belki seni yine hayal kırıklığına uğratacağım; ama çekinerek de olsa diyorum ki o resim hâlâ yapılamadı Nâzım usta…

KAYNAKÇA

Aragon, Louis. Mutlu Aşk Yoktur. İstanbul: Adam Yayınları, 1999.

Kanık, Orhan Veli. Bütün Şiirleri. İstanbul: Adam Yayınları, 1990.

Lennon, John. Imagine. Capitol Records, USA, 1971.

Necatigil, Behçet. "Ölü." Türk Dili (Aralık 1962): 135.

Ran, Nâzım Hikmet. Son Şiirleri. İstanbul: Adam Yayınları, 1989.

Şeyh Galip. Hüsn ü Aşk. Haz. Orhan Okay ve Hüseyin Ayan. İstanbul: Dergah Yayınları. 2000.

Yücel, Can. "Değişik" 18.02.2012.

<http://www.canyucel.org/degisik.html>

« İKTİSADİ MUTLULUK!!! »

Yrd. Doç. Dr. Dilek TEMİZ
Uluslararası Ticaret Bölümü

Tarih boyunca iktisatçılar, birey ve toplumun mutluluğunu belirleyen faktörlerin neler olduğu hususunda tartışıp durmuşlardır. Bu tartışmalar, günümüzde de devam etmektedir. Tartışılan en önemli konu ise, paranın mutluluk getirip getirmediği sorusudur.

İnsanlar arasındaki genel inanış, zengin insanların mutlu olduklarıdır; çünkü parasal sıkıntıları yoktur, tüm ihtiyaçlarını kolayca karşılayabilirler, yüksek sosyal statüye sahiptirler, istedikleri mal ve hizmete kolaylıkla sahip olabilirler vs. Gerçekten durum böyle midir acaba? Yani para saadet getirir mi?

İktisatçı Richard Easterlin, "Easterlin Paradoksu" olarak bilinen yaklaşımında, basit temel ihtiyaçları karşılayan gelirin üzerindeki bir gelir düzeyinin, mutluluk artışı yaratmadığını belirtir. 1974 yılında yayımladığı makalesinde, ekonomik büyümenin insanların temel ihtiyaçlarını karşılayabildikleri noktadan öteye, mutluluklarını arttırmadığını ifade eder; yani ülkelerin Gayri Safi Yurtiçi Hâsıla (GSYH)'ları artmasına karşın; bu ülkelerde yaşayan insanların mutlulukları bununla paralel bir seviye de artmaz. Dolayısıyla, mutluluğu etkileyen en önemli faktörün, genel zenginlik seviyesi değil; çoğunlukla göreceli zenginlik seviyesi olduğu söylenebilir.

İktisatçılar gelirden ziyade, göreceli gelire; yani gelir dağılımına daha çok önem verir. Eğer toplumdaki gelir dağılımı adil değil ise, toplumsal mutluluk azalır; gelir dağılımı adilleştikçe toplumsal mutluluk da artar.

Kişi başına gelirin mutluluğu ölçümlemede iyi bir gösterge olmadığı ifade edilebilir. Şöyle ki diyelim bir toplumdaki kişi başına gelir, ortalama 50 bin dolar. Peki bu, o toplumdaki mutluluğun bir göstergesi midir?. Kişi başına gelir evet, 50 bin dolar olabilir; ancak zengin, daha zengin; fakir daha da fakir halde ise halen toplumsal mutluluktan bahsedilebilir mi? Dolayısıyla burada kişi başı gelirden ziyade daha önemli bir kavram, daha önce bahsettiğim gelir dağılımıdır. Gelir artıyor; ancak toplumun her kademesinde oransal bir gelir artışından bahsedilemiyor ise toplumun mutlu olduğu nasıl söylenebilir?

Mutluluk göstergesi olarak daha birçok olgu sıralanabilir: ekonomik ve sosyal güvence, düşük yolsuzluk, düşük işsizlik, yüksek eğitim düzeyi, yüksek gelir, düşük kayıt dışı ekonomi, ekonomik özgürlük vb. Bu göstergelere bakıldığında, Türkiye'de bunların birçoğunun eksik olduğu aşikârdır.

Toplumsal mutluluk sağlanmadan, bireysel mutluluğun sağlanması, ancak belli sınırlar ölçüsündedir. Örneğin, ekonomik yapının bozuk olduğu bir toplumda, bireysel mutluluk, belli bir sınıfa mensup kişiler için geçerli olacaktır.

Toplumsal mutluluk sağlanmadan, bireysel mutluluğun sağlanması, ancak belli sınırlar ölçüsündedir.

Mutluluğun çok çalışıp çok para kazanmak olduğuna inanan insanlar da vardır; ancak bu insanların belli bir noktadan sonra, iş dışı faaliyetlere zaman ayırmadıkları için mutsuz oldukları görülmektedir. Dolayısıyla, insanların zamanlarını nasıl değerlendirdiklerinin de mutlu olmanın temel unsurlarından biri olduğu söylenebilir.

Bir ülkenin GSYH'sı artıyorsa, beraberinde o ülkedeki yaşam standardının da artması beklenir; ancak durum böyle değildir. Örneğin, vatandaşları tasarruf eğilimli Japonya gibi ülkelerin GSYH'sı düşerken; parası olmadığı halde borçlanarak harcama eğilimli Türkiye gibi ülkelerin GSYH'sı büyüme yönünde ilerler. Bu ülkelerdeki yaşam standardlarına bakıldığında, Japonya'da yaşam standardı görece yüksek, Türkiye'de ise görece düşüktür.

2005-2010 yılları arasında, IMS sağlık verilerine göre, Türkiye'de milyon kutu bazında kullanılan antidepresan miktarı, artış göstermiştir. 2010 yılında bu miktar, ortalama 34 milyon kutudur. T.C. Sağlık Bakanlığı verilerine göre, 2000 yılından sonra psikiyatrist sayısında oldukça yüksek oranda bir artış yaşanmıştır. Özellikle, 2000 Kasım- 2001 Şubat krizlerinden sonra ruh sağlığı ile ilgili şikayetler ile, Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelere giriş yapanların sayısı, yaklaşık 4,5 milyon kişi kadar artmıştır. 80 milyona yaklaşan nüfusun 34 milyon kutu antidepresan kullandığı düşünüldüğünde, günümüzde her iki kişiye bir kutu antidepresan düştüğü ifade edilebilir. Tabii ki böyle bir durumda şu soru akla geliyor: Türkiye'de büyüme hedefinin tutturulması, gelirin artması insanları daha mutlu etmiş midir?

Mutluluk demek, ne tek başına çok para kazanmak, ne çok sağlıklı olmak ne de ekonomik açıdan çok özgür olmaktır. Mutluluk kavramı bireyden bireye, toplumdan topluma farklılık gösterir. Sadece rakamlar üzerinde gerçekleşen bir ekonomik büyüme ise iktisadi mutluluğu yansıtmaz.

mutluluk

« SİGARA–SİZ+YAŞAM=MUTLULUK »

Gamze KAHYAOĞLU
Kültür Hizmetleri Müdürlüğü

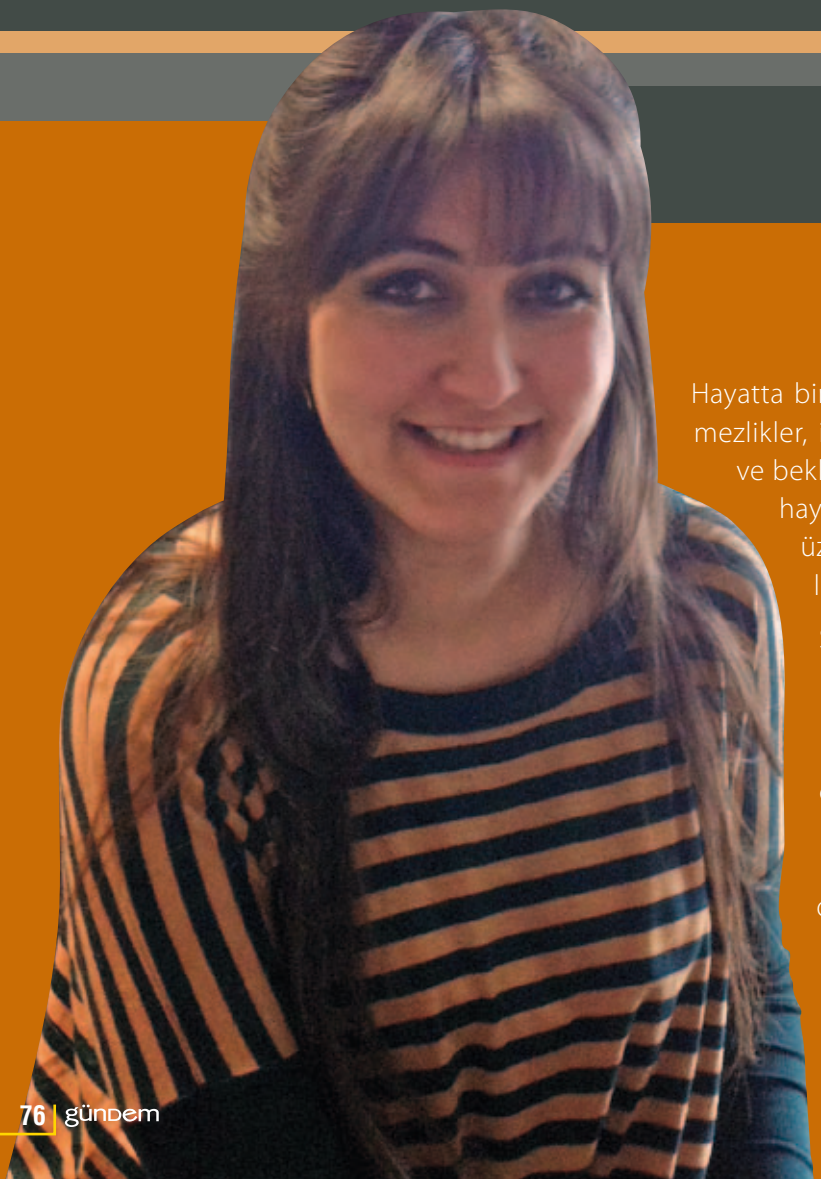

Hayatta birçok denklem vardır. X'ler, Y'ler ve daha birçok bilinmezlikler, insan hayatını olumsuz yönde etkiler. Bir de bilinen ve beklenmeyen olumsuzluklara doğru yelken açmak vardır hayatta. Sigaranın zararlarını, üretenler de dâhil olmak üzere herkes bilir; fakat yine de hastalıkta sağlıkta birlikte olmak adına imzalar atılır.

Sigara, siz ve yaşam üçgeninde bilinen bir denklem vardır ki o da sigarasız yaşamın mutluluk getireceği gerçeğidir. Mutluluk, kolay elde edilebilen ve iyi kullanılmadığı takdirde çabuk kaybedilebilen bir soyut gerçektir; ancak mutsuz insanlar böylesine bağımlılık yapan bir alışkanlığa bulaşma eğilimi içindedir. Hayatlarındaki mutsuzluğu sigara gibi kötü alışkanlıklardan medet umarak gidermeye çalışırlar; oysaki mutsuzluklarının asıl sebebi, uğruna maddi ve manevi kayıp yaşadıkları sigaradır ve diğer bağımlılıklardır.

Önce akciğerler olumsuz yanıt verir sigaraya. Sonra dişler, eller ve tüm vücut ah etmeye başlar. Hastalıkta ve sağlıkta diye edilen yeminler, yerini sadece hastalıkta birlikte olmaya bırakır. Sonra tek tek bilinmeyenliklere doğru ilerler ayaklar. X ve Y'lerden daha acımasız bilinmezliklerdir bunlar. Çözümü olmayan, beyazdan sarılığa, sarılıktan siyaha doğru uzanan bir üçgen içinde iflas eder tüm beden… Sonra da mutsuzluğun sebepleri araştırılır bir bir…

Mutsuzluk nedir? Mutsuzluk, insanın beden ve ruh sağlığının yerinde olmamasıyla ortaya çıkan bir tutumdur. Mutsuzluğun asıl sebebi, çevredeki sağlıklı insanlar gibi düşünememek ve yaşayamamaktır. Sağlıklı insanlar nasıl yaşarlar peki? Önce kötü alışkanlıkları çıkarırlar hayatından, sonra kötü insanları ve tüm kötülükleri… Sonra bir bir gelir mutluluklar ardından…

Van'daki depremde kalmış çocuklardır aslolan mutsuzluk… Eğer böylesine bir dert yoksa başta, diğer dertlere hayıflanıp zararlı alışkanlıklara sapmak, şımarıklıktır. Böylesine onulmaz dertlere sahip insanlar bile bir yerlerde yaşam mücadelesi verirken günlük sıkıntılarla hayatı zehreylemek arzusu içinde olanlar, en büyük hatanın eşiğindedir. Yol yakınken kötülüklerden arınmak ve ilerideki nesiller için sağlıklı hayatlar sunmak ise tamamen biz insanoğlunun elindedir.

Sigara ve mutluluk bir tahterevalliye benzer. Sigarayı çoğalttığınızda, mutluluk azalır; mutluluğu çoğalttığınızda sigara azalır. O halde, vakit çok geç olmadan ve yaşamlarına kötü bir şekilde tanık olduğumuz insanlardan birisi de biz olmadan önlemler alınmalıdır. "Sigara-Siz+Yaşam=Mutluluk" denklemini sağlamak için bizleri esir alan zalimlerden uzak durulmalıdır. Yaşam boyu mahkûmiyet istemiyorsak daha özgür bir yaşam için ve nefes almak için, sigaraya karşı artık "Dur!" denilmelidir.

Sigara, siz ve yaşam üçlüsünde denklemin sonucunu değiştirmek, tamamen özne olan size bağlıdır. Kararlarınızı siz verirseniz mutluluk peşinizi bırakmayacaktır; fakat kararlarınızı sigaraya bırakırsanız benliğiniz ve sağlığınız sizden uzaklaşacaktır. O halde, bedeninizi esir alan bu illete karşı bir denklem de sizden gelmelidir. "Sigara-Siz"; yani sigarasız yaşam için vakit geç olmadan önlemler alınmalıdır.

Mutsuzluk nedir? Mutsuzluk, insanın beden ve ruh sağlığının yerinde olmamasıyla ortaya çıkan bir tutumdur.

mutluluk

« MUTLULUĞA YÜZMEK »

Simge ŞAHAN
Ortak Dersler Öğretim Elemanı

Sporun insan metabolizması ve sinir sistemi için çok faydalı olduğu, şüphe götürmeyecek bir gerçektir. Sadece bedensel sağlığımızı değil; aynı zamanda ruh sağlığımızı da garanti altına alan bir süreç olması nedeniyle spor, son yıllarda hayatımıza daha fazla yerleşmeye başlamıştır.

Beden formunuzu ne kadar güçlendirirseniz, fiziksel olarak kendinizi ne kadar geliştirirseniz, strese girme süreniz o derece uzayacaktır. Spor yaparak sadece iyi görünmekle kalmayıp iyi düşünmeyi ve daha kapsamlı bakış açıları geliştirmeyi, sorunlara farklı yönlerden yaklaşmayı, hızlı ve doğru çözümler üretmeyi, doğru iletişim kurmayı da becerebilirsiniz. Bu da hem insan ilişkilerinde hem de iş hayatında başarımızı arttıracaktır. Güçlü bir bünye, güçlü bir ruhsal denge demektir.

Birçoğumuzun, küçük yaşlardan beri içinde suyun bulunduğu hemen hemen bütün oyunlardan ve hatta ev işlerinden bile çok keyif alışımız, suyun insan vücuduna temasında **mutluluk** verici bir özelliğinin oluşunun en büyük göstergelerinden biridir. İşte bu yüzden sporla suyun birleşimi olan yüzme branşından derinlemesine bahsetmek isteyişim.

Yüzmede vücut ağırlığı azaldığı için yaptığı spor kişiye kolay ve eğlenceli gelmektedir. Yüzmede normal bünyelerde suyun verdiği serinlik sonucunda periferik damarların daralmasıyla birlikte efor ve kalp hızı artmaktadır. Yüzme sporunun insana kazandıracağı kondisyon, diğer sporlardan farklılık göstermektedir. Yüzme sayesinde kişinin akciğer kapasitesi de zamanla artış göstermektedir. Akciğer kapasitesinin artışı ise günlük yaşamda oldukça önemlidir. Bu durum, oksijen miktarının düşük olduğu günlük hayatta, vücudumuzun direncini artırmakta, düşünme ve dikkat periyodumuzu uzatmakta, kas gücümüzün erken tükenmesini önlemekte ve cildimizin canlılığını sağlamaktadır. Yüzme sporuyla birlikte birçok kas grubu da aynı anda çalıştığı için sporcunun kas rijiditesi yerine gelmekte, yağ dokusu azalmakta ve böylece fit bir görünüme sahip olunmaktır. Fit bir görünümün, insanın özgüvenini üst seviyede hissetmesini sağlayan bir güç olduğu su götürmez bir gerçektir. Sinir sistemine ve insan psikolojisine faydaları da yüzme yapan insanlar için, bu sporun iyiden iyiye bağımlılık haline gelmesinin gerçekliğini bize yansıtmaktadır.

Bir egzersiz programının vücuda kazandıracağı tüm olumlu etkileri yüzme ile sağlamak mümkündür. Yüzmeyi kara sporlarından ayıran en önemli özellik, kara sporlarını yapmalarını kısıtlayacak ya da önleyecek derecede fiziksel problemi olan (engelli, aşırı kilo, eklem rahatsızlıkları, vb.)bireyler tarafından da kolayca yapılabilmesidir. Ayrıca gebelik süresince de yapılabilecek en uygun ve yararlı spordur. Kalp atım hızı ve alınan oksijen miktarı arttığı için dolayısı ile bebeğe giden oksijen miktarında da artış söz konusudur. Bir başka avantajı ise kişinin kendisini ağırlıksız hissetmesidir. Bu, özellikle gebeliğinin son dönemlerinde olan kadınlar için psikolojik açıdan oldukça önemlidir. Düzenli yüzen ve kendini daha az yorgun hisseden birey, gebeliğin getirdiği ruhsal ve fiziksel streslerle daha kolay başa çıkabilir.

Suya girdiğimizde hissettiğimiz rahatlama duygusu, egzersiz sonrasında salgılanan endorfin hormonu ile birleşince yaşayacağınız psikolojik ve sinirsel rahatlama, size başka bir egzersizin veremeyeceği hissiyatı yaşatır. Yaratıcılık hormonumuz artar ve vücudumuzdaki endorfin hormonunu aktif hale getirerek kendimizi daha **mutlu** ve enerjik hissetmemizi sağlar. Endorfin salgılanması, kişiyi **mutlu** ettiği gibi, uyku düzeni de sağlar. Kesintisiz ve dinlendirici bir uykudan sonra gelen sabah huzurludur, keyiflidir ve gülümsetir.

Siz de mutluluğa yüzmek istemez misiniz? Haydi, öyleyse sağlıklı yaşam için yeni bir başlangıç yapın!

Yağmur KARALAR
Uluslararası Ticaret Bölümü
2. Sınıf Öğrencisi

« MUTLULUK = TATMİN »

mutluluk

Bizim genel olarak mutlu olmaktan anladığımız, her ne kadar anlık sevinçler, belirli bir olaya bağlı hissettiklerimiz olsa da Türk Dil Kurumu, mutluluğu "Bütün özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan doğan kıvanç durumu" olarak tanımlamış. Mutluluğun sözlükteki karşılığı bu; ama yüksek ihtimalle mutluluğu tanımlandığı gibi algılayacak olursak, birçoğumuz mutsuz olduğumuzu kabul ederiz. Mutluluğun tanımını bir de TÜİK yorumuyla okursak, 2011 yılında yaptığı araştırmada mutluluğu "Acı, keder ve ıstırabın yokluğu ve bunların yerine sevinç, neşe ve tatmin duygularının varlığıyla karakterize eden durum; hayattan genel olarak memnun olma hali" olarak tanımlamış. TÜİK'in bu tanımı, kanımca daha kabul edilebilir ve TDK'ye nazaran daha yumuşak.

Mutluluğun sözlükteki karşılıkları bir yana, göreceli bir kavram olması dolayısıyla her bir kişi için mutluluk farklı bir anlam ifade edecek ve herkes tanımlayamasa bile tasvir ederek farklı sonuçlara ulaşacaktır. Yine de bu tanımlar üzerinden gidersek, karşımıza hayattan beklediklerimizin; arzu ve özlemlerimizin, hedeflerimizin ve amaçlarımızın ne olduğu ve bunları ne kadar tatmin edebildiğimiz, ne kadarını gerçekleştirebildiğimizdir mutlu olma halimizi belirleyen öğeler. Böyle düşününce, elde ettiklerimizin aslında bizi mutlu mu yoksa mutsuz mu ettiği sorusu aklıma geliyor. "İnsanoğlu doyumsuz, hep daha ileriye gitmeyi, daha fazlasını, daha yüksekte olmayı, daha iyiyi ister." bu tip aforizmaya yakın sözleri sürekli duyarız. İnsan olarak insanlar hakkına yorum yapmak bile güçtür aslında; fakat hepimiz bu tip şeyleri düşünmüşüzdür. Bize "daha" iyiyi, "daha" fazlasını, "daha" yüksekte olmayı istememize yol açan başlıca şey, aslında elde ettiklerimizin zaten var oluşu; yani bir anlamda doyumsuzluğumuz değil mi? Eğer mutluluk; sevinç, neşe ve tatmin duygularının kümülatifte bize elde ettirdiği sonuç ise, daha iyi bir araba, daha iyi bir mevki, daha çok para bizi tatmin etmez mi, neşeli kılmaz mı, sevindirmez mi? Peki "daha" iyisini istememize yol açan şey, o doyumsuzluğa yol açan şey, daha iyisinin var olduğunu bilmemiz, "Daha iyisine neden ulaşmıyorum ki?" güdüsü değil midir? Bütün özlemlerimize, beklentilerimize eksiksiz ve sürekli olarak ulaşmak, bizi mutlu kılan şey midir hakikaten? Bütün bunları düşününce, bir arkadaşımın şu sözleri geliyor aklıma, "… Mesela bundan yüzyıllar önce yaşayan bir Kızılderili kızı olsam, deredeki balık aşım, kabilenin yanık tenli delikanlısı tek düşüncem ve her kadınınki gibi upuzun, simsiyah saçlarım olsa; güneş varsa yansam, rüzgâr varsa üşüsem ve her gece yıldızlara bakıp, onların bir tek benim gökyüzümde var olduklarını sanıyor olsam, daha mutlu olur muydum?" Ve düşünmeye başladım. İşte böyle bir Kızılderili olsaydım, benim dünyamda, en iyisinin, en güzelinin, daha çoğunun var olduğunu sandığım dünyamda-ve nitekim öyle olsa- daha mutlu olmaz mıydım? Ve sonra başka başka sorular geçti kafamdan. Bilmek, ulaşmak; başka insanların ulaştıklarını, bildiklerini ve sahip olduklarını görmek, şahit olmak… Yüzde yüz emin olmamakla birlikte, doyumsuzluk ve mutsuzluk hakkında inandığım şey buydu; fakat bir ütopyada düşünmektense gerçek dünyada düşünmeyi tercih ederdim.

Bize "daha" iyiyi, "daha" fazlasını, "daha" yüksekte olmayı istememize yol açan başlıca şey, aslında elde ettiklerimizin zaten var oluşu; yani bir anlamda doyumsuzluğumuz değil mi?

Gerçek dünyada mutluluk üzerine, mutlu olabilmek üzerine söylenecek en gerçekçi sözler, "yetinmek" üzerine olurdu herhalde; çünkü ne yaparsak yapalım ucu bucağı olmayan o hayal dünyamıza ve asla bitmeyecek olan hayallerimize ulaşmamız mümkün olmayacaktır. Yetinmek, var olanın kıymetini bilmek, bizi bütün bu soru işaretlerinden kurtarabilecek tek anahtar sözcük. İşte bu noktada kişisel gelişim konusunda bildiğim en büyük adamın, Ahmet Şerif İzgören'in sözleri geliyor aklıma. Onun da söylediği gibi, hayatta bir hedefimiz olmalıydı, hayallerimiz, rüyalarımız, özlemlerimiz olmalıydı ve o hedefe ulaşmanın, o rüyayı gerçekleştirmenin aslında hiçbir önemi yoktu. Önemli olan şey, o hedefe doğru ilerlerken öğrendiklerimizdi. İşte mutluluğu tanımlayan sözcüklerden en önemlisi,"tatmin", o yolda öğrendiklerimizdi.

« KARANLIĞIN İÇİNDE » DOĞAN BİR UMUT IŞIĞI: MUTLULUK

Buğra ÖZEN
Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği
1. Sınıf Öğrencisi

Kimsenin inanarak kapılacağı bir umut yokken, karamsarlığa kapılmış, tam anlamıyla karanlığın içine çaresizce dolaşırken ortaya çıkan gerçek bir ışıktır mutluluk aslında. Kimi zaman sadece ışık olmaktan da ötedir; gerçek bir kurtarıcıdır. Peki mutluluğun bu işlevlerinden az çok bütün insanların haberdar olması aşikâr iken insanlar neden hâlâ sorunları, umutsuzlukları, depresif ruh hâlleri ile yaşamayı seçiyorlar? Seçmiyorlar ki… Böyle yaşamak zorunda kalıyor insan; çünkü içinde bulunulan durumlar, insanları bu zorlu ve ümitsiz yaşam tarzına sürüklüyor istemeden. Tabii ki mutlu insanlar da var etrafımızda ve gerçekten imrenilerek bakılan kişiliklere ve ruhsal hallere sahiptir bu insanlar; ancak bilir miyiz ki bu insanlar gerçekten gördüğümüz yüzlere mi sahiplerdir? Hiçbir zaman cevaplayamayacağımız sorulardan birisidir bu…

Şu cevaplayamadığımız soruya birazcık değinmek istiyorum. Yapacağımız yorumlar, bu soruyu cevaplamaya birazcık yardımcı olacaktır ve belki de bu yorumlar dizisinde soruyu cevaplayabilmemiz için bir yol çizmiş olabiliriz. Haydi şimdi bu yazıyı okurken bir düşünce edinelim kendimize. En çok bulunduğumuz çevreyi düşünelim bir an için ve tabii ki arkadaşlarımızı da... Umarım siz de benim düşündüğüm gibi aslında arkadaşlarınızın mutsuz olduğu çoğu zamanlarında görünmeyen bir mutluluk maskesi taktıklarını görmüşsünüzdür. Yazının en başında da bahsetmiş olduğum gibi, mutluluk bir kurtarıcı olarak kullanılıyor çoğu zaman; neredeyse her zaman. İnkâr edilemeyecek bir durum da söz konusudur ki bu da gerçek mutluluğu yaşayan insanların varlığıdır. Yine düşünecek olursak gerçek mutluluğa sahip insanların hayatlarında mutsuz ve karamsarlığa sahip insanlardan daha başarılı ve özgüvene sahip olma olasılıklarının daha yüksek olma durumu. Bu olasılıktan da bahsettikten sonra bir etken daha ekleniyor bu konuya: yaşam tarzımız… Mutluluk faktörüne en çok etkide bulunan bir etkenden söz ediyoruz şu anda. Nasıl yaşıyoruz hayatımızı, mutlu olmak için çaba harcıyor muyuz ve daha birçok soruyu yanında getiriyor yanında bu etken.

Daha birçok etken sayılabilir mutluluğumuza etken olabilecek; ama elimden geldiğince önemli olanlara değinmek istedim. Eğer bir sonuca ulaşacak olursak; mutlu olabilmek, mutlu bir yaşam tarzı edinebilmek elimizde gibi görünüyor olabilir; ancak gerçekte elimizden geleni yaptığımızda sadece yüzümüze bir maske takmaktan başka bir şey yapmıyoruz aslında. Mutlu olabilmek önemli olabilir; ama insanların yanında mutluymuş gibi davranmak ya da tam anlamıyla rol yapmaya gerek yok; çünkü fark etmeden rol yaptığımız için tekrar karamsarlığa ya da o büyük karanlığa geri dönüşün çok geçmeden tekrar gerçekleşmesi en olası senaryo olacaktır. Bu yüzden hayatımızda değişiklikler yapmak yerine bırakalım hayat aksın gitsin. Olumsuzluklara yenilmek yerine olumsuzluklarla savaşmak daha doğru olabilir tabii ki daha uzun bir sürece sahip olacaktır; ancak sonucunda yalancı bir maske yerine gerçekten gülen bir yüze sahip olacaksınızdır.

ÖĞRENCİLERİMİZİN GÖZÜNDEN MUTLULUK

Her sayımızda gerçekleştirdiğimiz öğrencilerimizle röportajların bu seferki konusu, aynı zamanda kapak konumuz olan, "Mutluluk". Rastgele seçilen öğrencilerimizle yaptığımız röportajlarda, öğrencilerimize şu soruları yönelttik:

- Mutlu musunuz?
- Neden?
- Mutluluğu nasıl tarif edersiniz?
- Mutlu olmak için ne yaparsınız?
- En mutlu olduğunuz an?
- Depresyon kelimesi sizin için ne ifade ediyor?

Büşra Öksüz (Endüstri Mühendisliği)

Mutluyum tabii ki.

Neden mutluyum; çünkü hayatta istediğim her şey hemen hemen benimle birlikte. İleride gerçekleştirmek istediğim şeyleri de yavaş yavaş yapabildiğimi hissediyorum. Ailem, sevdiklerim, her şeyim yanımda.

Mutluluğu, bir yerde okuduğum Nietzsche`nin şu sözüyle yapabilirim: "Mutluluk, istediğin şeyi elde etmek değil; elde ettiğin şeyi istemektir." Ben de bu sözü kendime çok uygun buluyorum.

Mutlu olmak için, o anda canım ne isterse onu yaptığımda mutluyum. Mutsuzsam, şarkı dinlerim, modumu değiştirmeye çalışırım.

Hayatta birçok mutlu olduğum an yaşadım; ama hangisi "en" bilmiyorum. Kuzenim doğduğunda da çok mutluydum, anneannemin bize geldiği anda da çok mutluydum; dolayısıyla mutlu olduğum anlar arasından bir seçim yapamıyorum.

Depresyon kelimesi bana karamsarlık, kötümserlik gibi şeyleri hatırlatıyor. Depresyon bana çok uzak bir kelime… Hayatta her şeyden birazcık da olsa zevk almayı bilebildiğim için, depresyon kelimesini karamsar düşünen insanlara yakıştırıyorum. ■

Özge Çolakoğlu (Hazırlık)

Mutlu değilim.

Okulumu sevmediğim için mutlu değilim.

Mutluluğu tarif etmek biraz zor bence.

Bence mutluluk, başarı ve sevgiyi ifade eder.

Mutlu olmak için doğru insanlarla tanışırım ve derslerimde başarılı olmaya çalışırım.

Ailemle olduğum zamanlar, en mutlu olduğum anlarım.

Depresyon kelimesi, hayattan kopan, iletişimini kesen ve sadece kendiyle birlikte olan insanları hatırlatıyor. ■

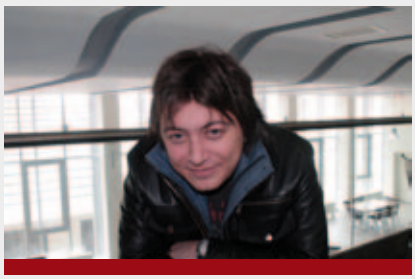

Kürşat Toklucu (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği)

Mutluyum.

Mutluyum; çünkü her şey yolunda gidiyor hayatımda… Dersler güzel, müzikle uğraşıyorum ve o güzel gidiyor… Dolayısıyla mutluyum.

Mutluluğu kimyasal bir olay, hormonal bir patlama olarak görüyorum.

Mutlu olmak için müzik yaparım. Bazı aktivitelere katılırım, sinemaya giderim, derslerimle

ilgilenirim… Okula gelmek mutlu ediyor beni.

En mutlu olduğum an, davul çaldığım anlardır.

Depresyon kelimesi bana bunalımı anlatıyor… İçine öküz oturması gibi bir his herhalde. ■

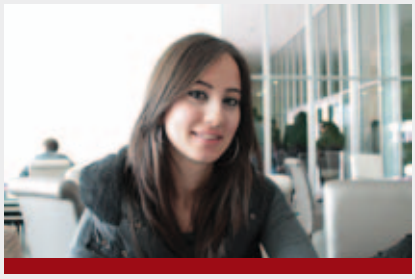

Hale Tarhan (İşletme)

Son zamanlarda fazlasıyla mutluyum. Havaların düzelmesiyle artık güneşi görebiliyor olmaktan mutluyum… Belki de benim en büyük mutluluk kaynağım bu.

Mutluluk, insanın içindeki mavi renktir… Mavi renk denizi andırıyor; çünkü sakinsindir, ama içinde birçok şey barındırıyorsundur. Uzaktan bakıldığında pırıl pırıl bir manzara; ama derinine indikçe o güzelliğin altında birçok hayal kırıklığı, üzüntü ve yaşanmışlık vardır. Belirli zamanlarda, dalga vurduğunda, içindekileri atıyorsundur; ama bir dahaki dalgada yine içine çekiyorsundur… Bu nedenle mutluluk, kocaman yürekli bir deniz gibidir ve rengi mavidir.

Mutlu olmak için başkalarının mutluluklarından kendime pay çıkartırım.

En mutlu olduğum anlar, başkalarının mutsuzluğuna rağmen, hayatın içindeki maviyi bulup mutlu olmayı başarabildiğim, gülümsediğim anlardır.

Mavinin siyaha döndüğü dakikadır depresyon… Siyahın hayatınızı kaplayıp karartmasıdır. ■

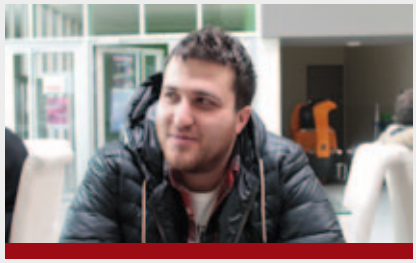

Osman Öz (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği)

Mutluyum; çünkü her şey istediğim gibi oluyor.

Mutluluğun tarifi bence yapılamaz; bu, kişiden kişiye göre değişir.

Mutluluğun tarifi yapılamaz bence. Beşiktaş'ın kazanmasından mutlu olurum, Kurtlar Vadisi'ni seyredince mutlu olurum.

Beşiktaş'ın deplasmanda Chelsea`yi 2 – 0 yendiği maç, herhalde en mutlu olduğum andır.

Depresyon kelimesi bana kızları hatırlatıyor. ■

Cihan Erzen (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği)

Mutlu olma durumum zamana göre değişir. İşlerim yolunda giderse mutluyumdur; yoksa haliyle mutsuz olurum.

Mutluluk, bence fakir bir çocuğun elma şekeri yemesidir.

Mutlu olmak için çalışırım. Kendime koyduğum hedeflere ulaşabilmek için çalışmak ve hedefime ulaşmak beni mutlu eder.

En mutlu olduğum anlar, elektronikle ilgili bir şeyler yapabildiğim anlardır.

Depresyon kelimesi, aşırı stresi hatırlatıyor bana. ■

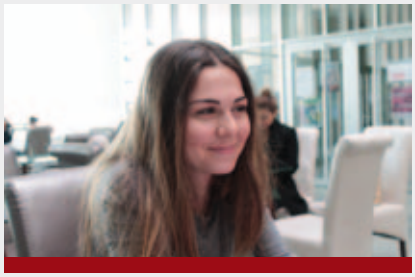

Arın Sert (Endüstri Mühendisliği)

Aslına bakılırsa mutluyum; çünkü istediğim her şeye sahibim.

İnsan, hayatta istediklerini elde edebildiği ve ruhsal olarak doyuma ulaştığı zaman mutlu olur.

Mutlu olmak için arkadaşlarımla vakit geçirmek ve müzik dinlemek gibi basit şeyler yaparım.

En mutlu olduğum anı şu an hatırlamıyorum.

Depresyon kelimesi, mutluluğun tersini ve belirsizliği hatırlatıyor. ■

Dilşad Karaduman(Endüstri Mühendisliği)

Mutluyum, mutsuz olmak için neden yok; çünkü sevdiklerim yanımda. Herkesin hayatında sorunlar oluyor; ama bunların üstesinden gelebildiğim sürece mutluyum.

Kendimi en rahat hissettiğim yerde mutluyumdur. Bence mutluluğun tarifi budur.

Mutlu olmak için huzurumu korumaya çalışır, bana değer veren insanlarla zaman geçirmeye özen gösteririm.

En mutlu olduğum an eğlendiğim andır. Eğlendiğim şeyleri, sevdiğim insanlarla yapmaya çalışırım.

Ailemle geçirdiğim zamanlar en mutlu olduğum anlar.

Depresyon benim için içinde bulunduğum durumdan çıkamamazlık halini anlatıyor. "Yine mi sabah oldu, yine mi uyandık" deme hali. ■

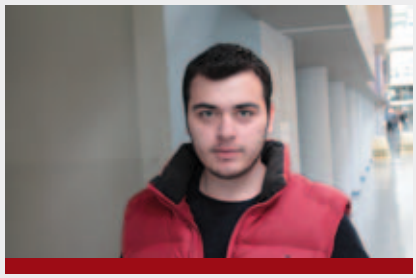

Ali Rıza Gürsoy (İşletme)

Derslerimdeki sıkıntılardan dolayı çok mutsuzum.

Mutluluğu tarif edemeyeceğim.

Mutlu olmak için kendime zaman ayırırım. Play Station oynarım.

En mutlu olduğum anı hatırlamıyorum.

Depresyon bana bol bol alkol tüketmekten başka bir şey hatırlatmıyor. ■

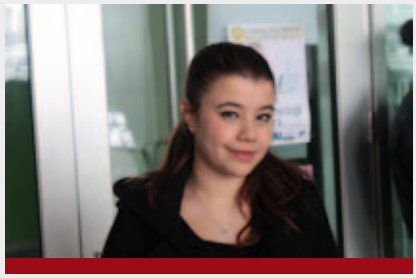

Simge Yozgat (Endüstri Mühendisliği)

Şu an pek mutlu değilim; çünkü az sonra zor bir derse gireceğim ve çok uykusuzum.

Mutluluk bence anlıktır… Seni sevindiren güzel şeylere mutlu olursun ve sonra bir bakarsın ki geçmiş gitmiş.

Mutlu olmak için film ve televizyon izlerim, alışveriş yaparım.

En mutlu olduğum an, hiç beklemediğim bir anda sevgilimin bana çiçek almasıdır.

Depresyon kelimesi bana sürekli uyuma isteği ya da hiç uyumamayı hatırlatıyor... Belki de bir kısır döngüden çıkamama halini... ■

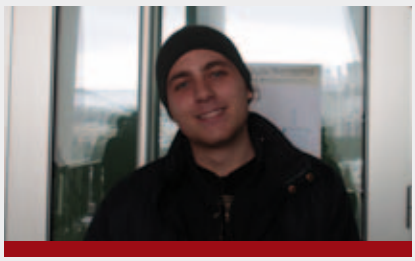

Mehmet Sinan Sonakın (Bilgisayar Mühendisliği)

Mutlu sayılırım.

Her şeyden mutluluk çıkartmak gibi bir özelliğim var ve o yanımı kullanabildiğim zamanlarda mutluyum yani.

Mutlu olmak için müzik dinlerim, sanal ortamda vakit geçiririm, karikatürleri takip ederim ve arkadaşlarımla uzun uzun konuşurum.

Aslında depresyon kelimesi bana mutsuzluğu değil; yalnızlığı ifade eder. ■

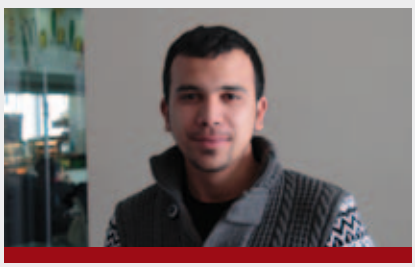

Mehmet Ceyhun Sarıçoban (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği)

KISA RÖPORTAJLAR

Mutluyum; çünkü hayatımı sevdiğim insanla paylaşıyorum.

İnsanın hayatında yaşayabileceği güzel şeylerden oluşan bir değerdir mutluluk.

Mutlu olmak için kendimi üzmemeye çalışırım. Bazı şeyleri kafaya takmam, barışçıl bir yanım vardır.

En mutlu olduğum an, Sevgililer Günü'nde sevgilimle geçirdiklerimdir.

Depresyon kelimesi, insanın yaşadığı psikolojik sorunların tamamını hatırlatıyor bana. Her insana göre de değişir elbette. ■

Cansu Çelebi (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği)

Evet, mutluyum; çünkü yalnızım.

Mutluyken enerjik olurum… O zamanlarımda canım sıkkın olmuyor, arkadaşlarımla eğleniyorum… İşte benim için mutluluk bu.

Mutlu olmak için bir şey yapmama gerek yok; çünkü canımı sıkan bir şey olmadıkça mutluyum. Bir de çikolata beni çok mutlu ediyor.

En mutlu olduğum an, diye bir şey yok aslında. ■

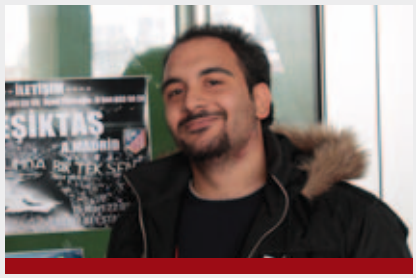

Buğra Özen (Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği)

Şu an için mutluyum; çünkü değer verdiğim insanlar yanımda ve okulda arkadaşlarımla olmak beni mutlu ediyor.

Mutluluğu, hayatıma en çok güvendiğim anlarda ve sevdiğim arkadaşlarımın yanımda olduğu zamanlarda hissettiğim bir duygu olarak tanımlayabilirim.

Mutlu olmak için bol bol kendime ait şeyler yazmaya çalışırım ve mutluluğumu etrafımdakilerle paylaşmaya gayret gösteririm.

En mutlu olduğum an, kendime güvendiğim andır.

Depresyon benim için kötülüğü ifade eder. Kendime en kapalı olduğum an, defterimle en barışık olduğum andır. ■

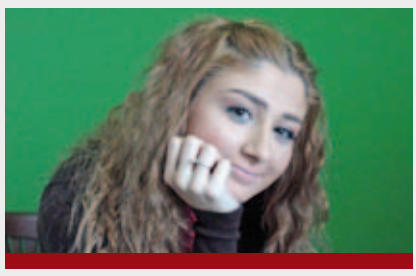

Özlem Bayatlı (İşletme)

Evet, mutluyum; çünkü iyi ve düzenli bir ilişkim var, arkadaşlarımla vakit geçiriyorum.

Huzur, sağlık ve okulu bitirmek bence mutluluktur.

Mutlu olmak için film ve dizi izlerim, alışverişe giderim, ders çalışmam.

En mutlu olduğum anlar, sevgilimin yanında olduğum zamanlardır.

Depresyon bana sadece pijamayı hatırlatıyor. ■

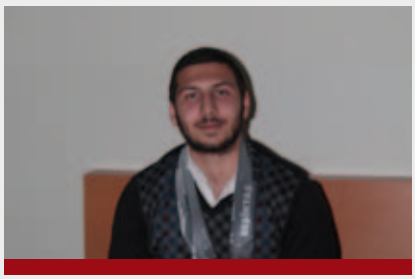

Mehmet İlşad Tüylüoğlu (Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler)

Mutlu sayılırım; ama Beşiktaş maçına okulda fazla talep olmadığı için canım sıkılmadı değil.

Mutluluk, Beşiktaş`ın galip gelmesidir.

Mutlu olmak için kafa dengi arkadaşlarımla oturmam yeterli oluyor.

En mutlu olduğum an, Beşiktaş`ın şampiyon olduğu zamandır.

Depresyon kelimesi bana karanlığı ifade ediyor. ■

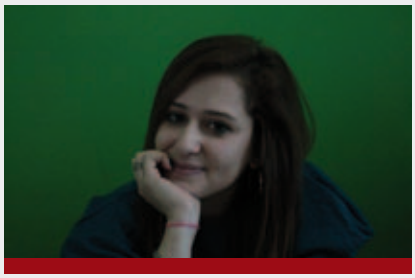

Zeynep Özen (İktisat)

Mutluyum; çünkü okuyorum.

Mutluluğu ailemin sağlığı, huzur, evlilik ve düğünle tarif ederim… Yalnız, bahsi geçen düğün, ağabeyimin düğünü...

Mutlu olmak için uyuyorum sanırım… Bir de örgü örüyorum.

En mutlu olduğum anlar, arkadaşlarımla sınırsızca vakit geçirdiğim zamanlardır.

Depresyon, aç kalmayı ve yemek yiyememeyi hatırlatıyor bana. ■

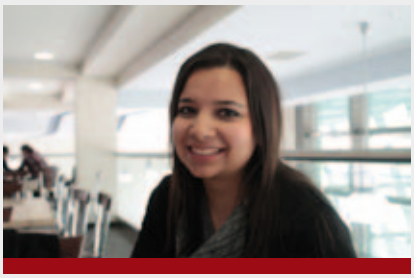

Ayça Bulut (İşletme)

Evet, mutluyum; çünkü sağlıklıyım, ailem yanımda ve iyi bir üniversitede okuyorum. Daha ne olsun?

Mutluluğu tarif etmek zor; ancak mutluluk, sanırım ailemle birlikte olmaktır.

Mutlu olmak için alışveriş yaparım, arkadaşlarımla olurum.

En mutlu olduğum anı hatırlamak zor.

Depresyon bence çok saçma; çünkü yaşamak güzel bir şey… Neden kendimi üzeyim? Hayatta her şey gelebilir başımıza, hazırlıklı olmalıyız. ■

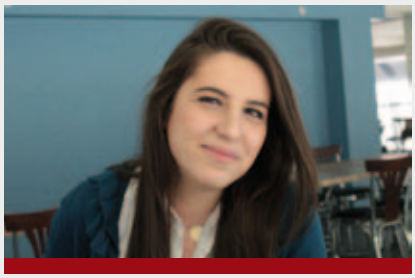

Gamze Gündüz (Dış Ticaret)

Bazen mutluyum, bazen mutsuzum; çünkü olaylara biraz depresif bakabiliyorum… Bunlar, maalesef hayatımı çok etkileyebiliyor.

Mutluluğu; aileniz sağlıklıysa, iyi bir hayatınız varsa, istediklerinizi yapabiliyorsanız tadabiliyorsunuz demektir.

Mutlu olmak için o an nasıl hissediyorsam öyle davranırım... Ani kararlar verebiliyorum zaman zaman. Tamamen eve de kapanabilirim... Yani bu konuda genel bir şey yok.

En mutlu olduğum an, Ankara`ya geldiğim zamandır.

Depresyon benim zaman zaman içine girebildiğim bir olgu... Depresif takılmayı seviyorum bazen. Şarkılar olsun, konuşma tarzım olsun her şeyim değişiyor. ■

Röportajlar : **Begüm Şen, Ali Kahraman**
Fotoğraflar : **Havva Tuğçe Süer**

Arş. Gör. Nağme KAŞMER | Psikoloji Bölümü

DEPRESYON

"Canım hiçbir şey yapmak istemiyor. Yapmak zorunda olduğum şeylerden de zevk almıyorum zaten. Ne kimseyi görmek istiyorum ne de kimseyle konuşmak. Yorgunum... Evet, kelimenin tam anlamıyla yorgunum. Vücudumun her yerinde bitmeyen ağrılar. Bazen kolumu bile kıpırdatmak istemiyorum. Gözlerim yanıyor. Çoğu zaman ağladığımdan olsa gerek. Aslında bir sebep yok. İçimden ağlamak geliyor, sonra bir bakıyorum gözlerim dolmuş, gözümden damla damla yaşlar süzülüyor. Hayatımda olumlu hiçbir şey yok ki... Ne yapsam boş, değersiz..."

"Bu hayatta en çok istediğiniz şey nedir?" Bu soru sıklıkla kendimize sorduğumuz ya da bize yöneltilen bir soru değil midir? Sanki bu sorunun cevabını bulursak hayatın anlamını, bu hayattaki nihai amacımızı bulacakmış gibi hissetmez miyiz kendimizi? Hatta şu an bu satırları okurken bile aklınızdan birçok şey geçiyor olabilir: sağlık, para, başarı, aşk… Peki, neye yarayacaktır en çok istediğimiz şeyi elde etmek? En önemli işlevi, ilk başta mutlu olmamızı sağlayacak olmasıdır bana göre. Sağlığımız yerindeyse, işlerimiz yolunda gidiyorsa, hayatta bizi seven insanlar varsa ve biz de insanları seviyorsak mutlu olmak için sebeplerimiz vardır. Peki ya, mutlu olmaya bu kadar meraklı insanoğlu neden kendini mutsuzluğa sürüklemektedir? Neden her geçen gün depresyonda olan kişilerin sayısı gittikçe artmakta, ilaç sektörü depresyonu engellemek veya depresyonun etkilerini ortadan kaldırmak için gün geçtikçe büyümekte? İnsanları başuçlarında mutluluk hapları ile uyumaya iten sebepler neler? İşte bu sorular sonu gelmez bir şekilde devam ederken, bu yazıda depresyonu ele alarak insan yaşamında önemli bir yer tutan mutsuzluk duygusunu açıklamaya çalışacağım.

Bir duygudurum bozukluğu olan depresyon, bir bireyin yaşam alanlarının pek çoğunu etkiler ve işlevsellikte değişimlere neden olur. Duygudurum açısından ele alacak olursak kişi kendini devamlı bir şekilde mutsuz hisseder, depresif duygudurum bireyin kendisi veya etrafındaki insanlar tarafından fark edilebilecek düzeydedir. Yaşamsal faaliyetlerde değişimler olur. Kişinin yeme düzeni değişir (kilo almak veya kilo vermek şeklinde etkileri görülür), uyku düzeni (aşırı veya az uyuma) bozulur, vücudunda yorgunluk belirtileri, enerji azlığı oluşmaya başlar. Genellikle düşünceleri değersizlik, suçlama veya ümitsizlik gibi kişinin yaşamına ve kendi benliğine yönelik olumsuzluklardan oluşur. Depresyonda en tehlikeli algılanabilecek düşünceler, ölümle ilgili olanlardır. Bu düşüncelerin yol açabileceği en olumsuz son, intihardır. Depresyondaki kişiler, bir süre sonra yaşamak için hiçbir neden görememeye başlar ve hayatlarını sonlandırma kararını alabilirler (DSM-IV-TR, 2005).

Depresyon, bazı bireyler için kısa süreliyken, diğerleri için daha uzun süreli olabilir ve depresyonun nedenlerinin kuramsal olarak açıklanması, bu kişilerin düşünce mekanizmalarını anlamak ve içinde bulundukları durumun kritik bir şekilde değerlendirmesini yapmak açısından oldukça önemlidir. İlk olarak "psikanalitik kuram"ın kurucusu olan Sigmund Freud'un

depresyon ile ilgili düşüncelerini paylaşacağım. Freud'a göre, depresyon gelişiminde en etkili olan dönemlerden biri, çocuğun ilk bir yaşını kapsayan oral dönemdir. Çocuğun ağız yolu ile yaşadığı dünyayı anlamaya çalıştığı bu dönemde fazlaca doygunluk yaşaması veya tamamen yoksun bırakılmış olması, bu dönemde saplanıp kalmaya ve ileri yaşlarda depresyona neden olabilir. Psikanalitik kuramın savunduğu bir diğer görüşe göre ise depresyona giren bir kişi, kendisinden bir parçayı kaybetmiş gibi hisseder. Depresyonun bu yönlü açıklamasını Freud, sevilen obje kaybına ilişkin yas ile depresyon dönemini karşılaştırarak geliştirmiştir. Kaybedilen sevgi nesnesi ile özdeşim kurulmasından sonra kaybedilene karşı olan tüm olumsuz duygu ve düşünceleri kişi kendisininmiş gibi benimseyebilir. Kendine yönelik üzücü ve yıpratıcı suçlamalarda bulunabilir. Kendini değersiz görme veya kendini sevilmeyecek bir insanmış gibi algılama, depresyondaki kişilerde sıklıkla görülen düşünce örüntülerindendir (Freud, 1917'den akt. Mc.Williams, 2010). Literatürde bu düşünceleri destekleyen çalışmalar bulunduğu gibi psikanalitik yaklaşımın görüşlerinden ayrılan farklı sonuçların olduğu çalışmalar da bulunmaktadır (Davison & Neale, 2004).

Psikolojideki bir diğer kuram olan "bilişsel kuram"ın önemli ismi Aaron Beck'e göre ise insanlar çocukluktan itibaren yaşadıkları olumlu veya olumsuz birtakım deneyimlerle beraber çeşitli şemalar geliştirirler. Kişilerin olumsuz olarak geliştirdikleri şemaların (yetersizlik, kendini itham etme, kendini olumsuz değerlendirme) olumsuz yaşam olayları ile aktif hale gelmesi, bireylerin depresif düşüncelere sahip olmasını veya depresyona girmesini tetikler. Olumsuz şemalar, kişinin olumsuz düşüncelerinin devamlılığına neden olur. Bu olumsuz düşünceler genel olarak Beck tarafından olumsuz üçlü olarak isimlendirilmiştir. Olumsuz üçlü, kişinin kendisini, içinde yaşadığı dünyayı ve geleceği olumsuz olarak görmesi ve algısını bu yönde geliştirmesidir (Beck, 1967; 1985; 1987'den akt. Davison & Neale, 2004). Bu düşünceleri benimseyen depresyondaki kişilerin yaptığı birçok düşünce hatası vardır. Örneğin, iyi olayları gözden kaçırma, ya hep ya hiç tarzı düşünme, sadece negatif olaylara odaklanma veya negatif olayların büyütülmesi, bu düşünce hataları arasındadır (Beck, 1967'den akt. Nolen Hoeksema, 2008).

"Öğrenilmiş Çaresizlik" kuramı, stres ve depresyon arasındaki ilişkiyi anlamlı bir şekilde açıklayan bir diğer bilişsel kuramdır. Öğrenilmiş Çaresizlik, Seligman tarafından köpekler üzerinde yapılan çalışma sonucu geliştirilmiş bir kuramdır. Seligman'ın çalışmasında köpekler kaçamayacakları bir ortamda elektrik şokuna maruz bırakılmışlardır. Çalışmanın sonraki kısmında köpeklere elektrik şokundan kaçma fırsatı verilse bile köpeklerin yapabildikleri tek şey stresi kabullenip, kaçmayı denemeden bir köşede oturmalarıdır (Seligman, 1974'ten akt. Davison & Neale, 2004). Bu durumu depresyondaki bir kişinin yaşadıkları açısından değerlendirecek olursak, kişinin olumsuz yaşam olaylarını olumlu hale çevirmek için hiçbir şey

Depresyon, bazı bireyler için kısa süreliyken, diğerleri için daha uzun süreli olabilir ve depresyonun nedenlerinin kuramsal olarak açıklanması, bu kişilerin düşünce mekanizmalarını anlamak ve içinde bulundukları durumun kritik bir şekilde değerlendirmesini yapmak açısından oldukça önemlidir.

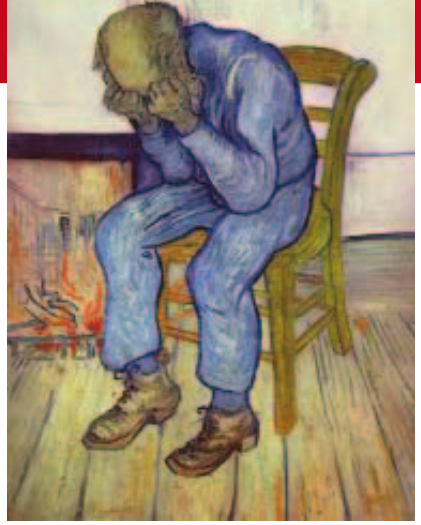

yapmamasını, çaresiz ve pasif bir şekilde olanları kabullenmesini örnek verebiliriz. Stres ve depresyon arasındaki ilişkinin araştırıldığı bir çalışmada, stresli yaşam olayının kişinin hayatında ne ifade ettiğinin depresyon açısından önemli olduğu bulunmuştur. Örneğin bu çalışmada kadının hayatının önemli bir parçası olarak çocuğu veya kariyeri ile ilgili birtakım önemli olayların yaşanmasının, depresyonu tetiklediği gösterilmiştir (Brown, Bifulco & Harris, 1987'den akt. Oltmanns, Neale, & Davison, 2003). Bunun yanı sıra, depresyon ve stres arasındaki ilişkide her iki faktörün birbirini etkileyebileceği görüşü de vardır. Stres, depresyona neden olabileceği gibi, depresyondaki bir kişinin strese yol açacak faktörleri ortaya çıkartması da mümkün olabilir (Oltmanns, Neale, & Davison, 2003). Var olan bu stres ile başa çıkmada sosyal desteğin bulunması (Bebbington ve diğ., 1988'den akt., Oltmanns, Neale, & Davison, 2003), sıkıntıların rahatlıkla başkaları ile paylaşılabilmesi ve bu yolla hafifletilmeye çalışılması önemli bir unsurdur.

Depresyon ile ilgili tüm bu kuramları yazarken aklıma izlediğim bir film geldi ve burada aktarmanın yerinde olacağını düşündüm. Danimarka-İzlanda yapımı olan filmin adı "Voksne Mennesker". Filmin adı Danca "Yetişkin İnsanlar" anlamına geliyormuş. Bana göre ise en anlamlı olanı Türkçe çevirisi. Oğuz Atay'ın muhteşem eseri ile filmin adı aynı: "Tutunamayanlar". Siyah-beyaz olan filmde temel olarak dört ayrı insan ele alınıyor: hayata tam olarak tutunamayan "esas oğlan" Daniel ve hayata bakış açısı tıpkı ona benzeyen "esas kız" Franck, hayallerinin peşinde koşan; ama bir yandan da onların gerçekleşmesini engelleyen Büyükbaba (bakmayın büyükbaba dediğime aslında genç bir insan kendisi) ve mutlu aile tablosunda bazı mutsuzlukları olan bir yargıç. Tüm bu insanlar hayatlarına tıpkı film gibi siyah beyaz, biraz dramatik bir şekilde devam ederken filmin çok ufak bir sahnesi şaşırtır. "Aaa bir an film renklendi" dedirten sahneyi gördükten sonra akıllardan geçen soru, "Ama neden?"dir. İlerleyen sahnelerde soruya cevap gelir: Hayatın renkli göründüğü o an, mutluluğun işaretçisidir. Filmin o sahnesini etkileyici buldum. Bana bir kez daha hayatta her ne kadar olumsuzluklar, sıkıntılar veya yaşamdan uzaklaşıp kendi iç dünyamıza çekilmeye neden olabilecek olay olsa da tüm o griliklerin arasında aslında görülmeyi bekleyen renkli sahnelerin olduğunu düşündürdü. Çalışmaktan çok sıkıldığınızda severek dinlediğiniz bir müzikle ara vermek, bunaldığımız, strese girdiğimiz bir zaman sevdiğimiz bir şeyi yaparak yeniden motivasyonu sağlamak, sevdiğimiz insanlarla görüşmek, onlarla mutlu olacağımız şeyler yapmak vb. hayatı renkli kılacak ve bize mutluluğu getirecek anlardır.

Jorge Lois Borges "Eğer Yeniden Başlayabilseydim Yaşama" şiirinde, hayata yeniden başlasaydı neleri daha çok yapacağından ve nelerden zevk alacağından bahseder. Tüm bunların farkına varmak için 85 yaşında olmaya gerek var mıdır sizce? Hayata yeniden gelinir mi, yoksa zaten daha önceden varlığımız bu dünya üzerindeydi ve yarım kalanları tekrardan yaşamak için mi geldik bilinmez, en iyisi yaşadığımız anda bizi mutlu edecek şeyleri gerçekleştirmek, hayatı renkli gösterecek anları yakalamak ve onların varlığından mutluluk duymaktır önemli olan.

Hayatta mutluluğu bulmanız dileğiyle…

Kaynakça:

Amerikan Psikiyatri Birliği: Psikiyatride Hastalıkların Tanımlanması ve Sınıflandırılması

Elkitabı, Yeniden Gözden Geçirilmiş İkinci Baskı (DSM-IV-TR), Amerikan Psikiyatri

Birliği, Washington DC, 2000'den çeviren Köroğlu E, Hekimler Yayın Birliği, Ankara, 2005.

Davison, G.C. & Neale, J.M. (2004). Anormal Psikolojisi. Çev. Ed.: İhsan Dağ, Ankara: Türk

Psikologlar Derneği Yayınları.

Nolen-Hoeksema, S. (2008). Abnormal Psychology (4th ed.). New York, NY: McGraw-Hill.

Oltmanns, T. F., Neale, J. M., & Davison, G. C. (2003). Anormal Davranışlar Psikolojisinde

Vak'a Çalışmaları. Çev. Ed.: İhsan Dağ. Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları.

McWilliams, N. (2010). Psikanalitik Tanı Klinik Süreç İçinde Kişilik Yapısını Anlamak. Çev.

Erkan Kalem. İstanbul: İstanbul Bilgi Yayınları.

SIKI DURUN ÇİNLİLER GELİYOR

Recep BAYRAM | İşletme Bölümü 3. Sınıf Öğrencisi

Geçen Şubat ayında Çin Devlet Başkan Yardımcısı ve büyük ihtimalle de önümüzdeki dönemde Çin'in yeni lideri olacak Xi Jinping'in heyetiyle Türkiye'yi ziyaret ederek ekonomi üzerine bir takım toplantılar yapmasını, Türkiye'nin önümüzdeki ekonomi sürecini daha iyi okuyabilmemizi değerlendirmek açısından önemli buluyorum.

Ziyaretin, usulen devlet protokolü ve karşılıklı iyi niyet temennileri üzerine gerçekleşti gibi görünse de, öne çıkan konuları itibari ile her iki ülke için stratejik öneme sahip olduğunu öncelikle belirtmek isterim.

Çin'in dünyanın en büyük ihracatçısı olduğunu, 2011'de dış ticaret hacminin 3 trilyon Dolar'a ulaşarak yeni bir rekora imza attığını, dünyanın en hızlı büyüyen ekonomisi olduğunu, patent alımında dünyada ikinci ülke olduğunu belirterek Türkiye-Çin ilişkileri üzerinde durmak gerektiğini düşünüyorum. Bu göstergeler, karşımızdaki ülkeyle nasıl dostane ilişkiler içinde olmamız gerektiğini bilmemizi kolaylaştıracak ve ayrıca Çin ile olan ilişkilerin ters tepmesi halinde nelerle karşılaşabileceğimizi yorumlamamızı kolaylaştıracaktır.

Dört yıl öncesine kadar küresel politikalar izleyen ülkeler ki buna Türkiye'de dâhil, Çin mallarına kota uygularken bugün dünyada ne değişti de Türkiye, Çin'e kucak açtı? 2008 krizi ile piyasaların allak bullak olması, bankacılık sektöründeki batışlar ve Türkiye'nin cari açığını kontrol edememesi bu sıcak havanın sebeplerinden olsa gerek. Buna Türkiye'nin otomotiv sektöründeki atacağı hamleleri ve Üçüncü Köprü ile Kanal İstanbul projesini de eklersek Çin'in Türkiye için ne derece önemli olduğunu görürüz.

Bu sürecin öncesine bakarsak, şu an hali hazırda Çinli müteahhitler, 10 milyar Dolarlık sözleşmeye imza atmış durumda ve Bakan Zafer Çağlayan'ın da yaptığı açıklamaya göre Elazığ ve Bolu'ya bu anlaşmalar neticesinde Santral kurulacak. Çin'in Türkiye'den doğrudan 3 milyar Dolarlık tahvil alacağı ise Türkiye'nin yeni bir borç ağına bağlanacağının işaretidir. Başbakan Yardımcısı Ali Babacan da açıklamasında, iki ülke arasında 2002 yılı sonunda 1 milyar Dolar olan dış ticaret hacminin, 2011 yılı sonu itibari ile 24 milyar Dolar'a çıktığını söyledi. Durumu bu şekilde değerlendirdiğimizde, iyi şeylerin olduğunu söylemek mümkün; ancak kim, kime kaç dolarlık satış yapmış diye baktığımızda, Türkiye, 2011 yılı sonu itibari ile Çin'e 3 Milyar 130 bin Dolarlık mal ve hizmet satarken, Çin Türkiye'ye 21 milyar 692 bin Dolarlık mal ve hizmet satmıştır. Bu mal ya da hizmetin ülke içindeki katma değerleri de ayrıca hesaplanmalıdır. Bu rakamlara göre Çin, Türkiye'den 7 kat fazla kazanç elde etmektedir. Oysa milli bir devletin dış ticareti, denge usulüne göre hareket etmelidir; yoksa o devlet, Türkiye gibi cari açık kıskacından kurtulamaz.

Bir de bu duruma Babacan'ın ölçü olarak verdiği 2002 yılının öncesi olan 2001 yılından bakalım. İki ülkenin bu dönemdeki toplam dış ticaret hacimleri 1 milyar 156 bin Dolar ve Çin'in Türkiye'ye toplam ihracatı, 925 bin Dolar iken Türkiye'nin Çin'e ihracatı 230 bin Dolar kadardır. Bu iki rakamın oranına baktığımızda Çin, Türkiye'den 4 kat fazla kazanç elde etmektedir. Buna göre, Türkiye'nin dış ticaret dengesinin bu dönemlerde 2011'e göre daha düzenli olduğu ve cari açığının da 2011'dekinden daha az olduğu görülecektir.

İki ülke arasındaki dış ticaret hacminin, 2015 yılında 50 milyar Dolar'a, 2020 yılında ise 100 milyar Dolar'a ulaşacağını hedeflediklerini belirten Çağlayan, inşallah bu hacimlerdeki aldı verdi dengesini de gözetiyordur. Aksi halde çok satmakla kazançlı satmanın ayrımının nasıl olduğunu daha çok sorgulamamız gerekecektir.

Ali Babacan, Çin'den bankacılık sektöründe de yatırımlar beklediğini ve Türk bankalarının Çin'de hizmet sunabilmeleri için kolaylaştırıcı hamleler yapılması gerektiğini belirtti. Bu durum, Ziraat Bankası'nın halka arz olunarak bir kısmının da Çin tarafından alınabileceği ya da Çinlilerin yeni bir banka ile piyasalarda dengeleri bozabileceğini akıllara getiriyor. Çin hükümetinin Türkiye'den alacağı tahvil faizlerinin, bu bankalar eli ile vatandaşlarımıza kredi olarak döneceğini düşünürsek Çin bu sayede, bir taş ile iki kuş vuracak; hem devleti hem de vatandaşlarımızı borçlandıracaktır. Maden sektöründe de yapılacak yatırımlar, öz kaynakların doğrudan kullanımını ne derece etkiler, bunu zaman gösterecektir. Yerli otomobil konusunda da yan sanayiyi oluşturan firmaların, Çin'in ucuz maliyet gücünü göz önünde bulundurarak hareket etmeleri gerekecektir. Yerli otomobilin bütün parçalarının Çin'de üretildikten sonra montajının Türkiye'de yapılması, Bursa'nın da şimdiye kadar getirmiş olduğu sanayi birikimini bir çırpıda silebilecektir.

Amerika'nın ise böylesine bir durumdan habersiz ya da bu işin içinde herhangi bir tedbirinin olmadığını da düşünemeyiz. 100 milyar Dolarlık savunma harcaması yapan Çin, acaba bu konuda Amerika'yı neden endişelendirmiyor? Bu husus üzerinde dikkat edilecek bir açıklama olan, Amerika'nın bu hususlardaki menfaatleri ile uyuşan; ancak kamuoyunun dikkatinden kaçan ve gözdağını andıran öngörü, Amerika'nın Eski Dışişleri Bakanlarından Henry Kissenger'ın sözleriyle geldi. Bu açıklamasıyla Kissenger, Çin'in artan etkisine rağmen, gelecek yıllarda süper güç olmak yerine kendi iç sorunları ile uğraşacağını söyledi. Bu durum elbette ki Çin yöneticileri için de endişe vericidir. İran üzerinde de bu tip öngörülerin sık sık konuşulması, Doğu Türkistan Türkleri ve Türk Dünyası'nı doğrudan ilgilendirecek kötü hadiselerin olacağına gebedir.

Bunların devamında ise Xi Jinping'in Türkiye'nin Ortadoğu'da üstlendiği rolden memnun oldukları yönünde açıklama yapması; Rusya'nın, Amerika'nın, Avrupa Birliği'nin olduğu gibi Çin'in de Türkiye'yi Ortadoğu'ya sürükleme politikası olsa gerek. Bu süreçte Türkiye'nin Kazakistan, Azerbaycan, Türkmenistan, Özbekistan ve Kırgızistan ile ilişkilerini güçlendirmesi; bu devletlerle ekonomik ve askeri işbirliğine giderek dünyanın bu bakir ve enerji dolu topraklarından daha fazla pay almayı hedeflemesi gerekmektedir. Aksi halde Batı'nın Ortadoğu'da karakolluğunu, Çin'in de ekonomi üssü olmak görevinden başka bir durum Türkiye için söz konusu değildir.

Milli ekonomi politikalarının en lazım olduğu bir dönemde, sırf liberalleşmek için sonu muğlâk olan kararlara imza atmak ve geri dönüşü olmayan yollara sapmak, ne yazık ki tam bağımsızlığı tartışılır hale getirecektir.

Hakkı Mert DOĞU | Hukuk Fakültesi
4. Sınıf Öğrencisi

SEVGİLİ YALNIZLIK

Bir isim bulmak istesem
Becerebilir miyim acaba
Sevgi desem mesela
Bol mu gelirsin bana
Ya da yalnızlık desem
Bela mı olursun başıma
En iyisi ben sana
"Sevgili yalnızlık" diyeyim...

Merhaba "sevgili yalnızlık" merhaba
Okumuştum seni kitaplarda
Görmüştüm sokaklarda,parklarda
Odalarda,yataklarda;
Aldatılmış bir adamın başucunda
Terk edilmiş bir kadının göz yaşlarında
Ve hissetmiştim bir zamanlar damarlarımda
Aynaya her baktığımda
Gözlerim gibi benden bir parça...

Merhaba "sevgili yalnızlık" merhaba
Şimdi gidiyorum diye
Sakın kızma bana,
Ben ki
Bir sevgi kadar uzak
Bir yalnızlık kadar yakınım sana.
Merhaba "sevgili yalnızlık" merhaba
Merhaba "sevgili yalnızlık" elveda...

NEDİR BU ORTA DÜNYA?

Yaşar Kaan KAYA | Hazırlık Sınıfı Öğrencisi

"En çok korktuğunuz şey aklınızdayken iğrenç varlıklarla savaşmak zorunda kaldığınızı düşünün. Nefretin sevgiyi yendiği ve her şeyin sona vardığı bir anda. Güneş batarken karanlık bulutların ardından, batıdan son bir kez gülümseyip de korkudan karanlığa gömülen yüreğinizi, cesaretin ışığıyla aydınlattığında her şeyin orada bitmediğini anlarsınız. Yo, asla bitmez; çünkü ölüm bir son değil, hepimizin geçmesi gereken yeni bir başlangıç daha... Bu dünya üzerinden gri yağmur perdeleri kalkar ve o zaman görürüz, gri limanları ve ötesindeki o yeşil ülkeyi..."

14 Nisan 2009 akşamı, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde ben ve üç arkadaşım final sınavı niyetine bir sunum gerçekleştirdik. Konumuz Orta Dünya, hedef kitlemiz ise içinde bulunduğumuz dünyanın monotonluğundan sıkılan yaşlı genç herkesti. Gazeteciler çağırıldı, tüm hocalarımıza, yakınlarımıza davetiyeler gönderildi, afişler asıldı ve gece gelip çattığında ilk büyük sunumumuz olan Silmarrilion gerçekleştirildi. İlk kez Oscar alan toy bir oyuncu gibiydik her birimiz. Kanlı canlı 200 kişilik bir dinleyici kitlesine ilk kez hitap ettik ve herkes o gece orada Tolkien'i andı. İçindeki iyilik ve kötülüğün savaşını anladı. Bana sorarsanız yeryüzünde gelmiş geçmiş en büyük edebiyatçıdır kendisi. Yeni bir dil, yeni ırklar, yeni mekânlar, yeni bir düzen, kısacası yepyeni bir dünya yaratmıştır. 80'lerdeki

bütün o hippi ağabeylerimiz, Tolkien'nin Hobbit'inden esinlenip yeni bir akım yarattı Amerika ve kısmen Avrupa'da. Bu ağabeylerimizin tek derdi, okudukları Orta Dünya kitaplarındaki gibi bir yaşama, saygıya sahip olmaktı. Öte yandan, bizim, o çok sevdiğimiz babacan, sivri şapkalı, uzun sakallı ve elinde asası olan büyücülerimizin de imaj babasıdır Tolkien. Müzikle meydana gelir Tolkien'in dünyası, Tanrılar koskoca bir orkestradır, her bir nota yeryüzüne dağılıp nehirleri oluşturur, dağları, ormanları, ırmakları yaratır… Her bir tını işler o yeryüzündeki dağlara, nehirlere, ovalar ve denizlere. Usta ellerin tuttuğu enstrümanlarda yatar yeryüzündeki canlıların kaderi; fakat her şey dört dörtlük de değildir Orta Dünya'da. Koskoca bir orkestra düşünün ki şef orkestranın başıdır. Onun tam sağında, ilk kişi yani konzertmeister yer alır ve şefin akort düzenine göre sürekli "la" sesini verir ve tüm orkestranın birbirine girmemesinin, şefin tüm enstrümanları birbirine karıştırmamasının tek sebebi de o "la" sesini veren konzertmeisterdır. Orta Dünya'da ve kısmen yaşadığımız dünyada kötülüğün doğuşunu, konzertmeisterın bilinçli bir şekilde orkestrayı dağıtması şeklinde yorumlayabiliriz.

Bir insanın yapabileceği en büyük iyilik, hayatı boyunca ve hatta bildiği hayatlar boyunca gördüğü en büyük iyiliği geçebilir mi sizce? Doğuştan görme engelli birinin eline en güzel tuvali, en pahalı paleti ve en değerli fırçayı verirsen size küçücük bir kuş resmi çizebilir mi? Ya da Atakule'yi, Armada'yı, Eiffel Kulesi'ni? Durun cevap vereyim: O kişi bunları açıklanamaz bir şekilde çizer. Tolkien'nin eserleri de farksızdır yukarıdaki örneklerden. İçinde yaşadığımız dünyadan daha güzel ne görüp de yaratmıştır Orta Dünya'yı? Bunu, her zaman merak ederim ve kısmen de olsa cevap ararım. Belki dünyamızda düzelmesi gereken değerleri çok iyi yaşadığı için mükemmele yakın bir dünya yaratmıştır içinde. Okuduysanız bilirsiniz, Tolkien eserlerinde, kötülüğün fark etmeden iyiliğe kattığı değerleri işleyip ikisini öyle güzel harmanlar ki kötülüğe bakış açınız değişebilir. İşte bu yüzdendir ki artık dünyamızda çok az görünen cesaret, iyi niyet, dostluk, umut, sevgi ve en önemlisi koskoca bir karmaşanın ortasında duran aşk; paradan, itibardan, çıkardan ve doğru diye kandırıldığımız yalanlardan çok daha değerlidir.

Bu metin; tanıdığım en büyük Orta Dünya fanatiği olan, bize "eğitimin" gerçek anlamını öğreten, her sorumuzu cevaplayan ve bize sunduğu imkânlarla yapabileceğimizden çok çok daha fazlasını hak eden Prof. Dr Muazzez Babacan'a ithafımdır.

Doğuştan görme engelli birinin eline en güzel tuvali, en pahalı paleti ve en değerli fırçayı verirsen size küçücük bir kuş resmi çizebilir mi?

GÜL

Mehmet GÜZELTAŞ
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
4. Sınıf öğrencisi

Maateessüf sen gittin bizden
mukaderrat bu ne gelir ki elden
fani olan anlamaz halden
gittiğin yol yakalar beni en derinden

Umut senin yolunda sürgünde olmayan bir rahmetti
çehresini sana çevirenden esirgemedin merhameti
izinden yürümeyen döndüremeyecektir hasaret dolu akıbeti
yolunda olana Hüda'nın vardır elbet bir mucize-i saadeti

Hiç şüphe yoktur vazife-i cihat en ehemmiyetli kılavuz
bu yolda çok bedel ödedin sen farz-ı misal Yavuz
madem cihat saadet-i beşer içindir
o zaman bütün âdemiyet olacaktır bir gün uz

Aşkınla bütün kâinat büründü bir vaveylâya
ecel tez geldi gül-i hamrâ kokan tenine
Gözlerine dem çökenler terk-i diyar etti Bağdat'a yahut Urfa'ya
Fatih'ler senin hatırına ikamet-i bakiye etti İstanbul'a

Muhabbetin deva gibi geldi bütün mevcudata
Fuzuli bile sığdıramadı seni kaside-i Ab'a
gölgenin değdiği yere gül açıldı
seni rahmet deryasına çıkaran Ma'bud-u bil-l Hak'tı

Mehtap ancak benzer yüzünün en teferruatına
ancak ayak izin çaredir cennete kavuşana
gece ve gündüz izler birbirini senin namına
seni görmek hatırına ömür gerek değildir yarına

Ecrâm-ı semâviyye seni zikreder her an
Dünyadan oldun Hüda'ya mihman
son yakındır artık sabret ey iman
müsterih ol sen gelmek üzeredir buluşacağın an

Dar-ı saadet yanı başındır cihan gelir dar
sen ki sureti gül çehre olan yar
madem sendedir saadet-i payidar
yürek katlanır acıya yaksa da beni nar

TÜRKİYE'NİN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ ÖĞRENCİLERİ 33. KEZ BULUŞTU

Büşra ÖKSÜZ | Endüstri Mühendisliği Topluluğu

Türkiye Endüstri Mühendisliği Öğrencileri Buluşması, kısa adıyla TEMÖB, katılım ve içerik açısından Türkiye'nin en büyük öğrenci organizasyonu olarak kabul edilmektedir. Tamamen endüstri mühendisliği bölümü öğrencileri tarafından organize edilen ve seminer, konferans, bilgi alışverişi ile katılımcıların eğlenmesine yönelik olan bu etkinlik, Türkiye Cumhuriyeti'nde ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde endüstri mühendisliği eğitimi veren üniversitelerin öğrencilerini ortak bir platformda bir araya getirmektedir.

TEMÖB'ün önemli bir özelliği de bu organizasyonun her seferinde farklı bir üniversitenin endüstri mühendisliği bölümü öğrencileri tarafından organize edilip düzenlenmesidir.

Türkiye'nin en büyük öğrenci organizasyonu olarak akademik ve iş dünyasının ilgi ile izlediği TEMÖB, belirlenen konular çerçevesinde akademik dünyanın ve iş dünyasının en başarılı isimlerini bir araya getirerek üniversite - iş dünyası işbirliğini sağlamayı; endüstri mühendisi adaylarının bilgi alış verişinde bulunmalarını; seminer, panel, teknik gezi, gibi çeşitli aktivitelerle kapsamlı bir şekilde bilgi edinmelerini; geleceğin endüstri mühendisleri olarak Türkiye ve dünyadaki güncel gelişmeleri yakından izleyebilmelerini ve aynı alanda eğitim gören bireylerin aralarındaki arkadaşlık bağını kuvvetlendirmelerini amaçlamaktadır.

1996 yılından beri her yıl düzenlenmekte olan Türkiye Endüstri Mühendisliği Öğrencileri Buluşması (TEMÖB)'nın 33'üncü etkinliği 31 Ocak- 3 Şubat tarihinde "Yöneylem Araştırması Uygulamaları" konusuyla Kadir Has Üniversitesi'nde yapıldı.

Üniversitemizin ilkleri arasında yer alan Endüstri Mühendisliği Kulübümüz, TEMÖB'ün 33'üncü toplantısına katılacak arkadaşlarımızın

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ TOPLULUĞU

ulaşımını ve toplantıya katılımını kolaylaştırmak amacıyla etkin bir koordine gerçekleştirdi. Koordineyi sağlayan Kulüp üyemiz Mikail Erdoğan arkadaşımız ile tüm Kulüp Yönetimi'ne teşekkür ediyorum. Yaptıkları özverili çalışma ile Üniversitemizin öğrencileri ile Atılım Üniversitesi'nin Endüstri Bölümü öğrencileri aynı araç ile seyahat ederek tanışma olanağı buldu.

Kadir Has Üniversitesi'nin ev sahipliğinde, Türkiye'nin her yanından meslektaş adaylarımızın katılımıyla gerçekleşen 33'üncü TEMÖB Buluşması'nın tüm katılımcılar için çok verimli olduğunu düşünüyorum.

Gerek seminer vermek için davet edilen alanında uzmanlaşmış ve başarılı olmuş seçkin konuklar gerekse TEMÖB'ün vazgeçilmezi akşam eğlenceleri, 33'üncü buluşmaya farklı bir anlam kattı.

TEMÖB'ün 33'üncü buluşmasının "Yöneylem Araştırması Uygulamaları" konusu kapsamında, akademik dünyanın ve iş dünyasının alanlarında başarılı isimlerinden;

- Bilal Aslan, İgdaş Genel Müdürü (İgdaş Yönetim Modeli),
- Alphan Manas, Brightwell Yönetim Kurulu Başkanı (Teknoloji ve İnovasyon),
- Luciano Floridi, Oxford Üniversitesi Öğretim Görevlisi (Stratejik Düşünmek, Risk, Yönetim, Değişen Dünya),
- Hasan Vatan, Vatan Bilgisayar Genel Müdürü (Girişimcilik, Ar-Ge),
- Cem Tarık Yüksel, Unilever Başkan Yardımcısı,
- Julian Treasure, The Sound Agecy Başkanı (Değişik Sesler ve Seslerin İnsana Hissettirdikleri),
- Dr.Hakan Gürsu, ODTÜ Öğretim Görevlisi (Arge),
- Haluk Okutur, Simit Sarayı Ceosu, (Girişimcilik),
- Emrah Kaya,Youth Holding Ceo (Satış ve Pazarlama),
- Süleyman Orakçıoğlu, Orka Grup Yönetim Kurulu Başkanı (Marka Yönetimi)
- Hakan Senbir, Marka Danışmanı (Planlama)

konularındaki sunumlarıyla bilgi ve deneyimlerini katılımcı öğrencilerle paylaştı.

Bu etkinlik, gerçekten her anı dolu dolu geçen bir buluşma oldu. Bir araya gelen endüstri mühendisi adayları, yani ileride iş arkadaşları olarak karşılaşılabilecek kişiler, TEMÖB havasını soludu, birbirlerini ve üniversitelerini yakından tanıma ve kendilerini geliştirme imkânı buldu. Hem öğrendik, gezdik hem de eğlendik. Elbette geçirdiğimiz zaman, hayatımızın her devresinde hatırlayacağımız güzel anılar olarak kaldı. Bunun yanında seminer boyunca öğrendiklerimizin, mesleğimizi icra etmeye başladığımızda bizi bir adım daha önde tutacağını düşünüyorum. Geleceğin endüstri mühendisleri olarak Türkiye ve dünyadaki güncel gelişmeleri yakından izleyebilmek için bu organizasyonların ve bunlara katılmanın önemini bir kez daha fark ettik. Bu nedenle önümüzdeki yıl İzmir'deki bir üniversitede yapılacak olan 34'üncü TEMÖB Toplantısı'na Çankaya Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nde eğitim gören arkadaşlarımızın daha fazla ilgi göstermesini ve toplantıya kalabalık bir şekilde katılmasını arzuluyorum.

REKABET

Merve ERDOĞAN I Endüstri Mühendisliği Topluluğu

Rekabet; aynı amacı güden kimseler arasındaki çekişme, yarışma, kıskançlık ve hırstır. İktisat biliminin kurucusu olan Adam Smith'e göre rekabet, kendi çıkarlarını maksimize etmeye çalışan bireylerin anarşi veya karışıklık yerine ekonomik açıdan daha en uygun, sosyal açıdan daha adil ve arzu edilebilir piyasa sonuçlarına ulaşmalarını sağlayan karar verme ve eyleme geçme özgürlüğünü korumada vazgeçilmez bir önkoşuldur. Smith, rekabeti arz ve talebi denge fiyatına doğru ulaştıran dinamik bir süreç olarak ele almıştır. Böylece talebin artması için düşük fiyattan fazla ürün satma yarışı başlamış olur.

Rekabet kendimizi ve işimizi geliştirmemiz için bize verilen bir imkândır. Rekabet her koşulda vardır ve onun olmadığı bir yeri görmek imkânsızdır. Olması da zaten kötü bir şeyi işaret etmiyor; aksine bu, insanın kendini geliştirmesinde çok büyük rol oynar. Bize çok çalışmayı hedef göstereceği için bu hırs sayesinde az zamanda çok iş başararak rakiplerimizi geçmemize olanak sağlar. Diğer insanlardan farkımızı göstermemiz gerekir. Rekabet, kişide başarı ve çalışma gerektirir. Peki, bu başarı nasıl devam eder ve nasıl bir yol izlemeliyiz? Net fikir ve vizyon sahibi olmalıyız, güçlü inancımız ve irademiz olmalı, hedefimize doğru net bir yol belirlemeliyiz, rakibimize göre hiçbir zaman kendi vizyon/misyon/stratejimizi kısa vadeli ayarlamamalıyız, rakibimizden her zaman daha farklı olmalıyız, kendimizi farklı yönlerimizle öne çıkarmalıyız, bu başarıyı sağlamak için de sabretmeyi bilmeliyiz. Aynı zamanda; mal, hizmet ve sermaye hareketlerinde günden güne artış gösteren serbestleşmenin yanı sıra, özellikle iletişim teknolojisinde önemli gelişmelerin de etkisiyle ulusal ve uluslararası düzeyde giderek artan sürtüşmeli bir rekabet yaşanmaktadır. Uluslararası rekabet gücü, verimlilik artışıyla doğru orantılıdır. Bu verimlilik performansını ise yatırımları canlandırmak için piyasa reformlarıyla sağlanan fırsatlar, rekabet düzeyi, ar-ge harcamalarında artış ve özellikle normal ve mesleki eğitim vasıtasıyla beşeri sermayenin geliştirilmesi yoluyla yenilik yapabilme, bilgi ve iletişim teknolojilerinin adaptasyonuyla iş yapma biçimlerinin yeniden düzenlenmesi gibi faktörler belirler. Yakın bir arkadaşınızla bile yeri geliyor rekabete girebiliyorsunuz. Çevremde çok gördüğüm için şöyle bir tavsiye verebilirim: Arkadaşınızla iyi anlaşıyorsunuz diye beraber bir şirket açmayın; çünkü hem kurduğunuz şirketten olursunuz hem de arkadaşınızdan olursunuz. Rekabet, olmazsa olmazdır…

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ TOPLULUĞU

Dilşad KARADUMAN I Endüstri Mühendisliği Topluluğu

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ NEDİR?

Endüstri bölümümüzü seçtik, belki seçerken ne iş yaptığını bilmiyorduk. Birinci sınıftan tutunda belki son sınıfa gelmiş öğrencilere kadar belki hala endüstri mühendisi ne işe yapar bilmeyenler veya kafasına takılanlar ' bu kadar yıl okuduk ne iş yapacağız çıkınca' diyenler olabilir. Genel olarak Endüstri Mühendisleri için kulaktan dolma bilgiler; ' Endüstri Mühendisliği, Makine Mühendisliği artı İşletme Bölümü olan karma bir bölümdür, bizim bölüm her bölümden biraz biraz ders alan bir bölümden öteye gitmemektedir' gibi cümleleri duyabiliriz etrafımızdan. Siz bence kulaktan dolma bu bilgilere hiç inanmayın ve gelin hep birlikte bir endüstri mühendisi ne iş yapar nerelerde çalışabilir gibi soruların cevaplarını hep birlikte arayalım.

Endüstri Mühendisliği Nedir?

Öncelikle endüstri mühendisliğini daha iyi anlamak için endüstri mühendisliğinin tanımını yapmakta yarar var. Endüstri Mühendisliği mal, ürün ve hizmetlerin verimli bir şekilde üretim ve dağıtımının yapılmasını; makine, iş gücü, hammadde, bilgi, enerji, çevre ve para gibi kısıtlı kaynaklardan oluşan endüstriyel sistemlerin tasarımını, işletilmesini, yönetilmesini ve bu sistemlerin üretkenliğinin ve rekabet gücünün geliştirilmesini sağlayan mühendislik dalıdır. Endüstri Mühendisleri çalışırken, bir işyerinin nasıl çalıştığını inceler ve daha etkin ve verimli çalışabilmesi için olanakları araştırır. Aslında yukarda endüstri mühendisliğinin tanımı yaparken bölümde okutulan tüm derslerin bir özetini de vermiş oldum.

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ TOPLULUĞU

Endüstri Mühendisliği İş Alanları – Endüstri Mühendislerinin Çalışabileceği Sektörler

Endüstri mühendisliğini diğer birçok bölümden farklı kılan en önemli özelliklerinden biri de çalışma olanaklarının çok fazla olmasıdır. Bir endüstri mühendisi olarak mezun olduğunuzda kendinizi istediğiniz gibi geliştirebileceğiniz, çok geniş bir sektör yelpazesi bulacaksınız. Türkiye'de yapılan araştırmalara göre; Endüstri Mühendislerinin %86'sı imalat, %6'sı enerji ve %7'si ulaştırma sektöründe çalışmaktadır. Yine yapılan araştırmalara göre; Endüstri Mühendislerinden çoğunlukla büyük kuruluşlarda çalışmaktadırlar. %36 'sı 800 'den fazla personel çalıştıran işletmelerde bulunmaktadır. Kendi bünyelerinde Endüstri Mühendisliği birimi bulunan işletme oranı %24 olup, daha çok Tekstil ve Giyim, Elektronik ve Otomotiv işletmelerinde Endüstri Mühendisliği birimleri bulunmaktadır ve bu oran her geçen gün artmaktadır. Endüstri Mühendisleri daha çok üretim planlama (%29) ve Endüstri Mühendisliği (%21) isimli bölümlerde çalışmaktadırlar. Endüstri Mühendisliğinin toplam mühendisler içerisindeki oranı %6 'dır. Endüstri Mühendisliğinin önemi günümüzde büyük işletmelerde tam olarak bilinmektedir. Her geçen gün gelişen teknoloji ve insan faktörü arasındaki ilişkiyi anlayabilecek ve bu bağlantıyı verimli bir işe dönüştürecek endüstri mühendisi istihdamı artmaktadır. Endüstri mühendisinin çalışabileceği bazı sektörler aşağıdaki gibidir.

Bankacılık Sektörü: Bankacılık sektörü özellikle endüstri mühendislerinin çok tercih ettiği bir alandır. Bankalarda müfettiş yardımcısı ya da genel müdürlük ve şubelerde KOBİ bankacılığı, risk yönetimi, satış ve pazarlama gibi alanlarda iş bulabilmektedirler.

Yazılım Sektörü: Yazılım sektörü endüstri mühendisliğinin yıldızının parladığı bir bölümdür. Özellikle son yıllarda yapılan projelerin yazılım üstüne dayanması bu alana olan rağbeti artırmıştır. Endüstri Mühendisiyseniz yazılım sektöründe iş bulmanız pek de zor değildir. Yazılım analisti, iş analisti, yazılım testçisi gibi işlerde genelde endüstri mühendisleri tercih edilmektedirler.

Otomotiv Sektörü: Otomotiv sektöründe üretim planlama, satın alma, tedarik, lojistik gibi alanlarda çalışılmaktadır.

Hızlı Tüketim Malları Sektörü: Son yıllarda çok ilgi gören bir sektördür. Kola, çikolata, cips gibi gündelik tüketilen ürünleri üreten ve satan firmalarda üretimden satışa birçok alanda çalışabilirler.

Danışmanlık Sektörü: Danışmanlık sektörü Endüstri Mühendisleri için oldukça popüler bir sektördür. İş analisti vb. gibi görevlerde çalışmaktadırlar.

Kamu Sektörü: Endüstri Mühendisleri devlette de oldukça fazla çalışma imkanına sahiptir. EPDK, BTK, TİB, Rekabet Kurumu, Kalkınma Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, KOSGEB gibi birçok kamu kurumunda endüstri mühendisleri çalışmaktadırlar.

Diğer Sektörler: Sağlıktan turizme hemen her sektörde Endüstri Mühendisleri satış, pazarlama, iş analizi, üretim planlama, lojistik, finans, insan kaynakları gibi alanlarda çalışabilirler.

Görüldüğü üzere Endüstri Mühendisliği'nin çalışma alanları ve çalışabileceği pozisyonlar çok çeşitlilik göstermektedir. Önemli olan sektörlerdeki değerimizi anlayıp buna göre kendimize yeni donanımlar eklemektir .Genelde mezun olduktan sonra yapacağımız işlerin büyük bir kısmını işyerinde öğreneceğimizi varsayarsak için, önemli olan öğrenmeye açık bir vizyona sahip olabilmektedir ve Endüstri Mühendisleri bu vizyona fazlasıyla sahiptirler.

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ KULÜBÜ OLARAK

2011-2012 AKADEMİK YILI'NIN İLK TEKNİK GEZİSİNİ, ESKİŞEHİR ARÇELİK BUZDOLABI ÜRETİM TESİSLERİ'NE YAPTIK.

Büşra ÖKSÜZ I Endüstri Mühendisliği Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü, verdiği eğitim ve yaptığı bilimsel çalışmalarıyla güncel teknolojiyi yakından takip ederek ülkemizin en seçkin mühendislik bölümleri arasındaki yerini almıştır.

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ TOPLULUĞU

Üniversitemizin ilkleri arasında yer alan Endüstri Mühendisliği Kulübü, her geçen gün büyümekte, gelişmekte ve yaptığı etkinlikler ile Üniversitemize yakışır bir vizyon ve misyon ile çalışmalarını sürdürmektedir.

2011-2012 Akademik Yılı başında, Kulüp Yönetimi olarak yaptığımız toplantı ile bu yıl yapacağımız etkinlikleri belirledik ve bir eylem planı hazırladık. Bu plan kapsamında, üzerinde önemle durduğumuz etkinliklerin başında teknik geziler gelmektedir.

Kulüp olarak şehir içinde ve dışında birçok teknik gezinin yapılmasını planladık. Endüstri alanında üretim yapan kurum, kuruluş, firma ve fabrika gibi yerlere teknik geziler, birer endüstri mühendisi adayı olan üye arkadaşlarımıza, gelecekte çalışma alanlarından olabilecek fabrika ve tesisleri inceleme fırsatı sağladığımız etkinliklerdir. Arkadaşlarımız bu etkinlikler sayesinde; üretim sistemlerini ve işleyişi yakından gözlemleyip sektör ve şirketler hakkında daha verimli bilgiler edinilebilmekte, daha işe başlamadan iş atmosferi hakkında gözlem yapma ve ileride içinde bulunabileceğimiz ortamlarda süreçlerin nasıl işlediğine dair tecrübe edinebilmektedir.

19 Aralık 2011 tarihinde, Çankaya Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Kulübü olarak, bölümümüz öğretim görevlilerinden Uzman Funda Karabak'ın rehberliğinde 40 kişilik bir öğrenci grubuyla Eskişehir'de bulunan Arçelik'in fabrikasına bir teknik gezi düzenledik.

1975'de Eskişehir'de kurulan Arçelik Buzdolabı Fabrikası, 70 dönümlük kapalı alanda buzdolabı üretimi yapmaktadır. Geziye katılan öğrenci grubumuzu fabrikadan iki yetkili mühendis karşıladı. Mühendislerden biri fabrikanın kuruluşu, işleyişi, üretimde dikkat edilen kriterler, iç tüketim, ihracat vb. konularda slâytlar eşliğinde bilgilendirme yaptı. Bu kısa bilgilendirmeden sonra üretim koordinatörü bir mühendisin rehberliğinde buzdolabının üretim basamaklarını gözlemlemeye çalıştık. Gezi sırasında gözlemlediğimiz çalışma sistemini de dikkate alarak üretim ve fabrikanın teknolojik donanımı ile ilgili merak ettiğimiz pek çok soruyu bize rehberlik eden yetkiliye sorduk. Ham maddeden son ürüne kadar uzanan üretim, süreç ve işlem adımlarını yakından görerek üretim yerinde aldığımız cevaplar ile iş ve meslek yaşamının, teorik bilgilerin endüstrideki uygulamalarının nasıl olduğunu öğrendik.

Gezimizin teknik bölümü sona erdikten sonra sanayisi, eğitim düzeyi, ekonomik seviyesi, mimari ve tarihi önemiyle pek çok farklılıklara ve zenginliklere sahip bir şehir olan Eskişehir'in benzersiz güzelliklerini keşfetmeye koyulduk. Gezi sonunda katılımcılar yorgun düşse de beraberce öğrenmenin ve eğlenmenin mutluluğu ile gezimizi tamamlayıp Ankara'ya döndük.

Bir işletmede ham maddeden son ürüne kadar uzanan üretim sürecini, işlem adımlarını ve mühendislik mesleğine ilişkin birçok bilginin uygulanışını gözlemleme olanağını bize sunan, ziyaretimiz esnasında ilgi ve yardımlarını esirgemeyen başta yöneticiler olmak üzere Eskişehir Arçelik Buzdolabı Fabrikası çalışanlarına Kulübümüz adına teşekkür ederiz.

Endüstri alanında üretim yapan kurum, kuruluş, firma ve fabrika gibi yerlere teknik geziler, birer endüstri mühendisi adayı olan üye arkadaşlarımıza, gelecekte çalışma alanlarından olabilecek fabrika ve tesisleri inceleme fırsatı sağladığımız etkinliklerdir.

ÖĞRENCİLERİMİZDEN

Seyfullah ÖZDEMİR I Endüstri Mühendisliği
3. Sınıf Öğrencisi

Yrd. Doç. Dr. C. Akça ATAÇ
Çankaya Üniversitesi
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

KADUM
POLİTİKADA VE AFETLERDE KADINLAR
NEYİ DEĞİŞTİREBİLİR?

Van depremlerinin (25 Ekim ve 9 Kasım) üzerinden aylar geçmesine rağmen baharın gelişi geciktikçe hayatın normalleşmesi, yaraların sarılması da gecikti. Yaşanan bir insanlık dramıydı deprem, dümdüz ettiği hayatları kadın, erkek, çocuk diye ayırmadı. Ne var ki enkaz altından, çadırkentlerden, yemek kuyruklarından kulağımıza ulaşan hikâyelerde, özellikle erkek karşısındaki kronik dezavantajlarını gidererememiş olan kadınların omuzlarına binmiş yükün, misli ile artmış olduğunu duymaya başladık. Bu nedenle, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinliklerini planlarken, KADUM (Kadın Çalışmaları Araştırma ve Uygulama Merkezi) olarak, afetin kadın üzerindeki yıkıcı etkisine dikkat çekmek ve Vanlı kadınların yaşadığı sıkıntıların gerçek boyutunu algılayabilmek için 14 Mart gününde düzenlediğimiz panelde Van'dan bir konuk ağırlamaya karar verdik. Bununla birlikte, "Acaba devletin karar alma mekanizmalarında daha çok kadın yer alsaydı, kadın kadına iletişim ve işbirliği aksaklıkları daha etkin bir biçimde giderilmesini sağlar mıydı" sorusu aklımıza geldi. Böylece, kadınların devletin karar alma mekanizmalarında daha çok yer alması için neler yapılması gerektiği üzerine bir uzmanın görüşüne ihtiyaç duyduk. Açılış konuşmasını KADUM Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Gülşen Çulhaoğlu'nun, moderatörlüğünü KADUM Müdürü Doç. Dr. Filiz Kardam'ın üstlendiği, "Politikada ve Afetlerde Kadınlar Neyi Değiştirebilir" başlıklı panelin konuşmacıları, VAKAD (Van Kadın Derneği) Yönetim Kurulu Başkanı Zozan Özgökçe ve KA-DER (Kadın Adayları Destekleme Derneği) Genel Başkanı Çiğdem Aydın oldu.

“Herkesin hayatında deprem olmasa da sallanmışlıkları vardır. Afette kadını anlamak için sallanmışlıklarınızı hatırlamanız yeterli”

Konuşmasına, depremden önce nüfusu 400 bin olan Van Merkez’de bugün 100 bin kişinin kaldığını söyleyerek başlayan Özgökçe, deprem sonrası zorlayıcı koşullara dayanmanın güçlüklerini, özellikle kadınların karşılaştığı sıkıntıları dile getirdi. Birinci depremin ertesinde, “Çadır istedik; ama ısınma ve hijyen sorununun ortaya çıkacağını öngöremedik. Konteynır istemeyi daha sonra akıl edebildik” diyerek ilk etapta nasıl el yordamıyla ilerlediklerini, barınma meselesinin yanı sıra güvenlik, sağlık ve yoksulluk yükünün üstlerine nasıl olanca ağırlığıyla bindiğini anlattı. VAKAD’ın yardım ettiği kadınlar, hiçbir parti bağlantısı olmayan, hapiste kocası evinde hastası olan, kimsesiz, çok çocuklu ve çok fakir; yani afet karşısında en dezavantajlı kesimi oluşturan kadınlar. Yıkıntılar arasından Valilik’in bildirdiği noktalardan yardım almak için çıktıklarında, Adliye’nin Cezaevi’ne taşındığı, Emniyet’in şehrin 20 km dışına gittiği, hastanelerin yıkıldığı, muhtarlara ulaşamadıkları, imamlarla sadece erkekler aracılığıyla iletişime geçebildikleri, yurtlarda kalan çocuklarının nereye transfer edildiğini sorduklarında öğrenemedikleri kaotik bir ortamda bulmuşlar kendilerini. Hamile kadınların varlığı, onların gereksinim duyduğu özel bakım, merkezi ve yerel yöneticilerin akıllarına hemen gelmemiş. Depremlerden sonra sadece VAKAD, iki yüz düşük vakası kaydetmiş. Kadınlar çadırkentlerde, çamaşır iplerine asılmış havluların arkasında doğum yapmak zorunda kalmışlar.

Özgökçe, devletin yardım dağıttığı mekanizmalarda erkeklerin yanı sıra kadınların da olmasının, afetlerin yarattığı kaosu bir ölçüde dindirebileceğine inanıyor. Van örneğine bakıldığında, devlet yardımı “erkek eliyle” dağıtıldığından, imamla iletişime geçme durumunda olduğu gibi, kadınların dışlandığı alanlar ortaya çıkmış; kadın kadına iletişim ve işbirliğinin eksikliği hissedilmiş. Yine, kadın odaklı bir afet yönetimi sistemi yürülükte olsaydı, doğum veya düşük yapan kadın ile yenidoğan bakımının da daha az sorunlu gerçekleşeceğine şüphe yok. Bunların yanı sıra Özgökçe, bölgede olmadan, uzaktan fark edemeyeceğimiz bir başka önemli noktayı daha işaret ediyor. O da afetin, tek başına ayakta kalmak için mücadele veren kadını sıfırlayan, onu mücadelesinin en başına döndüren bir olgu olduğu. Deprem öncesi boşanmak, baba şiddetinden kaçmak için büyük mücadele veren kadınların, deprem sonrası erkek egemen yardım alanlarına dönmek zorunda kalmalarının, onları tekrar erkek iktidar alanlarına sokarak istismara açık bir konuma getirdiğini, biri anlatmadan tahmin etmek kolay değil. Yardım sırasında beklerken muhtarın

tacizine uğrayan boşanmış kadın ya da baba şiddetinden kaçarak kendine tuttuğu eve depremden bir gün önce yerleşen, her şeyini depremle akşamdan sabaha kaybeden genç kızın hikâyesini anlatıyor Özgökçe, "Kadını afetle vurmak" ne demek açıklarken.

Çadırkentlerde sadece çadırların değil; sosyal alan olarak kurulan mescit ve Kuran kurslarının da doğaları gereği, erkek egemenliği altına geçmesi, yemek sırasında bekleme görevinin kadın ve kız çocuklarının omuzuna binmesi, kimseye bir şey söylemeden karısı ve çocuğunu terk edip Van'dan ayrılan erkeklerin varlığı, afet sonrası cinsiyet hassasiyeti olan politikalar güdülmesini şart koşan diğer gerçekler de söz konusu. Yine de Özgökçe, VAKAD'ın eline geçen ilk yardım kolilerinin "milliyetçi, maço" diye değerlendirilen Trabzon'dan gelmiş olmasına ve içindeki kendilerini duygulandıran notlara bakarak, sorunlarının çözümsüz olmadığına yönelik inancının arttığını söylüyor. "Herkesin hayatında deprem olmasa da sallanmışlıkları vardır. Afette kadını anlamak için sallanmışlıklarınızı hatırlamanız yeterli" diyor.

Sözü Özgökçe'nin bıraktığı yerden alan KA-DER Genel Başkanı Çiğdem Aydın, konuşmasına erkek kontrolündeki afet yönetiminde "önemli zaaflar" olduğunu dile getirerek başladı. Anlattıklarına göre, kırılgan kesime odaklanması gerekirken onu dışlayan politikaların en büyük sebebi de kadınların devletin karar alma mekanizmalarından dışlanmış olması. Bu dışlanmanın giderilmesi için önemli girişimlerde bulunan KA-DER, ülkemizdeki cinsiyete duyarlı veri toplama eksikliği karşısında beş yıldır kendi imkânlarıyla "Kadın Karnesi" yayımlıyor. Kadın Karnesi, kadının "nihai hedef olan eşitlik" aşamasına gelebilmesi için mücadele vermesi gereken "dışlanmışlık" durumunu, somutlaştırarak gözler önüne seriyor. TÜİK'in cinsiyete duyarlı veri toplamıyor olmasından dolayı, kaç kadın muhtar olduğu, kaç kadının araba kullandığı ya da kaç kadının depresyon tedavisi gördüğü gibi bilgilere ulaşmak mümkün değil. Bu çerçevede Aydın, TÜİK'in Devlet İstatistik Enstitüsü olduğu dönemde "kadın istatistikleri yapma" sözü ile aldığı büyük miktarda fonun gereğini yapmamış olduğunu anlatıyor. Kadın Karnesi'ni yayımlamak için yılsonu yaklaşırken, Bilgi Edinme Kanunu çerçevesinde, muhataplarına dilekçe göndermeye başladıklarını ve topladıkları verilerin daha sonra, ironik bir şekilde, TÜİK tarafından kullanıldığını gördüklerini de ekliyor; ancak Aydın, kadın istatistikleri meselesinin peşini bırakacak gibi gözükmüyor. Sivil toplum kuruluşu olarak Brüksel'de gerçekleştirdikleri temaslar sonucunda KA-DER, TÜİK'in yeni AB fonu almasının önkoşulu olarak, cinsiyete duyarlı veri toplaması gereğinin konulacağının sözlü teminatını almış.

Aydın, kadının karar mekanizmalarının dışında bırakılmasının nedeninin erkeğin kararlarını daha değerli bulan bir sistem içinde yaşamamız olduğunu söylüyor ve "Bu sistem içinde özellikle siyasetin kuralları kadın için esnemiyor. Tek çıkar yol, siyasetteki kadın sayısının arttırılması" diyor.

Aydın, kadının karar mekanizmalarının dışında bırakılmasının nedeninin erkeğin kararlarını daha değerli bulan bir sistem içinde yaşamamız olduğunu söylüyor ve "Bu sistem içinde özellikle siyasetin kuralları kadın için esnemiyor. Tek çıkar yol, siyasetteki kadın sayısının arttırılması" diyor. Siyasette kadın dediğimizde hiç şüphesiz aklımıza ilk olarak kadın

milletvekilleri geliyor. Ne var ki Meclis çatısı altına girmiş bile olsa, kadının işi kolaylaşmıyor. Aydın, erkek milletvekillerinin kadın milletvekillerinden Meclis'in işleyişi, kanun teklifi verme, soru önergesi hazırlama gibi konularda bilgi sakladığını anlatıyor. Buna göre, kendi çabalarıyla "tüzüğü sökmüş" kadınların ikinci dönem aday gösterilmiyor olması, şaşırtıcı olmayan bir "tesadüf"; kimsenin adını bilmediği, genel kurulda konuşmamış; ama milletvekilliğinde 7. Dönemini sürdüren erkekler "olağan". KA-DER, kadın milletvekilleri veya adaylarının TBMM'nin işleyişi ile ilgili her türlü sorusuna yanıt vermeye hazır olduğunu ifade ediyor. Ayrıca, kota, eşit temsil ya da seçim listelerinin 1 kadın 1 erkek aday olacak şekilde dizildiği fermuar sistemi lehine yaratılacak kamuoyu ile siyasette kadın sayısının arttırılması için çalışmalarına devam ediyor.

Ne var ki kemikleşmiş toplumsal cinsiyet rolleri, siyasette de son derece baskın olduğu için kadın milletvekillerinin sayısı artsa da fark yaratma kapasiteleri henüz aynı oranda artmıyor. Örneğin, halihazırdaki 79 kadın milletvekilinin Meclis çalışma komisyonlarında dağılımı dengeli değil. 79 kadın milletvekilinin adil dağılımı durumunda, her komisyonda 2-3 kadın olmasını gerekirken kadınların AB Uyum Komisyonu gibi "kadına uygun," yurt dışı bağlantılarıyla daha cazip komisyonlarda olmayı tercih etmelerinden TBMM'de çok sayıda kadın üyesiz komisyon bulunuyor. Aydın'ın da vurguladığı gibi, kadınlar toplumun kendilerine biçtiği rollere razı olduğu ya da işbirliğine gitmediği sürece fark yaratmaları son derece güç. Son genel seçimin üzerinden 9 ay geçmesine, kadına karşı şiddetle mücadele için bir yasa çıkmış olmasına rağmen 79 kadın milletvekili arasında hâlâ birbiriyle tanışmamış olanların, birbirlerini sima olarak bile tanımayanların bulunması, bu bağlamda düşündürücü bir gösterge. Çiğdem Aydın, "Ne zaman siyasetteki kadın için "kadınların iyiliği" de "parti çıkarları" kadar geçerli bir ortak payda olur, nihai hedefimiz olan eşitliğe o zaman ulaşılabilir" diyor.

Panelin sonunda söz alan bir erkek öğrencimiz ise, Türkiye Futbol Federasyonu'nun son günlerdeki seyircisiz oynama cezası verilen takımların maçlarına sadece kadın seyirci alma uygulamasının, "Kadın ve erkeğin toplumda yan yana olması ilkesine aykırı bir durum" yaratmasından duyduğu memnuniyetsizliği dile getirirken futbol seyircisinin erkek olmasını resmileştiren bu söylemin kadın-erkek eşitliğine uygun olup olmadığını sordu. Öğrencimizle aynı rahatsızlığı paylaşan Aydın, bu vesileyle Bursa KA-DER'in "kadın seyircinin alındığı maçlara 'seyircisiz' denmemesi" yönünde Federasyon'a dilekçe yazmış olduğu konusunda bizi bilgilendirdi.

SAVCILIK, HUKUK VE TÜRKİYE'DE SAVCI OLMAK

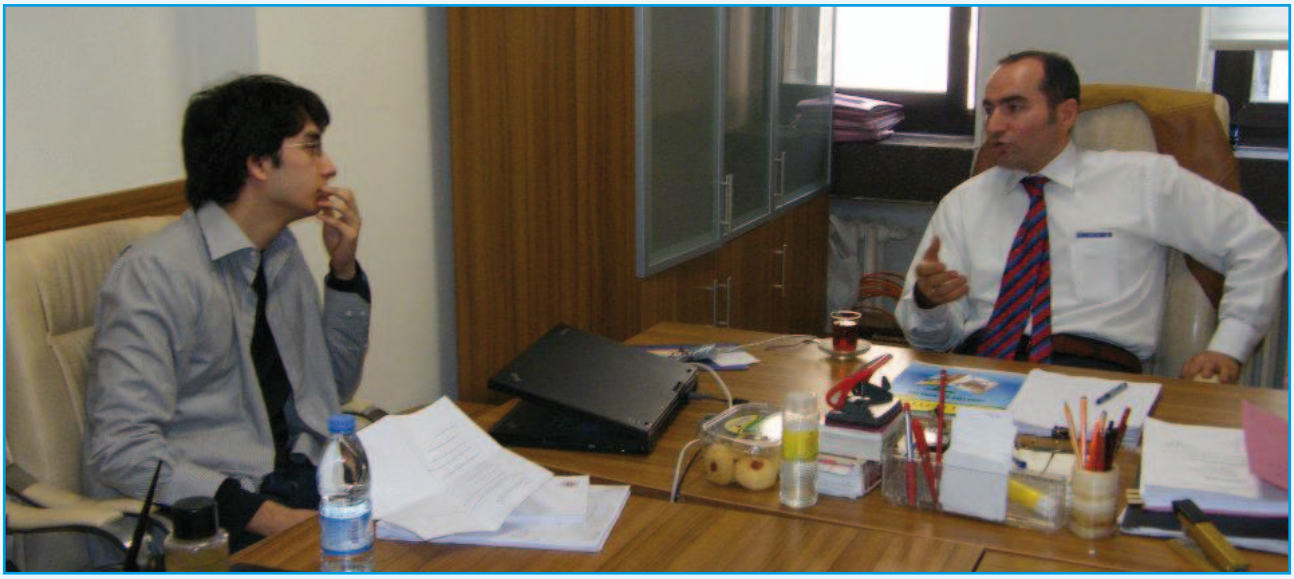

Ankara Cumhuriyet Savcısı Mehmet Erdal Bozkaya ile savcılık, hukuk ve Türkiye'de savcı olmak konuları üzerine Hukuk Fakültemizin 3. sınıf öğrencisi Murat Kalyoncu bilgilendirici bir röportaj gerçekleştirdi.

Savcı: "Devlet adına ve yararına davalar açan, kamu haklarını ve hukuku yerine getirmek üzere yargıç katında sanıkları kovuşturan görevli, müddeiumumî"

Ankara Adliyesi'ndeki yorucu koşuşturmaların ve uzun uğraşların sonucu Ankara Cumhuriyet Savcısı Mehmet Erdal Bozkaya ile gerçekleştirdiğimiz bu röportaj, Türkiye'de savcılık mesleği ve bu mesleğin püf noktaları hakkında önemli bilgiler içeriyor. Okuyacağınız yazı; sadece hukuk öğrencilerinin değil; hukukla ilgilenen ya da hukukun işleyişi hakkında fikir sahibi olmak isteyen herkesin bir şeyler bulabileceği keyifli bir röportaj oldu.

Oldukça yoğun olmasına rağmen vaktinin bir kısmını bize ayırdığı için Ankara Cumhuriyet Savcısı Bozkaya'ya tekrar teşekkür ediyorum.

Savcılığın tanımını yapar mısınız? Savcı ne yapar, görevi nedir?

Savcının kâğıt üzerindeki görevi, suçları kamu adına soruşturmak ve mahkemeye çıkarmaktır.

Özü budur. Bu, kabaca mesleğin tanımıdır. Savcının bir idari yönü bir de adli yönü vardır. İdari yönü dediğimiz, adliyelerin fiziki işleyişinden savcılar sorumludur. Adliyenin elektriğini, suyunu, kömürünü alma gibi örneğin. Ankara Adliyesi'nde büyük bir sistem var bu konuda; ancak küçük yerlerin adliyelerinde en fazla 2-3 savcı olur. Adalet dairesinin bütün ihtiyaçlarını onlar görür. Kırtasiyesini, tamirini vs. Bu, mesleğin bir yönüdür. Esas yönü adli işlemlerdir.

Neden savcı oldunuz?

Savcı ağabeyim vardı, hayatı hoşuma giderdi.

Umduğunuzu buldunuz mu?

Ben birçok açıdan bulduğumu düşünüyorum. Çok büyük şeyler ummadığım için büyük şeyler de bulmadım; ama bulduklarımla umduklarım kıyaslanırsa büyük oranda umduğumu buldum diyebilirim. Hiç-

bir meslekte " ben yüzde yüz aradığımı buldum." demek mümkün değil; çünkü mesleklerin idealleriyle uygulamaları arasında her zaman fark vardır.

Mesleki tatmine ulaştığınızı söyleyebilir misiniz?

Hukuk okurken çok severek okumadım aslında. Öğrenci iken duyduğum tatminden, mesleği icra ederken duyduğum tatmin daha fazla. Çok severek okumadım. Yaparken çok şikâyetim yok; çünkü bu, kendine göre renkli olan bir meslektir.

Ne gibi?

Birçok insan tanıyorsunuz. Hayatın, adliye dışında olup da adliyeye yansıyan son kısmını görüyorsunuz. Her insanın adli yönden problemleri olabilir. Ayrıca icrası sırasında, özelikle küçük yerlerde, hareketsiz bir meslek de değildir. Masa başında oturup kalmak zorunda değilsiniz. Örneğin bir olay yeri inceleme vakası olur, incelemeye gidersiniz. Normal bir devlet memuru gibi değil. Tabi büyük yerlerde işleyiş farklıdır. Küçük yerlerde 1-2 savcı olur, kendi aralarında belirli aralıklarda nöbetler tutarlar. Nöbetçi savcı 24 saat göreve hazırdır. Nöbet boyunca her an adli olaylara el koymakla görevli ve yetkilidir. Bu saat, gecenin dördü de olabilir.

Size göre mesleğin zorlukları neler?

Birçok açıdan zorlukları var. Mevzuat uygulamasından doğan zorluklar. Karşınızda bir fiil vardır, bu fiili vasıflandırmak açısından zorluk vardır. İdari işlerden kaynaklanan zorluklar.

Adliyenin paraya ihtiyacı vardır, paranız yoktur. Temin etmeniz gerekir. Mesela taksici olay yerine gitmiştir; onun parası verilecektir ve sizin bunu temin etmeniz gerekir. Gece ikide veya üçte uyandırılmanın zorlukları vardır. İnsanların dertlerini görüp yeterli çare bulamamaktan kaynaklanan sıkıntılar vardır. Yaptığımız işlemden kendimizin bile mutlu olmadığı veya vicdanımızın rahat etmediği işler olur. Mesela bir çocuk hırsızlık yapmıştır veya vatandaş bir suç işlemiştir; ancak bakarsınız ki olayın perde arkasında "şu bakımdan şu suçu işlemek zorunda kalmıştır." Gerçeğini görürsünüz. Kısacası kişi, bu suçu işlemeye mecbur kalmıştır.

Vicdanınızla kanun arasında kaldığınız oluyor mu?

Evet. Birçok yerde böyle bir durumla karşılaşabiliyoruz. Mesela "ya şundan da suç mu olur." dediğimiz; ama "kanunda da açıkça şu yazıyor." dediğimiz için mecburen takip etmek veya dava açmak zorunda kaldığımız olaylar oluyor.

Sizce mesleğin güzel tarafları nedir?

Vatandaşın kabulünden kaynaklanan şeyler var. Hem hâkimlik hem savcılık için yaptığınız iş, insanların hayatını doğrudan ilgilendiren bir iş. Vereceğiniz kararın insanların hayatında somut etkileri olacak. Böyle kararlar veriyorsunuz. İnsanların hayatını bu derece etkileyecek kararlar vermek büyük sorumluluk isteyen bir şey. "Ben bu işi yaptım; bu kararım doğru veya bu kararım adaleti gerçekleştirdi." diyebilirseniz ve vicdanınız da bunu söylüyorsa güzel bir şey.

Savcı ve hâkim üzerine konuşalım biraz. Savcı - hâkim arasında astlık üstlük ilişkisi var mıdır? Savcı ve hâkimin birbirlerine göre konumları nedir?

Savcı ile hâkim arasında astlık üstlük ilişkisi yoktur. Yaptıkları işlerin konusu farklıdır; ama idari olarak birbirlerine ast ya da üst müdür, hayır.

Mahkemede farklı bir görüntü oluyor biraz?

Savcının işi, soruşturmayı mahkemenin önüne götürmektir. Mahkemenin işi, önüne gelmiş evrakı sonuca bağlamak ve karar vermektir. Nasıl ki mahkeme kendisi reysen herhangi bir soruşturma yapıp sonuca varamazsa, soruşturma yapamazsa; savcı da bir evrakı alıp onun hakkında karar veremez.

Avukatlar?

Aslında avukatlar, savcılar ve hâkimler arasında da bir astlık üstlük ilişkisi yoktur. Avukat birisinin vekilliğini üstlenebilir; ama savcı olarak siz bunu yapamazsınız.

Savcı ve polis olarak bakarsak?

Polis, yaptığı adli işlemleri savcı adına yapar. Savcının eli kolu olarak yapar. Esas olarak soruşturma yapma yetkisi savcınındır. Polis de bu işi savcının temel yetkisine dayanarak, savcı adına yapar. Adli işlemlerde de esas sorumlu savcı olduğu için soruşturmanın yürütülmesine ilişkin kolluğa istediği yönde talimat verebilir. Polis de bunu yapmak zorundadır. Savcı, polisin adli yönden amiridir.

Türkiye'de savcı olmak… Nasıldır, ideal bir şekilde yapılıyor mu, ne düşünüyorsunuz?

Kâğıt üzerinde yazan bir şeyin hayata geçirilmesinde ister istemez farklılıklar olur; ama ben bu farkla-

rın çok ciddi uçurumlar olduğu kanaatinde değilim. Diyelim ki kanunda gözaltı süresi 24 saat ise savcı bunu "Ben 48 saat yapıyorum." diyemez. Belli usuller dışında iş yapamaz. Mesleki donanım eksikliğinden veya yanlış değerlendirmelerden farklılıklar ya da hatalar olabilir; ama bu, işin özünü değiştirmez. Yapılan iş, iş yükü olarak ağır bir faaliyet. Hem polisin adli yönünden işi hem de hâkim ve savcıların işi fiziki olarak ağır bir yapılanmadır. Bunun içerisinde mutlaka hata olur. Her memurun yaptığı her işte hata olabileceği gibi, bu işte de hatalar olabilir. Küçük yerlerde iş daha azdır, işinize daha fazla vakit ayırma imkânınız vardır. Daha büyük yerlere geldikçe işiniz artar, her bir evraka ayırabileceğiniz süre azalır. Mesleğini özellikle büyük yerlerde icra eden insanların kazancının gayet helal olduğu inancındayım (başka türlü haramları karıştırmamışlarsa eğer). Bu mesleğin, ancak insanın kendisinden fedakârlıkta bulunarak icra edeceği kadar yoğun bir iş temposu vardır. Büyük illerde sekiz saatin sekizini de çalışarak doldurmak zorundasınız. Gelen işinizi eritmezseniz birikir, dolayısıyla hem hukuki sorumluluğunuz hem de vicdanı sorumluluğunuz olur.

Başka bir önemli durum ise küçük yerlerde davranışlarınıza çok dikkat etmelisiniz. Vatandaş hâkim ve savcıyı çok çabuk çözer, bilir, tanır ve bu hemen yayılır. Vatandaşın gözlemi çok keskindir. Hâkim veya savcı, küçük yerlerde diğer insanlar kadar rahat hareket edemez. "Bu şuna yakın, bu şunun gibi" imajı vermemek lazım. Bu açıdan çok dikkat etmek lazım. İdealizm önemli; ama uygulamada idealizm biraz törpüleniyor, çünkü her şeye gücünüz yetmeyebiliyor. Büyük şehirlerdeki adalet, fabrikasyon adalet diyebilirim. Burada çok fazla teferruata girmeye imkânınız yok. Vicdan tatmini önemli; ama onun bile bir sınırı var. Ne kadar işimi düzgün yapayım, adil olsun deseniz de sistem sizi bir yerden zorluyor.

Bu işi yaparken hiç korktunuz mu? Tehdit aldınız mı?

Ben hiç tehdit almadım. 16 – 17 senedir meslekteyim. Hiç tehdit almadım. Alsam çok şey değişir miydi, hayır değişmezdi. Hâkim, savcı niteliği dediğim şeylerden birisi bu. Yani hâkim, savcının kendine güvenli olması lazım. Herkesin iyi yapabileceği bir meslek değil. Bu mesleği iyi yapabilmek için salim kafayla düşünme yeteneği olması lazım, muhakeme kurma yeteneğinin sağlam olması lazım, insanın

Vatandaş hâkim ve savcıyı çok çabuk çözer, bilir, tanır ve bu hemen yayılır. Vatandaşın gözlemi çok keskindir.

kendini önyargıdan ayırabilmesi lazım. Kendi kişisel özelliklerinden, tercihlerinden mümkün olduğunca uzaklaşması lazım. "Ben şuyum, ekonomik durumum bu, inancım bu, siyasi görüşüm şu, tuttuğum takım bu" düşüncesi olmaması lazım ki bu, çok önemlidir. Bunlar kişisel olarak bir hâkim ya da savcıda bulunabilir; ama asla evraka yansıtılmamalıdır.

Üzerinizde baskı hissediyor musunuz? Yargının bağımsızlığı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Yargının bağımsızlığı tek bir unsurla sağlanabilecek bir şey değildir. Sistemden kaynaklanan bağımlılık-bağımsızlık unsurları olabilir. Fiili uygulamadan kaynaklanan şeyler olabilir. Toplumun günlük siyasetinden kaynaklanan ilişkiler olabilir. Bunların her biri farklı unsurlar. Bir hâkim- savcı, belli bir dirayeti gösterirse bağımsızlığını büyük oranda koruyabileceği kanaatindeyim. Peki, bu nereye kadar gider? Geçmişteki uygulamalarda örneklerini gördük; maliyetinin yüksek olduğu uygulamalar çıkabilir.

Türkiye'de hukukun geldiği nokta sizi tatmin ediyor mu?

Hukuk bazen konjonktürün etkisinde kalıyor. Bazı gelişmeler hukuku ya da hukukçuları etkiliyor. Bu da ancak bir yere kadar tolere edilebilir bir durum. Kamuoyunun belli davalarda tatmin hissi farklı olabilir; ama şunu gözetmek lazım ki bir dosyanın hâkimi veya savcısı olayı kamuoyundan daha iyi bilir. Kamuoyun hiçbir zaman bir dosyayı savcıdan ya da hâkimden daha iyi bilemez. O dosyadan bazı bilgiler bir şekilde kamuoyuna yansır. Kamuoyu çoğunlukla eksik bilgiyle ve yönlendirmeyle düşünür. Bu, vicdanın rahatsız olması sonucunu engeller mi? Engellemez; ancak objektif değerlendirmek için olayı bütünüyle bilmek lazım. Bunu da en iyi davanın tarafları bilir. Buna rağmen vicdan yaralanmaz mı, yaralanır.

En son, Hrant Dink davasındaki hâkim "örgüt var, o kadar büyük ki biz göremiyoruz." diyor. Bu, şu de-

mek: "Benim elimden gelen bu. Ben de kişisel olarak bazı şeyleri görüyorum; ama benim kişisel olarak bunu görmemle dava dosyasından görmem farklı şeyler." Bence de doğru bu. Hâkim ve savcının şöyle bir handikabı var: Bizim elimiz ayağımız polis.

Hâkimin ve savcının hem idareyi hem polisi zorlayabilmesinin bir sınırı var. Belli bir evrakla zorlayabilirsiniz, daha fazla elinizden bir şey gelmez. Yazı yazdınız, cevap olarak "böyle bir belge yok" dediler. Bunu nasıl açacaksınız? En fazla gider yerinde bakarsınız. Bunu saklamışlarsa yapacak bir şey yok. Bizim bilgimiz bize verilen bilgiyle sınırlı. Bize bilgi verilmezse biz bilemeyiz. Adliyeden her şeyi beklemek doğru değil; çünkü her şey adliyenin elinde değil. Bizim burada yaptığımız işlemlerin çoğu diğer birimlerle ilgilidir. Biz emniyetten bir belge isteriz, bize getirirler. Tapudan bilgi isteriz, getirirler. Biz ancak bize ulaşabilen bilgiyle iş yapabiliriz. Eleştirirken bunu da dikkate almak lazım.

Tekrar size dönelim. Bu yoğunluğun içinde kendinizi geliştirme fırsatı bulabiliyor musunuz?

Fırsat yaratılabilir; ancak şu var ki büyük şehirlerde enerjisi azalıyor insanın. Mesleğe başlarken küçük yerlerden başlıyorsunuz. Gençsiniz, enerjiniz fazla, yapacak işiniz yok. Zaman geçip büyük yerlere geldiğiniz zaman, sıkıntınız artıyor, iş yoğunluğu artıyor, enerjiniz yok.

Savcı olmak isteyenlere önerileriniz var mı? Söylemek istediğiniz bir şeyler belki?

Şahsen ben mesleği tavsiye ederim. Güzel bir meslektir. Uygulaması meslek tatmini verebilecek bir meslektir. Kolay bir meslek değildir. Çalışma hayatı boyunca gerçekten çalışma isteyen bir meslektir. Mutlaka kendini geliştirmek ve çalışmak gerekir. Geliri bana göre fena değil, ben memur çocuğuyum. Benim maaşımla babamın maaşını kıyaslayınca çok daha iyi. Dolayısıyla şu anda hâkim, savcının vicdan ile cüzdan arasında sıkışma gerekçesinin kalmadığı fikrindeyim.

Bize vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim.

Fotoğraflar için Ardacan Kolçak'a teşekkür ederiz.

Röportaj: Murat KALYONCU

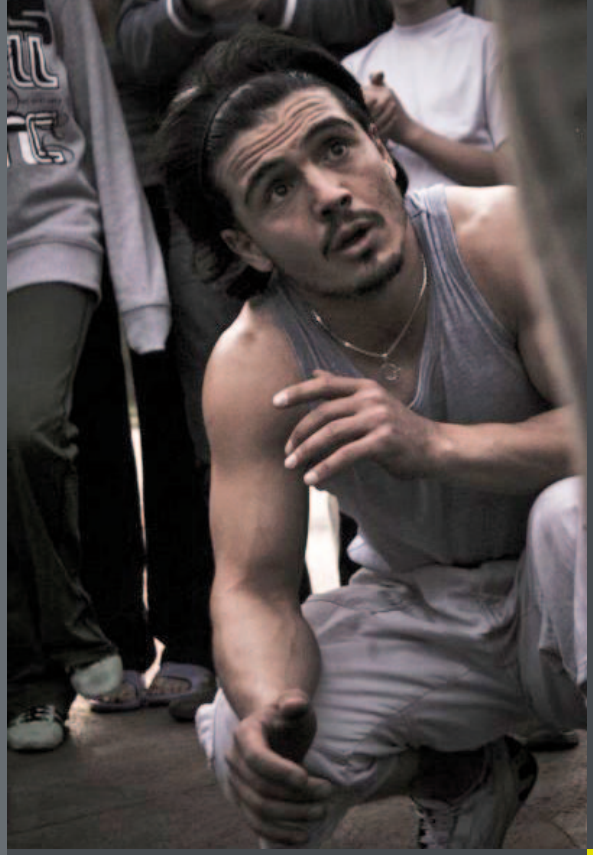

Halit YALÇIN (Cabelo)
Ankara Capoeira Derneği Başkanı

CAPOEIRA

16. yy'da Brezilya'ya köle olarak Afrika'dan getirilen siyahî insanlar arasında doğduğu varsayılan Capoeira, her ne kadar savunma ve saldırı amaçlı doğmuş olsa da, günümüze gelene kadar harmanlandığı müzik, dans, akrobasi, etnik şarkılar vs. gibi öğelerin etkisiyle çok yönlü gelişim içeren bir kültür hatta bir sanata dönüşmüştür.

7'den 70'e bay veya bayan her yaştan insanın katılabildiği Capoeira, insana kendini savunmayı öğretirken aynı zamanda kişinin müzik ve ritim kabiliyetini geliştirerek bireyin sağlığını ve vücut formunu en üst düzeyde tutulabilmesini sağlayan yegâne sanattır.

Capoeira; ne sadece bir dans, ne sadece bir dövüş sanatı, ne de sadece bir akrobasidir. Capoeira, bunların hepsi ve daha fazlasıdır. Şakalaşma, eğlence, paylaşma, heyecan, gelişim, müzik, meditasyon, felsefe, ahlak ve belki de en önemlisi bir ailedir.

İnsana hayatta karşısına çıkabilecek zorluklarla mücadele etmeyi öğreten, insanın vücudunu en üst düzeyde kullanabilecek bir akla sahip olmasını teşvik eden, öfkeyi sevgiye, hırsı paylaşmaya dönüştüren büyük bir ailedir. Capoeira tamamlayandır. Göremeyenin gören gözü, duyamayanın duyan kulağı, yürüyemeyenin koşan ayaklarıdır. Capoeira aşktır…

Capoeira tamamlayandır. Göremeyenin gören gözü, duyamayanın duyan kulağı, yürüyemeyenin koşan ayaklarıdır.

Çankaya Üniversitesi bünyesinde 2003 yılında kurulan Capoeira Topluluğu, Türkiye'nin ilk Capoeira topluluklarından biridir.

Çankaya Üniversitesi'nin Türkiye Capoeirasının gelişimine katkıları

Çankaya Üniversitesi bünyesinde 2003 yılında kurulan Capoeira Topluluğu, Türkiye'nin ilk Capoeira topluluklarından biridir. Topluluk, 2004–2005 yılları arasında, Çankaya Üniversitesi bünyesinde icra edilen açılış gösterileri, bahar şenlikleri ve basketbol maçlarının devre arası şovlarını gerçekleştirmiştir.

(Ç.Ü Bahar Şenlikleri)

Bu gösterilerle birlikte 1,5 yıl boyunca Üniversitemizin öğrencilerine ücretsiz olarak Capoeira eğitimleri verilmiş ve 100'e yakın öğrencimizin Capoeira ile tanışmasına olanak sağlanmıştır. Bu sayede öğrencilerin keyifli ve sağlıklı günler yaşamasına vesile olunmuştur.

2004'ün Ocak ayında ise Türkiye'ye eğitim vermeye gelen dünyaca ünlü ilk Brezilyalı Capoeira ustaları olan Mestre Itabora ve Contra-Mestre Bola, Çankaya Üniversitesi bünyesinde Türkiye'nin farklı il ve üniversitelerinden gelen yaklaşık 150 Capoeira tutkununa eğitim vererek bir ilke imza atmıştır. Bu tarihten itibaren Capoeira, daha kaliteli ve gerçekçi bir şekilde öğrenilmeye ve öğretilmeye başlanmıştır.

1.Türkiye Capoeira Workshop

Capoeira adına ilklere imza atan Ankara Capoeira Derneği ve Çankaya Üniversitesi"nin tekrar birlikte çalışmasını, öğrencilere farklı etkinlik imkânları sunmasını ve Üniversitemizin sosyal faaliyetlerine pozitif enerji katmasını canı gönülden diliyoruz…

Not: Ankara Capoeira Derneği ve eğitmenleri, aynı zamanda uluslararası Axé Capoeira Grubu'nun Türkiye temsilcisidir.

MARKA BULMANIN PÜF NOKTALARI

Belma CANBAY
Bilgisayar Mühendisliği Bölüm Sekreteri
Marka Vekili

Güçlü bir markanın işletmeler açısından yüksek pazar payı, yüksek satış ve kâr anlamına geldiğini artık bilmeyen yok gibi. Buna markanın devredilebilir (satılabilir), lisans verilebilir, miras yolu ile intikal edilebilir, rehin ve teminat olarak gösterilebilir olma özelliklerini de eklediğimizde, marka yaratmanın ve markalaşmanın önemi daha da iyi anlaşılıyor. Bununla birlikte piyasaya sürülecek yeni bir ürün ya da hizmet için seçilmiş doğru bir marka adının, tüketicinin satın alma tercihini etkileyen önemli bir unsur olduğunu da rahatlıkla söyleyebiliriz; çünkü günümüzde artık rekabet, ürünlerden çok markalar arasında yaşanıyor.

Peki, hem tüketicinin gönlünü fethedebilecek hem de tescil edilebilecek marka yaratmanın püf noktaları nelerdir? Marka, bir işletmenin mal veya hizmetlerini bir başka işletmenin mal veya hizmetlerinden ayırt etmeye yarayan her türlü isim, işaret ya da sembol olduğuna göre, bulunacak ismin/logonun da her şeyden önce ayırt edici olması; cins, çeşit, vasıf belirtmemesi gerekiyor. Kendi ürün ya da hizmet gruplarını tanımladıkları için tüketiciler tarafından kolay algılanır ve benimsenir düşüncesiyle çoğu zaman tercih edilme eğiliminde olan bu isimler, aslında bir marka kişiliği yaratmada ve farklılaştırmada ciddi sorunlar yaratıyor. Ünlü 'Çarşı Mağazaları'nın adını, bu özelliğinden dolayı 'Boyner' olarak değiştirmesi, bunun en güzel örneğidir. Ayrıca bulunan ismin İngilizce veya başka bir dildeki karşılığının da cins, çeşit, vasıf ya da

Dünyanın önde gelen pazarlama gurularından Steve Rinkin ise markanın başka bir dilde uygunsuz anlam içermemesine dikkat edilmesi gerektiğinin altını çiziyor.

kalite bildirmemesi, o markanın yurtdışında da tescil edilebilmesi için son derece önemli.

Dikkat edilmesi gereken bir diğer önemli nokta ise seçilen ismin bir başka markayı çağrıştırmamasıdır; çünkü tescilli bir markayla aynı veya ayırt edilemeyecek kadar benzer olan markalar, daha başvuru aşamasında, Türk Patent Enstitüsü tarafından reddedilmektedir.

Dünyanın önde gelen pazarlama gurularından Steve Rinkin ise markanın başka bir dilde uygunsuz anlam içermemesine dikkat edilmesi gerektiğinin altını çiziyor. Örneğin Chevrolet, Latin Amerika pazarına 'Chevy Nova' isimli ürününü sunduğunda, şaşırtıcı bir şekilde talep görmemiş. Şirket 'No Va'nın 'işlemez, çalışmaz' anlamına geldiğini fark ettiğinde ise artık çok geç kalınmış. Başka ülkelere açılacak, dünya markası olma iddiasıyla piyasaya sürülen markaların kolay telaffuz edilebilir, kısa ve özgün olması ise firmaların aynı markayla yurtdışına açılmalarını çok daha kolaylaştırıyor. Arçelik'in yurtdışına 'Arçelik' olarak değil de 'Beko' markasıyla açılmasının en önemli sebebi, belki de markanın telaffuzundaki bu zorluk.

Tüketicinin sempatisini, sevgisini kazanan bir marka olmanın bir başka püf noktası ise harf seçiminde gizli. Capital dergisinin yayımladığı bir habere göre yapılan araştırmalar, Türkiye'de marka isimlerinin çoğunun "S-Ş", "T" ve "A" harfleriyle başladığını; "A"nın marka ismine yabancı, egzotik ve feminen bir hava verirken "O" harfinin ise İtalyanca ve İspanyolca gibi romantik dillerden olan kelimelerin sonuna eklenmesi (amigo) ile rahatlama (oh!) ve şaşırma (Oooo!) tepkilerinde kullanılması sebebiyle en romantik harf olduğunu gösteriyor. Polo, Omo, Volvo gibi markaların çekiciliği, adlarında içerdikleri "O" harfinin bu özelliğinden kaynaklanıyor olsa gerek.

Sonuç olarak, ABD'deki gibi yeni bir ürüne marka bulmak için geliştirilmiş yazılımlarımız yok belki; ama siz, tüm bu kriterleri göz önünde bulundurarak, reklâm ajansınızın ve vekilinizin (çalıştığınız marka patent bürosunun) önerileri doğrultusunda başarılı markalar yaratabilir ve hatta bir yarışma düzenleyerek bu konuda çalışanlarınızdan, tedarikçilerinizden ya da müşterilerinizden yardım alabilirsiniz.

OKURKEN ÇALIŞANLAR, NEYİ SEVDİKLERİNİ DAHA ERKEN KEŞFETME ŞANSINA SAHİP OLUYOR

2003 Endüstri Mühendisliği Bölümü mezunlarımızdan olan ve şu anda Panora Alışveriş ve Yaşam Merkezi Pazarlama Müdürlüğü'nü yapan Pınar Aydın Yılmaz ile sektör, mutluluk ve üniversite üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

Pınar Hanım, bize biraz işinden bahseder misin?

Panora Alışveriş ve Yaşam Merkezi'nde Pazarlama Müdürü olarak görev yapmaktayım. Panora'da çalışmaya, daha burası inşaat aşamasındayken başladım. İnşaat aşamasında marka karması ve kurumsal kimliğin oluşturulması, kiralamaların yapılması ile ilgileniyordum. Alışveriş merkezinin açılışı sonrasında pazarlama departmanına geçtim. Alışveriş merkezlerinde pazarlama departmanları çok aktif ve geniş bir yelpazede çalışan bölümlerdir. Asıl hedef, müşteriyi çekebilmektir. Alışveriş merkezleri artık sadece ticaret merkezi değil; aynı zamanda yaşam merkezlerine, sosyal ve kültürel amaçlı mekânlara dönüştü. Yapılan etkinlikler, kampanyalar ve reklamlarla insanların satın alma kararlarını etkilemeye çalışırken bir yandan da iyi vakit geçirebilecekleri, kültürel açıdan katkı sağlayabilecek etkinlikler düzenliyoruz.

Bu işi tercih etme nedenleriniz nelerdi?

AVM pazarlaması, asla monotonlaşmayan ve kendinizi sürekli geliştirebileceğiniz bir iş. Her gün farklı bir iş ve gündemle ilgilenip farklı sektörler tanıyabiliyorsunuz. Yapabileceğiniz iş, sizin yaratıcılığınızla sınırlı. İnsan psikolojisi ile de ilişkili bir iş olması nedeniyle kimi zaman çok şaşırtıcı kimi zaman çok keyifli durumlarla da karşılaşabiliyorsunuz.

Burada çalışmaya başlamak için geçirmiş olduğunuz süreçler nelerdir?

Mezun olduğum yaz, hemen çalışmaya başladım. Uluslararası bir nakliye firmasının satış bölümünde işe başladım. İşe başladıktan kısa bir süre sonra da Gazi Üniversitesi İşletme Yüksek Lisansına başvurdum. Hem edindiğim deneyim hem de aldığım eğitimle beraber satıştan ziyade pazarlamaya daha yatkın olduğumu ve daha çok zevk alacağımı fark ettim. O sıralarda Vaillant Grup Ankara Bölge Müdür-

Benim şansım, sektörün ilerlemeye başladığı dönemlerde işin içine girmiş ve 5 yıl gibi bir sürede çok ciddi deneyimler edinmiş olmak.

lüğü'ndeki bir işe başvurdum. Uzun bir mülakat sürecinden sonra orada işe başladım. Çalıştığım departman Vaillant bünyesinde özel olarak kurulan ve pazarlama, halkla ilişkiler ve CRM faaliyetlerinin bir arada yürütüldüğü bir bölümdü. Hem departmanın kapsamının geniş olması hem de buranın uluslararası kurumsal bir firma olmasının bana çok büyük katkıları oldu. Yaklaşık 2,5 yıl burada çalıştıktan sonra, ilerleyebilmek için İstanbul'a gitmem gerekiyordu; ancak İstanbul'da yaşamayı hayatımın hiçbir döneminde düşünmemiştim. Dolayısıyla yeni bir arayışa girdim ve Panora'da işe başladım.

İş hayatınızda Çankaya Üniversitesi mezunu olmanızın ne gibi katkıları oldu?

Ben Üniversitenin ikinci mezunlarındanım. Bizim dönemimizde şimdikine oranla daha az öğrenci vardı. Gerçekten çok sıcak ve kuvvetli sosyal ilişkiler kurabileceğimiz bir ortam vardı. İş hayatında bu gerçekten önemlidir. Ayrıca çok değerli hocalardan ders alma imkânımız da oldu.

Geleceğe dönük kariyer hedefiniz nedir?

Alışveriş merkezi ve perakende sektörü, Türkiye'de gelişen bir alan ve bu sektörde yetişmiş eleman sayısı çok az. Benim şansım, sektörün ilerlemeye başladığı dönemlerde işin içine girmiş ve 5 yıl gibi bir sürede çok ciddi deneyimler edinmiş olmak. Bu sektörde devam edip başka projelerde de yer alabilirim; ancak benim asıl işim pazarlama. Endüstri mühendisliği eğitimim boyunca da birçok konuda bilgi sahibi oldum. Dolayısıyla başka bir sektörde yine pazarlama ile ilgili çalışmak da bana heyecan verecektir.

Eğitimde yüksek lisansın hatta doktoranın önemi hakkında neler söylemek istersiniz?

Bence insan sürekli kendini geliştirmeli ve yenilemeli. Ayrıca iş hayatında olunca insan beklenti, yetenek ve isteklerinin daha kolay farkına varabiliyor. O noktada da karar verdiğiniz yolda uzmanlaşmak çok önemli. Ben, işletme yüksek lisansını 7 yıl önce tamamladım; ancak söylediğim nedenlerden dolayı da doktoraya çok sıcak bakıyorum.

Bir alışveriş merkezinde, özellikle pazarlama departmanında çalışmak oldukça zor olsa gerek... Sonuçta birçok memnuniyetsizlikle karşılaşabilirsiniz. Bunlarla nasıl başa çıkıyorsunuz?

Her işin belli başlı zorlukları var, biz burada insanlarla iç içeyiz. Benim sektörümde müşterinizle iyi bir iletişim ve empati içinde olmazsanız başarılı olamazsınız. Ayrıca müşteriden gelen her memnuniyetsizlik bizim için bir iyileştirme, kendimizi yenileme fırsatı. Memnuniyetsizlikleri bu şekilde değerlendirdiğinizde bunlar, başa çıkılması gereken konu olmanın ötesinde, bizler için uzun vadede işimizi kolaylaştıran konular haline dönüşüyor.

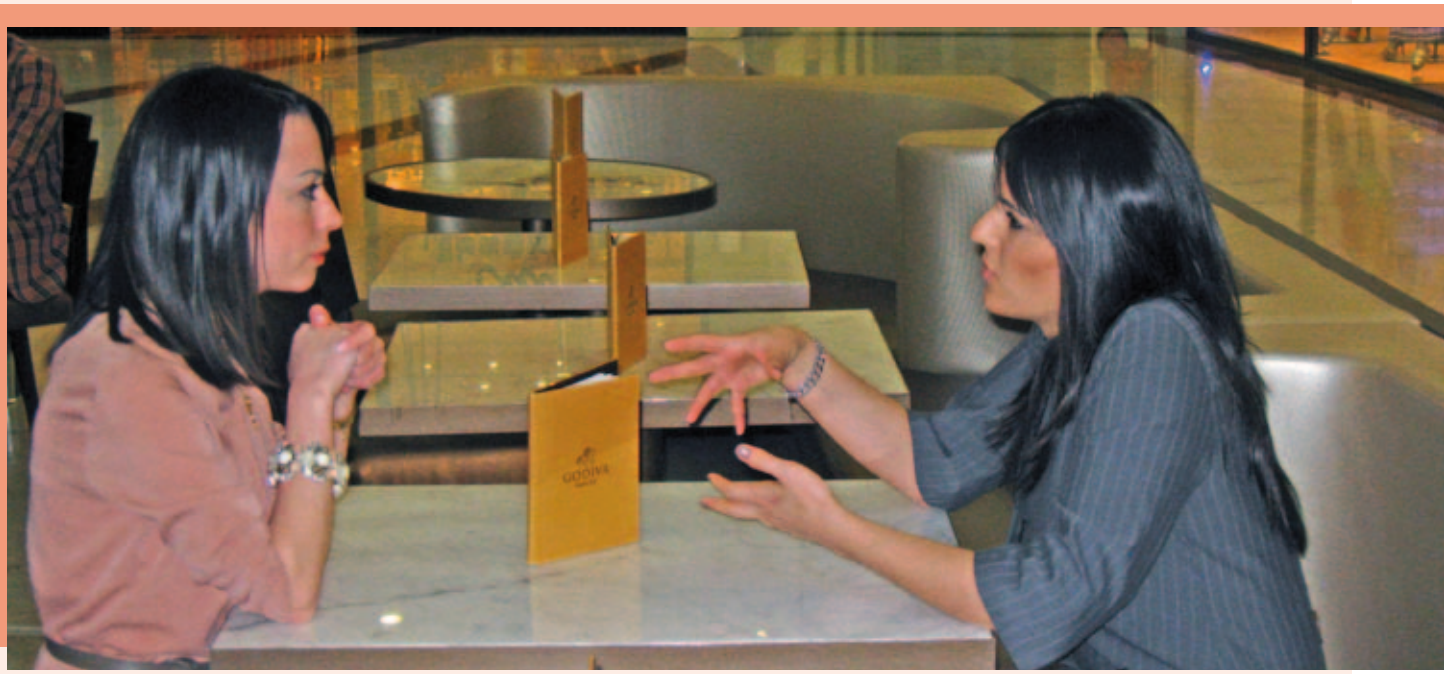

İşinizi stresli bir yapı olarak görüyor musunuz? Eğer öyleyse bu stresi nasıl kontrol ediyorsunuz?

Bu sektör, belirli çerçevelerde ve kurallarda yapılabilen bir iş değil. Değişkeni çok fazla. Dolayısıyla bu değişkenler arasında ilişkiyi doğru bir şekilde kurmanız, her an değişen koşullara kolayca ayak uydurmanız, trendleri çok iyi takip etmeniz gerekir. Yani sürekli tetikte olmalısınız. İnsan ilişkilerinin yoğun olduğu bir iş olması da ayrıca bir stres unsuru olabiliyor. Böyle durumlarda bir alışveriş merkezinde çalışmanın avantajlarını kullanarak, merkezin sosyal alanlarından faydalanıyorum.

İş yerinde mutlu musunuz? Sizce iş yerinde mutlu olmanın ön koşulu nedir?

Evet, işyerimde çok mutluyum, her gün yeni insanlarla tanışıyorum ve ayrıca çalıştığım mekân da birçok iş yerine oranla çok hareketli bir yer. İş yerinde mutlu olmanın ön koşulu ise tabi ki yaptığınız işi sevmekten geçiyor. Zaten sevdikten sonra yapılan şeyi iş gibi algılamıyorsunuz.

Dergimizin kapak konusu olan mutluluğun tanımı sizce nedir? Sizi neler mutlu eder?

Bence mutluluk, sahip olduğumuz değerlerin ne kadar farkında olduğumuz ya da olmadığımız ile alakalı bir kavram. Her insan mutlu olabilir, bu tamamen beklentilerimizi nerede sınırlandırdığımızla ilgili. Herkesin isteği olan sağlık, mutluluk, huzur, başarı ve sevdiklerimle birlikte olmak benim için mutluluk sebebidir. Çizdiğiniz çerçeve, ne kadar yalın ve içindeki resim ne kadar anlaşılabilirse o kadar mutlusunuz demektir.

İş çevrenize bakacak olursak, her gün yüzlerce insan görüyorsunuzdur. Sizce insanlar mutlu mu?

Etrafıma baktığımda herkes bir mutluluk arayışı içinde, özellikle gençler çok zor mutlu oluyor ve onların mutlulukları çok kısa sürüyor. Bu, sanırım her şeyi çabuk elde etmek ve çabuk tüketmek ile alakalı kısır bir döngü. Ben kendi çocukluğumdaki jenerasyonla şu anki jenerasyonu karşılaştırdığımda eski jenerasyonların daha şanslı olduğunu düşünüyorum.

Mezunlarımıza ve mezun olacak öğrencilerimize söylemek istedikleriniz neler?

Üniversiteyi okurken part-time bir işte çalışmaya başlamanın çok yararlı olduğunu düşünüyorum. Ben de öğrencilik yıllarımda çalışmıştım. Tecrübe kazanmaya ne kadar erken yaşta başlanırsa bu, iş hayatında size o kadar avantaj sağlar. Ayrıca öğrenciyken çalışmak başka sektörler hakkında bilgi edinmenizi sağlıyor. Bugün pek çok öğrenci okuduğu bölümden memnun değil. Okurken çalışanlar ise neyi sevdiklerini daha erken keşfetme şansına sahip oluyor ve böylece okudukları bölümü sevmeseler bile mezun olduklarında ne yapacakları konusunda çalışmayanlara göre daha fazla fikir sahibi oluyor, diye düşünüyorum.

Röportaj: Gözde KUŞAK

ÜNİVERSİTEDEYKEN KENDİNİZİ ÇOK İYİ YETİŞTİRİN

Cihan AYDOS

2008 Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Mezunumuz ve şu an Özel Arı Okulları Mezun Etkinlikleri Birimi Koordinatörü olarak görevini sürdüren Cihan Aydos ile bilgilendirici bir sohbet gerçekleştirdik.

Cihan, bize biraz işinden bahseder misin?

Ben, Arı Mezun Etkinlikleri Birimi (ARIMEB) Koordinatörü olarak 2 yıldır Özel Arı Okulları'nda çalışmaktayım. ARIMEB; okulumuz mezunlarının dayanışma ve etkinliğini sağlamak, geleceğe yönelik işbirliği oluşturmak amacıyla 2000 yılında kurulan ve Özel Arı Okulları'nın kampüsündeki merkezde hizmet veren bir birimdir. Benim temel olarak görevim, hem okul ve mezunlar arasındaki ilişkinin devamlılığını sağlamak hem de mezunların kendileri arasında daha sağlam bağlar kurmalarına yardımcı olmaktır. Tabi ki bunların sağlanması için elinizde her an güncel tutmanız gereken bir veri tabanı olmak durumunda. Mezunlarımıza ulaştıkça yıl içerisinde mevcut bilgi güncellemelerini gerçekleştiriyoruz ya da kendileri bizlere ulaşarak işlemlerini gerçekleştiriyor. Bazen bir etkinlikte bazen sosyal hayat içerisinde bir araya geliyoruz. Hatta bazen bir mezunumuz bizi ziyaret edip hâlâ görüştüğü arkadaşlarına ulaşmamızı bile sağlıyor. İlk mezununu 1991 yılında vermiş ve bu yıl 21. dönem mezunlarını verecek olan bir eğitim kurumunu düşündüğünüzde, tabi ki de bu veri tabanını durmadan güncel tutmak kolay olmuyor. Bunun dışında web tabanlı hizmetlerden yararlanarak ve kitle iletişim araçlarını da kullanarak özellikle yıl içerisinde düzenlediğimiz etkinliklerle beraber bu büyük aileyi canlı tutmaya devam ediyoruz. www.arimezunlari.org resmi web sitemiz ve Twitter ile Facebook sayfalarımızdan tüm duyurularımızı gerçekleştirip bilgi akışını da özellikle e-mail yolu ile sağlamaya çalışıyoruz. Tabi ki mezunlarımız da iletişimden ve yapılan etkinliklerden gayet memnun oluyor. Yıllar önce kurdukları dostlukları tekrar hatırlayarak keyifli vakit geçirme imkânı buluyorlar. Örnek vermek gerekirse, 29 Ekim'de mezunlarımızla son sınıf öğrencilerimizi bir araya getirerek Atamızı ziyaret ediyoruz. Yine yıl içerisinde 2 oturum halinde düzenlediğimiz "Meslek Tanıtım Panelleri" var. Bu paneller sayesinde, öğrencilerimiz farklı meslek guruplarından olan mezun ağabeylerinden ve ablalarından meslek hayatlarıyla ilgili bilgi edinme fırsatı yakalıyor. Her yıl Haziran ayı içerisinde Arı Mezunlar Derneği'nin de katkılarıyla düzenlediğimiz "Geleneksel Mezunlar Buluşması"nda da her dönemden mezunlarımız bir araya gelerek konserler eşliğinde keyifli vakit geçirme imkânı bulmuş oluyor. Yıl içerisinde yine özellikle Arı Mezunlar Derneği'yle birlikte ortak olarak desteklediğimiz bazı sosyal yardım projeleri var. Bu yardım projeleri de birlik ve bütünlüğümüzü çok iyi bir şekilde yansıtıyor. Bir de Kovan var tabi. Benim

Çankayalılarla buluşmamı sağlayan Gündem dergisi gibi, Özel Arı Okulları'nın yayını olan dergimiz... Dergimiz her yıl 2 sayı olarak yayımlanıyor. Kovan'daki ARIMEB sayfalarında 6 aylık etkinliklerimizi yayınlıyoruz ve bu sayede, biz de sizler gibi birçok mezunumuza ulaşmış, onların okullarından kopmadan bilgi sahibi olmalarını sağlamış oluyoruz.

Bu işi tercih etme nedenlerin ve Özel Arı Okulları'nda çalışmaya başlama sürecin neydi?

Öncelikle en büyük neden çalıştığım kurum diyebilirim. Sizlerin de bildiği gibi, Özel Arı Okulları, Ankara'daki en köklü eğitim kurumlarından biri. Her mezun öğrencinin iş hayatına atılırken beklediği "kurumsal iş yeri" kavramının burada gerçekten varlığını biliyor olmam benim için çok önemliydi. Arı Okulları'yla aynı kampüs alanı içerisinde yer alan Çankaya Üniversitesi'nde okumuş olmamın da çok büyük katkısı oldu. Arı Okulları'na mülakata geldiğimde Genel Müdür Yardımcımız Seva Demiröz'e söylediğim bir cümleyi sizinle paylaşmak istiyorum. "Burayı benim 2. evim gibi hissediyorum" demiştim kendisine. Gerçekten de duygularım bu şekilde. Üniversite yıllarından beri burası benim 2. evim gibi. Kurucumuz Sayın Sıtkı Alp, bildiğiniz gibi Üniversitemizin de kurucusu. Benim hayatımın en güzel, en eğlenceli günlerini geçirdiğim, şu an sosyal hayatımı paylaştığım dostluklarımı kurduğum Üniversitemle aynı kampüs alanı içerisinde çalışacak olmak, benim için çok önemli bir nedendi.

Bunların dışında tabi ki her ne olursa olsun, yapacağınız işin niteliği ve sizin hem eğitim hem de karakter yapınıza uygunluğu çok önemli. Ben, siyaset bilimi ve uluslararası ilişkiler mezunuyum. Aldığım eğitimin tabanı ilişkilere dayanıyor. Siyaset bilimi denildiğinde politika, uluslararası ilişkiler denildiğinde ise diplomasi ilk akla gelen kelimelerden değil midir? Genelde mülakatlarda sorulan bir soru vardır: "Sosyal yönünüz nasıldır? İnsan ilişkileri konusunda kendinizi nasıl görüyorsunuz?" İşte, benim seçtiğim işi yapabilmeniz için bu soruya kesinlikle inanarak "çok iyidir" yanıtını verebiliyor olmanız lazım.

Üniversitemizi en iyi şekilde tanıtarak belki de şu an hâlâ okuyan birçok öğrencinin Çankayalı olmasında katkıda bulundum.

Üniversite hayatım boyunca da gerçekten çok sosyal bir insan oldum. Sadece okulda kurduğum dostluklardan ya da arkadaşlıklardan bahsetmiyorum. Okulumuzun Halkla İlişkiler Birimi'nin katıldığı birçok eğitim fuarına gönüllü öğrenci olarak katıldım. Üniversitemizi en iyi şekilde tanıtarak belki de şu an hâlâ okuyan birçok öğrencinin Çankayalı olmasında katkıda bulundum. Bu konuda başka bir örnek vermek gerekirse, bir gün okulumuza gelen bir yurt dışı eğitim firmasıyla görüştüm. Hemen orada kararımı verdim ve kaydımı yaptırdım. Eve gittim ve aileme ben bu yaz Amerika'ya çalışmaya gidiyorum, dedim. Amerika'da 4 ay kaldım. Yani kısaca size sunulan işe uygunluğunuzu en iyi değerlendirebilecek olan kişi yine sizsiniz. Ben hareketli, yeni insanlarla tanışmayı seven, etkinlikler ve organizasyonlar yapmaktan büyük zevk alan bir insanım. Sadece iş hayatında değil; kendi özel hayatımda da bu şekilde yaşıyorum. O yüzden şu an yaptığım iş, benim üzerime dikilmiş bir ceket gibi diyebilirim.

Geleceğe dönük olarak kariyer hedefin nedir?

Şu an ARIMEB Koordinatörlüğü'nü yapıyorum. Aslında, baktığınızda, yaptığım birçok iş halkla ilişkiler tabanlı. O yüzden kendimi bu yönde geliştirmeyi düşünüyorum. Öncelikle 2012-2013 sezonunda yine kendi okulum olan Çankaya Üniversitesi'nde işletme üzerine yüksek lisans (MBA) yapmaya başlayacağım. Günümüzde artık yüksek lisans yapmak bir gereklilik halini aldı. Yüksek lisans yapmanın faydasını daha üst mevkilerde göreceğim kanaatindeyim. Eğer vakit ayırabilirsem eş zamanlı olarak halkla ilişkiler alanında sertifika programlarına da katılmak istiyorum. Bu sayede, daha donanımlı bir şekilde istediğim kariyer hedefine ulaşmayı planlıyorum.

Mezunlarla iletişimde olduğundan dolayı renkli bir çalışma ortamın vardır diye düşünüyorum. Doğru mu?

Haklısın, oldukça renkli bir çalışma ortamımın olduğunu söyleyebilirim. Yaklaşık 5000'e yakın mezun sayımız var. Tabi ki yurtdışında olanlar, üst düzey yerlerde olanlar, aklınıza gelebilecek her meslek dalında mezunla tanışma fırsatım oluyor. Doktorlar, mühendisler, avukatlar, sporcular, sanatçılar… Düzenlediğimiz etkinlikler ve özellikle Özel Arı Okulları Mezunlar Derneği (ARIMED) ile yaptığımız ortak çalışmalar işimi daha keyifli hale getiriyor.

1991 yılında kurulan Özel Arı Koleji Mezunlar Derneği, 2007 yılında revize edilerek ARIMED ismini almıştır. Yeni logosu, güncellenen tüzüğü ve yeni web sitesiyle beraber gün geçtikçe büyümeye devam eden derneğimizin, 20. yılını doldurmuş olmasının da gururu ve mutluluğu içerisindeyiz. Yaklaşık 500 üyemizle Arı kültürünün devamlılığını sağlamak için Başkanımız Sn. Ali Güleç ve diğer yönetim kurulu üyeleriyle beraber birçok çalışma yapıyoruz. Derneğimizin özellikle son yıllar içerisinde yirminin üzerinde anlaşmalı kurumla çalışmaya başlaması, Arı Mezunları'na da sosyal hayatta birçok fırsat ve ayrıcalık sağlıyor. Bu işlerle de Dernek Yönetimi ile beraber bire bir ilgileniyorum.

İş yerinde mutlu musun? Sence iş yerinde mutlu olmanın ön koşulu nedir?

İş yerimde mutluyum. Zaten karakter olarak mutlu olmadığım yerde durmam çok zor; çünkü mutlu olmadığımda, verimli de olamıyorum. Verimli olmadığımda işler yürümüyor ve işler yürümediğinde de o pozisyonda size ihtiyaç kalmamış oluyor.

Bence iş yerinde mutlu olmanın ön koşulu, kesinlikle beraber çalıştığınız insanlardır. İş arkadaşlarınız, müdürleriniz, yöneticileriniz… Çalıştığınız insanlarla iyi ilişkiler içerisinde değilseniz veya bir şekilde iyi anlaşamadıysanız, dünyanın en güzel, en keyifli işini bile yapıyor olsanız bu, size işkence gibi gelecektir.

Dergimizin kapak konusu olan mutluluğun tanımı sence nedir? Seni neler mutlu eder?

Biz insanlar, durmadan daha fazlasını ya da daha iyi olduğunu düşündüğümüz gerçekleri istiyoruz hayatımızda. Bu gerçeklerin sadece bizim gerçeklerimiz olduğunu unutup bunları, sanki bunlar genel insanlık arzularıymış gibi, olmazsa olmazlarımız haline getiriyoruz zihnimizde. Sonra bunlara ulaşamayınca da mutsuzluk diye adlandırdığımız duyguya bürünüyoruz. Bu ara çok moda, biliyorsunuz, depresyondayım veya çok stresliyim gibi tanım-

lamalar... İşte bu duygular içerisinde hayatımızı sürdürürken çok önemli, belki de en önemli gerçeği göz ardı ediyoruz. Belki biraz felsefi gelecek size; ama o gerçek maalesef ki ölümdür. Sonuçta bu hayatta hiç kimse, ne zaman onun için hayatın son günü ya da son dakikası olduğunu bilemiyor. İşte o noktada da "ne zaman?" cümlesi bana şunu çağrıştırıyor: "hemen!" Bunlardan dolayı, mutsuzluğa ayıracak vaktimiz yok bizim.

Peki, beni ne mutlu eder? Ailem, tuttuğum takım, gökyüzü, arkadaşlarım, deniz, sıcak şarap, uçmak, rüzgârda uyumak, barbekü partisi ya da bazen sadece durmak... Bu hayattaki binlerce güzellik... Hepsi beni mutlu edebilir; çünkü kendinizi mutsuz hissettiğiniz herhangi bir günü, sevdiğiniz bir insanı kaybettiğiniz bir günle kıyaslayabilir misiniz? O yüzden hâlâ hayattayken, hâlâ sağlıklıyken ve hâlâ sevdiklerimizle vakit geçirebilecek durumdayken mutlu olmak bize uzak olmamalı, diye düşünüyorum. Tabi ki hayat her zaman tozpembe değil. İşle ilgili, özel hayatınızla ilgili ya da hayatla, ülkemizle ilgili birçok konuda canımızı sıkacak olaylarla karşılaşıyoruz; ancak günümüz toplum yapısı, maalesef her şeyi çok hızlı tükettiği gibi mutluluğu da bu hızlı tüketim ağının içine soktu. Hatta bu ortam, mutsuzluğu bile bir hayat tarzı haline getirmeye itiyor insanları; ama dediğim gibi, mutsuz geçirecek bol bol vaktimiz olduğunu gerçekten düşünmüyorum. O yüzden herkesin hayattan elinden geldiğince çok keyif almaya çalışmasının ve sadece kendine değil; etrafındaki insanlara da o pozitif enerjisini aktarmasının çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Aktif bir spor yaşantın olduğunu biliyoruz. Aktif olarak spor yapmak, kişiye mutluluk getirir mi? Bunun hayatına artıları nedir?

Uzun yıllardır çeşitli sporlarla uğraşan biri olarak öncelikle şunu belirtmeliyim: Spor yapmak, güç ve enerji düzeyinizi artırdığı için, doğal olarak daha fit ve daha zinde bir vücutla yaşam kalitenizi de artırmış oluyor. Daha geç yoruluyor ve bu sayede daha çok aktiviteyle hayatınıza renk katıyorsunuz. Tabi bu bahsettiğim spor şekli, hangi spor dalı olursa olsun, profesyonel antrenörlerden yardım alarak, düzenli şekilde yapılan spor aktivitesinin sonucudur. Yüzme, fitness, basketbol, pilates, binicilik… Hangi spor dalı olduğu önemli değil. Unutmayın ki doğru zamanda, doğru egzersiz ve beslenme programıyla yapılan spor ne kadar sizi mutlu kılacaksa, yanlış yapılması durumunda ise bir o kadar negatif yönde hayatınıza etkisi olacaktır. Sonuç olarak ben, kesinlikle spor yapılmasını öneriyorum. Sakın ola ki zaten okulda ya da işte çok yoruluyorum, diye kendinize bahaneler yaratmayın. Emin olun, düzenli spordan sonra, aynı tempodaki hayat tarzınız içerisinde daha az yorulduğunuzu görecek ve kendinizi daha pozitif hissedeceksiniz.

İş çevrene, yani öğrencilere ve mezunlara baktığında sence onlar mutlu mu?

Daha önce de belirttiğim gibi... Bu, tamamen mutluluğu tanımlama şeklinizle alakalı. Benim gibi mutsuz olacak vaktinin olmadığını düşünenler, bir şekilde hayatlarına mutluluk katabilecek enstrümanları buluyor ya da zaten hayatlarında mutlu olmalarına yetecek kadar güzelliğin var olduğuna dair algılarını hep açık tutuyor.

Mezunlarımızın büyük bir çoğunluğu, iş ve özel hayatlarında mutlu görünüyor. Tabi hayata dair etmenlerin birçoğunun onlar için çözümlenmiş olması ve düzenin kurulması, mutluluğun sürekliliği konusunda bir artı teşkil ediyor. Mezun adayı öğrencilerimizde ise daha fazla endişe hâkim. Bu da gayet doğal; zira bu, üniversite sınavı ve meslek seçiminin doğurduğu bir sonuçtur. Tabi ki daha önce bahsettiğim gibi, hem öğretmenlerinin yaptığı yönlendirmeler hem de bizlerin onlar için düzenlediği "Meslek Tanıtım Panelleri" gibi etkinlikler, kafalarındaki soru işaretlerinin azalmasına ve daha sağlıklı karar vermelerine olanak sağlıyor. Sonuçta hepimizin bildiği bir gerçek var ki bu da belirsizliğin insanı negatif olarak etkilediği gerçeğidir. Bu süreçte ne kadar çok destek alınırsa, hem mutluluk hem de başarı oranı o yönde yüksek oluyor.

Bize kendini biraz anlatır mısın?

1983 Ankara doğumluyum. Tek çocuğum. Ortaokul ve lise yıllarımda lisanslı olarak hentbol, basketbol ve yüzme sporlarıyla uğraştım. 2002 yılında Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü kazandım. Hayatımın belki de en mutlu zamanlarını geçirdiğim üniversite hayatım, 2008 yılında mezun olmamla sona erdi. Daha sonra 2008 yılı Aralık ayında askerlik görevimi tamamlamak üzere İzmir'e

gittim. Kısa dönem olarak yaptığım askerlik görevinden sonra, Ankara'ya dönerek 2009 yılında özel bir firmada proje uzman yardımcısı olarak işe başladım. Daha sonra Özel Arı Okulları'ndaki pozisyonu değerlendirerek 2010 yılında ARIMEB Koordinatörü olarak başladığım görevimde 2 yıldır çalışmaktayım.

Gezmeyi, yeni yerler keşfetmeyi, arkadaşlarımla vakit geçirmeyi çok severim. Özellikle yeni tatlar denemek, değişik yörelerin yemekleriyle tanışmak hayatımda çok önemli bir yer teşkil eder. Sinema benim için vazgeçilmez bir mutluluk kaynağı. Sadece gösterimdekileri değil; festival filmlerini de zamanım olduğunca takip etmeye çalışırım. Hayattaki en büyük hobim ise Cunda'dır. Evet, belki garip; ama Cunda'nın tamamı benim hobimdir. Her yıl muhakkak bir süre orada kalırım. Yeniden doğar, dünyada cenneti yaşamama izin verdiği için Tanrı'ya şükrederim.

Mezunlarımıza ve mezun olacak öğrencilerimize söylemek istediklerin neler?

Son 10 yıldır dünya, daha hızlı bir iletişim altyapısı üzerine kurulmaya başladı. Network (ağ), özellikle sosyal ağlar olmak üzere, artık hayatımızın vazgeçilmez bir parçası. Artık neredeyse herkesin bir Twitter ya da Facebook hesabı var. Hepimiz ağımızı olabildiğince geniş ve verimli tutarak bir yandan normalde ulaşamayacağımız kadar çok insana ulaşabiliyor, bir yandan da ileride beraber olacağımız potansiyel iş çevremizi oluşturuyoruz. Mezun dernekleri de temelde bu amaca hizmet etmek üzere kurulmuş sosyal ağ mekanizmalarıdır. Aynı okuldan mezun olmuş, belirli bir kültürle yetiştirilmiş insanların, bu kültürü bir sonraki kuşağa taşıması, hem sosyal hayatta hem de iş hayatında ortak paydada buluşarak birbirlerini desteklemeleridir.

Mezun olacak öğrencilerimize tavsiyem, üniversitede kendinizi çok iyi yetiştirin. Özellikle yabancı dil konusunda verilen iyi eğitimden sonuna kadar yararlanın; ancak üniversitenin, sizin için sadece derslerden ibaret olmadığını ve ileride hem arkadaş hem de iş çevrenizi oluşturacak olan ağın tam ortasında bulunduğunu da unutmayın. Şimdi elde ettiğiniz, kurduğunuz dostluklar, ileride hayatın önemli kırılma anlarında büyük faydalar sağlayacaktır. Bu yüzden, üniversite hayatınızda muhakkak derslerin dışında sosyal hayata da vakit ayırmayı ihmal etmeyin. Zaten Çankaya Üniversitesi'nde bu sosyal ortamın öğrencilere yeteri kadar sağlandığını düşünüyorum.

Mezunlarımız da mezunlar derneklerine üye olarak ve buraların etkinliklerine katılarak içinde yer aldıkları bu topluluğun daha çok genişlemesine katkı sağlayacaktır. Bu da kendi özel hayatlarında, aynı okuldan mezun oldukları arkadaşlarıyla ortak hedeflerde buluşmalarını mümkün kılacaktır. Her mezun, kendi mesleğiyle ilgili bir başka mezun arkadaşından destek görerek hedeflerine daha hızlı ve emin adımlarla ilerleme imkânına sahip olacaktır.

Benimle bu röportajı yapmış olduğu için Çankaya Üniversitesi Mezunlar Birimi'ne teşekkürü borç bilirim.

Röportaj: Gözde KUŞAK

ÇANAKKALE KARA SAVAŞLARI

Öğr. Gör. Dr. Tüzel ATICI
Ortak Dersler

Yirminci yüzyılın başında Avrupa'nın güçlü devletleri tarafından paylaşılmasına karar verilen Osmanlı İmparatorluğu, İstanbul ve Çanakkale Boğazları ile coğrafi konumunun önemi nedeniyle İngiltere, Fransa ve Rusya'nın karşısında; Almanya ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun müttefiki olarak I. Dünya Savaşı'na girmek zorunda kalmıştır.

Çanakkale Savaşı, Gelibolu Yarımadası'nda olmuştur. Gelibolu, Balkanlar'ın uzantısıdır. Çanakkale Savaşı'ndan iki yıl önce, bozgun şeklinde kaybedilen Balkan Savaşı, gerek vatan toprakları gerekse insan kayıpları açısından Türk milletine oldukça pahalıya mal olmuştur. Çanakkale'de ise Balkan Savaşı'nı kaybeden ordu, vatan savunmasındadır yine; aynı askerler, aynı komutanlar, aynı ordu.

Osmanlı ordusu I. Dünya Savaşı'nda Kafkas Cephesi, Kanal Cephesi, Çanakkale Cephesi, Irak ve Suriye Cephelerinde yurdunu savunmak zorunda kalmıştır. Galiçya, Romanya ve Makedonya cephelerinde ise müttefiklerinin yardımına koşmuştur.

Konumuz olan Çanakkale Cephesi'ndeki savaş başlamadan önce Osmanlıların Sarıkamış Harekâtı ve Süveyş Kanalı bölgesindeki taarruzları başarısızlığa uğramış bulunuyordu. Taraflar; Bulgaristan, Romanya ve Yunanistan'la I. Dünya Savaşı'nın başlamasından beri yapılan diplomatik görüşmelerden sonuç alamamışlardı. Bulgarların çekingen davranmaları, Osmanlı Devleti'nin Almanya ile kara bağlantısının kurulamaması nedeniyle askeri yardımlar almasında gecikmelere neden oluyordu (Karal,1996,429).

2'nci Ordu ile İstanbul, 5'inci Ordu ile Çanakkale Boğazı'nı toplam 200.000 kişilik bir kuvvetle savunmaktaydı.

Bu memlekette kanlarını döken kahramanlar, burada bir dost vatanın toprağındasınız, huzur içinde uyuyunuz. Sizler Mehmetçikle yan yana koyun koyunasınız...

Uzak diyarlardan evlâtlarını harbe gönderen analar, gözyaşlarınızı siliniz, evlâtlarınız bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler. Onlar bu toprakta canlarını verdikten sonra artık bizim evlâtlarımız olmuşlardır"

İtilaf Devletleri'nin bir Çanakkale cephesi açma fikri bulunmamaktaydı. Rusya'nın, Sarıkamış Harekâtı nedeniyle Türkiye'nin batı bölgelerine bir "gösteri harekatı" yapılmasını talep etmesi sonucu, Çanakkale'nin sadece denizden zorlanması, bu suretle müttefikleri Rusya'nın taleplerinin yerine getirileceği düşüncesi oluştu; ancak kara harekatı ile desteklenmeyen bir deniz harekatının başarısı İngilizlerin tarihi tecrübeleri nedeniyle kuşkuluydu (Karal,1996,430-431).

I. Dünya Savaşı'nın önemli siyasi nedenlerinden biri şüphesiz Alman-İngiliz rekabetidir. Alman-İngiliz, İngiliz-Rus, İngiliz-Fransız rekabetleri İngiltere'yi dünya sorunlarının çözümünde anahtar konuma getirmekteydi. Kimiyle düşman, kimiyle müttefik olduğu bu devletlerle ilişkilerine etki eden en önemli unsur, "dostlar yoktur, menfaatler vardır" politikasının uygulanmasıydı. Bu nedenle Çanakkale Harekâtı'nın başarısı şu çıkarları sağlaması açısından önemliydi:

1. Boğazların Almanya veya Rusya'ya kaptırılması önlenecekti.

2. Doğu sorununun çözümünde, Fransa ve Rusya gibi müttefiklerine karşı İngiltere'ye üstünlük sağlayacaktı.

3. Osmanlı Devleti savaş dışı kalacağı için çember içine alınan Almanya ve Avusturya – Macaristan İmparatorluğu'nu yenmek kolaylaşacaktı.

4. İngiltere, Balkanlar'daki Rus ve Avusturya etkisini kesin olarak silerek bu bölgede kendi etki alanını genişletecekti.

5. Rusya'ya ekonomik ve askeri yardımla; Fransa'ya karşı da inisiyatifi ele almış olmakla bu devletlerin Karadeniz ve çevresindeki etkinliklerinin azalmasına neden olabilecekti.

Çanakkale Savaşları öncesinde ve sırasında meydana gelen bazı önemli olayları da dikkatinize sunmak isterim:

a. İngilizler, Gelibolu Harekâtı'nı gizlemek, Türklerin dikkatini başka yerlere çekmek amacıyla 5–9 Mart 1915'de İzmir Limanı'nı bombalamışlardır. Burada amaç, işgal değil; liman çevresinde konuşlanabilecek Alman denizaltılarını yıldırmak ve dikkati başka yerlere çekmektir.

b. İngilizler; Boğazlar üzerindeki Rus isteklerini gönülsüz olarak paylaşma anlaşmaları ile kabul etmişlerdi.

c. Yunanistan'la anlaşma girişimi başarısızlıkla sonuçlanmış, savaş taraftarı olan Venizelos başbakanlıktan istifa etmiştir.

d. İtalya ile İtilaf devletleri anlaşarak Osmanlı'yı paylaşmayı konu alan Londra Antlaşması'nı imzaladı (25 Nisan 1915, tam Çanakkale Kara Savaşları'nın başladığı gün) ve 20 Ağustos 1915'de Osmanlı'ya savaş ilan etmiştir.

e. Ermeni ayaklanmaları; Doğu sorununun bir bölümü olan Ermeni meselesi, tarih boyunca çeşitli aşamalar kat etmiş-

tir. I. Dünya Savaşında yeni bir karakter kazanarak, Ermeniler için "Osmanlı egemenliğinden kurtulma"; İtilaf Devletleri için "Ermenileri kullanarak bir savaş yaratmak ve Türkleri arkadan vurmak" halini almıştır. Türklere göre ise, "Ermeni ayaklanmaları devletin varlığını tehlikeye düşüren, bastırılması bir nefis savunması zorunluluğu yaratan niteliktedir". Gelibolu'ya çıkarma yapılacağı günlerde çıkan ayaklanmaların bir tesadüf olması, İngiliz-Rus tertibi olmasından daha az bir ihtimal olduğunu düşündürmektedir (Karal,1996,452).

İtilaf Devletleri'nin Boğazlara yönelik düşünceleri:

Çanakkale Boğazı'nın 18 Mart 1915'de denizden geçilmesi düşüncesi Türk ordusunun işgalcilere kahramanca karşı koyması sonucunda hüsranla sonuçlanınca, İngiltere tarafında bir düşünce değişikliği olmuştur. Donanmanın Boğazı geçmek için yapacağı ikinci bir denemenin kara ordusu tarafından desteklenmesi fikrine karşılık, kara ordusunun Gelibolu Yarımadası'na yapacağı bir çıkarma harekâtının donanma tarafından desteklenmesi daha uygun görülmüştü (Karal,1996,445).

İtilaf Devletleri'nin Boğazlara yönelik bu düşüncelerine karşı Osmanlı Başkomutan Vekilliği'nin düşüncesi;

Çanakkale'de boğaz tabyaları, mayınlama tedbirleri ve Alman denizaltıları ile düşman gemilerini durdurmak; Boğazı geçebilirlerse, İtilaf Devletleri donanmasına Çanakkale Boğazı'nın Marmara Denizi çıkışında (dar bir alandan çıkış yapacakları için) Osmanlı donanması ile saldırmaktı.

İtilaf kuvvetlerinin Çanakkale'ye yapacakları saldırıdan bir ay önce 5'inci Ordu Komutanlığı'na Alman General Liman von Sanders atanmıştır.

Tarafların Planları:

Kara savaşlarının yapıldığı Gelibolu Yarımadası, Çanakkale Boğazı, Ege Denizi ve Saros Körfezi ile çevrilidir. Kuzeydoğu-güneybatı yönünde 95 km. uzunluğunda, genişliği 25 ile 6 km. arasında değişmektedir (Türkmen,2007, 8).

I. Dünya Savaşı'nın önemli siyasi nedenlerinden biri şüphesiz Alman-İngiliz rekabetidir. Alman-İngiliz, İngiliz-Rus, İngiliz-Fransız rekabetleri İngiltere'yi dünya sorunlarının çözümünde anahtar konuma getirmekteydi.

Çanakkale Boğazı'nın savunulmasıyla görevli olan 5'inci Ordu Komutanlığı'nın düşüncesi;

Liman von Sanders, düşmanın asıl çıkarma bölgesi olarak Saros ve Kumkale bölgelerini düşünmüş, Türk savunma tertibi bakımından da kıyının zayıf birliklerle gözetlenmesini, büyük birliklerin geride bulundurulmasını, düşman karaya çıktıktan sonra gerideki ihtiyatlarla ve süngü hücumuyla denize dökülmesini ileri sürmüştür (Harp Ak. Yayını, 1981,90).

5'inci Ordu Komutanlığı'nın savunma planı;

Çanakkale harbini icra edecek olan 5'inci Ordu, 25 Nisan 1915 itibariyle Meriç ağzından Anadolu yakasında Akçay İskelesi'ne kadar uzanan 150 km.lik bir kıyı şeridini savunma amacıyla birliklerine düzen aldırmıştır. Bu düzenlemeye göre; bölgede bulunan altı piyade tümeni üç grup halinde sıralanmıştı. Bunlarda 5 ve 7'nci Tümenler Gelibolu berzahını, 9 ve 19'uncu Tümenler yarımadanın güneyini, 3'üncü ve 11'inci Tümenler de Anadolu yakasını savunma sorumluluğunu üstlenmiştir.

Ordu karargâhı Gelibolu'da konuşlandırılacak, Süvari Tugayı Bolayır doğusundan Enez'e kadar olan kıyı kesiminde gözetleme ve örtme görevini icra edecektir.

3'üncü Kolordu'nun karargâhı Gelibolu'da bulunacaktır. Kolordu, Bolayır'dan başlayarak bütün Gelibolu Yarımadası'nı güneye kadar olan kesimini korumakla görevliydi.

15'inci Kolordu karargâhı Anadolu yakasındaki Ezine kuzeyinde (Kalvert Çiftliği'nde) bulunacak, tümenleri Kumkale, Halileli, İntepe, Pınarbaşı bölgesiyle (Anadolu kıyısının boğaza bakan kuzey kesiminde) ve bir alayı ile Yenişehir, Yeniköy ve Truva Harabeleri bölgesinde (kıyının batıya bakan kesiminde) tertiplenmiştir.

19'uncu Tümen, ordu ihtiyatı olarak Bigalı bölgesinde konuşlandırılmıştır.

İtilaf Kuvvetleri Komutanlığı'nın düşüncesi;

Boğazın çevresinde bulunan Türk kuvvetlerine üstün bir muharebe gücü oluşturularak Boğaz, sonuç alıcı kesin bir saldırıyla ele geçirilmelidir.

İtilaf Kuvvetleri Komutanlığı'nın taarruz planı;

İtilaf Kuvvetlerinin elinde bu harekât için 5 piyade tümeni, bir piyade tugayı ile kayıpları yeni gemilerle takviye edilerek giderilmiş bir armadası bulunmaktaydı.

Kuzey Çıkarma Grubu'nu oluşturan ANZAC Kolordusu kuzeyde Kabatepe bölgesine, Güney Çıkarma Grubu ise Seddülbahir bölgesine çıkarılacaktı. Plana göre asıl taarruz güney bölgesindeydi. Türk savunmasının güney kanadını hareketsiz bırakmak amacıyla bir Fransız tugayı ile Kumkale bölgesine çıkarma yapılacak harekât alanının kuzeyinde Bolayır, güneyinde Beşige bölgesine de gösteri harekâtı icra edilecekti.

Planların karşılaştırılması;

Emrine 6 tümen verilen Ordu Komutanı (Liman von Sanders) bu tümenlerden birisini Seddülbahir bölgesine (düşmanın asıl çıkarma bölgesine); ikisini Saros kesimine (düşmanın sahte çıkarma bölgesine); ikisini Anadolu kesimine (düşmanın gösteriş harekâtı bölgesine); bir tümeni de (19. Tümen) genel ihtiyatta tutmuştur. Görüldüğü gibi ordu komutanı, dikkatini en çok Saroz bölgesine, bundan sonra Anadolu kıyısına ve en az da Gelibolu Yarımadası'nın güney kesimine çevirmiştir. Ordu komutanı almış olduğu bu tertiple kuvvetlerini üç eşit parçaya bölerek, birbirinden oldukça uzak gruplar halinde tertiplemiş, kritik bölgede kuvvet çoğunluğu sağlamamıştır (Harp Ak. Yayını, 1981,93). Liman von Sanders, kıyı savunmasındansa düşmanın içerilere çekilerek imha edilmesinden yana olmuştur (Türkmen,2007,15). Bu tür bir harekât ise üstün ateş gücü ile desteklenen hareket kabiliyeti yüksek olan birlikler gerektirmekteydi; ancak bu da Türk kuvvetlerinin elinde bulunmamaktaydı.

Kara Savaşları'nın icrası:

Müttefik kuvvetler planlarına uygun olarak 25 Nisan 1915 günü asıl taarruzu Seddülbahir bölgesine, tali taarruzu da Anzak Koyu (Arıburnu) bölgesine yaparken, gösteriş çıkarmasını Rumeli yakasında Bolayır berzahı ve Anadolu yakasında Beşige Koyu'na gerçekleştirmiştir. Harekât planlarının icra edildiği bölgelerdeki muharebeler şu şekilde cereyan etmiştir:

1. Kumkale Muharebeleri (25 -27 Nisan 1915):

Fransız filosunun desteğinde bir Fransız tugayı, 25 Nisan 1915 saat 04.30'da Kumkale bölgesine taarruz etmiş, birliklerin Ordu Komutanlığının planı gereği çoğunlukla geride bulunması nedeniyle, kıyıda bulunan bir bölüğün zayiat vererek çekilmesi üzerine Kumkale'yi ele geçiren Fransızlar, tugayın tamamını kıyıya çıkarmışlardır. Kıyıbaşını tutan Fransızlar iç bölgelere ilerleyememişlerdir. Gelibolu bölgesine çıkarma yapan İngiliz kuvvetlerinin takviye edilmesi

amacıyla, Akdeniz Seferi Kuvvetler Başkomutanı General İan Hamilton'un emriyle 26/27 Nisan gecesi Fransız kuvvetleri başarılı bir çekilme harekâtı ile geri alınmışlardır.

Bu muharebelerde Türkler 467 şehit, 763 yaralı, 505 kayıp olmak üzere 1735 zayiat vermiştir. Fransızların kaybı ise 176 ölü, 481 yaralı, 129 kayıp olmak üzere 786'dır.

2. Seddülbahir Muharebeleri (25 Nisan 1915- 9 Ocak 1916):

Bu bölgedeki muharebeler, Teke Koyu, Ertuğrul Koyu, İkiz Koyu, Zığındere ve Sarıtepe Altı ile Morto Koyu'ndaki Eskihisarlık kumsallarına yapılan çıkarma ile 25 Nisan 1915 saat 04.30'da donanma ateşi ile 06.00'dan itibaren çıkarmanın icrasıyla başlamıştır. General Hamilton, yarımadanın güneyinde taktik açıdan önem taşıyan Alçıtepe'yi ele geçirerek Kilitbahir Platosuna el atmayı ve Boğazdaki Türk topçusunu arkadan vurmayı hedeflemiştir. İkisi İngiliz, biri Fransız 3 piyade tümeni ve bir Hint tümeninin katılacağı bu taarruz, kuzeydeki ANZAK Kolordusu'nun harekâtı ile birleştirilecek ve kesin sonuç alınacaktı. Bölgede birinci dalgada çıkan İngiliz tümeninin karşısında bir bölükle takviyeli bir tabur Türk kuvveti bulunmaktaydı. Bu bölgedeki muharebelerin cereyanı sektörler açısından şu şekilde gelişmiştir.

Ertuğrul Koyu kesimi (Teke Koyu, Ertuğrul Koyu, İkiz Koyu);

Ertuğrul Koyu'na çıkan ilk grup isabetli atışlarla eritilmiştir. İkiz Koyu'na çıkan İngiliz birliklerinin taarruzu, buradaki Türk bölük komutanının kendi inisiyatifini kullanarak başlattığı taarruzla durdurulmuştur.

Devamlı takviye alan İngilizler, gece olmadan kıyı başı tutmak istemiş, bunun için birinci tepeler hattı olan, Karacaoğlan Tepe, Ay Tepe ve Gözcübaba Tepe'ye saldırmıştır. River Clyde isimli kömür gemisindeki erlerin tamamı da kıyıya çıkınca Gözcübaba Tepe'ye ilerleyen bu 2000 kişilik kuvvete karşı bir Türk bölüğünün yaptığı mücadele oldukça başarılı olmuştur. Gözcübaba sırtlarında mevzilenen Yahya Çavuş, beş mangalık (63 kişi) kuvvetiyle sahile çıkan İngilizleri durdurmayı başarmıştır. Yahya Çavuş, kendi bölgesindeki yakın tehlikeyi atlatınca Ay Tepe'nin sarıldığı haberini alması üzerine birliği ile buraya süngü hücumu yapmış ancak tepenin düştüğünü görünce tekrar Gözcübaba'daki mevzilerine dönmüştür.

Zığındere kesimi (Zığındere Ağzı ve Sarıtepe Altı);

Bu bölgede bulunan takviyeli bir Türk taburu, düşmanın altı taburluk bir kuvvetini durdurmayı başarmıştır. Türk askerinin zaman zaman giriştiği süngü hücumlarıyla bölgede barınamayan düşman, paniğe kapılarak filikalara binerek sahili boşaltmak zorunda kalmıştır. General Hamilton bu bölgedeki başarısızlığını İngiliz Savaş Bakanlığı'na, Türklerin ölçülmesi imkânsız derecede sayısal üstünlüğü ve sürekli yeni takviyeler alması gibi gerçek dışı raporlarla açıklamaya çalışmıştır.

Seddülbahir'deki harekat, 1915 yılı Temmuz ayı başlarına kadar çok kanlı geçen süngü hücumları ve karşı taarruzlarla devam ederek, I., II., ve III. Kirte 28 Nisan-6 Haziran), I. ve II. Kerevizdere (21 Haziran- 13 Temmuz) ve Zığındere (28 Haziran-5 Temmuz) Muharebelerinden sonra mevzi muharebesine dönüşmüştür. Yani taraflar bulundukları mevzilerden ilerleyemeden mevkilerini korumaya çalışmışlardır.

Gerek Türklerin gerekse İtilaf Kuvvetleri'nin bazı kaynaklara göre 57.000 kişilik kayıp verdiği belirtilmektedir[1].

İtilaf Kuvvetleri, çıkarmanın başladığı 25 Nisan'dan itibaren Gelibolu Yarımadası'nın güneyini teşkil eden bu bölgede ancak 3-4 km.'lik bir arazi elde edebilmiş, ilk hedefleri olan Alçıtepe'yi ele geçirememişlerdir. Mevzi muharebeleri yarımadanın düşman tarafından tahkiye edilmesine kadar devam etmiştir.

3. Arıburnu Muharebeleri (25 Nisan 1915- 20 Aralık 1915):

Bu bölgeye çıkacak birlik olarak ANZAK Kolordusu tahsis edilmişti. Planlamaya göre, baskın etkisi yaratması bakımından ilk çıkarma karanlıkta yapılacak, bütün kolordu bir günde karaya çıkarılıp savunma süratle felce uğratılacak, Boğazın hâkim tepeleriyle Eceabat yönünde ilerlenerek Seddülbahir bölgesine çıkan kuvvetlerin kuzey yanı emniyete alınacaktır. Daha sonra bu kuvvetlerle beraber Kilitbahir Platosu'na taarruz edilecekti.

[1] Alan Moorhead, Aktaran Türkmen, Silahlı Kuvvetler Dergisi. s. 7-31

Çıkarma harekâtı 25 Nisan 1915 gün ağarmadan başlamıştır. İlk çıkarmanın Kabatepe ile Arıburnu arasındaki sahile yapılması planlandığı halde, akıntının etkisiyle çıkarma araçlarının kuzeye kayması sonucu, Büyük Arıburnu ve Küçük Arıburnu arasındaki bölgeye çıkılmış, ilk ateş bu bölgede gözetleme görevinde bulunan iki manga (20-25 kişi) tarafından açılmıştır. Donanma ateşi desteğinde çıkarma süratini artıran ANZAK kuvvetleri karşısında Türk birlikleri büyük zayiat vererek çekilmek zorunda kalmışlardır. ANZAK'lar Kanlısırt, Kemalyeri, Düztepe istikametinde ilerlemiş, böylelikle bölgeye hâkim durumda olan Conkbayırı ve Kocaçimen Tepeyi tehdit etmeye başlamışlardır.

Çıkarmayı haber alan 27'inci Alay Komutanı saat 08.00'de Kemalyeri- Merkeztepe yönünde taarruza başlamıştır. Düşmanın Düztepe- Kılıçbayırı- Merkeztepe- Kırmızı Sır Kanlı Sırt- Albayrak Sırtı hattında mevzilendiği görülmüştür. Gerek durumu takip eden gerekse raporlardan harekete geçen 19'uncu Tümen Komutanı Yarbay Mustafa Kemal, iki alayı ile ordu ihtiyatını teşkile devam ederken, kendisinin de katıldığı 57'inci Alay ile Kocaçimen bölgesine taarruza başlamış ve 261 Rakımlı Tepeyi ele geçirerek düşmanın Kocaçimen Tepe ve Conkbayırı bölgesini ele geçirmesine engel olmuştur.

Böylece 27'inci ve 57'inci Alaylar tarafından Arıburnu'na çıkan ANZAK Kuvvetleri kontrol altına alınmış, 57'inci Alay Düztepe'yi; 27'inci Alay ise Kanlı Sırt'ı geri almıştır. 19'uncu Tümen Komutanı, düşmanın toparlanmadan denize dökülebilmesi için taarruzları gece de sürdürmeye karar vermiştir. Emrindeki 77'inci Alayı da muharebeye süren Mustafa Kemal, ANZAK Kolordusu'nu kıyıya kadar süreerek onu dar bir alanda sınırlamıştır. Bu durumda bu kolorduyu takviye etme gereği duyan İngilizler, asıl taarruz yeri olan Seddülbahir bölgesindeki kuvvetlerinden fedakârlık etmişler, böylelikle kuvvetlerini bölmek zorunda kalmışlardır. Türklerin ise kesin sonuç alabilmeleri için ağır topçu birliklerine ihtiyaçları vardı. Bu da başlangıçta kıyıların zayıf kuvvetlerle tutulmasına yönelik Ordu Komutanlığı planlarının zayıf noktasını göstermekteydi.

Arıburnu bölgesindeki muharebeler Mayıs ayı başlarında da devam etmiştir. Türklerin Şehitler Tepesi baskını, ANZAK'ların Bomba Sırtı baskınları bu dönemde olmuştur.

Mustafa Kemal, çıkarma günü olan 25 Nisan'dan 5 Mayıs tarihine kadar bu bölgedeki yapılan muharebelerde buradaki kuvvetlere komuta etmiştir. 19 Mayıs 1915'de albaylığa yükseltilmiştir.

Anafartalar bölgesindeki düşmanın atılması için 18 Mayıs gecesi bir taarruz başlatılmış ancak 3,5 km.'lik bir bölgede dört tümenin kullanılması ve güçlü tahkimata karşı yeterli topçu desteği olmadan yapılan bu karşı taarruzda birlikler büyük kayıplar vermiştir[2]. Bundan sonra bu bölgede 1915 Ağustos'una yani, birazdan anlatılacak olan Suvla bölgesi muharebelerine kadar cephe durağan kalmıştır.

6 Ağustos'ta sahile çıkan iki yeni tümenle takviye edilerek Kanlı Sırt yönünde başlayan ANZAK taarruzlarının amacı, Conkbayırı ve Kocaçimen Tepe'yi ele geçirerek Akbaş Limanı'na kadar olan bölgeye hâkim olmaktı. Beş gün devam eden muharebelerde Türk birlikleri 9200 kayıp vermiştir.

6 Ağustos çıkarmasına Çanakkale savaşlarının ikinci aşaması da denir (Karal,1996,465). Bu çıkarmadan bir gün önce Almanlar Rusya'ya karşı savaştıkları Lehistan'da (Polonya) Warshova'ya girmişti. İngilizler bu nedenle Rus desteğini alamadılar. Savaşın Avrupa'da sonuçlanacağını düşünen Fransa ise, Almanların savaşı Fransız topraklarına kaydırmaları nedeniyle, birinci öncelikleri kendi topraklarının savunulması olduğundan, Çanakkale'ye kuvvet ayıramamıştır.

Bu muharebeler devam ederken Albay Mustafa Kemal, Anafartalar Grup Komutanlığı'na atanmış ve bölgedeki bütün kuvvetler emrine verilmiştir.

Suvla Bölgesindeki Muharebeler (I. ve II. Anafartalar Muharebeleri) (9 -27 Ağustos 1915):

Suvla bölgesine çıkarma görevi, General Stamport'un iki tümenden oluşan (9'uncu) kolordusuna verilmiştir. 7 Ağustos gecesi geç saatlerde kıyıya çıkan birlikler ilerlemelerine rağmen kıyı koruma müfrezelerimiz tarafından büyük kayıplara uğratılmıştır. Bölge başlangıçta (Alman) Yarbay Wilmer'in komuta ettiği üç tabur ile Bursa Jandarma Taburu tarafından 3000 kişilik kuvvetle tutulmaktayken, İngiliz Kolordusu'nun 27.000 kişilik kuvvetine karşı başarıyla direnmiş , İngilizler bölgeyi takviyeye devam etmelerine rağmen kıyıdan ancak 800 m. içeriye kadar ilerleyebilmişlerdir.

[2] Bu muharebede Türk tarafının genel zayiatı; 3420 şehit, 6064 yaralı, 486 kayıp olmak üzere 9970'dir.

Birinci Anafartalar Muharebeleri (9-10 Ağustos 1915);

İngilizler, ANZAK Kolordularını Suvla bölgesine çıkardıkları iki tümenle (53 ve 54'üncü Tümenler) daha takviye etmişlerdir. Anafartalar bölgesi komutanının bölgeye acele takviye istemesi üzerine 7'nci ve 12'nci Tümenler 8 Ağustos'ta bölgeye gönderilmiş, Albay Mustafa Kemal de Anafartalar Grup Komutanı olarak aynı tarihte bölgeye gelerek iki tümenle 9-10 Ağustos tarihinde yapılan karşı taarruzla düşman ilerlemesi durdurulmuştur. Türk tarafının 3000 zayiat verdiği bu muharebede İngilizler 18000 kayıp vermişlerdir.

İkinci Anafartalar Muharebeleri (21-27 Ağustos 1915);

General Hamilton, Seddülbahir bölgesindeki bir tugay ile Mısır'dan gönderilen bir tümeni Suvla bölgesine gönderdi. Aldıkları bu takviye üzerine 21 Ağustos'ta tekrar taarruza geçen İngilizler yine başarı sağlayamamışlardır. 27 Ağustos'ta Kayacık Ağılı (Bomba Tepe) muharebeleri de sonucu değiştirmemiş, iki tarafta mevzilerinde savunma önlemlerini artırmaya devam etmişlerdir.

Suvla bölgesindeki 9 -27 Ağustos tarihinde cereyan eden muharebelerde Türk birlikleri 5000'den fazla zayiat vermişlerdir. 57'nci Alay Komutanı Yarbay Avni (Arıburnu) Birinci Anafartalar Muharebesi'nde, 16'ncı Alay Komutanı Yarbay Hakkı İkinci Anafartalar Muharebesi'nde, Gelibolu Jandarma Tabur Komutanı Yüzbaşı Kadri ise Kireçtepe Muharebelerinde şehit olmuşlardır.

Bu muharebeler sırasında General Hamilton, 17 Ağustos tarihinde (İngiliz Savaş Bakanı) Lord Kitchener'e gönderdiği bir telgrafta, Gelibolu Yarımadası'na elli bin kişilik taze kuvvet gönderildiği takdirde kesin zaferi kazanacağını bildirmişti. Bu talebe Kitchener, 25 Eylül 1915'de cevap vererek; Birinci Dünya Savaşı'nın Avrupa cephesinde Rusların çözülmesi, Balkanlar'da İtilaf Devletleri aleyhine bunalımların artması üzerine Çanakkale bölgesinde umutsuzlukları artmış olması nedeniyle bölgede bulunan iki İngiliz ve bir Fransız tümeninin Selanik cephesine nakledilmesini istemişlerdir. Bu telgrafta ayrıca General Hamilton'un Suvla bölgesindeki birliklerini tahliyesi isteniyordu. Bu telgraf Çanakkale seferinin sona ermekte olduğunun bir işaretiydi. General Hamilton, elinde kalan birliklerle Çanakkale bölgesinde tutunmayı teklif etmişse de İtilaf Devletleri'nin hem Çanakkale hem de Avrupa cephelerini besleyebilecek güçte olmamaları nedeniyle bu teklifi kabul edilmemiştir. Böylece İtilaf Devletleri Çanakkale'de bir zafer umutlarının kalmadığını anlamış oldular.

İtilaf Kuvvetlerinin Gelibolu Yarımadasını terk etmeleri:

Savaş bölgesine yönelik denetleme gezisi yaparak bu bölgedeki Türk savunmasının kırılamayacağını anlayan İngiltere Savaş Bakanı Lord Kitchener, Avrupa cephesindeki savaş koşullarını da düşünerek bu bölgeye gayret ayırmanın bir sonuç getirmeyeceğini anlamıştır. Londra ve Mondros'ta alternatif planlar üzerinde çalışılmış hatta Boğaz'ın donanma ile zorlanarak geçilmesine yönelik "Keyes Planı" nın uygulanması dahi ihtimal dâhiline alınmıştır. Sonuçta Çanakkale cephesinin boşaltılması kararında birleşilmiş ve plan, 19/20 Aralık 1915 gecesi uygulanmaya başlamıştır. 8 – 20 Aralık 1915'de Anafartalar ve Arıburnu bölgesini; 28 Aralık 1915 – 9 Ocak 1916'da Seddülbahir bölgesini tahliye etmişlerdir. İtilaf Devletleri hava şartlarının da yardımıyla tahliye harekâtını başarıyla uygulayabilmiştir.

5'inci Ordu Komutanlığının savaş sonunda Başkomutanlık Vekâleti'ne sunduğu raporlardan derlenen bilgilere göre, Türklerin genel zayiatı (şehit, yaralı, kayıp, esir, hasta) toplamı 213. 882 kişi olarak tespit edilmiştir, bunun 57.263'ü şehittir. Çanakkale muharebelerinde İngilizlerin genel zayiatı 205.000 kişi, Fransızların ise 47.000 kişi olarak verilmiştir.

Gelibolu Yarımadası'nda İngiliz Uluslar Topluluğu'na ait anıt mezarlardaki ölü sayısı 35.900, Fransız mezarlığında ise 14.385'dir.

Savaşta, siperlerdeki yaşantıdan da söz edersek[3];

İtilaf kuvvetleri ile Türk ordusu arasındaki sayısal eşitsizliğin yanı sıra sadece silah teknolojisindeki eşitsizlik değil; her alanda birinciler lehinde bir durum söz konusuydu. Örneğin İngiliz birliklerinin tel engelleri ve kum torbalarının çok ve çeşitli oluşu, gerek siperlerin güvenliği gerekse mevzilerde yaşamı kolaylaştıracak imkânlar sağlıyordu. Türk siperleri ise bu imkânlardan mahrum olunduğu için 90 cm. derinliği geçmemekle beraber, özellikle yağmur yağdığında barınmaya değil boğulmalara neden olması yüzünden tehlike bile yaratmaktaydı.

[3] Hülya Şahin. (2007).Silahlı Kuvvetler Dergisi. s. 33-43. Ankara: Genkur. ATASE Bşk.lığı Yayınları.

Cephane darlığı, ilk günlerde muharebelerin yoğunluğu nedeniyle çok harcanan cephane, Romanya'nın Almanya'dan gönderilen ikmale izin vermemesi, Marmara'ya giren İngiliz denizaltılarının ticari ve ikmal gemilerini batırması büyük bir cephane sıkıntısına yol açmıştır. Bu durum yaratıcı kabiliyeti yüksek Türk askerini değişik çareler bulmaya itmiştir. Bir örnek, Kerevizdere muharebelerinde bir bölük komutanı hatıralarında, bölüğüne mensup Sadık isimli bir erin, gündüz düşman tarafından atılıp da patlamayan bombaları gece karanlığından yararlanarak düşman mevzileri önüne kadar taşıması, gündüz çatışmalar başlayınca bu bombalara nişan alıp ateş ederek düşmana büyük kayıp verdirdiğini yazmaktadır.

Piyadelerin elinde 16 çeşit tüfek bulunmaktaydı. Silah çeşitliliği, zaten az olan cephanenin ikmalini ve dağıtılmasını güçleştiriyordu.

Ulaştırmada Türkler, gerek yiyecek gerekse cephane ikmalini karşılayamamaktadır.

Deniz ulaştırması az önce anlatılan nedenlerden dolayı yapılamadığından, ikmal ilkel araçlar ve yetersiz yol şebekesi ile (demiryolu yoktur) güçlükle yapılmaya çalışılmıştır.

Siperler, aynı zamanda ateş hattındaki insanların yaşam alanıdır. Türk siperleri, daracıktır, askerler ayakta, tüfeğinin başında uyumaktadırlar. Burada yemek yemekte, burada mektubunu yazmakta ve okumakta, tuvalet ihtiyacını en ilkel şekilde burada gidermektedir. Siper ancak çok ağır yara alındığında terk edilmekte, sargı yerlerine (revire) ancak ağır yaralılar getirilmekte, hafif yaralar siperlerde sarılmakta, kanamayı durdurmak için yaralara tütün veya toprak basılmakta, ot veya çaput tepilmekte, kanama dindirilince çarpışmaya devam edilmektedir.

Sıcak ve nemsiz yaz, askerlerin sağlık durumunu olumsuz etkilemiştir. Toz ve kum bulutları dost-düşman bütün birliklerin üzerini kaplamıştır. Sinekler, askerleri gece gündüz rahat bırakmamaktadırlar, olumsuz hijyen şartları sinekleri daha da cüretkar yapmaktadır. Az olan akarsuların kuruması ya da kimisinin kirlenmesi, bulaşıcı hastalıkların yayılmasına neden olmuştur. İtilaf askerlerinin cibinlikleri ve sinekten koruyucu torbaları bulunmaktadır. İçecek su da bir sorun teşkil etmektedir. Türk askerine eşek ve katırlarla su taşınmasına çalışılırken, İtilaf askerleri günde 4,5 litre su hakkı kullanıyorlardı (Bugün gelişmiş ülkeler için barış zamanı bir bireye günlük düşen su miktarı 8 litredir). Ayrıca kullandıkları su temizlenmektedir. Gerektiğinde denizden de su tabletleri ile tatlı su elde ettikleri gibi denizde yüzerek yıkanma imkânları da bulunmaktaydı. Türk birlikleri bütün bu imkânlardan yoksundu.

Beslenme konusunu da göz önüne almalıyız. Erlerin günlük yiyecek hakkı (istihkakı) Tayinat ve Yem Kanunu'na göre düzenlenmektedir. Bu kanuna göre, bir erin günlük payı, 600 gr. un, 250 gr. et veya 125 gr. kavurma, pastırma, sucuk veya konserve et, 86 gr. pirinç, 10 gr. yağ, 20 gr. soğan ve tuzdan ibarettir. Çanakkale cephesinde bunlar sağlanamadığından, et önce 62 grama, sonra 31 grama kadar indirilmiştir. Yemekler o günün koşullarına göre çoğunlukla bakliyata dayanmış ve siperlerde pişirme imkânı olmadığından siperlere pişirilmiş olarak götürülmüştür. Ekmek, yarısı un, diğer yarısı kırıntılardan oluşan peksimet şeklinde verilebilmiştir. Taze sebze hiç verilemediğinden vitamin eksikliği nedeniyle erler arasında diş eti kanamasıyla belirti gösteren iskorbit hastalığı başlamıştır. Cephede seyyar mutfaklar bulunmamaktadır. Geride pişirilen yemekler, karavanalara konularak gizli yollardan ve irtibat hendeklerinden bin bir güçlükle, çoğunlukla soğumuş olarak erlere ulaştırılmaktadır. Siperlerde düşman etkisi nedeniyle ateş yakma imkânı olmadığından yemekler bu şekilde yenilebilmektedir. İtilaf kuvvetlerinin ise sığır kavurma, peksimet, ekmek, reçel, jambon, peynir, çay ve şeker gibi yiyecekleri bol miktardadır. Askerin yakındığı tek şey hep aynı şeyleri yemekte olduklarıdır. Örneğin çok bol verilen ama artık nefret ettiklerini mektuplarında belirttikleri kayısı reçeli kutularını siperlerine eşik yapmaktadırlar.

Çanakkale Kara Savaşları'nın sonuçları:

Nisan 1915'de 6 tümen olan Türk kuvvetlerinin muharebe gücü, bir ay sonra Mayıs 1915'de 10 tümene, bundan sonra Ekim 1915'e

kadar da sürekli takviye edilerek 17 tümene kadar çıkmıştır. Bu Çanakkale'de yaşanan kara savaşlarının ne kadar çetin geçtiğinin genel bir göstergesidir. Başlangıçta yeterli görülen kuvvetin üç katına kadar çıkılmıştır.

Çanakkale Savaşları'nın genel sonuçları dikkate alındığında,

Çanakkale Savaşı ile Osmanlı İmparatorluğu'nun savaşlar zinciri kopmuş ve yurt savunması devri açılmış oluyordu (Karal,1996,457).

Dünya, Çanakkale savaşına kadar Türkleri fetih savaşlarıyla tanımıştı. Yurt savunmasında ise güçlerinin ne kadar olduğunu (Karal,1996,441) iyice anlamış oldular.

Tarihi Fransız cesareti ile İngiliz soğukkanlılığı, Türkün alçak gönüllü kahramanlığı karşısında vermiş olduğu sınavda (Karal,1996,441) sınıfta kalmıştır.

25 Nisan 1915 – 9 Ocak 1916 tarihleri arasında 8 ay 14 gün (259 gün) süren kara savaşları açısından ele alındığında ise şu sonuçları çıkarmak mümkündür:

1. Çanakkale savaşı, Türklerin kahramanlık destanlarından birinin daha dünya tarihine armağanıdır. Çanakkale'de İtilaf Devletleri'nin denizden ve karadan yaptıkları saldırılara genelde kara savaşları ile karşı konulmuştur.

2. Bu harpte, Mehmetçiğin kahramanlığının, mertliğinin, dayanıklılığının yanı sıra insancıllığı ve sempatikliğine de bir kez daha dünya tarafından şahit olunmuştur.

3. Konu yurt savunması olunca, vatan sevgisi yanında, sayısal ya da teknolojik üstünlüğün önemli olmadığı ortaya çıkmıştır; ancak bu üstünlüğü olmayanların da savaşı çok zor koşullar altında yapabilmeleri unutulmamalıdır.

YARARLANILAN KAYNAKLAR:

Atatürk'ün Jeopolitik ve Stratejik Görüşleri. (1981). İstanbul: Harp Akademileri Yayını.

Birinci Dünya Harbinde Türk Harbi; Çanakkale Cephesi Harekâtı, III. Kitap. Ankara: Genkur. ATASE Bşk.lığı Yayınları.

Çanakkale 1915. (1999). Milli Savunma Bakanlığı Yayını. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Çanakkale Savaşı ve Tarihi (I. Cilt). (2006). İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş. Yayını.

KARAL, Enver Ziya. (1996). *Osmanlı Tarihi* (IX. Cilt). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.

TÜRKMEN, Zekeriya. (2007).*Silahlı Kuvvetler Dergisi*. s. 7-31. Ankara: Genkur. ATASE Bşk.lığı Yayınları.

Şahin, Hülya. (*2007). Silahlı Kuvvetler Dergisi*. s. 33-43. Ankara: Genkur. ATASE Bşk.lığı Yayınları.

Sıcak ve nemsiz yaz, askerlerin sağlık durumunu olumsuz etkilemiştir. Toz ve kum bulutları dost-düşman bütün birliklerin üzerini kaplamıştır.

HESAPRO

Üniversitemizin ortaklarından olduğu "Health and Safety at Work in Relation with Productivity - İş Sağlığı ve Güvenliği ve Verimlilik" isimli projenin detaylarını; Yrd. Doç. Dr. Murat Saran, Öğr. Gör. Dr. Benhür Satır ve Uzman Burçin Tuna`dan aldık.

HESAPRO nedir?

HESAPRO, aslında Ulusal Ajans aracılığı ile Avrupa Birliği tarafından desteklenen bir Leonardo Da Vinci Projesi Ortaklık Projesi'nin kısaltılmış adıdır. Tam adı "Health and Safety at Work in Relation with Productivity - İş Sağlığı ve Güvenliği ve Verimlilik"dir. Projenin yürütücülüğünde Verimlilik Genel Müdürlüğü ve Türkiye'den de sadece Üniversitemiz var. Proje ortaklarının çoğunluğu Avrupa Ulusal Verimlilik Merkezleri Birliği (EANPC) üyesi ve bu ortaklar; iş yaşamının iyileştirilmesi, iş sağlığı ve güvenliği alanlarında çalışmalar yürütüyor. Bunlar arasında; Finlandiya'dan İş Verimliliği Enstitüsü (TTS), Slovakya'dan Slovak Verimlilik Merkezi (SLCP), Fransa'dan Çalışma Koşullarının İyileştirilmesi Fransız Ulusal Ajansı (ANACT), Belçika'dan İş Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü (PREVENT) isimli kuruluşları sayabiliriz. 5 ülkeden 6 ortakla yürütülecek proje, iki yıl sürecek ve 2013 yılının Aralık ayında sona erecek. Proje süresince bir eğitim kiti geliştirilecek. Bu eğitim kitinin; iş sağlığı ve işçi güvenliği konusu ve bu kavramların verimlilikle ilişkisine dair bir arka plan araştırması, işçi ve işverenler için ayrı ayrı hazırlanacak ve onları hak ve sorumlulukları hakkında bilinçlendirmeyi amaçlayan toplantılar, rehberlik çalışmaları ve gerçekleştirilecek saha ziyaretlerinde görülecek iyi uygulamalara yer veren bir sunum ile bir de değerlendirme anketinden oluşması planlanıyor. Ortaklık yapısı güçlü bir projenin içinde var oluyoruz ve çalıştığımız her ortak

konusunda uzman bir kuruluş. Proje, Ulusal Ajans tarafından fon desteğini alıyor ve Avrupa Birliği Leonardo Da Vinci Programı çerçevesinde yer alan "Hayat Boyu Öğrenme" projesinin kapsamında yürütülüyor. Projenin asıl amacı, ortaklar arası işbirliğini sağlayarak verimli bir çıktı elde etmek. Projede hareketlilik destekleniyor. 25-26 Nisan 2012 tarihlerinde bu proje kapsamında Belçika`ya gideceğiz ve orada 2. toplantımızı yapacağız.

Çankaya Üniversitesi olarak neden bu projeye dâhil olduk?

Verimlilik Genel Müdürlüğü ve Üniversitemiz arasında geçtiğimiz yılda yapılan bir protokol var. Bu protokol kapsamında, Genel Müdürlük, proje ortaklarından biri olmamız için bize geldi ve Üniversite Yönetimimiz bunu kabul etti. Bunun Türkiye`de sadece bize teklif edilmesi de güzel bir gelişme. Böylece Üniversitemiz üçüncü Leonardo Da Vinci Projesi'ni hayata geçiriyor. Diğer iki proje (KOBİküme ve KOBİağ), Yenilik Transferi Projesi idi. KOBİküme Projesi'nde Üniversitemiz "kontrat sahibi" iken KOBİağ Projesi'nde "ortak" sıfatıyla yer aldı. Her ikisinin altından da başarıyla kalktık ve bunlar da bizim için önemli birer referans elbette.

Üniversite olarak Projedeki rolümüz nedir?

Biz, öncelikle bir değerlendirme anketi hazırlayacağız ve bu anketin uygulamasını çevrimiçi ortamda yapacağız. Üniversite sistemimiz üzerinden, bizim altyapımızı kullanarak gerçekleştireceğiz bunu. Sonrasında bir eğitim seti hayata geçecek ve bunun testini de biz yapacağız. Bu eğitim setini projeye dâhil olan tüm ortaklar ülkelerinde yaygınlaştırılacak. Projenin amacı daha çok hareketlilik olduğu için çok fazla bir iş yükü beklenmiyor. Buradaki beklenti, bu konunun farkındalığını sağlayarak bir eğitim seti oluşturmak. Biz, bu ekipte yer alarak kendimize bir ek iş yükü getiriyoruz; ama bu, gönüllük esasına dayanan bir iş. Bu projede Üniversitemizden üç kişi görevliyiz. Endüstri Mühendisliği Bölümümüzden Öğr. Gör. Dr. Benhür Satır, "kontak kişi"; Bilgisayar Mühendisliği Bölümü Başkan Vekilimiz Yrd. Doç. Dr. Murat Saran, "yaygınlaştırıcı" ve Bilgi İşlem Dairesi Müdürlüğü Müdürümüz Burçin Tuna ise "teknik destek" sıfatlarıyla projede yer alıyor. Tabi resmi temsilcimiz Rektörümüz Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç.

Üniversite olarak bu projeden ne bekliyoruz?

Biz üniversite olarak, iş sağlığı konusunda gelmek istediğimiz yerde değiliz. Bu alanda biraz daha yol kat etmemiz gerekiyor. Bu konudaki eğitimleri sıklaştırmalı ve eğitimlere daha fazla kişinin katılımını sağlamalıyız. Şu ana kadar Üniversitemizde yapılan eğitimler yeterli derecede değil. Biz bir eğitim kurumuyuz. Dolaysıyla bizdeki eğitimleri, bunların çok üst düzeyde olmasını beklememekle birlikte, kendimiz ve personelimiz için gerçekleştirmeliyiz. Bir diğer hedefimiz de uluslararası ortamda mümkün olduğunca çalışarak adımızı duyurmak; ama en önemli hedefimiz, elbette insanlığa faydalı bir şeyler yapabilmek.

İş sağlığı ve güvenliği konusunun önemi nedir?

Şimdi, burada önce kendi Üniversitemizi ve daha sonrasında imalat yapan fabrikaları düşünmek gereklidir. Bizim, bilindiği üzere, OSTİM OSB ile bir protokolümüz var. Bizim bu projeyi Ostim`de de yaygınlaştırmamız lazım. Kümeleşme çalışmalarımız doğrultusunda İŞİM ve AKİP kümelerinin firmalarına da bu konuda yar-

Biz, öncelikle bir değerlendirme anketi hazırlayacağız ve bu anketin uygulamasını çevrimiçi ortamda yapacağız. Üniversite sistemimiz üzerinden, bizim altyapımızı kullanarak gerçekleştireceğiz bunu.

dım etmek istiyoruz. Ortaya çıkacak eğitim setini de bu firmalarımızla paylaşıp onları bu konuda daha da bilinçlendirmek amaçlarımızdan biri. Görüyoruz ki bazı firmalarda bu konuda çok ciddi sıkıntılar var.

Üniversitede iş güvenliği ve sağlığı konusunda da bazı sıkıntılar var. Kapalı ortamda olduğumuzdan dolayı hastalık bulaşma riski çok fazla, stresli bir işimiz var ve o yüzden mental yorgunluk, psikolojik bozulmalar yaşanabiliyor. İmalat yapan firmalarda riskler daha fazla elbette… Bu tip işletmelerde uzuvların yaralanması, kaybı söz konusu olabilir. Bu tarz tehlikeli durumlar üniversitede yok.

Bu tür çalışmaların amaçlarından biri de diğer ülkelerdeki uygulamaları görüp o uygulamaların bize uyan taraflarını alıp faaliyete geçirebilmeyi becerebilmektir. Bu projede de aynı şeyi yapabileceğiz. Diğer ilkelerin iş sağlığı ve güvenliği konusundaki iyi uygulamalarını alıp bize adapte edebileceğiz.

Şu ana kadar ne yapıldı?

Verimlilik Genel Müdürlüğü'nün ev sahipliğinde bir başlangıç toplantısı yapıldı. Benhür Satır, Üniversitemiz ve projeye yaklaşımımız ile ilgili burada bir sunum yaptı. Ayrıca Rektörümüz de gelip bir konuşma yaptı ve bizler de bu projeden beklentilerimizi anlattık. Toplantıdan sonra İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezi (İSGÜM) ziyaret edilerek planlarımız anlatıldı. Onlar bu işin elbette uzmanı, ileride onlarla bir ortaklık sağlayabiliriz. Daha sonra Termikel fabrikasını ziyaret ettik. Orada çalışan bir Endüstri Mühendisliği bölümü mezunumuz Öner Öztürkoğlu bize fabrikayı gezdirdi. Bütün bu çalışmalar, projenin ilerleyişinin yanında, Üniversitemizin resmi ve özel kurumlarla ilişkilerini de güçlendirmiş oluyor.

Üniversite olarak projede şu ana kadar ne yaptık?

KOBİağ Projesi'nde uygulamaya aldığımız Dosya Paneli'ni ortaklarımızla paylaştık. Bu sayede verimli bir şekilde ortaklar arasında veri paylaşımı sağlanıyor. Yine KOBİağ Projesi'nde gerçekleştirilen Konferans Görüşme Sistemi kullanılarak ortaklar arasındaki video konferans hizmetini de biz sağlıyoruz.

HALLAÇ*

Savurdu elindeki uzun ve sert sopayı
Harabata düşmüş kan revan içindeki bedeni
Bir kılı bile kıpırdamadı, vermezdi kamçıyı
Hallaç bu, bir sillede dağıtır ben-i âdemi.

Vaktiyle sırlara hâkim bir meczup idi
Çok uzaktı ibadet kapısı, gönül âh ederken
Ruhlar sıradaydı, Yusuf'un kuyuda beklediği gibi
Hakikat denizine açılan yelken göğüs gererken.

Nihayet hak tecelli eder yürek gelir galebe
Kör eyler bir aşk, puta benzeyen bu nefsi
O âdil kudretin her bir anı geleceğe gebe
Daha nice korkarsın, altı üstü karınca cesareti.

Okutman Kerem Gün

* İlhan İrem'in *Samanyolu / Bazı Akşamlar* adlı şarkısı eşliğinde. . .

«HEPİNİZ VAN'DA İDİNİZ»

Emrah YAYLI

10.09.2004, Seyhan Levent tarafından hazırlanıp sunulan, Sayın Levent'in 15 yıl boyunca emek verdiği Akşama Doğru programı yayından kaldırıldı. Onun için üzücü bir gündü. Sizin için nasıl bir gündü, hatırlıyor musunuz?

Benim için nasıl bir gün olduğunu anlatmak istiyorum sizlere, 10.09.2004, Çankaya Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği bölümüne öğrenci kaydımı yaptırdığım gündü. Sizce benim için nasıl bir gün, tahmin edebilir misiniz? Aradan geçen 8 yıl, şu an en çok dönüş yapmak istediğim, tekrar ve tekrar yaşamak istediğim tek tarih. Yaşanan mükemmel ve unutulmaz 5 yıl.

12.06.2009, üzücü bir tarih. Neden mi? Mezun oldum. Şeref öğrencisi yazıyor üzerinde. Ne yazarsa yazsın, elimde diploma fotokopisi, askerlik şubesinin yolunu tuttuğumda gerçek hayata ayak bastığımı fark ettim. İlk yolculuk Tunceli. 5 ay çarşı izinsiz, çatışmalı, bol nöbetli kısa dönem askerlik. Bu cümlemden dolayı okulu uzatmayı düşünen erkek arkadaşlarımız inşallah olmaz. Peki, bunu da hallettik dedik, şimdi ne yapacağım derken Erzurum'da GSM sektörünün önde gelen kuruluşlarının birinde işe başladım. Her gün 08.00'da ofistesin, akşam 17.00 normal çalışanlar için çıkış saati. Çalışma arkadaşların işlerini toparlamış çıkarken sen 21.00'da ofisin lambalarını kapatıyorsun. Amerikan filmlerinde karizma yapan çalışanlar gibi dursa da tamamıyla tecrübesizlikle alakalı beceriksizlik göstergesi aslında. Klasik olacak beni bağışlayın lütfen ama o gün, staj döneminin ne kadar önemli bir süreç olduğunu anlamış oldum. 2 ay, 3 ay derken ofisten çıkma saatim gittikçe daha erkene yaklaştı. Erzurum'dayız ya, kışı dört gözle bekliyoruz. Kayak yapacağız, sucuk ekmek vs. Snowfest hayalleri falan… Hop, terfiyi aldık Van Bölge'ye transfer olduk ve 80 kişilik kocaman bir taşeron şirketi yönetmeye çalışırken buldum kendimi. Her şey yolunda.

23.09.2011 tarihinde ne olduğunu biliyor muyuz peki? Eminim biliyoruzdur ama bizi derinden etkileyen ortak nokta yoksa hepimiz için sadece tarihten

ibarettir. Ama Van halkı için bu bir tarih değil, bu bir dönüm noktası oldu. 23.09.2011 tarihini kafalarına kazırlarken üstüne bir de 09.10.2011 tarihindeki ikinci bir acı daha geldi. İkinci bir deprem. Hepimiz biliyoruzdur, önce 7.2 sonra 5.6 büyüklüğünde iki büyük felaket yaşandı. Medya kuruluşlarında, sosyal paylaşım sitelerinde günlerce gündem maddesi olarak kaldı ve sonrasında gündem değişti. Gündem maddesi nasıl değişmesin ki Van'da hayat bu kadar değişmişken. 1000'e yakın insan öldü. Peki ya şimdi? Üzerinden geçen 5 aylık sürede 1000'in üzerinde doğum gerçekleşti, yaralar sarılmaya çalışılıyor, ülkenin dört bir yanından yardımlar geliyor, konteynır kentler kuruluyor, seyyar aş evleri yemekler dağıtıyor, yıkım kararı çıkan binalar yıkılıyor, evler boşaltılıyor, başka şehirlerde yaşamlar kurulmaya çalışılıyor. Bu düzene ayak uydurmaya çalışılırken Van iline ve bölgesine katkıda bulunmak için okuduğumu fark ettim. 5 yıl okudum, okurken bölümüm mezunlarının nerelerde iş bulabileceğine dair bir kere olsun araştırma yapmadım. Cep telefonum olmadan evden çıkmadım, hala da çıkmıyorum. Şimdi Turkcell'de tesis operasyon sorumlusu olarak çalışıyorum. Deprem sonrası en önemli ihtiyaç iletişimdi yani baz istasyonları ve biz bu iletişimi sağlamak için 3 gün boyunca uyumadık. Uykumuz bile gelmedi, göçük altında kalan insanların haberleşme ile kurtulabileceği düşüncesiyle tüm gücümüzle çalıştık. Onlarca insanın bu sayede kurtulduğuna birebir şahit oldum. Depremi birebir yaşamış olmama rağmen insanlara yardım etmeye çalışırken depremi yaşadığımı unuttum.

Gelelim üniversitemize. Yanlış bilmiyorsam üniversiteler ranking sıralamalarında yayım sayılarına bakarak sıralanıyorlar. Bence bir üniversitenin ranking sıralaması, yayım sayısından çok topluma kazandırdığı gençleri ne kadar bilinçlendirebildiği ve nasıl bireyler yetiştirebildiğiyle alakalı olmalı. O günlerde bana güç katan şey hocalarımın bana vermiş oldu-

12.06.2009, üzücü bir tarih. Neden mi? Mezun oldum. Şeref öğrencisi yazıyor üzerinde. Ne yazarsa yazsın, elimde diploma fotokopisi, askerlik şubesinin yolunu tuttuğumda gerçek hayata ayak bastığımı fark ettim.

ğu çok değerli hayat deneyimleri ve davranış modelleriydi. Elbette ki üniversite yıllarında almış olduğum teknik eğitimler iş hayatına adım attığımda dengede durmamı sağladı. Okulumun bana kattığı bilgi, tecrübe, hayat anlayışı, davranış modelini tanımlamam mümkün değil.

Peki, bu yazı nedendir diye geçtiniz mi aklınızdan?

Cevap veriyorum; elimden geldiği kadarıyla gündem dergimizi takip etmeye, yazı dizilerinizi okumaya çalışıyorum. Ocak sayımızı okuyan oldu mu? Ocak sayımızda Van depremine ve depremden ötürü okulumuzun yapmış olduğu yardımlara 2 sayfa ayrıldı. Sizin sayenizde o yazılar hazırlandı. Bu organizasyonları düzenleyen ve Van halkına yardım gönderen tüm arkadaşlarımı gönülden kutluyor ve teşekkür ediyorum. Bu yazı sizler için ve bir de Çankaya Üniversitesi'nin yetiştirdiği, topluma kazandırdığı depremzede Çankaya Üniversitesi mezunu Emrah Yaylı için.

Yaklaşık 1 ay önce yaşadığım küçük bir hikâyemi de okumanızı rica ediyorum. Turkcell-Türk Telekom arasında oluşan mail ortamında, Türk Telekom'da çalışan bir Çankaya Üniversitesi mezunu bir bayanla mail vesilesi ile tanışmış olduk ve bayan arkadaşa Çankaya Üniversitesi'nden mezun olduğumu ispatlamak zorunda kaldım. İnanmadı. İnandıramadım. Sorduğu soru; Çankaya Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra Van'da? Nasıl ya? Aaaa vs vs derken cümleyi bir türlü toparlayamıyor. Öğrenmiş oldu, öğretecek oldu, Çankaya Üniversitesi'nde yetişmiş bireyler her yerde. Her yerdeyiz. Deprem acısını yaşarken gönderdiğiniz kolilerle, yardımlarla aslında hepiniz Van'daydınız. Hepinize teşekkür ederim, ellerinize sağlık.

Kucak dolusu Sevgi ve Saygılarımla,

BİLGİSAYAR VE GÖZ SORUNLARI

Dr. Kutlu KÖSTERİT
Çankaya Üniversitesi Sağlık Merkezi

Bilgisayar kullanımına bağlı olarak, gözün kendisinde ya da görme kalitesinde birtakım problemlerin meydana gelmesi, göz yorgunluğu hali olarak yorumlanmaktadır. Sıklıkla görülen belirtileri şöyle sıralanabilir: Yorgun ve ağrılı gözler, gözlerde yanma ve batma, bulanık görme, kuruluk hissi, sulanma, kaşıntı, kızarıklık, gözleri kısarak bakmak, odaklama zorluğu, çift görme, yazı karakterlerinin veya grafiklerin etrafında ışık hareleri ya da saçılmalar görmek, ışığa karşı hassasiyet, baş ağrısı, boyun, sırt ve omuz ağrısı.

Sayılan bu belirtilerden bazılarının, bilgisayar karşısında çalışırken yaşanıyor olması, bilgisayara bağlı göz yorgunluğunun işareti olabilir. Belirtilerin görülme sıklığı ve şiddeti, kişiye bağlı sebepler dışında, çalışma ortamının şekline ve kişinin alışkanlıklarına göre de değişiklikler gösterecektir.

Bahsedilen yorgunluk belirtilerini kendisinde hisseden kişi ilk olarak muayenesini yaptırıp, göz sağlığı hakkında bilgi edinmelidir; çünkü bu belirtilerin en büyük nedeni, gözlerdeki kırma kusurudur (gözlük veya lens takmayı gerektirecek numara bozukluğu). Miyopi, hipermetropi, astigmatizma gibi kırma kusurlarının olup olmadığı saptanarak bunların gözlük camı veya lenslerle düzeltilmesi, bu konudaki ilk aşamadır. Ayrıca halen kullanılan gözlük camı veya lenslerin numaralarının yetersiz kalması da göz yorgunluğuna sebep olabilecektir. Burada, halk arasında yaygınca inanılan yanlış bir görüşe değinmek ve doğrusunu anlatmak yerinde olacaktır: Bilgisayar kullanımı insanların gözlerini bozmaz; ancak bilgisayarın sık kullanımı, mevcut olan ve kişinin o ana kadar önemsemediği veya bilmediği bir kırma kusurunun, belirtileriyle ortaya çıkmasına aracılık eder. Çalışma koşulları çok aşırıya kaçmadıkça normal bir göz bilgisayar karşısında bozulmaz.

Yakın objelere bakarken gözlerde meydana gelen uyum değişiklikleri, tıp dilinde akomodasyon olarak adlandırılır. Uzaktaki cisimden yakın bir cisme bakıldığında, gözlerdeki bir takım küçük kaslar kasılarak, kristal lens dediğimiz göz içindeki merceğin çapını değiştirir, böylece gözler yakına uyum sağlamış olur. Farklı uzaklıktaki objelerin her an net görülebilmesi,

ancak bu bahsettiğimiz akomodasyon mekanizmasının sorunsuz çalışabilmesiyle mümkündür. Mekanizmada yetersizlik oluşursa, bilgisayar monitöründeki objelere ve/veya uzaktaki cisimlere bakarken kısa veya uzun süreli geçici bir bulanık görme hali oluşur. Normal şartlarda gözler, yakından uzağa (veya uzaktan yakına) yarım saniye içerisinde uyum sağlar, yani yakın objeye bakarken birden uzaktaki cismi seçmek ve onu net algılamak bu süreyi geçmemelidir. Eğer bu süre uzarsa uyum mekanizmasında yetersizlik söz konusudur. Bu durum, göz yorgunluğu ve baş ağrısına yol açacaktır. Bu sorunun tedavisinde gözlükler kullanılmaktadır.

Akomodasyon (uyum) mekanizması, 40 yaşından sonra insanlarda doğal bir süreç olarak yetersiz olmaya başlar ve 60 yaşlarında tam yetersizlik gelişir. Bu duruma, presbiyopi (yaşa bağlı yakın görme bozukluğu) adı verilir. Tedavisi yakın okuma gözlüğüdür ve genellikle 35-40 cm'lik yakın okuma mesafesine göre ayarlanarak verilir; ancak bilgisayar karşısında çalışırken monitörler genellikle 70- 75 cm uzakta bulunur. Bu mesafeyi net görmek için ikinci bir yakın gözlük edinmek yararlı olacaktır; çünkü esas yakın gözlüğüyle monitöre bakmak, mesafe uygunsuzluğu nedeniyle gözleri yoracaktır.

Bilgisayarlardaki ekran özellikleri, gözleri etkileyen diğer bir önemli faktördür. Çalışmalar sonucu anlaşılmıştır ki gözler monitöre baktığında tam bir kilitlenme (yani tam bir ekrana uyum) sağlanamamakta, yukarda bahsettiğimiz küçük göz kasları sürekli kasılıp gevşemekte ve kristal göz merceği devamlı şekil değiştirmektedir. Bunun anlamı, gözlerin ekrana tam odaklanamamasıdır. Tabii ki bu sürecin sonucunda göz yorgunluğu şikâyetleri başlayacaktır. Bu sebeple, göz sağlığı açısından, kullanılan ekranlar yüksek çözünürlü ve düşük parlaklık oranlı olmalıdır. Büyük ve daha gelişmiş teknoloji ürünü ekranlar (LCD) en sorunsuz ekran tipleridir. Koruyucu filtre kullanılması hem yansımayı azaltır hem düşük bir oranda da olsa monitörden yayılan radyasyonu süzer. Teknik bir bilgi olarak, 14" büyüklüğündeki monitörlerin, yeni teknoloji ürünü düşük radyasyonlu büyük monitörlere oranla on kat daha fazla radyasyon yaydığını burada vurgulayalım.

Çalışmalar sonucu anlaşılmıştır ki gözler monitöre baktığında tam bir kilitlenme (yani tam bir ekrana uyum) sağlanamamakta, yukarda bahsettiğimiz küçük göz kasları sürekli kasılıp gevşemekte ve kristal göz merceği devamlı şekil değiştirmektedir.

Gözlerdeki kuruma hissi, bilgisayar kullanıcılarının en sık karşılaştığı sorundur. Bu durum kendini yanma, batma, kaşınma, göz yaşarması ve kızarma ile belli eder. Bu durum kontakt lens kullananlarda daha belirginleşir, sebebi de lensin doğallığını koruyan gözyaşı tabiatının monitör karşısında değişmeye başlamasıdır. Gözdeki kuruma hissinin en büyük sebebi, monitöre bakarken normalin 1/3'üne inen göz kırpmalarıdır; çünkü insan yakındaki bir objeye dikkatini verdiğinde refleks olarak daha az göz kırpmaya başlar. Göz kapakları her kırpmada gözyaşını kornea dediğimiz saydam tabakaya yayıp oksijenlenmesini, nemlenmesini ve beslenmesini sağladıkları için gözler az kırpıldığında kuru kalacak ve batmaya başlayacaktır. Diğer bir sebep, monitörün göz hizasının üzerinde bulunmasıdır. Bu durumda gözler yukarı doğru bakacağından kapaklar daha açılmış kalacak, bu da gözyaşının buharlaşmasını artırarak kurumaya yol açacaktır. Ayrıca, çalışma ortamındaki havalandırma-

nın, nem oranının yüksek olması ve havalandırmanın direkt göze doğru gelmesi de gözlerde kurumaya yol açabilecektir. Bilgisayar kullanırken sayılan bu etkenlerden dolayı gözlerin kurumasını önlemek için, göz kırpma sayısını bilinçli olarak artırmak ve belirli aralıklarla uzağa bakarak göz kırpma refleksini normale döndürmek alınacak önlemler arasındadır. Monitörü göz hizasının altına yerleştirmek gerekir, bunun ayarı, monitörün üst kenarının göz seviyesinin biraz altında kalmasını sağlayarak yapılabilir. Bu önlemlerle geçmeyen göz kuruması, suni gözyaşı damlalarıyla tedavi edilmek durumundadır.

Gözlerimizde, fazla ışığın içeri girmesini ve gözü rahatsız etmesini engelleyen bir mekanizma bulunmaktadır. Aşırı parlak bir ışık, bu mekanizmayı otomatik olarak devreye sokar ve gözün daha fazla çalışarak efor sarf etmesine neden olur. Bunun uzun sürmesi durumunda gözler yorulacak, bu aşırı ışıklı ortamdan rahatsız olduğunu, yorgunluk belirtilerini ortaya çıkararak anlatmaya çalışacaktır. Çalışma ortamında direkt göze gelen bir ışık kaynağını ortadan kaldırmak gerekir. Pencereden sızan ışığın arkaya alınması da gözleri rahatlatacaktır. Kullanılacak ışık kaynağının, arkadan, omuz hizasından monitöre veya çalışma masasına düşecek şekilde ayarlanması gerekir. Ayrıca monitörün kontrast ve parlaklık ayarının da uygun bir şekilde ayarlanması yerinde olacaktır. Ekran zemin renginin açık, yazı karakterlerinin ise koyu renklerde tercih edilmesi, gözlerin zorlanmasını önleyecektir.

Bilgisayar karşısında çalışırken göz sağlığını korumanın en güzel yolu, onları sık sık dinlendirmektir. Her yarım saatte bir ara vermek, birkaç saniye kapalı tuttuktan sonra uzaktaki bir objeye bakıp gözleri rahatlatmak yeterlidir. Çalışma masası ve sandalyesinin ergonomi kurallarına uygunluğu vücudu da rahatlatacaktır. Uzun süreli çalışmalarda, saat başı yapılacak basit vücut egzersizleri, diri kalmaya yardımcı olacaktır.

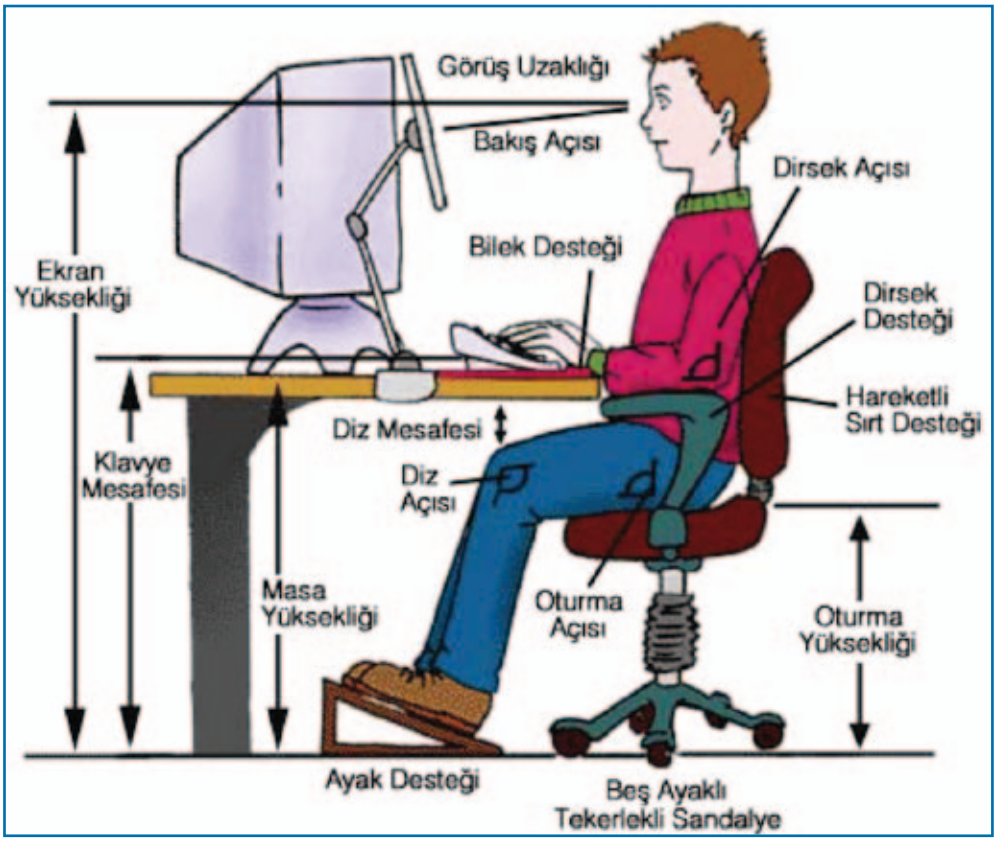

kitap tanıtımı

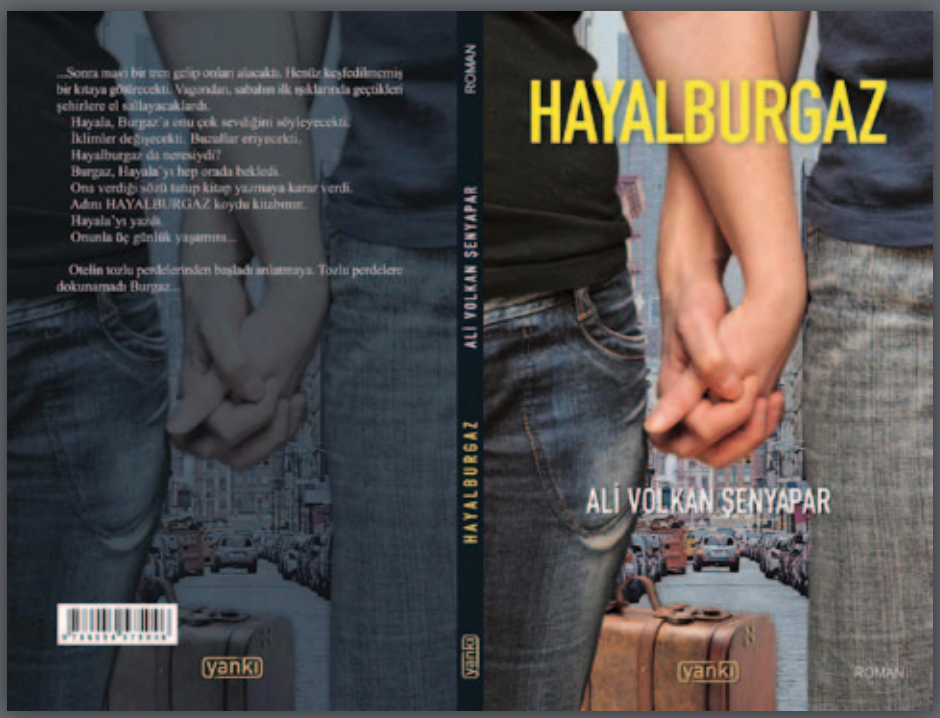

Üniversitemiz Güvenlik Müdürlüğü Güvenlik Şefi Ali Volkan Şenyaparı`ın Yankı Yayınlarından Çıkan **"HAYALBURGAZ"** isimli kitabını tüm okurlarımıza tavsiye ediyoruz.

2003 yılı mezunlarımızdan Sayın Buse Ünal`ın nemesis kitaptan yayımlamış olduğu **"CAN VEREN AŞK"** isimli kitabını, tüm okurlarımıza ve kitapseverlere tavsiye ediyoruz.

"Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi İçtihatlarına Göre Tutuklama"

Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi - Hukuk Araştırma, Danışma ve Uygulama Merkezi (HADUM) tarafından 7 Mart 2012 tarihinde düzenlenen, "Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi İçtihatlarına Göre Tutuklama" konulu panele, panelist olarak Dışişleri Bakanlığı Emekli Hukuk Müşaviri Münci Özmen katıldı. Hukuk Fakültesi öğrencilerimizin ilgi gösterdiği panel çok faydalı geçti.

Beden Dili

Çankaya Üniversitesi Kariyer Yönlendirme ve Geliştirme Merkezi tarafından, 24 Şubat 2012 tarihinde, "Beden Dili" isimli bir seminer gerçekleştirildi. Semineri İzgören Akademi Eğitim ve Danışmanlık'tan Bülent Yerlikaya verdi. Yeni Kampüs Mavi Salon'da gerçekleşen etkinlikte oturacak yer bulmakta güçlük çeken öğrencilerimiz, merdivenlere oturarak semineri takip etti. Son günlerin güncel konusun beden dili hakkında bilinmesi gerekenleri görsellerle destekleyerek anlatan Yerlikaya, seminerin gördüğü ilgiden hayli memnundu.

Çanakkale Savaşı

Kara Savaşları

Çankaya Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi (AAUM) tarafından yeni kampüsümüz Kırmızı salonda gerçekleştirilen "Çanakkale Savaşları – Kara Savaşları" isimli organizasyon 20 Mart 2012 Salı günü gerçekleşti. Organizasyon tarihimizin şanlı bir dönemine ışık tutması açısından son derece faydalıydı. Ortak Dersler, Öğr. Gör. Dr. Tüzel Atıcı tarafından Çanakkale Zaferinde, kara savaşlarının önemine değinildi ve son derece geniş bir şekilde, neler yaşandığı anlatıldı. Konferansın sonunda kürsüye çıkan Mütevelli Heyeti Başkanımız Sayın Sıtkı Alp, Çanakkale Savaşlarının tarihimiz ve milletimiz için ne kadar önemli olduğunu vurguladı.

Çizgide Düşünmek

Çizgi İle Düşünmek

Üniversitemiz İç Mimarlık Bölümü tarafından, 100. yıl kampüsümüz, İç Mimarlık bölüm katında, "Çizgide Düşünmek – Çizgiyle Düşünmek" isimli bir sergi gerçekleşti. Serginin Açılışını Mütevelli Heyet Üyemiz Sayın Erol Uğurlu ve Rektörümüz Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç yaparken, sergilenen eserleri tek tek incelediler. Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Sayın Alaeddin Tileylioğlu ve Genel Sekreterimiz Yrd. Doç. Dr. Sayın Cem Karadeli`nin de ilgiyle gezdiği sergi, Üniversitemizin emeğe ve sanata verdiği değeri bir kez daha gösterdi.

İç Mekan ve İnsan

Üniversitemiz İç Mimarlık Bölümü tarafından düzenlenen "İç Mekân ve İnsan" konulu yarışmanın ödül töreni 13 Şubat 2012 günü 100. yıl Kampüsümüzde gerçekleşti. Saat 14.00`de ki tören yoğun katılımcı ilgisiyle karşılaştı. Törende ödül alan fotoğraflar sergilendi. Yarışmada birinciliği, Tuba Kapusızoğlu, ikinciliği Ufuk Koşmaz, üçüncülüğü Alperen Alkan kazandı.

İş Etiği

Çankaya Üniversitesi İnsan Kaynakları Daire Başkanlığı tarafından verilen hizmet içi eğitim kapsamında düzenlenen seminer ve toplantıların bir tanesi daha 12 Mart 2012'de Yeni Kampüs Mavi Salon'da gerçekleştirildi. "İş Etiği" konusunda katılımcıları bilgilendiren Daire Başkanımız A. Turan Öztürk, bir iş yerindeki etik davranışların nasıl olması gerektiğini anlattı.

Liderlik

Çankaya Üniversitesi Kariyer Yönlendirme ve Geliştirme Merkezi tarafından, 6 Mart 2012 tarihinde, "Liderlik" konulu bir seminer gerçekleştirildi. Yeni Kampüs Kırmızı Salon'da gerçekleştirilen etkinliğe İzgören Akademi Eğitim ve Danışmanlık Genel Müdürü Umut Sav katıldı. Öğrencilerimizin liderlik becerilerini geliştirmeyi hedefleyen etkinlik, bu konuya ilgi duyan öğrencilerimizin yoğun ilgisiyle karşılaştı.

İzmir İktisat Kongresi ve Atatürk Döneminde İzlenen İktisat Politikaları

Çankaya Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Uygulama ve Araştırma Merkezi (AAUM) tarafından düzenlenen "İzmir İktisat Kongresi ve Atatürk Döneminde İzlenen İktisat Politikaları" isimli panel, 8 Mart 2012 tarihinde Yeni Kampüs Kırmızı Salon'da gerçekleştirildi. Yöneticiliğini Ortak Dersler Koordinatörlüğümüzden Öğr. Gör. Dr. Tüzel Atıcı`nın yaptığı ve panelist olarak Prof. Dr. Ömer Faruk Çolak ve Uluslararası Ticaret Bölüm Başkan Vekilimiz Prof. Dr. Sayın Nahit Töre'nin katıldığı panel saat 14.00`de başladı ve iki saat sürdü. Öğrencilerimizin de interaktif olarak katıldığı panel çok verimli geçti.

Politikada ve Afetlerde Kadınlar Neyi Değiştirebilir?

Çankaya Üniversitesi Kadın Çalışmaları Araştırma ve Uygulama Merkezi (KADUM) tarafından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kapsamında, "Politikada ve Afetlerde Kadınlar Neyi Değiştirebilir?" isimli bir panel düzenlendi. Yeni Kampüs Kırmızı Salon'da 14 Mart 2012'de gerçekleşen panelde konuşmacı olarak KA.DER Genel Başkanı Sayın Çiğdem Aydın ve VAKAD Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Zozan Özgökçe katıldı. Yoğun öğrenci ilgisiyle karşılaşan panel, özellikle kadın bilinçlenmesi yönünden çok faydalı oldu.

KADUM Plastik Sanatlar Sergisi

Çankaya Üniversitesi Kadın Çalışmaları Araştırma ve Uygulama Merkezi (KADUM) tarafından düzenlenen etkinlikler kapsamında, Ortak Dersler Öğretim Görevlisi Dr. Olgu Sümengen Berker ve Plastik Sanatlar Birimimiz öğrencileri tarafından hazırlanan "Plastik Sanatlar Sergisi" Yeni Kampüs Ortak Alanı'nda gerçekleştirildi. 13 Mart 2012'de açılışı Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Sayın Alâeddin Tileylioğlu, Genel Sekreterimiz Yrd. Doç. Dr. Sayın Cem Karadeli ve KADUM Müdürümüz Doç. Dr. Sayın Filiz Kardam tarafından yapılan sergi, üç gün boyunca açık kaldı. Yoğun ilgiyle karşılaşan sergi, seramik ve cam altı çalışmalardan oluşmaktaydı.

Sekreterlik Eğitimi

Üniversitemizde sekreter olarak görev yapan personelimizin eğitimi için, 1 – 2 Mart 2012 günleri Yeni Kampüsümüz Mavi Salonda bir eğitim gerçekleşti. Eğitimi deneyimli çalışanlarımızdan Mürvet Özyurt ve Işık Talu verdi. İki gün süren ve tüm sekreter arkadaşlarımızın katıldığı eğitimler son derece verimli geçti.

Sigarayı Bırakma Kampanyası

Rektörümüz Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç`in önderliğinde, tüm Üniversitemiz bünyesinde başlatılan sigarayı bırakma kampanyası son derece hızlı başladı. Yeni Kampüs Ortak Alanda kurulan çadırda, kampanya tanıtılmaya başlandı. Çadırda bulunan görevliler tarafında, sigara içen tüm öğrenci ve personelimizin sigarayı bırakması için çeşitli çalışmalar yapıyorlar. Öncelikle gönüllük esasına göre, tüm sigara içenlere bir sözleşme imzalatılıyor ve sözleşmede bireylerin kendi kendilerine söz vermesi isteniyor, sigarayı bırakmak isteyen öğrenci ve personelimize, bunu nasıl yapmaları gerektiğini anlatan broşürler dağıtılıyor. Uzman doktoraların vereceği seminerlere davet ediliyor ve sigaradan uzaklaştırılmaya çalışılıyor.

Sigarayı bırakmaya söz verenler arasında yapılacak çekilişler birçok önemli hediyede sahiplerini bulacak, Gündem dergisi olarak bu kampanyaya son derece önem veriyor ve destekliyoruz. Sağlıklı ve başarılı toplumlar için, tütün ve dumansız yaşamanın önemini biliyor, bu kampanyada emeği geçen, Başta Kültür Hizmetleri Müdürlüğümüz ve Kariyer Yönlendirme ve Geliştirme Merkezimize bir kez daha teşekkür ediyoruz.

Türkiye'de Modernizm ve Toprak İlmi Kürsüsü Ziya Tanalı

İç Mimarlık Bölümü, 6 Mart 2012'de, 100. Yıl Kampüsü Mavi Salon'da "Türkiye'de Modernizm ve Toprak İlmi Kürsüsü - Ziya Tanalı" isimli bir panel düzenledi. Panele konuşmacı olarak Bilge Köse katıldı.

Ürün Tasarımında Mekan - İnsan İlişkisinin Rolü

İç Mimarlık Bölümü tarafından düzenlenen "Ürün Tasarımında Mekân - İnsan İlişkisinin Rolü" isimli seminer 21 Şubat 2012'de 100. Yıl Kampüsü Mavi Salon'da gerçekleştirildi. Saat 12.30`da başlayan semineri, Tasarımcı Ece Selamoğlu Yalım ve Tasarımcı Oğuz Yalım verdi. Bölüm öğrencilerimizin katılımıyla gerçekleşen seminer, büyük ilgi gördü.

Yanlış Cinsel İnançların Aktif Cinsel Yaşam Üzerine Yansımaları

Çankaya Üniversitesi Psikoloji bölümü tarafından 28 Mart 2012 günü, Yeni Kampüs Mavi Salonda "Yanlış Cinsel İnançların Aktif Cinsel Yaşam Üzerine Etkileri" konulu bir seminer düzenlendi. Semineri, Ankara Numune Hastanesi Psikiyatri Uzmanı ve Psikoterapist Doç. Dr. Cebrail Kısa verdi. Öğrenci ve personelimizin katılımıyla gerçekleşen seminer yaklaşık 2 saat sürdü

Yer Olmayanlar

İç Mimarlık Bölümü tarafından, 13 Mart 2012'de, 100. Yıl Kampüsü Mavi Salon'da "Yer Olmayanlar" isimli bir seminer düzenlendi. Semineri Şebnem Özdemir verdi.

Lakdhar Kadkadi Rektörümüzü Ziyaret Etti

İslam Kalkınma Bankası Yurtdışı Burs Direktörü Lakdhar Kadkadi, Enstitü Müdürü Prof. Dr. Taner ALTUNOK ve Genel Sekreterimiz Yrd. Doç. Dr. Cem KARADELİ ile birlikte burslar ve İslam Kalkınma Bankasından burs alarak üniversitemizde eğitim gören öğrenci hakkında görüşmek üzere Rektörümüz Prof. Dr. Ziya Burhanettin GÜVENÇ'i ziyaret ettiler.

topluluk haberleri

Melis FIRAT
Çankaya Üniversitesi
Kültür Hizmetleri Müdürü

KÜLTÜR HİZMETLERİ MÜDÜRLÜĞÜ

Kültür Hizmetleri Müdürlüğü olarak 5 Mart 2012 tarihinde Yeni Kampüs Mavi Salon'da Rektörümüz Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç'in katılımıyla Öğrenci Toplulukları Toplantısı düzenlendi. Toplantıda Bahar Dönemi'nde yapılacak topluluk etkinlikleri ve öğrenci topluluklarının Bahar Şenlikleri üzerine geliştirdiği öneriler görüşüldü. Ayrıca sigara ile nasıl mücadele edebiliriz, sigara içenlerin sigarayı bırakması için ne gibi çalışmalar yapabiliriz vb. sorulara yanıtlar arandı. Dumansız bir Çankaya Üniversitesi üzerine çeşitli fikirler geliştirildi. Rektörümüz bu hususta her türlü desteği vereceğini dile getirdi.

YARDIM KAMPANYALARI

Kültür Hizmetleri Müdürlüğü olarak başlattığımız yardım kampanyamız aşağıda adı geçen okullara ulaştırıldı:

Feride Ahmet Şener İlköğretim Okulu, Tonya, TRABZON

Tutak Lisesi, AĞRI

Abdulkadir Konukoğlu Lisesi, Şehitkâmil, GAZİANTEP

Güz Dönemi'nde başlatmış olduğumuz kampanya, gelen yardımlar ve ihtiyaçlar doğrultusunda Müdürlüğümüz tarafından özenle hazırlanarak kutulandı.

Kampanyamıza destek veren tüm akademik ve idari personelimize ve öğrencilerimize çok teşekkür ediyoruz.

Çankaya Üniversitesi Kültür Hizmetleri Müdürlüğü, Üniversitemize gelen yardım istekleri doğrultusunda, kitap, yeni kırtasiye malzemeleri (defter, kalem vb.), kullanılmamış giyim eşyası, bilgisayar, projeksiyon cihazı vb. araç gereçlerin toplanması için Üniversitemiz öğrencileri, akademik ve idari personeline gerekli duyuruları yaparak toplanan yardımları ihtiyaç sahiplerine ulaştırmaktadır.

Kampanyalarımız yıl boyunca devam ettiğinden, yardım etmek isteyen öğrencilerimizin, akademik ve idari personelimizin yıl içinde istedikleri bir zaman diliminde Müdürlüğümüzle iletişime geçmeleri gerekmektedir.

Yardıma muhtaç öğrencilerin eğitim hayatını biraz olsun kolaylaştırabilmek için yardım göndereceğimiz okullara vereceğiniz destek ve ilgiden dolayı şimdiden teşekkür ederiz.

Mavi Kapak Toplama Kampanyası ve Mevlânâ Evi

PLASTİK KAPAK, PET ŞİŞE

Çankaya Genç Tema Topluluğu, Toplumsal Dayanışma Topluluğu ve Çankaya Bilinçli Gençler Topluluğu yaklaşık 250 kg plastik kapak ile 1 adet tekerlekli sandalye almaya yönelik "Mavi Kapak Toplama Kampanyası" ve Kızılay işbirliği ile yürütülecek olan afetzedelere yönelik pet şişelerden ev yapım malzemesi sağlayan "Mevlânâ Evi" isimli yardım kampanyalarını 16 Ocak - 15 Mayıs 2012 tarihleri arasında Üniversitemizde gerçekleştirmektedir.

Amatör Doğa Sporları Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Amatör Doğa Sporları Topluluğu, 14 Mart 2012 tarihinde kuruldu. Topluluğun amacı; dağcılık, yürüyüş, kampçılık, tırmanış, orientering (yön bulma), izcilik, kayak, paraşüt, bisiklet, mağaracılık, dağ maratonu vb. doğa sporlarını tanıtmak ve aynı zamanda doğa sporlarının tekniklerini öğrenmektir.

ATAK (Atatürk İlkeleri, Tarih, Araştırma ve Kültür Topluluğu) & TÜRK TARİH PLATFORMU TOPLULUĞU & HUKUK VE İLETİŞİM TOPLULUĞU

Çankaya Üniversitesi Atatürk İlkeleri, Tarih, Araştırma ve Kültür Topluluğu (ATAK), Türk Tarih Platformu Topluluğu ve Hukuk ve İletişim Topluluğu ile birlikte 9-11 Mart 2012 tarihleri arasında Çanakkale Şehitleri'ni anmak üzere Çanakkale Şehitlikleri'ne bir gezi düzenledi. Ankara'dan iki otobüsle hareket eden topluluk, kahvaltının ardından Güney Cephesini gezdi, daha sonra feribotla Kuzey Cephesine giden topluluk aynı günün akşamında Ankara`ya doğru hareket etti.

Amatör Film ve Fotoğrafçılık Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Amatör Film ve Fotoğrafçılık Topluluğu, 21-22 Mart 2012 tarihlerinde gerçekleştirdiği "Doğa İçin Pedalla" adlı etkinlik ile öğrencilerimize, hayallerimize ulaşmak için önümüze çıkan engellerle nasıl mücadele edebileceğimizi gösterdi. 21 Mart 2012 tarihinde Gürkan Genç'in Türkiye'den Japonya'ya kadar süren bisikletli serüveninin dört bir yanından kareler sunulduğu fotoğraflarını sergileyen topluluk, 22 Şubat 2012 tarihinde de Sayın Genç'in katılımıyla bir söyleşi gerçekleştirdi. Söyleşide yol hikâyelerinin yanı sıra, hayallerin peşinden koşmanın altını çizen Gürkan Genç, öğrencilerimize gelecekteki dünya turu projesinden de bahsetti. Yoğun ilgiyle karşılanan etkinlik, öğrencilerimiz tarafından beğeniyle karşılandı.

Topluluk, ayrıca 28 Şubat 2012 tarihinde "Deli Deli Olma" adlı filmi gösterime sundu. 6-7 Mart 2012 tarihinde düzenlediği etkinliklerini duyuran topluluk, 7 Mart'ta "Deli Deli Olma", "Yangın Var", "120" ve "72. Koğuş" gibi filmlerin yönetmeni Murat Saraçoğlu'nu Üniversitemize davet etti. Topluluk üyeleri tarafından çekilen "Suskun Sokak", "Sedef", "Bir Saat", "Aşka Küstüm" ve "Sessiz" adlı kısa film gösterimiyle başlayan etkinlik, Sayın Saraçoğlu ile yapılan "21.Yüzyıl Türk Sinması ve Türk Halkının Sinemaya Bakışı" adlı söyleşiyle sona erdi. Öğrencilerimiz tarafından yoğun ilgiyle karşılanan etkinlik, öğrencilerimizin farklı bir bakış açısı geliştirmesine katkıda bulundu.

Topluluk ayrıca 14 Mart 2012 tarihinde Tim Burton'ın yönetmenliğindeki 2007 ABD yapımı "Sweeney Todd" adlı filmi, Yeni Kampüs Mavi Salon'da gösterime sundu.

Bilgisayar Mühendisliği Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Bilgisayar Topluluğu, 12-13 Mart 2012 tarihlerinde "I. Yazılım ve Teknoloji Günleri" etkinliğini Yeni Kampüs Konferans Salonu'nda gerçekleştirdi. Etkinliğe konuşmacı olarak Ericsson Servis Mühendisi Özgür Umut Vurgun "Veri Tabanları ve Yönetimi", Robot Okulu'ndan Makine Yüksek Mühendisi Mustafa Şirin "Robot Dünyası", eski mezunlarımızdan Mobiliz Yazılım Yazılım Mühendisi Volkan Tokmak "Android ve Mobil Dünya", EMO Ankara Sempozyum/Organizasyon Sekreteri Bilgisayar Mühendisi Oktay Dursun "Bilgisayar Mühendisliği Odası Kurulum Çalışmaları" konularındaki sunumlarıyla katıldı. Etkinliğin ikinci gününde ise Bemar Kariyer'in sunumu sonrası, TAI Yazılım Doğrulama Mühendislerinden Esma Gül ve Çağrı Özçiçek Aviyonik Sistemler ve Türkiye'nin ilk insansız hava aracı olan ANKA'nın yazılım mimarisi hakkında teknik bilgiler sundu. Prosesim'den Yasin Kahramer'in turkiye.gov.tr ve proje yönetimi hakkındaki sunumu ve ardından UDEMY Inc. Türkiye R&D Yöneticisi Mustafa Demir ve Yazılım Geliştirici Burak Oğuz'un "Model Driven Development" ve "Özgür Web Teknolojileri" başlıklı sunumlarının yer aldığı teknik oturumlar gerçekleştirildi. Bilgisayar Mühendisliği Topluluğu tarafından organize edilen 1.Yazılım ve Teknoloji Günleri, 300 kişiyi aşan katılımıyla, 9 oturumda 8 farklı şirketin yer aldığı, yazılım alanındaki son gelişmelerin ve teknik çalışmaların incelendiği iki günlük verimli bir etkinlik oldu.

Bilgisayar Mühendisliği Topluluğu & Bilişim Teknolojileri Topluluğu & Yapay Zekâ ve Robotik Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Topluluğu, Bilişim Teknolojileri Topluluğu ve Yapay Zekâ ve Robotik Topluluğu'nun 28 Aralık 2011 tarihinde düzenlediği "Bilgi Güvenliği ve Parmak İzi ile Yüz Tanıma" adlı seminerde öğrencilerimizin parmak izi ile yüz tanıma projesi hakkında bilgilenmesi sağlandı. Bilgi güvenliği hakkında uygulamalı örneklerin yer aldığı seminere, konuşmacı olarak Prof. Dr. Şeref Sağıroğlu katıldı. Seminer, öğrencilerimiz tarafından yoğun ilgiyle karşılandı.

Çankaya Genç Tema Topluluğu & Bilinçli Gençler Topluluğu & Toplumsal Dayanışma Topluluğu

Topluluklarımız, 16 Ocak–15 Mayıs 2012 tarihleri arasında gerçekleştirecekleri "Mavi Kapak Toplama Kampanyası" ve "Mevlânâ Evleri Projesi" için çalışmalara başladı. Kızılay çatısı altında yürütülecek olan "Mevlânâ Evleri" adlı projede, afetzedelere ev imkânı sağlamak için pet şişelerin ev yapım malzemesi olarak kullanılması yönünde çalışmalara başlandı. 3000 adet, 1,5 litrelik pet şişeden bir Mevlânâ Evi yapılması planlanan projede, acil barınma için %100 geri dönüşüme sahip pet şişeler tercih edildi. Üniversitemizin de desteğiyle topluluklarımız, afetzedelerin barınma ihtiyacını karşılamak için bu projeye dâhil oldu. 15 Mayıs'a kadar sürecek olan proje, Üniversitemiz çalışanlarının ve öğrencilerinin yardımlarını beklemektedir.

Çankaya Elektronik Tasarım Topluluğu

Çankaya Elektronik Tasarım Topluluğu 28 Aralık 2011 tarihinde düzenlediği "FEMTO" adlı konferansta Alcatel-Lucent Şirketi'nden (Small Cell GPS Engineer at Alcatel-Lucent) Burak Can Yıldırım'ı ağırladı.

Girişimcilik ve İnovasyon Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Girişimcilik ve İnovasyon Topluluğu, ESR kodlu derslerinin kapsamında Girşimcilik ve İnovasyon Araştırma ve Uygulama Merkezi ile birlikte 26 Aralık 2011 tarihinde "Yoksulluğun Onurlu Bir Şekilde Azaltılması" konulu bir seminer düzenledi. Seminere konuşmacı olarak Prof.Dr. Aziz Akgül katıldı.

Mekatronik Topluluğu

Akaryakıtlı araçların elektrikli araca dönüştürülmesi ile ilgili 23 Şubat 2012 tarihinde düzenlediği etkinlikte Sayın Özer Arslan'ı ağırlayan Çankaya Üniversitesi Mekatronik Topluluğu, elektrikli araçların tanıtımı, elektrikli araçların verimliliği ve kazançları konusu üzerinde durdu.

Mekatron Mühendislik'in Kurucusu Özer Arslan, öncelikle elektrikli araca dönüşüm sürecini anlattı. Sayın Arslan, akaryakıtlı araçlardan sökülen parçaları göstererek onların yerine kullandıkları alternatif parçaları tanıttı. Elektrikli motor tiplerinden bahsederek hangi motor tipini seçtiklerini ve sebebini açıkladı. Bu sektörde kullanılan güç kaynaklarını tanıttı ve hangisini kullandıklarından bahsetti. Bu dönüşümün maliyeti ve ürettikleri araç hakkında da konuşan Arslan, aracın menzilinden, şarj süresinden, müşteri odaklarından bahsetti. Seminerin son kısmında ise katılımcılar Özer Arslan'a sorularını yöneltti. Seminer bitiminde Mekatronik Mühendisliği bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Ulaş Beldek, Özer Arslan'a plaketini takdim etti. Seminer bittikten sonra Üniversitemizin otoparkında bulunan elektrikli araç incelendi. Daha sonra da katılımcılar ile test sürüşü yapıldı.

Münazara Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Münazara Topluluğu, 24-25-26 Aralık 2011 tarihlerinde Boğaziçi Üniversitesi tarafından düzenlenen "Geleneksel Boğaziçi Üniversitesi Münazara Turnuvası"na 7 üyesi ile birlikte katıldı. Etkinliğe 3 takım ve 1 jüri üyesi şeklinde katılan topluluğumuz, turnuvada jüri olarak bulunan üyemiz Akın Yücel'le çeyrek final başarısı gösterdi. Toplam 6 maçta, 2 takımımız 8 puan ve 1 takımımız da 7 puan alma başarısı göstermiştir.

ODTÜ tarafından 25-26 Şubat 2012 tarihlerinde düzenlenen "Türkiye Ulusal Münazara Konseyi"ne topluluğumuzun üyelerinden A. Artunç Usluoğlu ve Reşat Onur Er katıldı.

2-3-4 Mart 2012 tarihlerinde düzenlenen "Koç Üniversitesi Münazara Turnuvası"na topluluğumuzdan Artunç Usluoğlu, Hazal Arıkan, Ceren Damar, Akın Yücel ve Reşat Onur Er katıldı. 2 takım ve 1 jüri üyesi şeklinde etkinliğe katılan topluluğumuz, ÇANKAYA A takımıyla

aldığı 9 puan ve ÇANKAYA B takımıyla aldığı 8 puan eşliğinde turnuvada büyük başarı gösterdi.

Topluluk ayrıca 10-11-12 Mart 2012 tarihlerinde Süleyman Demirel Üniversitesi tarafından düzenlenen münazara turnuvasına da Reşat Onur Er, Sena Akkışla, Aslı Selvi, Elif Kumru Paksoy, Elif Tuncay, Mehmet Ali Ayhan, Gizem Doğan ve Necmiye Aydın ile katıldı. 3 takım ve 2 jüri üyesi şeklinde etkinliğe katılan topluluğumuzdan Reşat Onur Er "tap salon jüriliği" yapmış ve takımımız çeyrek final ve yarı finale çıkma başarısını göstermiştir. Bununla birlikte ÇANKAYA A 7, ÇANKAYA B ve ÇANKAYA C takımlarımız da 6'şar puan alarak Üniversitemizi turnuvada başarı ile temsil etmiştir.

Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Topluluğu, 15 Mart 2012 tarihinde "Meme Kanseri ve Rahim Ağzı Kanseri" başlıklı bir bilinçlendirme paneli düzenledi. Panele konuşmacı olarak Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı ve Farkındalık Derneği Başkanı Prof. Dr. Ercüment Hayri Tekin, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Anabilim Dalı'ndan Doç.Dr. Polat Dursun katıldı. Etkinlikte meme kanserinden korunmanın yolları, erken tanı ve teşhis yöntemleri ve meme anatomisi hakkında bilgi verildi. Pembe kurdele takarak meme kanseri farkındalığı mesajı vurgulandı. Ayrıca HPV virüsü ve aşıları tanıtıldı, Serviks kanserinin önlenmesi ile ilgili bilgiler verildi. Pap Testi'nin önemi belirtildi. Çarpıcı reklam ve afişlerle farkındalık yaratılmaya ve halkı bilinçlendirme çalışmalarından bahsedildi.

Türk Japon Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Türk Japon Topluluğu, 23 Şubat 2012 tarihinde bir Aikido semineri düzenledi. Seminerde savunma sanatı olan Aikido'nun felsefesi tanıtıldı. Aikido Eğitmeni Sevkan Sarısaltukoğlu'nun katılımıyla gerçekleşen etkinlik, Aikido seven tüm öğrencilerimiz tarafından ilgiyle karşılandı.

Türk Halk Müziği Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Türk Halk Müziği Topluluğu, Şef Serdar Yasun yönetiminde, 17 Şubat 2012 tarihinde gerçekleştirdiği "Aşk Olsun Anadolu" adlı konserde seslendirdikleri birbirinden güzel ezgilerle izleyicilere keyifli dakikalar yaşattı. Şiir, halk dansları ve oyunlarla ayrı bir anlam kazanan etkinlikte topluluğa Tubil Halk Dansları Topluluğu da eşlik etti.

Konserden önce Tubil Halk Dansları Topluluğu tarafından düzenlenen sergide Anadolu'nun değişik yerlerinde çekilen yöresel fotoğraflar sergilendi. Konsere gelen davetliler, konserden önce sergilenen fotoğrafları gezerek konser salonuna geçti. Birbirinden hoş dakikaların, hüzünlü anların ve neşeli zamanların yaşandığı konser seyircilerin beğenisiyle karşılandı.

Uygulamalı Matematik ve Bilgisayar Bilimi Topluluğu

Çankaya Üniversitesi Uygulamalı Matematik Bilgisayar Bilimi Topluluğu, 9 Mart 2012 tarihinde "Android" konulu bir seminer düzenledi. Seminere konuşmacı olarak Matematik Bilgisayar Bölümü 2011 mezunlarımızdan Başak Zülfikar ve Sevgi Canpolat katıldı. Etkinlikte, Android işletim sisteminin genel işleyişi ve kodlama yapısı gösterildi. Ayrıca mezunlarımız bitirme projesi olarak, Üniversitemiz için geliştirmiş oldukları IMobileAcademy adlı cep telefonu uygulamasının nasıl çalıştığını ve uygulamanın hangi süreçlerde yaratıldığını anlattı. Sohbet aşamasında, yeni mezunlarımız, mezun olduktan sonraki süreçte yakaladıkları fırsatları, mesleki ve teknik deneyimlerini Matematik-Bilgisayar ve Bilgisayar Mühendisliği Bölümlerimizden yoğun katılım gösteren arkadaşlarımızla paylaştı.

FOTOĞRAFLARLA MOSKOVA

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü ikinci sınıf öğrencilerimizden, **Emre Gerçek** Yılbaşında ziyaret ettiği Moskova`dan kareleri bizimle paylaştı

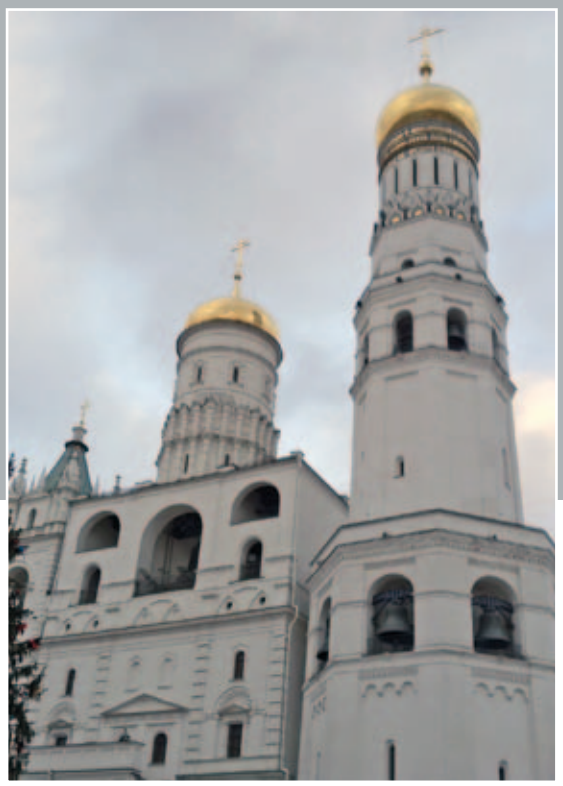

ГУМ-Ladoga

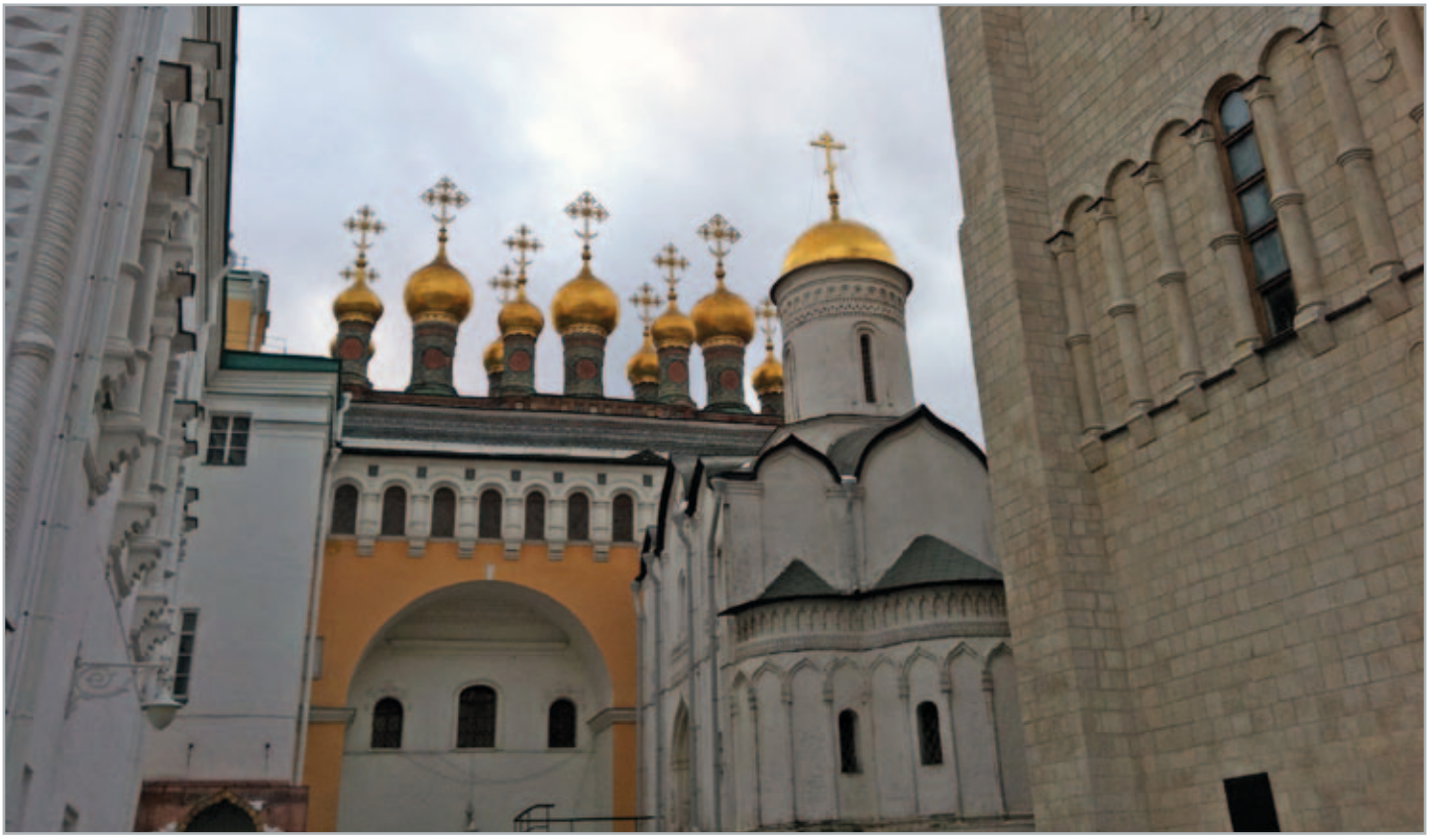

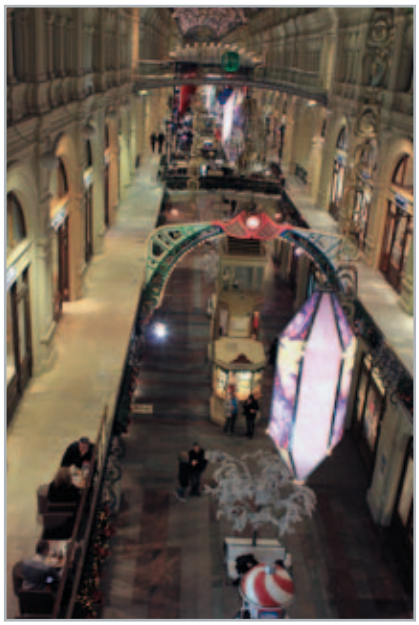

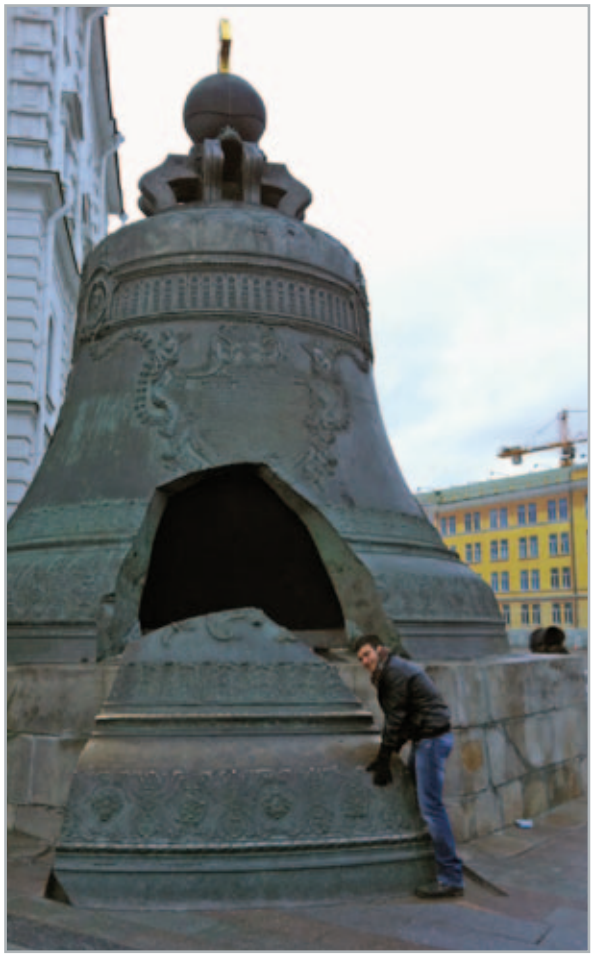

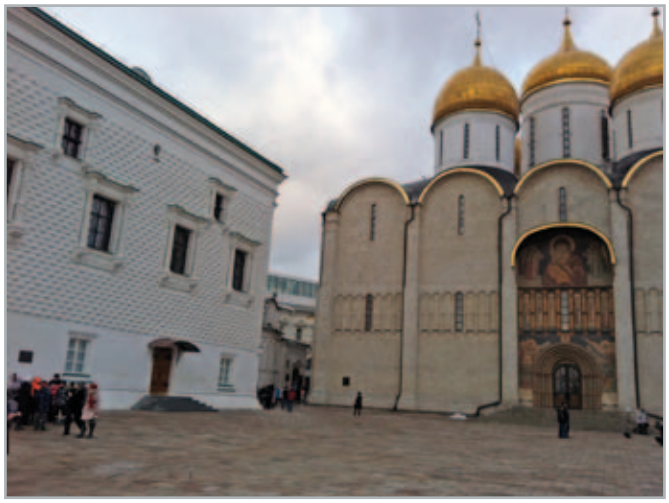

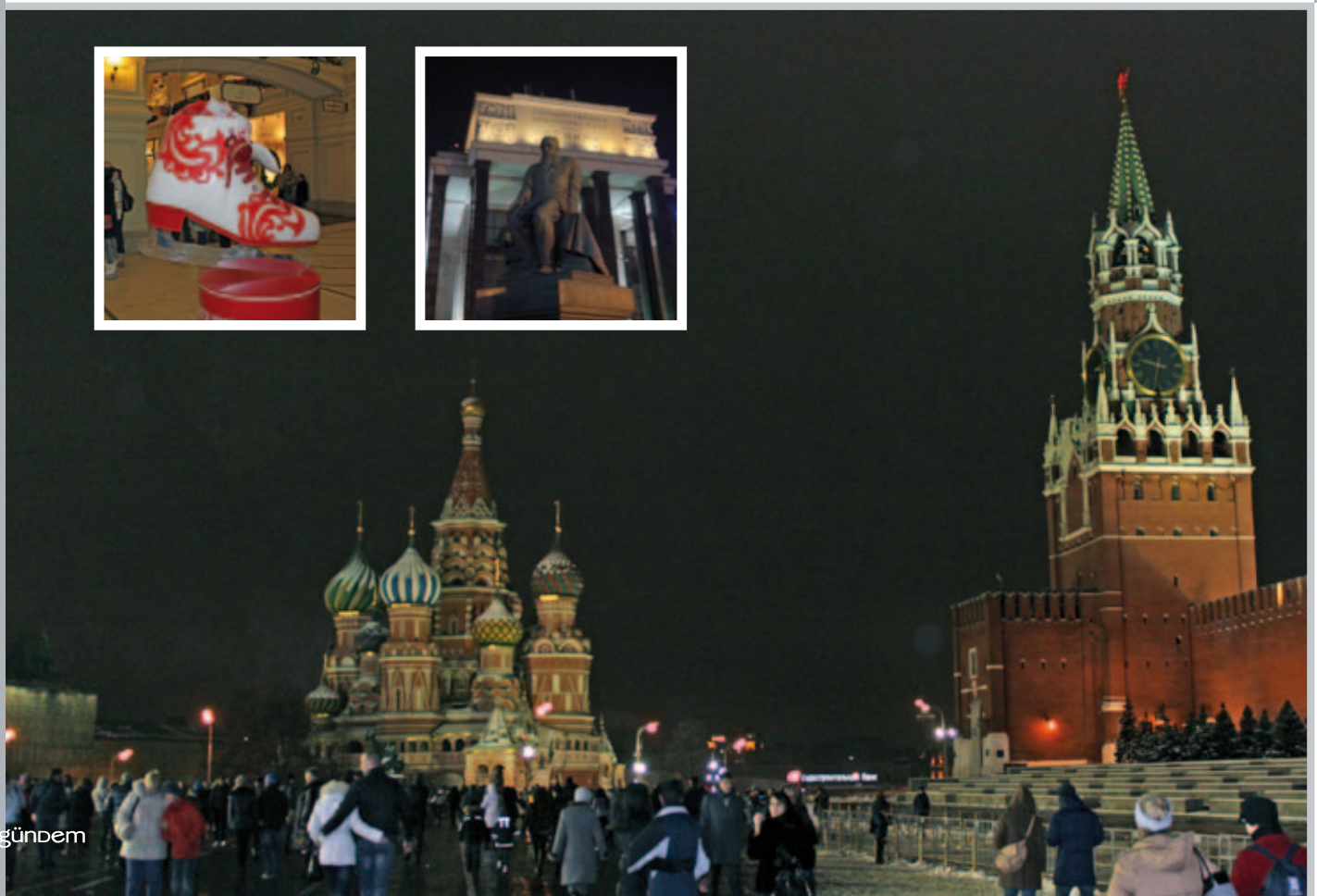

Akşam - 05.01.12

Vakıf üniversiteleri çıtayı yükseltti

2011 ÖSYS yerleştirme sonuçlarına göre vakıf üniversiteleri 2010'a oranla daha yüksek doluluk oranları yakaladı. Kontenjanı 1000 ve üstünde olan üniversitelerde Bilkent birinci, Bahçeşehir Üniversitesi ikinci sırada yer alırken kontenjanı 500'den fazla ve tüm alanlarda öğrenci alan üniversitelerde Sabancı ve Koç, birinci ve ikinci sırayı yakaladı. TOBB, Bilkent ve Bahçeşehir, bu üniversiteleri takip etti. Mühendislik bölümlerinde Sabancı birinci, Koç ikinci, Bilkent üçüncü, Bahçeşehir dördüncü oldu. İletişim bölümlerinde Bahçeşehir birinci sırada yer aldı. Hukuk fakültelerinde Koç Üniversitesi birinci oldu. İkinciliği Fatih Üniversitesi, üçüncülüğü Bahçeşehir Üniversitesi elde etti. İşletme, ekonomi bölümlerinde Koç, Bilkent ve Bahçeşehir ilk sırayı paylaştı.

2011 ÖSYS'DE VAKIF ÜNİVERSİTELERİ GENEL İSTATİSTİKLERİ

ÜNİVERSİTE	ŞEHİR	LİSANS	
		KON.	1. YER %
SABANCI	İSTANBUL	645	100,00
KOÇ	İSTANBUL	956	100,00
TOBB EKONOMİ VE TEK.	ANKARA	753	99,73
İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT	ANKARA	2544	97,52
BAHÇEŞEHİR	İSTANBUL	1845	94,09
ÇANKAYA	ANKARA	955	93,40
İZMİR	İZMİR	860	93,14
YEDİTEPE	İSTANBUL	3063	90,89
GEDİZ	İZMİR	965	90,05
IŞIK	İSTANBUL	787	89,58
FATİH	İSTANBUL	2188	87,16
İSTANBUL KÜLTÜR	İSTANBUL	1371	85,63
TÜRK HAVA KURUMU	İZMİR	120	100,00
İSTANBUL TİCARET	İSTANBUL	849	94,11
İSTANBUL SEBAHATTİN ZAİM	İSTANBUL	160	82,50
YAŞAR	İZMİR	924	81,17
TURGUT ÖZAL	ANKARA	655	82,75
MEVLANA	KONYA	580	79,14
UFUK	ANKARA	422	80,09
İZMİR EKONOMİ	İZMİR	1475	85,02
ZİRVE	GAZİANTEP	1140	78,42
BEYKENT	İSTANBUL	2411	79,26
BAŞKENT	ANKARA	1590	86,10
İSTANBUL AYDIN	İSTANBUL	2215	85,42

Dünya - 05.01.12

Ödenen damga vergisi geri alınabilir mi?

Prof. Dr. Nurettin BİLİCİ
Çankaya Üniversitesi, Hukuk Fakültesi

Bilindiği üzere imzalanan sözleşmeler damga vergisine tabidir ve özellikle yüksek tutarlı sözleşmelerde ödenen vergi hayli yüksek tutarlara ulaşmaktadır.

Damga vergisi sözleşmenin (kâğıdın) imzalanıp resmiyet kazanmasıyla doğmakta ve ödenmektedir. Bunun ardından uygulamada zaman zaman imzalanan sözleşmenin geçersiz kaldığı görülmektedir. Bu geçersiz kalma; Kamu İhale Kurumu kararıyla veya mahkeme kararıyla veya taraflardan birinin sözleşmeden caymasıyla ortaya çıkabilmektedir. Bu tip durumlarda damga vergisini ödeyen ancak vergiye konu olan sözleşmenin içeriğinden yararlanamayan tarafın, ödediği vergiyi geri alabilip alamayacağı konusu, uygulamada sık karşılaşılan sorunlardan biridir.

Damga vergisinde verginin konusunu 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu'na (DVK) ekli (1) sayılı tabloda yazılı kâğıtlar, vergiyi doğuran olayı ise bu kâğıtların düzenlenip imzalanmasından sonra hukuki sonuç doğuracak şekilde ilgili yerlere ibraz edilmesi oluşturur. Vergiyi doğuran olaya konu olan sözleşmelerin daha sonra bir şekilde geçersiz kalması durumunda, ödenen damga vergisinin geri alınıp alınamayacağına ilişkin Damga Vergisi Kanunu'nda bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu durumda, başka vergilerde uygulama alanı bulan "vergi hatası" (VUK, m. 116-126) ile ilgili hükümlerin damga vergisi konusunda da uygulanması gerektiği düşünülebilir. Zira VUK, 118/3'te ifade edilen "vergi kapsamına girmeyen... evrak ve işlemler..." vergilendirme hatası olarak kabul edilmekte ve bu çerçevede ödenen vergilerin iadesi öngörülmektedir.

Ancak uygulamada vergi idaresi, hata düzeltme hükümlerinin damga vergisi konusunda uygulanmasını kabul etmemektedir. Vergi idaresi özetle "Kâğıdın imzalanması ile bu vergi doğar ve ödenir. Daha sonra kâğıtta yazılı hususların uygulanıp uygulanmaması vergiyi doğuran olayı ortadan kaldırmaz" demektedir.

Danıştay kararları da; son yıllarda bazı mükellef lehine kararlar çıksa da, çoğunlukla Vergi İdaresinin görüşünü destekler niteliktedir. Bizim bu konudaki şahsi kanaatimiz ise; vergi idaresinin ve Danıştay'ın çoğunluk içtihadından ayrılmaktadır. Bize göre, vergiyi doğuran olayın geçersiz kalması durumunda bu tip vergilerin (vergi hukukundaki genel uygulamaya paralel olarak) geri iade edilebilmesi gerekir. Doktrinde damga vergisinin alınma nedeni olarak "Oluşturulan belgeler içinde yazılı hususlara kamunun bekçilik yapmakta olması ve sorun çıkması durumunda kâğıtlarda yazılı hususların kamunun korumasında olması" gösterilmektedir [1].

Sözleşme (kâğıt) geçerliliğini yitirmişse, verginin alınma gerekçesi de ortadan kalkmış demektir. Bu durum da verginin iadesinin adalete ve hakkaniyete uygun düşeceğini gösterir.

Son olarak, vergi idaresinden talebi geri çevrilen bu tip durumdaki mükelleflerin, sözleşmenin feshedilmesine sebep olduğuna (kusurlu olduğuna) inandıkları karşı tarafa yönelerek (hukuk mahkemesinde) zararlarının tazminini isteyebileceklerini hatırlatalım.

(1) Bilici Nurettin, Vergi Hukuku (Genel Kısım, Türk Vergi Sistemi) 26. Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara, 2011.

Sabah Eskişehir - 06.01.12

Eskişehir-Ankara arasında havacılık vadisi

Ortak çalışma alanları belirlenerek, işbirliği artırılacak.

Eskişehir ve Ankaralı sanayiciler havacılık sektöründe işbirliği için bir araya geldi. İki güçlü şehir arasında havacılık vadisi oluşturuluyor

ANKARA Organize Sanayi Bölgesi (OSTIM) Yönetim Kurulu Üyeleri, Çankaya Üniversitesi Rektörü ve Savunma ve Havacılık Kümesi Üyeleri Eskişehir Sanayi Odası'nı ziyaret etti. [illegible]

İŞBİRLİĞİNE HAZIRIZ

[illegible]

Sabah Ankara - 09.01.12

Öğrencilerden Gökçek'e ziyaret

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerinin sorularını cevaplandırdı

[illegible]

SİYASETÇİLERLE DE BULUŞTULAR

[illegible]

Habertürk Ankara - 09.01.12

Gökçek üniversiteli gençlerle buluştu

[illegible]

SİYASET VE BÜROKRASİ

[illegible]

İl Gazetesi Ankara - 09.01.12

Başkan Gökçek'e öğrencilerden ziyaret

AYDIN İNEZ HOCAOĞLU

BÜYÜKŞEHİR Belediye Başkanı Melih Gökçek, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerinin siyaset, bürokrasi ve Ankara'ya ilişkin sorularına cevaplandırdı, görüşlerini aldı.

Gençlik Parkı yanındaki Büyükşehir Belediyesi Kabul Salonu'nda 50'ye yakın üniversite öğrencisiyle bir araya gelen Başkan Gökçek, öğrencilerle kimi zaman sohbet havasında kimi zaman da soru cevap şeklinde geçen buluşmada, siyasetteki deneyimlerini anlattı.

Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Öğretim Üyesi Doçent Doktor Ertan Aydın, "Bürokrasi" dersi kapsamında öğrencileriyle birlikte daha önce birçok bakan, bürokrat ve siyasetçiyle bir araya geldiklerini ve yerel yönetimler konusunda da Başkan Gökçek'in deneyimlerinden faydalanarak, pratik bilgiler almak üzere bu ziyareti gerçekleştirdiklerini söyledi. Kendilerini kırmayıp kabul ettiği için Başkan Gökçek'e teşekkür eden Aydın, "Dersimiz kapsamında öğrencilerimizle birlikte sizinle bir araya gelmek istedik. Bürokrasinin temel konularını derste işliyoruz, ama pratik sahada uygulaması konusunda sizlerin deneyimlerinden, tecrübelerinden yararlanmak istiyoruz. Çünkü yaklaşık 25-30 yıldır üst düzey yöneticilik tecrübeniz var. İzmirde arkadaşlarımızla her konuda soru sormak istiyoruz" dedi.

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek de, her türlü soruya cevaplamaya çalışacağını kaydederek, "Tabii ki her konuda soru sorabilirsiniz" diye konuştu.

SİYASET VE BÜROKRASİ ÜZERİNE SOHBET

Bir sohbet havasında geçen toplantıda öğrencilerin dersleri paralelinde siyaset ve bürokrasi üzerine sorduğu soruları içtenlikle cevaplayan Başkan Gökçek, bu iki terimin tanımları konusundaki soruya da milletvekilliği, ilçe belediye başkanlığı ve Büyükşehir Belediye Başkanlığı dönemlerindeki deneyimlerinden bilgiler vererek cevap verdi.

Ankara'nın turizm potansiyeline ilişkin de soruları cevaplayan Başkan Gökçek, Hubrüktepe'ye yapılacak İnanç ve Tarih Müzesi'nden, Hacı Bayram, Kale ve çevresindeki çalışmalara, yapılan yatırımlardan projelere kadar Büyükşehir Belediyesi'nin pek çok çalışmasına değinerek, şunları söyledi: "Ankara'yı bir üniversite şehri yapmak için de önümüze bir hedef koymuştuk ve bunu büyük oranda başardık. Şu anda Ankara'da 14 tane üniversite var. Yenilerinin açılması için de çalışmalar sürüyor. Bunların dışında dışarıdan gelecek turizmi büyük oranda canlandıracak iki önemli çalışmadan biri termal diğeri de sağlık turizmi. Ankara'nın 8 tane termal kaynağı bulunan ilçesi var. Bu kaynakları değerlendireceğiz. Sağlık turizmi için de yeni hastaneler inşa ediliyor. Biri Etlik'te diğeri Bilkent'te. Toplam 3 bin yataklı iki dev hastane de Başkent Ankara'ya kazandıracak."

Üniversite öğrencilerinin, sosyal paylaşım ağı Twitter'da da takipçisi olduklarını ve samimiyetinden memnuniyet duyduklarını söylemeleri üzerine Başkan Gökçek, "Şu anda 206 bin takipçim olmuş" diye konuştu.

Konuşmaların ardından üniversite öğrencileri, soruları ve sohbetleri için teşekkür eden Başkan Gökçek'e bir teşekkür plaketi verdiler.

İlke - 09.01.12

Üniversiteli gençlerden Başkan Gökçek'e ziyaret

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası ilişkiler Bölümü öğrencilerinin siyaset, bürokrasi ve Ankara'ya ilişkin sorularını cevaplandırdı, görüşlerini aldı.

Gençlik Parkı yanındaki Büyükşehir Belediyesi Kabul Salonu'nda 50'ye yakın üniversite öğrencisiyle bir araya gelen Başkan Gökçek, öğrencilerle kimi zaman sohbet havasında kimi zaman da soru cevap şeklinde geçen buluşmada, siyasetteki deneyimlerini anlattı.

Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Öğretim Üyesi Doçent Doktor Ertan Aydın, "Bürokrasi" dersi kapsamında öğrencileriyle birlikte daha önce birçok bakan, bürokrat ve siyasetçiyle bir araya geldiklerini ve yerel yönetimler konusunda da Başkan Gökçek'in deneyimlerinden faydalanarak, pratik bilgiler almak üzere bu ziyareti gerçekleştirdiklerini söyledi. Kendilerini kırmayıp kabul ettiği için Başkan Gökçek'e teşekkür eden Aydın, "Dersimiz kapsamında öğrencilerimizle birlikte sizinle bir araya gelmek istedik. Bürokrasinin temel konularını derste işliyoruz, ama pratik sahada uygulaması konusunda sizlerin deneyimlerinden, tecrübelerinden yararlanmak istiyoruz. Çünkü yaklaşık 25-30 yıldır üst düzey yöneticilik tecrübeniz var. İzmirde arkadaşlarımızla her konuda soru sormak istiyoruz" dedi.

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek de, her türlü soruya cevaplamaya çalışacağını kaydederek, "Tabii ki her konuda soru sorabilirsiniz" diye konuştu.

SİYASET VE BÜROKRASİ ÜZERİNE SOHBET

Bir sohbet havasında geçen toplantıda öğrencilerin dersleri paralelinde siyaset ve bürokrasi üzerine sorduğu soruları içtenlikle cevaplayan Başkan Gökçek, bu iki terimin tanımları konusundaki soruya da milletvekilliği, ilçe belediye başkanlığı ve Büyükşehir Belediye Başkanlığı dönemlerindeki deneyimlerinden bilgiler vererek cevap verdi.

Ankara'nın turizm potansiyeline ilişkin de soruları cevaplayan Başkan Gökçek, Hubrüktepe'ye yapılacak İnanç ve Tarih Müzesi'nden, Hacı Bayram, Kale ve çevresindeki çalışmalara, yapılan yatırımlardan projelere kadar Büyükşehir Belediyesi'nin pek çok çalışmasına değinerek, şunları söyledi:

"Ankara'yı bir üniversite şehri yapmak için de önümüze bir hedef koymuştuk ve bunu büyük oranda başardık. Şu anda Ankara'da 14 tane üniversite var. Yenilerinin açılması için de çalışmalar sürüyor. Bunların dışında dışarıdan gelecek turizmi büyük oranda canlandıracak iki önemli çalışmadan biri termal diğeri de sağlık turizmi. Ankara'nın 8 tane termal kaynağı bulunan ilçesi var. Bu kaynakları değerlendireceğiz. Sağlık turizmi için de yeni hastaneler inşa ediliyor. Biri Etlik'te diğeri Bilkent'te. Toplam 3 bin yataklı iki dev hastane de Başkent Ankara'ya kazandıracak."

Üniversite öğrencilerinin, sosyal paylaşım ağı Twitter'da da takipçisi olduklarını ve samimiyetinden memnuniyet duyduklarını söylemeleri üzerine Başkan Gökçek, "Şu anda 206 bin takipçim olmuş" diye konuştu.

Konuşmaların ardından üniversite öğrencileri, soruları ve sohbetleri için teşekkür eden Başkan Gökçek'e bir teşekkür plaketi verdiler. ■ Haber: Ertan AKTAŞ

Sanayi - 09.01.12

Havacılık konusunda işbirliğine açığız

ESKİŞEHİR Sanayi Odası, Ankara OSTİM Organize Sanayi Bölgesi Yönetim Kurulu Üyeleri, Çankaya Üniversitesi Rektörü ve OSSA Savunma ve Havacılık Kümesi Üyeleri'ni ağırladı. ESO Meclis Salonu'nda gerçekleşen görüşmede, ESO Başkanı Savaş M. Özaydemir, Eskişehir Sanayi Odası'nın projeleri ve şehir sanayisi hakkında katılımcılara bilgi verdi. Bugün Eskişehir sanayisinin ve sanayicilerinin ülkemizde büyük işler başarmış olduğuna dikkat çeken Özaydemir, tüm çabalarının şehri daha ileri noktalara taşımak olduğuna işaret etti. Bu kapsamda oda olarak yaptıkları çalışmalarda Eskişehir sanayisinin ileride öne çıkacak sektörleri belirledikleri ve bunlara yönelik özel çalışmalar yaptıklarını anlatan Özaydemir, "Seramik, makine, havacılık ve raylı sistemler şehrimizin geleceğinde de öne çıkacak sektörlerdir. Kurulmasına öncülük ettiğimiz kümler yoğun olarak çalışmalarını sürdürmektedir" dedi. Eskişehir'in özellikle havacılık alanında sahip olduğu yüksek üretim kapasitesi ve gerçekleştirdiği projelerle önemli bir havacılık kenti olduğuna vurgu yapan Özaydemir, bu alanda her türlü işbirliğine açık olduklarını vurguladı. Özaydemir, "Eskişehir ve Ankara arasında bir havacılık vadisi oluşturabiliriz. Sizler Ankara'da uçak gövdesi üretirken biz burada uçak motoru ve parçaları konusunda üretim gerçekleştiriyoruz. Gelin bir sinerji oluşturalım ve bu iki şehrimizi ülkemizin havacılık alanında en üstlere taşıyalım. Bunu yapabilecek kabiliyete sahibiz" diye konuştu.

Olay - 09.01.12

Öğrencilerden Gökçek'e ziyaret

"Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerinin siyaset, bürokrasi ve Ankara'ya ilişkin sorularını cevaplandırdı, görüşlerini aldı."

Gençlik Parkı yanındaki Büyükşehir Belediyesi Kültel Salonu'ndaki 50'yi yakın üniversite öğrencisiyle bir araya gelen Başkan Gökçek, öğrencilerle kimi zaman sohbet havasında kimi zaman da soru cevap şeklinde geçen buluşmada, siyasetteki deneyimlerini anlattı.

Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Öğretim Üyesi Doçent Doktor Ertan Aydın, "Bürokrasi" dersi kapsamında öğrencileriyle birlikte daha önce birçok bakan, bürokrat ve siyasetçiyle bir araya geldiklerini ve yerel yönetimler konusunda da Başkan Gökçek'in deneyimlerinden faydalanmak için bu ziyareti gerçekleştirdiklerini söyledi. Kredilerini tamamlayıp kabul ettiği için Başkan Gökçek'e teşekkür eden Aydın, "Dersimiz kapsamında öğrencilerimizle birlikte sürekli bir araya gelmek istedik. Bürokrasinin temel konularını derste işliyoruz, ama pratik sahada uygulaması konusunda sizlerin deneyimlerinden, tecrübelerinden yararlanmak istiyoruz.

Çünkü yaklaşık 25-30 yıldır üst düzey yöneticilik tecrübesi var. İrtibatınızda arkadaşlarımızla bir konuda soru sormak istiyoruz" dedi.

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek de, her türlü soruyu cevaplamaya çalışacağını kaydederek, "Tabii ki her konuda soru sorabilirsiniz" diye konuştu.

Bir sohbet havasında geçen toplantıda öğrencilerin dersleri paralelinde siyaset ve bürokrasi üzerine sordığı soruları içtenlikle cevaplandıran Başkan Gökçek, bu iki terimin tanımları konusundaki sonuçta da rolleri ve sorumluluğu, ilçe belediye başkanlığı ve Büyükşehir Belediye Başkanlığı dönemlerindeki deneyimlerinden bilgiler vererek cevap verdi.

Ankara'nın turizm potansiyeline ilişkin de soruları cevaplayan Başkan Gökçek, Hacıbektaş'ta yapılacak İnanç ve Tarih Müzesi'nden, Hacı Bayram, Kale ve çevresindeki çalışmalara, yapılan yatırımlardan projelere kadar Büyükşehir Belediyesi'nin pek çok çalışmasına değinerek, şunları söyledi:

"Ankara'yı bir üniversite şehri yapmak için de üniversite bir bedel koymuştuk ve bunu büyük oranda başardık. Şu anda Ankara'da 14 tane üniversite var. Yenilerinin açılması için de çalışmalar sürüyor. Bunların dışında dışarıdan gelecek turizmi büyük oranda canlandıracak iki önemli çalışmadan biri termal diğeri de sağlık turizmi. Ankara'nın 8 tane termal kaynağı bulunan ilçesi var. Bu kaynakları değerlendireceğiz. Sağlık turizmi için de yeni hastaneler inşa ediliyor. Biri Etlik'te diğeri Bilkent'te. Toplam 3 bin yataklı iki dev hastane de Başkent Ankara'ya kazandırılacak."

Üniversite öğrencilerinin, sosyal paylaşım ağı Twitter'da da takipçisi olduklarını ve samimiyetinden esinlenerek duyduklarını söyledikleri üzerine Başkan Gökçek, "Şu anda 206 bin takipçim oldu," diye konuştu.

Konuşmaların ardından üniversite öğrencileri, soruları ve sohbetleri için teşekkür eden Başkan Gökçek'e bir teşekkür plaketi verdiler.

HABER MERKEZİ

Türkiye Ankara - 09.01.12

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI MELİH GÖKÇEK:

Turizm büyük oranda canlandırılacak

Konuşmaların ardından üniversite öğrencileri, soruları ve sohbetleri için teşekkür eden Başkan Gökçek'e bir teşekkür plaketi verdiler.

Haber Merkezi ANKARA

■ Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Öğretim Üyesi Doçent Doktor Ertan Aydın, "Bürokrasi" dersi kapsamında öğrencileriyle birlikte daha önce birçok bakan, bürokrat ve siyasetçiyle bir araya geldiklerini ve yerel yönetimler konusunda da Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in deneyimlerinden faydalanmak için bu ziyareti gerçekleştirdiklerini söyledi. Ziyarette Ankara'nın turizm potansiyeline ilişkin bir soru üzerine Başkan Gökçek, "Ankara'yı bir üniversite şehri yapmak için de önümüze bir hedef koymuştuk ve bunu büyük oranda başardık.

ÇALIŞMALARIMIZ SÜRÜYOR

Şu anda Ankara'da 14 tane üniversite var. Yenilerinin açılması için de çalışmalar sürüyor. Bunların dışında dışarıdan gelecek turizmi büyük oranda canlandıracak iki önemli çalışmadan biri termal diğeri de sağlık turizmi. Ankara'nın 8 tane termal kaynağı bulunan ilçesi var. Bu kaynakları değerlendireceğiz. Sağlık turizmi için de yeni hastaneler inşa ediliyor. Biri Etlik'te diğeri Bilkent'te. Toplam 3 bin yataklı iki dev hastane de Başkent Ankara'ya kazandırılacak."

Zaman - 13.01.12

Eğitimciler, Yüksel Sarıkaya'yı 'yılın okulu' seçti

Sabah Ankara - 16.01.12

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin, OSTİM'li firmalarla çalışmanın büyük faydasını gördüklerini söyledi.

'OSTİM, açık hava laboratuvarı oldu'

TÜRKİYE Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), "Yılın Enleri"ni ödüllendirdiği törenlerin üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile birlikte bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını söyledi.. Güvenç, açık hava laboratuvarı haline gelen OSTİM'in kümelenmede de örnek olduğunu vurguladı.

"KOBİ'LERE ULAŞTIK"

Eğitim ve kültür ödülleri alanında yılın rektörü seçilen Güvenç, Çankaya Üniversitesi olarak üniversite-sanayi işbirliği projelerine büyük önem verdiklerini belirtti. Üniversitelerinin duvarlarını yıktıklarını ve OSTİM Organize Sanayi Bölgesi'ne Başkan Orhan Aydın'a giderek düşüncelerini anlattıklarını ifade eden Güvenç, "Üniversite, her zaman KOBİ'lerin yanında olmak zorundadır. Herhangi bir kaygılık beklemeksizin bunu yapmak zorundadır, çünkü KOBİ'ler bilgiye açtır" dedi. OSTİM Başkanı Orhan Aydın'ın da kendilerine güvendiğini belirten Güvenç, şöyle devam etti:

TÜGED, Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç'i "Yılın Rektörü" seçti

"OSTİM şu anda Çankaya Üniversitesi için bir açık hava laboratuvarına dönüştü. Orada en modern yerel kalkınma yöntemlerinden kümeleşmeyi ortaya koyduk. OSTİM yönetimi bu çalışmalara sahip çıktı ve OSTİM firmaları birlikte çalışmanın büyük faydasını gördü. OSTİM'de atılan bu tohum yeşerdi, örnek oldu, Anadolu'ya yayılmaya başladı. Anadolu'nun yaklaşık 10 ilinde kümeler oluşmaya başladı ve bu kümeler bir araya gelerek 'Anadolu Kümeleri İşbirliği Platformu'nu kurdu. Biz de OSTİM yönetimi ile birlikte gönüllü olarak bu alanda mesai harcıyoruz."

Başkent Gazetesi - 13.01.12

'Yılın Enleri' belli oldu

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), 'Yılın Enleri'ni ödüllendirdiği törenlerin üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile beraber bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını söyledi.

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), bu yıl üçüncüsünü düzenlediği 'Yılın Enleri' ödülleri ile eğitim ve kültür alanında başarılı çalışmalar yapan kişi, kurum ve kuruluşları teşvik etmeyi amaçlıyor. Törende siyaset, yönetici, medya, eğitim ve kültür alanlarında seçilen yılın kişilerine ödülleri verildi. Törene siyaset, bürokrasi, iş ve medya dünyasının önde gelen isimleri katıldı.

Törenin açılışında konuşan TÜGED Başkanı Yrd. Doç. Dr. İbrahim Erdoğan, TÜGED olarak bugüne kadar yetim ve yoksul olan binlerce öğrenciye eğitim desteği sağladıklarını, veren el ile alan eli buluşturan bir aracı kurum görevi gördüklerini belirtti. Erdoğan ayrıca, 2003 yılında başladıkları yurt içi ve yurt dışı eğitim faaliyetleri neticesinde, 2007 yılında İçişleri Bakanlığı'nın izniyle "Türkiye" kelimesini kullanma iznini aldıklarını söyleyerek; "Bir çalışanımız ve bine yakın gönüllümüzle uluslararası platformlarda ülkemizi temsil etmeye devam etmekteyiz" dedi.

Eğitim ve kültür ödülleri alanında yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Çankaya Üniversitesi olarak üniversite – sanayi işbirliği projelerine üniversitenin sosyal sorumluluğu olarak gördüklerini belirtti. Kültürümüzün özünden gelen 'komşusu açken tok yatan bizden değildir' sözündeki açlık kavramının artık bir tas çorbadan ibaret olmadığını belirten Güvenç, bu yüzyılda açığın bilgiye duyulan ihtiyaç olduğunu söyledi. Bu noktadan bakıldığında üniversitelerin ne kadar büyük bir sorumluluk altında olduğunun görüldüğünü belirten Güvenç, bu sebeple üniversitelerinin duvarlarını yıktıklarını ve OSTİM Organize Sanayi Bölgesi'ne, Sayın Başkan Orhan Aydın'a giderek bu düşüncelerini anlattıklarını söyledi.

Güvenç sözlerini şöyle sürdürdü: "Üniversite KOBİ'lerin yanında olmak zorundadır. Herhangi bir karşılık beklemeksizin bunu yapmak zorundadır, çünkü KOBİ'ler bilgiye açtır. Sayın OSTİM OSB Başkanı Orhan Aydın da bize güvendi ve OSTİM şu anda Çankaya Üniversitesi için bir açık hava laboratuvarına dönüştü. Orada en modern yerel kalkınma yöntemlerinden kümeleşme modelini ortaya koyduk. OSTİM yönetimi bu çalışmalara sahip çıktı ve OSTİM firmaları birlikte çalışmanın çok da faydasını gördü. Anadolu'nun yaklaşık 10 ilinde kümeler oluşmaya başladı ve bu kümeler bir araya gelerek 'Anadolu Kümeleri İşbirliği Platformu'nu kurdular. Biz de OSTİM yönetimi ile birlikte gönüllü olarak bu alanda mesai harcıyoruz, bölgesel kalkınma gönüllüsüyüz." **(Başkent)**

Milliyet Ankara - 13.01.12

'OSTİM'de atılan tohum yeşerdi'

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Güvenç, "OSTİM'de en modern yerel kalkınma yöntemlerinden kümeleşme modelini ortaya koyduk. OSTİM'de atılan bu tohum yeşerdi, örnek oldu, Anadolu'ya yaygınlaşa başladı" dedi

ANKARA Milliyet

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), Yılın Enleri'ni ödüllendirdiği törenlerin üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile beraber bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını belirterek, "OSTİM'de atılan bu tohum yeşerdi, örnek oldu, Anadolu'ya yaygınlaşa başladı" dedi.

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), bu yıl üçüncüsünü düzenlediği 'Yılın Enleri' ödülleri ile eğitim ve kültür alanında başarılı çalışmalar yapan kişi, kurum ve kuruluşları teşvik etmeyi amaçlıyor. Törende siyaset, yönetici, medya, eğitim ve kültür alanlarında seçilen yılın kişilerine ödülleri verildi. Törene siyaset, bürokrasi, iş ve medya dünyasının önde gelen isimleri katıldı.

Törenin açılışında konuşan TÜGED Başkanı Yrd. Doç. Dr. İbrahim Erdoğan, TÜGED olarak bugüne kadar yetim ve yoksul olan binlerce öğrenciye eğitim desteği sağladıklarını, veren el ile alan eli buluşturan bir aracı kurum görevi gördüklerini belirtti. Erdoğan ayrıca, 2003 yılında başladıkları yurt içi ve yurt dışı eğitim faaliyetleri neticesinde, 2007 yılında İçişleri Bakanlığı'nın izniyle "Türkiye" kelimesini kullanma iznini aldıklarını söyleyerek; "Bir çalışanımız ve bine yakın gönüllümüzle uluslararası platformlarda ülkemizi temsil etmeye devam etmekteyiz" dedi.

KOBİ'lere ulaştık

Eğitim ve kültür ödülleri alanında yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, üniversite sanayi işbirliği projelerine üniversitenin sosyal sorumluluğu olarak gördüklerini belirtti. Kültürümüzün özünden gelen 'komşusu açken tok yatan bizden değildir' sözündeki açlık kavramının artık bir tas çorbadan ibaret olmadığını belirten Güvenç, bu yüzyılda açığın bilgiye duyulan ihtiyaç olduğunu söyledi. Bu noktadan bakıldığında üniversitelerin ne kadar büyük bir sorumluluk altında olduğunun görüldüğünü belirten Güvenç, bu sebeple üniversitelerin duvarlarını yıktıklarını ve OSTİM Organize Sanayi Bölgesi'ne, Sayın Başkan Orhan Aydın'a giderek bu düşüncelerini anlattıklarını söyledi.

Güvenç sözlerini şöyle sürdürdü: "Üniversite KOBİ'lerin yanında olmak zorundadır. Herhangi bir karşılık beklemeksizin bunu yapmak zorundadır, çünkü KOBİ'ler bilgiye açtır. Sayın OSTİM OSB Başkanı Orhan Aydın da bize güvendi ve OSTİM şu anda Çankaya Üniversitesi için bir açık hava laboratuvarına dönüştü. Orada en modern yerel kalkınma yöntemlerinden kümeleşme modelini ortaya koyduk. OSTİM yönetimi bu çalışmalara sahip çıktı ve OSTİM firmaları birlikte çalışmanın çok da faydasını gördü. Anadolu'nun yaklaşık 10 ilinde kümeler oluşmaya başladı ve bu kümeler bir araya gelerek 'Anadolu Kümeleri İşbirliği Platformu'nu kurdular. Biz de OSTİM yönetimi ile birlikte gönüllü olarak bu alanda mesai harcıyoruz, bölgesel kalkınma gönüllüsüyüz."

Ödüller verildi

Törende ayrıca Yılın Devlet Adamı Cemil Çiçek, Yılın Bakanı Fatma Şahin, Yılın Milletvekili Prof. Dr. Nabi Avcı, Yılın Valisi Alaaddin Yüksel, Yılın Büyükşehir Belediyesi Bursa Büyükşehir Belediyesi Recep Altepe, Yılın Belediyesi Yenimahalle Belediyesi Fethi Yaşar, Yılın Hayırseveri Sosyal Hizmetler ve Yardım Vakfı Onursal Başkanı Nevin Gökçek, Yılın İl Belediye Başkanı da Çankırı Belediye Başkanı İrfan Diaş olarak seçildi.

Yeni Şafak - 13.01.12

Altepe'ye yılın başkanı ödülü

Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Altepe, 2011 yılında eğitim ve kültür alanında yaptığı çalışmalar nedeniyle Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği tarafından ***'Yılın Büyükşehir Belediye Başkanı'*** seçildi.

Diğer ödül alanlar ise şöyle:

- **Yılın Valisi:** Alaaddin Yüksel
- **Yılın Büyükşehir Belediyesi:** Bursa
- **Yılın Belediyesi:** Çankırı Belediyesi
- **Yılın İlçe Belediyesi:** Yenimahalle
- **Yılın Bürokrat:** TOKİ Başkanı Ahmet Haluk Karabel
- **Yılın Medya Takip Ajansı:** Interpress Medya Takip Merkezi
- **Yılın Sanatçısı:** Beyazıt Öztürk
- **Yılın Rektörü:** Çankaya Üniversitesi Rektörü Ziya Burhanettin Güvenç
- **Yılın Okulu:** Yüksel Sanayiye Değişkenliği
- **Yılın Denekseni:** Mavi Marti Denizevleri
- **Yılın Öğretmeni:** Van depreminde şehit olan 70 öğretmen
- **Yılın Hayırsever:** Nevin Gökçek
- **Yılın Vakfı:** Mustafa Kültür Vakfı
- **Yılın İş Adamı:** Ali Ağaoğlu
- **Yılın Eğitim Kurumu:** Eğitim Kurumları
- **Yılın Derneği:** Ankara Değişmez Derneği

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği'nin, eğitim ve kültür alanında çalışmalar yapan kişi, kurum ve kuruluşları teşvik etmek amacıyla verdiği 'Yılın Enleri' ödüllerini, Ankara Rixos Otel'de düzenlenen törenle sahiplerini buldu. Törende açılışında konuşan Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği Genel Başkanı Yar.Doç.Dr. İbrahim Erdoğan, Türkiye genelinde yoksul ve yurtsuz muhtaç çocukların yanı sıra Somali'de ilköğretim okulu yaptıklarını için yardım kampanyası başlattıklarını söyledi. Bürokrat öğrencilere eğitim desteği verdiklerinin altını çizen Erdoğan, üç yıldır düzenledikleri yılın enleri ödülleri ile eğitim alanında yapılacak çalışmaları teşvik etmeyi hedeflediklerini kaydetti.

ŞEHRİN GELİŞMESİ İÇİN ÇALIŞIYORUZ

Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Altepe, Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği tarafından eğitim ve kültür alanında yaptığı çalışmalar nedeniyle 'Yılın Büyükşehir Belediye Başkanı' seçildi. Bursa'da en önemli proje ortaklarından birinin Milli Eğitim Müdürlüğü olduğunu ifade eden Başkan Altepe, "Yerel yönetimler olarak kentlerimizin gelişmesinin önemlide insanımızın gelişmesinden geçtiğini biliyoruz. Bu nedenle de eğitime büyük önem veriyoruz. Bir okulun çatısının akmaması, sınıfın sıcaklığının yaşanmaması gerekir. Çünkü o okullarda bizim çocuklarımız okuyor. Tüm fiziki eksikliklerin giderilmesi noktasında Bursa'da önemli çalışmaları hayata geçirdik. 200'ün üzerinde okula çeşitli fiziki destekler verdik. Ancak şehir merkezinde 400 civarında okul var, elimizden geldiğince hepsine yetişmeye çalışıyoruz" dedi.

EĞİTİME HER ALANDA DESTEK

Belediyelerin okullara yatırım yapmasının sınırının yasal olarak müzelerin olmadığını ancak son 6 ildeki bu destekleri nedeniyle verebildiklerini kaydeden Başkan Altepe, "Spor salonları bulunmayan okullarımıza salon kazandırıyoruz. Şu ana kadar okullara yaptığımız spor salonu sayısı 30'a ulaştı. Bunun yanında yine gençlerimizin kullanımına açmak üzere tarımsallığımız ve devam eden 92 spor tesisimiz var. En önemlisi de çocuklarımızın görerek, deneyerek öğrenme ivmlarına katkıcaklarını Bilim ve Teknoloji Merkezimizi Bursa'ya kazandırıyoruz. 10 bin metrekare kapalı alanda sergileyeceğimiz 240 deney ünitesi çocuklarımızın eğitimine büyük katkı sağlayacak" diye konuştu. Başkan Altepe, yılın Büyükşehir Belediye Başkanı ödülünü, TBMM Genel Sekreter Yardımcısı Ercan Dardalar'ın elinden aldı.

Sabah Ankara - 13.01.12

atv'ye "Yılın Televizyonu" Ödülü

Ödül alan isimler

atv, Van depreminin ardından düzenlediği kampanya dolayısıyla Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği'nin "Yılın Televizyonu" ödülüne değer görüldü

TÜRKİYE Gönüllü Eğitimciler Derneği'nin (TÜGED) 2011 yılında eğitim ve kültür alanında başarılı çalışmalar yapan kişi, kurum ve kuruluşları teşvik etmek amacıyla düzenlediği "3. Yılın Enleri Ödül Töreni" Ankara Rixos Otel'de gerçekleştirildi. Van Depremi'nin ardından düzenlediği kampanya dolayısıyla atv, "Yılın Televizyonu" ödülüne değer görüldü. Ödülü, Kalkınma Bakanlığı Yıllık Programlar ve Koordinatör Değerlendirme Genel Müdürü Salih Köse'den alan atv Ankara Temsilcisi Mehmet Aksarı, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın kendiliğe, dünyanın ilk 10 ekonomisi arasına girme hedefi doğrultusunda ilerlediklerini belirterek, "Biz de Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği'nin gönüllü bir televizyonu seçtiniz" dedi.

Bine yakın gönüllüyle oluşturulan platformlar da Türkiye'yi temsil etmelerini söyleyen TÜGED Başkanı Yrd. Doç. Dr. İbrahim Erdoğan törende yaptığı konuşmada, "Açığın, kıtığın devam ettiği Somali'ye dayanıp kalmadık. Bu ülkeye 200 bin TL gıda yardımında bulunduk. Ankara'da öğrenim görmek için yurtdışından gelen 25 ülkeden 250 üniversite öğrencisinin katılımıyla 'Gelecek ve uluslar arası ilişkiler' eğitimini yakında başlatıyoruz. TÜGED olarak bugüne kadar yetim ve yoksul olan binlerce öğrenciye eğitim desteği sağladık. Veren el ile alan eli buluşturduk" dedi.

ŞEHİT ÖĞRETMENLER UNUTULMADI

Her yıl Anadolu'nun farklı yerlerinden başarılı öğrencileri açık ve otobüslerle Ankara'ya getirerek ensafle etkinlikler de bulunan Erdoğan, "Kardeşliğimiz ve birlikteliğimizin doğu doğu bütün yurdumuza yayıldığını Van depreminde sonra gördük. Van depreminden sonra Erciş'te onkaz olmuştu. 18 saat sonra kamyonlar Gül Karaçobun, tedavinden sonra tekrar Erciş'te çalışmak istediği için kendisini 'yılın öğretmeni' olarak seçmek istedik. Telefonla aradığımda gözyaşları içinde hayır o yüzden ben olmak istemiyorum, depremde kaybettiğimiz 76 öğretmenimize verin. Gerçekten yılın öğretmeni onlar. Bu vesileyle şehit öğretmenlerimizin hepsini yılın öğretmeni olarak sizlerin huzurunda ilan ediyoruz" diye konuştu. **Fatih YILMAZ**

Dünya - 16.01.12

AB'nin halleri, 'Duyun-u Umumiye'ye benziyor

Prof. Dr. Nurettin BİLİCİ
Çankaya Üniversitesi, Hukuk Fakültesi

Yeni bir yıla AB ekonomileri, ABD ekonomisine paralel olarak irtifa kaybetmeye başlamıştır. Aşağıdaki tabloda bu irtifa kaybı (2000'den 2010'a dünya toplam ihracatı içinde ABD ve AB paylarının azalışı) görülmektedir.

AB'nin dünya ticaretindeki payında azalma

	2000	2010
Kuzey Amerika	18,9	12,9
AB 27	**40**	**33,8**
Asya	24,4	33,3
Toplam	**84,3**	**80**

Kaynak: DTÖ, "International Trade Statistics 2011" (Aktaran Dünya Gazetesi, 30 Kasım 2011)

Tablodaki veriler ABD ve AB'nin kaybettiği 12.2 puanın yaklaşık 9 puanının Asya'ya (özellikle Çin'e) kaydığını göstermektedir. İhracat gelirlerinin azalmasının da etkisiyle AB, yüksek kamu borçları ve bütçe açıklarını disipline sokamamış ve kamu maliyesi krizinin içine düşmüştür. Bu arada ta 1992 yılında kabul edilen ve Maastricht Kriterleri olarak bilinen %3'lük bütçe açığı ve %60'lık kamu borcu sınırlamalarına uymayan ülkeler için öngörülen yaptırım uygulaması işletilememiştir. [1]

2009 krizi kamu maliyesi dengelerinin çok daha kötüleşmesine yol açınca, 9 Aralık 2011 Avrupa Zirvesinde Almanya ve Fransa'nın öncülüğünde kemerlerin sıkılmasına ve kemer kontrolü yetkisinin Brüksel'e devredilmesine yönelik bazı ilke kararları alınmıştır. Bu ilke kararları öncelikle ortak para içinde yer alan ülkeleri ilgilendirmektedir ve önümüzdeki Mart ayı içinde anlaşmaya dönüşmesi hedeflenmiştir. Özetle aşağıdaki hususların anlaşma kapsamına girmesi amaçlanmaktadır:

• Denk bütçe veya fazla veren bütçe uygulaması başlatılacaktır. Bütçe açığının oranı GSYİH'nin %0,5'inden daha fazla olamayacaktır. Bu ilkenin üye ülkelerin anayasalarına veya eşdeğer güçteki bir hukuki metnine dahil edilmesi gerekir. Komisyon ve Adalet Divanı bu ilkenin iç norm haline gelme sürecini takip edecektir.

• Bütçe açıkları ve kamu borçları yüksek olan ülkeler, Komisyon'la birlikte belirlenecek bir plan çerçevesinde %3 ve %60 sınırları aşılmadan, belirlenecek süre içinde denk bütçe hedefine ulaşacaklardır. Bu kurala uyulmaması durumunda, (ortak paraya dahil ülkelerin nitelikli çoğunluğu başka türlü karar vermezse) Komisyon ceza uygulamasını başlatacaktır.

• Sıkıntıda olan ülkelere Avrupa İstikrarı Sağlamaya Yardım Fonu'ndan kredi verilecektir. Bu Fonda bulunan 500 milyar avronun yeterli olup olmadığı Mart 2012'de değerlendirilecektir. Gerekirse bu miktar artırılacaktır.

• Üye ülkeler bütçeleri Brüksel'in (Komisyon'un) onayını almadan uygulamaya konulamayacaktır.

• Yunanistan'a sağlanan kolaylık (2011 yılı içinde Yunanistan'ın kamu borçlarının 100 milyar avrosunun silinmesi – affedilmesi kastedilmektedir) istisnadır, kesinlikle başka ülkeye uygulanmayacaktır.

Son başlıkta yer alan uyarı özellikle, durumu Yunanistan'dan farklı olmayan ve "bizim başımız kel mi" diye bekleyen Macaristan, Portekiz gibi ülkelere yöneliktir.

Özünü vermeye çalıştığımız 9 Aralık hedefleri, üye ülkelerden kamu maliyesi politikalarını Brüksel'e (dolayısıyla Almanya ve Fransa'ya) devretmelerini istemektedir. Karşılığında da, verecekleri borçlarla iflas etmesini önleyeceği taahhüdünde bulunmaktadır. Yani "sen hazineni (gelirini, giderini) idare etmesini bilmiyorsun, bunu senin yerine ben yapacağım, yoksa sonun kötü olur" durumu söz konusudur. Bu anlayış, bir ölçüde Batılı alacaklı ülkelerin Osmanlıya uyguladıkları "Duyun-u Umumiye İdaresi"ne de benzetilebilir.

Ortak para içindeki ülkeler kara kara düşünmektedirler bu günlerde. Mart ayına da bir şey kalmamıştır. "Verelim mi, vermeyelim mi?". Bildiği gibi İngiltere, maliye politikası yetkilerinin Brüksel'e devredilmesi anlayışına baştan karşı çıkmış, mevcut mevzuatta değişiklik yapılmasını veto etmiş, dolayısıyla yeni sürecin de dışında kalmıştır. Diğerlerinin işlerinin de hiç kolay olmadığı açık: Anayasa'ya elini kolunu bağlayacak hüküm koy, kendi ülkenin şartlarına göre hazırladığın bütçeyi Brüksel'in onayına sun... Zor işler...

Almanya ve Fransa'nın belirtedikleri hedefe ulaşıp ulaşamayacakları önümüzdeki haftalarda görülecektir. Ancak görünen bir gerçek var. O da şudur: AB'nin ilerleme süreci bitmiştir. Duraklama dönemi başlamaktadır. Bu dönem önümüzdeki 10 yılı süreyi de kapsayacak gibi görünmektedir. AB'nin üye ülkeleri Brüksel veya Brüksel'siz her hal-karda uçkurları sıkmak zorunda kalacaklardır.

(1) Konuyla ilgili ayrıntılar için Yazarın Avrupa Birliği: Türkiye İlişkileri (Temel Bilgiler, İktisadi-Mali Konular), Seçkin Yayınevi, 4. Baskı, Ankara, Ekim 2010 kitabına bakılabilir.

Hürriyet Turuncu - 16.01.12

Şok faturalardan kurtulmanın yolu

[illegible]

Yarın - 16.01.12

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği'nin "Yılın en"leri ödülleri törenle dağıtıldı

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneğince düzenlenen "Yılın en'leri" ödül töreninde Anadolu Ajansı, "Yılın Haber Ajansı' ödülünü aldı.

ANKARA - Rixos Otel'deki törende konuşan Dernek Başkanı İbrahim Erdoğan, ödül töreninin bu sene üçüncüsünü düzenlediklerini bildirdi.

Dernek Yönetim Kurulunun 3 ay süren titiz çalışmasının ardından ödül alacak isimlerin belirlendiğini dile getiren Erdoğan, derneğin çalışmaları hakkında bilgi verdi.

Gerek yurt içi gerekse yurt dışında yardıma ihtiyacı olanlara yardım eli uzattıklarını belirten Erdoğan, Somali'ye 200 bin TL gıda yardımında bulunduklarını ve ülkede bir ilköğretim okulu yaptırmak için kampanya başlattıklarını söyledi.

Van'daki depremin ardından bölgeye çeşitli yardımlar yaptıklarını dile getiren Erdoğan, "Bugüne kadar yetim, yoksul öğrencilere eğitim desteği verdik. Veren el ile alan eli buluşturduk" diye konuştu.

Her sene Anadolu'nun çeşitli yerlerinden başarılı öğrencileri Ankara'ya getirerek misafir ettiklerini belirten Erdoğan, bu öğrenciler arasından Şenak'tan Ankara'ya getirilen bir öğrencinin kendilerine yazdığı mektubu da salondakilerle paylaştı.

Van depreminin ardından Erciş'te enkaz altından 18 saat sonra kurtarılan öğretmen Güç Karaçoban'a "Yılın Öğretmeni" ödülünü vermeyi planladıklarını anlatan Erdoğan, "Geçen hafta kendisiyle telefonla görüştüğümde 'Hayır. Ödülü ben hak etmedim o plaketi depremde kaybettiğimiz 76 öğretmenimize verin' dedi. Biz de bu vesileyle şehit öğretmenlerimizin hepsini yılın öğretmeni ilan ediyoruz" diye konuştu.

Naif Yavuz "Yılın Kaymakamı"

Daha sonra ilk olarak Yılın Siyaset Ödülleri dağıtıldı. "Yılın Devlet Adamı" ödülüne layık görülen TBMM Başkanı Cemil Çiçek adına ödülünü TBMM Genel Sekreter Yardımcısı Ercan Durdular aldı.

"Yılın Bakanı" seçilen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin'in ödülünü ise Aile ve Sosyal Politikalar Bakan Yardımcısı Aşkın Asan aldı. Asan, "Ben de kendimi yılın en şanslısı olarak nitelendiriyorum. Çünkü 'Yılın Bakanı' ile çalışıyorum. Sayın Bakanımız vizyonu ve çalışmalarıyla tüm Türkiye'nin göğsünü kabartmıştır" diye konuştu.

"Yılın Komisyon Başkanı" ödülünü gençleri bağımlılıktan kurtarmaya yönelik çalışmalarından dolayı AK Parti Trabzon Milletvekili TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanı Cevdet Erdöl aldı. Erdöl, ailelere alkol, uyuşturucu ve sigaranın yanı sıra teknolojik aletlere bağımlılıktan da çocuklarını korumalarını tavsiye etti.

Eğitim alanındaki çalışmalarından dolayı "Yılın Milletvekili" ödülünü alan AK Parti Eskişehir Milletvekili ve TBMM Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanı Nabi Avcı ise ödülün yaptığı çalışmalar için değil yapacağı çalışmalara yönelik bir teşvik niteliğinde olduğunu belirtti.

Yatılı İlköğretim Bölge Okulunda kalan 20 öğrencinin üniversiteyi kazanmasındaki katkılarından dolayı Uludere Kaymakamı Naif Yavuz ise "Yılın Kaymakamı" ödülüne layık görüldü. Aldığı ödülden duyduğu memnuniyeti dile getiren Yavuz, dünyada gönülsüz yapılan hiçbir şeyde başarıya ulaşılamayacağını kaydetti.

İçişye bağlı köye yaptığı bir ziyarette kışman olmamasından dolayı okullarının bir sınıfında kalmak zorundaki öğretmenlerin fedakarlığını gördüğünü anlatan Yavuz, bunun üzerine hükümet ve valiliğin katkısıyla öğretmenler için mobilyalı 120 lojman yaptıklarını anlattı.

Yavuz, bölgeye gönüllü öğretmenlerin gönderilmesi gerektiğini bu sayede başarı sağlanabileceğini belirtti. Yavuz, "Uludere'de bir yıldır toplumsal olay olmuyor, hiçbir çocuk eline taş almıyor, hiçbir dükkan kepenk kapatmıyor. Kendimizi anlattıkça onlar bize sahip çıkıyor" diye konuştu.

Medya ödülleri kategorisinde "Yılın Haber Ajansı" ödülüne ise kurduğu AA Haber Akademisi nedeniyle Anadolu Ajansı layık görüldü.

Ödülü AA Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdür Kemal Öztürk adına Kurumsal İletişim Koordinatörü Nevzat Demirkol aldı.

"Yılın Kamu Kurumu" ödülünü Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA) aldı. Ödülü alan TİKA Başkanı Serdar Çam, ödülü geleceğe yönelik çalışmalarını teşvik eder bir nitelikte olduğunu söyledi. Ödülü geçmiş TİKA başkanları ve çalışanlar adına aldığını ifade eden Çam, "TİKA olarak temel prensip olarak, livelerin atenleyecek kadar enerji veriyoruz. Geri kalan enerji ise sivil toplum kuruluşları ve gönüllülerden geliyor. Onlara ne kadar ödül versek ve teşekkür etsek azdır" dedi.

Diğer ödül alanlar ise şöyle:

-Yılın Valisi: Alaaddin Yüksel
-Yılın Büyükşehir Belediyesi: Bursa Büyükşehir Belediyesi
-Yılın Belediyesi: Çankırı Belediyesi
-Yılın İlçe Belediyesi: Yenimahalle Belediyesi
-Yılın Bürokratı: TOKİ Başkanı Ahmet Haluk Karabel
-Yılın Televizyonu: ATV
-Yılın Gazetesi: Yeni Şafak
-Yılın Medya Derneği: Kültür, Turizm ve Çevre Gazetecileri Derneği
-Yılın Medya Takip Ajansı: Interpress Medya Takip Merkezi
-Yılın Sanatçısı: Beyazıt Öztürk
-Yılın Rektörü: Çankaya Üniversitesi Rektörü Ziya Burhanettin Güvenç
-Yılın Okulu: Yüksel Senikaya İlköğretim Okulu
-Yılın Dershanesi: Mavi Martı Dershanesi
-Yılın Öğretmeni: Van depreminde şehit olan 76 öğretmen
-Yılın Hayırseveri: Nevin Gökçek
-Yılın Vakfı: Muradiye Kültür Vakfı
-Yılın İş Adamı: Ali Akın
-Yılın Eğitim Kurumu: Elçi Eğitim Kurumları
-Yılın Derneği: İnsani Değerler Derneği

Törende depremde şehit olan öğretmenler adına ödülü, Özel Çağın Eğitim Kurumları Kurucu Genel Müdürü Nuran Altunbaş aldı. (CHA)

İl Gazetesi Ankara - 16.01.12

Kümelenmede OSTİM örnek oldu

ANKARA HABER MERKEZİ

TÜRKİYE Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), 'Yılın En'leri'ni ödüllendirdiği törende üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile beraber bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını söyledi. [illegible]

ÜNİVERSİTEMİZİN DUVARLARINI YIKTIK, KOBİ'LERE ULAŞTIK

[illegible]

BÖLGESEL KALKINMA GÖNÜLLÜSÜYÜZ

[illegible]

Kalenin Sesi - 17.01.12

İşte Türkiye'nin En İyi Üniversiteleri

Olay - 17.01.12

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç:

"OSTİM OSB'yle bölgesel kalkınma gönüllüsüyüz"

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), 'Yılın Enleri'ni ödüllendirdiği törenlerin üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile beraber bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını söyledi.

Sabah Ankara - 19.01.12

OSTİM'de herkese söz hakkı

OLUŞTURDUĞU sektörel kümeler, üniversite sanayi işbirlikleri ve sosyal sorumluluk projeleriyle öncü olan OSTİM, yönetim şekliyle de model haline geldi. OSTİM Yönetim Kurulu, projelerini ve icraatlarını her yıl bölgedeki kuruluşların temsilcilerini de içine alan 40 kişilik heyetle istişare ediyor. Kurul, OSB'nin 2011 faaliyetlerini müzakere etmek, 2012 çalışmaları hakkında da eleştiri, görüş ve yeni önerilerini değerlendirmek üzere toplandı.

GENİŞ KATILIM

Toplantıya, OSTİM Başkanı Orhan Aydın, Başkan Yardımcısı Sıtkı Öztuna, Bölge Müdürü Adem Arıcı ve yönetim kurulu üyelerinin yanı sıra Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Fatih Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Emrah Ürün, OSTİM Gazi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Behçet Gülenç, ORSİAD Başkanı Özcan Ülgener, OSİAD Başkan Yardımcısı Ahmet Kurt, Çıraklık Eğitim ve Öğretim Vakfı Başkanı İbrahim Karakoç, küçük sanayi siteleri temsilcileri ile sektörel kümelerin yürütme kurulları katıldı.

"ŞEFFAF MODEL OLDUK"

Toplantının açılışında konuşan Başkan Orhan Aydın, "Burada yönetim olarak sizden övgü değil, tam tersine özgür eleştiriler ve öneriler bekliyoruz" dedi. Türkiye'deki diğer OSB'lerde buna benzer geniş katılımlı bir istişare kurulu olmadığına inandığını belirten Aydın, şöyle devam etti:

"Bu yönetim anlayışı da sanırım OSTİM'e özgü bir modeldir. Biz sanayi bölgemizin yönetim modeline paydaşlarımızı, 50 bin çalışanı temsil eden kurum ve kuruluşların yöneticilerini, üniversite ve meslek yüksek okullarımızı, sivil toplum kuruluşlarımızı dahil ettik. Şeffaf, hesap verebilir, eleştiriye açık bir yönetim anlayışımız var. Bu yapıyı desteklemenizi istiyoruz."

ÇEŞİTLİ ÖNERİLER

Toplantıda, 2011 yılında çevre ve güvenlik, elektrik, doğalgaz, imar, idari ve mali işler, küşat-ruhsat, basın ve halkla ilişkiler konularındaki çalışma raporları sunuldu. Bölgedeki sektörel kümelenme, mesleki eğitim, istihdam, sosyal sorumluluk konusundaki çalışmalar ve gelecek dönemde yapılacak işler hakkında bilgiler verildi. Daha sonra katılımcıların görüş ve önerileri dinlendi. Söz alan konuşmacılar, vasıflı eleman temini konusunda daha etkin olunması, KOSGEB desteklerine ilgi gösterilmesi, proje merkezi açılması gibi önerilerde bulundu.

Başkent Gazetesi - 19.01.12

OSTİM OSB'de geniş tabanlı yönetim

OSTİM OSB yönetim anlayışı ile model oldu. Yasa OSB yönetiminde sadece 7 kişilik bir yönetim kurulunu yeterli görürken, OSTİM OSB 7 kişilik yönetiminin yanı sıra bölgedeki üniversite ve meslek yüksek okulları, meslek örgütleri, vakıflar ve SİAD'ların da temsil edildiği 40 kişilik bir istişare heyeti oluşturdu.

Milliyet Ankara - 20.01.12

OSTİM'İN YÖNETİMİ DE MODEL OLDU

Sektörel kümeler, üniversite-sanayi işbirlikleri ve sosyal sorumluluk projeleri ile model olan OSTİM, yasa, OSB yönetiminde sadece 7 kişilik bir yönetim kurulunu yeterli görmesine rağmen, 40 kişilik bir istişare heyeti oluşturarak, yönetim şekliyle de model haline geldi

Haksız eleştiriler yapılıyor

Dünya Ek - 20.01.12

Kümelerde işbirliği arayışı

Ankara OSTİM Organize Sanayi Bölgesi (OSB) Yönetim Kurulu Üyeleri, Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Güvenç ve OSSA Savunma ve Havacılık Kümesi üyeleri Eskişehir Sanayi Odası'nı (ESO) ziyaret etti.

Ostim OSB yöneticileri, Çankaya Üniversitesi Rektörü ve Ostim'de kurulu sektör kümelerinin yöneticilerinden oluşan bir heyet Eskişehir'de sanayiciler ve Anadolu Üniversitesi kapsamında yürütülen projeler çerçevesinde çeşitli incelemelerde bulundu.

Eskişehir Havacılık Kümesi üyeleri ile de bir araya gelen heyet, Eskişehir'deki havacılık alanında yapılanlar hakkında bilgi aldı. ESO Meclis Salonu'nda gerçekleşen görüşmede, ESO Başkanı Savaş Özaydemir, projeler ve şehir sanayisi hakkında katılımcılara bilgi verdi. Özaydemir, Eskişehir'deki sanayicilerin Türkiye'de büyük işler başardığını belirterek, tüm çabalarının şehri daha ileri noktalara taşımak olduğunu bildirdi.

Bu kapsamda ESO olarak yaptıkları çalışmalarda Eskişehir sanayisinin ileride öne çıkacak sektörleri belirledikleri ve bunlara yönelik özel çalışmalar yaptıklarını anlatan Özaydemir, "Seramik, makine, havacılık ve raylı sistemler şehrimizin geleceğinde de öne çıkacak sektörlerdir. Kurulmasına öncülük ettiğimiz kümeler yoğun olarak çalışmalarını sürdürmektedir" dedi.

Özaydemir, Eskişehir'in özellikle havacılık alanında sahip olduğu yüksek üretim kapasitesi ve gerçekleştirdiği projelerle önemli bir havacılık kenti olduğunu belirterek, bu alanda her türlü işbirliğine açık olduklarını vurguladı.

"Eskişehir ve Ankara arasında havacılık vadisi oluşturulabileceğine" işaret eden Özaydemir, "Sizler Ankara'da uçak gövdesi üretirken biz burada uçak motoru ve parçaları konusunda üretim gerçekleştiriyoruz. Gelin bir sinerji oluşturalım ve bu iki şehrimizi ülkemizin havacılık alanında en üstlere taşıyalım. Bunu yapabilecek kabiliyete sahibiz" diye konuştu.

"İşbirliğine hazırız"

OSTİM OSB Başkanı Orhan Aydın da Eskişehir OSB'yi yakından tanıdıklarını ve burada yapılanların takdire şayan olduğunu, çok fazla ortak yönlerinin bulunduğunu söyledi.

Kurum olarak havacılık ve savunma alanında her türlü işbirliğine açık olduklarına da işaret eden Aydın, "İşbirliği içinde her türlü rekabete açığız. Kendi uçağımızı üretme konusunun konuşulduğu bu günlerde birlikte yapabileceğimiz işbirlikleri ile bu işin ucundan tutabiliriz. Ayrıca yerli metro ve tren üretimi gibi konularda da bir araya gelmeyi başarırsak güzel projeleri hayata geçirmemiz zor değil" dedi.

Eskişehir Havacılık Kümesi Başkanı Akın Duman da Eskişehir'deki havacılık faaliyetleri hakkında bilgi verdi. Kümenin Üyesi Kenan Işık ise Eskişehir Havacılık Kümesi'nin üyelerinin kabiliyetleri ve üretimleri konusunda sunum gerçekleştirdi.

Toplantıya Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Güvenç, Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mustafa Cavcar, OSSA Havacılık Kümesi Başkanı Mithat Ertuğ, OSTİM OSB ve ESO Yönetim Kurulu üyeleri, sanayiciler ile akademisyenler katıldı.

Heyet üyeleri daha sonra Anadolu Üniversitesinde Mühendislik Fakültesi yöneticileri, Seramik Araştırmaları Merkezi, Havacılık, Uzay ve Deprem konularında çalışan bölümlerde incelemeler yapıp, bilgiler aldılar.

Artı Eğitim - 23.01.12

vakıf üniversiteleri

Çankaya Üniversitesi
ENSTİTÜLERİ İLE LİSANSÜSTÜ EĞİTİMDE KARİYER GELİŞİMİNİ DESTEKLİYOR

Fen Bilimleri Enstitüsü lisansüstü programları

Sosyal Bilimler Enstitüsü yüksek lisans programları

Dünya Ek - 20.01.12

Prof. Güvenç yılın gönüllü eğitimcisi

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), 'Yılın Enleri'ni ödüllendirdiği törenlerin üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile beraber bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını söyledi.

Türkiye Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), bu yıl üçüncüsünü düzenlediği "Yılın Enleri ödülleri ile eğitim ve kültür alanında başarılı çalışmalar yapan kişi, kurum ve kuruluşları teşvik etmeyi amaçlıyor. Törende siyaset, yönetici, medya, eğitim ve kültür alanlarında seçilen yılın kişilerine ödülleri verildi. Törene siyaset, bürokrasi, iş ve medya dünyasının önde gelen isimleri katıldı.

Törenin açılışında konuşan TÜGED Başkanı Yrd. Doç. Dr. İbrahim Erdoğan, TÜGED olarak bugüne kadar yetişen ve yetkisel olan binlerce öğreniye eğitim desteği sağladıklarını, verim elde alan eli bulaşmanın bir aracı kurum görevi gördüklerini belirtti. Erdoğan ayrıca, 2003 yılında başladıkları yurt içi ve yurt dışı eğitim faaliyetleri neticesinde, 2007 yılında İçişleri Bakanlığı'nın emriyle "Türkiye" kelimesini kullanma izinin aldıklarını söyleyerek; "Bir çalışmamız ve bine yakın gönüllümüzle ulaşılarak platformlarda ülkemizi temsil etmeye devam etmekteyiz" dedi.

"Üniversitemizin duvarlarını yıktık, KOBİ'lere ulaştık"

Eğitim ve kültür ödülleri alanında yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Çankaya Üniversitesi olarak üniversite – sanayi işbirliği projelerine üniversitenin sosyal sorumluluğu olarak girdiklerini belirtti. Kültürümüzün özünden gelen 'komşuna açken tok yatan bizden değildir' sözündeki açlık kavramının artık bir taş çorbadan ibaret olmadığını belirten Güvenç, bu yüzyılda açığın bilgiye duyulan ihtiyaç olduğunu söyledi. Bu noktadan bu kulübünde üniversitelerin ne kadar büyük bir sorumluluk altında olduğunun görüldüğünü belirten Güvenç, bu sebeple üniversitelerinin duvarlarını yıktıklarını ve OSTİM Organize Sanayi Bölgesi'ne, Sayın Başkan Orhan Aydın'a giderek bu düşüncelerini anlattıklarını söyledi.

Bölgesel kalkınma gönüllüsüyüz

Güvenç sözlerini şöyle sürdürdü: "Üniversite KOBİ'lerin yanında olmak zorundadır. Herhangi bir karşılık beklemeksizin bunu yapmak zorundadır, çünkü KOBİ'ler bilgiye açtır. Sayın OSTİM OSB Başkanı Orhan Aydın da bize güvendi ve OSTİM şu anda Çankaya Üniversitesi için bir açık hava laboratuvarına dönüştü. Onda en modern yerel kalkınma yönetimlerinden kümelenme modelini ortaya koydük. OSTİM yönetimi bu çalışmalara sahip çıktı ve OSTİM firmaları birlikte çalışmanın çok da faydasını gördü. OSTİM'de atılan bu tohum yeşerdi, örnek oldu, Anadolu'ya yayılmaya başladı. Anadolu'nun yaklaşık 10 ilinde kümeler oluşmaya başladı ve bu kümeler bir araya gelerek 'Anadolu Kümeleri İşbirliği Platformu'nu kurdular. Biz de OSTİM yönetimi ile birlikte gönüllü olarak bu alanda mesai harcıyoruz, bölgesel kalkınma gönüllüsüyüz. Şuçallah tüm ülkemize bu kalkınma modeli yaygın ve ithalatın önüne kesme, ihracatı artırma, fakirliği yok etme yolunda doğru işler yapabilirsiz."

Törende ayrıca yılın devlet adamı Cemil Çiçek, yılın Bakanı Fatma Şahin, yılın Milletvekili Prof. Dr. Nabi Avcı, yılın Valisi Alaaddin Yüksel, yılın Büyükşehir Belediyesi Bursa Büyükşehir – Recep Altepe, yılın Belediyesi de Yenimahalle Belediyesi – Fethi Yaşar olarak seçildi.

Anayurt - 23.01.12

OSTİM'de herkese söz hakkı

OSTİM OSB, üniversite ve meslek yüksek okulları, meslek örgütleri, vakıflar ve SİAD'ların da temsil edildiği 40 kişilik bir istişare heyeti oluşturdu.

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi'nin (OSB) yönetim anlayışı da 'model' oldu. Yasa OSB yönetiminde sadece 7 kişilik bir yönetim kurulunu yeterli görürken, OSTİM OSB bununa birlikte bölgedeki üniversite ve meslek yüksek okulları, meslek örgütleri, vakıflar ve SİAD'ların da temsil edildiği 40 kişilik bir istişare heyeti oluşturdu.

Oluşturduğu sektörel kümeler, üniversite sanayi işbirlikleri ve sosyal sorumluluk projeleri ile model olan OSTİM, yönetim şekli ile de adeta yeni bir model oldu. Ostim Yönetim Kurulu projelerini ve icraatlarını her yıl bölgedeki kuruluşların temsilcilerini de içine alan 40 kişilik heyetle istişare ediyor. Kurul son toplantısını OSB'nin 2011 çalışmalarını müzakere etmek, 2012 çalışmaları hakkında da eleştiri, görüş ve yeni önerilerini değerlendirmek üzere toplandı.

Toplantıya OSTİM Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, Başkan Yardımcısı Satkı Öztuna, Bölge Müdürü Adem Arıcı ve OSB Yönetim Kurulu Üyelerinin yanı sıra Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Fatih Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Emrah Ürün, Ostim Gazi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Behçet Gülenç, ORSİAD Başkanı Özcan Ülgener, OSİAD Başkan Yardımcısı Ahmet Kurt, Çıraklık Eğitim ve Öğretim Vakfı Başkanı İbrahim Karakoç, Batıkent Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Müdürü Adem Öksüz, Ostim Mesleki Eğitim Okulu Müdür Başyardımcısı Süleyman Taşcan, KOSGEB Ostim Müdürü Mehmet Tezyetiş, Küçük Sanayi Siteleri temsilcileri ile sektörel kümelerin yürütme kurulları da katıldı.

İstişare toplantısının açılışında konuşan Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, "Burada yönetim olarak sizden övgü değil, tam tersine özgür eleştiriler ve öneriler bekliyoruz" dedi. Aydın, Türkiye'deki diğer OSB'lerde buna benzer geniş katılımlı bir istişare kurulu olmadığını inandığını belirterek, şöyle dedi:

"Bu yönetim anlayışı da sanırım OSTİM'e özgü bir modeldir. Biz sanayi bölgemizin yönetim modeline paydaşlarımızı, 50 bin çalışanı temsil eden kurum ve kuruluşların yöneticilerini, üniversite ve meslek yüksek okullarımızı, sivil toplum kuruluşlarımızı dahil etik. Şeffaf, hesap verebilir, eleştiriye açık bir yönetim anlayışımız var. Bu yapıyı desteklemenizi istiyoruz. Bazen basın üzerinden haksız eleştiriler yapılıyor, canımız yanıyor. Ancak yaptığımız çalışmalar izlenirse, burada eleştiriler ve öneriler yürütmüze dile getirilirse bir yarar olur" *(Haber Merkezi)*

Belde - 23.01.12

Ostim OSB istişare heyeti oluşturdu

HABER MERKEZİ- OSTİM OSB bölgedeki üniversite ve meslek yüksek okulları, meslek örgütleri, vakıflar ve SİAD'ların da temsil edildiği 40 kişilik bir istişare heyeti oluşturdu. Oluşturduğu sektörel kümeler, üniversite sanayi işbirlikleri ve sosyal sorumluluk projeleri ile model olan OSTİM, yönetim şekli ile de adeta yeni bir model oldu. Ostim Yönetim Kurulu projelerini ve icraatlarını her yıl bölgedeki kuruluşların temsilcilerini de içine alan 40 kişilik heyetle istişare ediyor. Kurul son toplantısını OSB'nin 2011 çalışmalarını müzakere etmek, 2012 çalışmaları hakkında da eleştiri, görüş ve yeni önerilerini değerlendirmek üzere toplandı. Toplantıya OSTİM Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, Başkan Yardımcısı Satkı Öztuna, Bölge Müdürü Adem Arıcı ve OSB Yönetim Kurulu Üyelerinin yanı sıra Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Fatih Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Emrah Ürün, Ostim Gazi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Behçet Gülenç, ORSİAD Başkanı Özcan Ülgener, OSİAD Başkan Yardımcısı Ahmet Kurt, Çıraklık Eğitim ve Öğretim Vakfı Başkanı İbrahim Karakoç, Batıkent Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Müdürü Adem Öksüz, Ostim Mesleki Eğitim Okulu Müdür Başyardımcısı Süleyman Taşcan, KOSGEB Ostim Müdürü Mehmet Tezyetiş, Küçük Sanayi Siteleri temsilcileri ile sektörel kümelerin yürütme kurulları da katıldı.

Artı Eğitim - 23.01.12

vakıf üniversiteleri

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK FAKÜLTELERİYLE

GELECEĞİ İNŞA EDİYOR

Çankaya Üniversitesi'nin dokuz bölümden oluşan Mühendislik - Mimarlık Fakültesi giderek zenginleşen bölüm çeşitliliğiyle yeni bir ivmenin de itici gücü oluyor. Üniversite adaylarının tercih listelerinde ilk sıralarda yer alan Fakülte'de bilim, hayatın dili oluyor.

Artı Eğitim - 23.01.12

vakıf üniversiteleri

Mekanik ve Elektronik'in Buluşması: Mekatronik

Sanayi - 23.01.12

Kümelenme'de OSTİM OSB örnek oldu

■ **TÜRKİYE** Gönüllü Eğitimciler Derneği (TÜGED), 'Yılın Enleri'ni ödüllendirdiği törenlerin üçüncüsünü Ankara'da gerçekleştirdi. Gönüllü eğitimciler tarafından yılın rektörü seçilen Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, kendilerinin de OSTİM OSB ile beraber bölgesel kalkınma gönüllüsü olduklarını söyledi. Güvenç sözlerini şöyle sürdürdü: "Üniversite KOBİ'lerin yanında olmak zorundadır. Herhangi bir karşılık beklemeksizin bunu yapmak zorundadır, çünkü KOBİ'ler bilgiye açtır. OSTİM OSB Başkanı Orhan Aydın da bize güvendi ve OSTİM şu anda Çankaya Üniversitesi için bir açık hava laboratuvarına dönüştü. Orada en modern yerel kalkınma yöntemlerinden kümeleşme modelini ortaya koyduk. OSTİM yönetimi bu çalışmalara sahip çıktı ve OSTİM firmaları birlikte çalışmanın çok da faydasını gördü. OSTİM'de atılan bu tohum yeşerdi, örnek oldu, Anadolu'ya yayılmaya başladı. Anadolu'nun yaklaşık 10 ilinde kümeler oluşmaya başladı ve bu kümeler bir araya gelerek 'Anadolu Kümeleri İşbirliği Platformu'nu kurdular. Biz de OSTİM yönetimi ile birlikte gönüllü olarak bu alanda mesai harcıyoruz."

Olay - 23.01.12

Ostim OSB Yönetimi istişare heyeti oluşturdu

Oluşturduğu sektörel kümeler, üniversite sanayi işbirlikleri ve sosyal sorumluluk projeleri ile model olan OSTİM, yönetim şekli ile de adeta yeni bir model oldu. Ostim Yönetim Kurulu projelerini ve icraallerini her yıl bölgedeki kuruluşların temsilcilerini de içine alan 40 kişilik heyetle istişare ediyor. Kurul son toplantısını OSB'nin 2011 çalışmalarını müzakere etmek, 2012 çalışmaları hakkında da eleştiri, görüş ve yeni önerilerini değerlendirmek üzere topladı.

Toplantıya OSTİM Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, Başkan Yardımcısı Sıtkı Öztuna, Bölge Müdürü Adem Arıcı ve OSB Yönetim Kurulu Üyelerinin yanı sıra Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Fatih Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Emrah Ürün, Ostim Gazi Meslek Yüksek Okulu Müdürü Behçet Güleç, ORSİAD Başkanı Özcan Ülgener, OSİAD Başkan Yardımcısı Ahmet Kurt, Çıraklık Eğitim ve Öğretim Vakfı Başkanı İbrahim Karakoç, Başkent Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Müdürü Adem Öksüz, Ostim Mesleki Eğitim Okulu Müdür Başyardımcısı Süleyman Taşcan, KOSGEB Ostim Müdürü Mehmet Tezyetiş, Küçük Sanayi Siteleri temsilcileri ile sektörel kümelerin yürütme kurulları da katıldı.

İstişare toplantısının açılışında konuşan Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, "Burada yönetim olarak sizden övgü değil, tam tersine özgür eleştiriler ve öneriler bekliyoruz" dedi. Aydın, Türkiye'deki diğer OSB'lerde buna benzer geniş katılımlı bir istişare kurulu olmadığına inandığını belirterek, şöyle dedi:

"Bu yönetim anlayışı da aslında OSTİM'e özgü bir modeldir. Biz sanayi bölgemizin yönetim modeline paydaşlarımızı, 50 bin çalışanı temsil eden kurum ve kuruluşların yöneticilerini, üniversite ve meslek yüksek okullarımızı, sivil toplum kuruluşlarımızı dahil ettik. Şeffaf, hesap verebilir, eleştiriye açık bir yönetim anlayışımız var. Bu yapıyı desteklemenizi istiyoruz. Bazen basın üzerinden haksız eleştiriler yapılıyor, canımız yanıyor. Ancak yaptığımız çalışmalar izlenirse, burada eleştiriler ve öneriler yüzümüze dile getirilirse bir yararı olur. Maalesef bu toplantılarımıza iştirak etmeden, bizi dinlemeden, öneri sunmadan acımasız eleştiriler yapılmasını da doğru bulmuyoruz. O zaman bunda bir art niyet veya önyargı arıyoruz."

Toplantıda 2011 yılında çevre ve güvenlik, elektrik, doğalgaz, imar, idari ve mali işler, küşat-ruhsat, basın ve halkla ilişkiler konularındaki çalışma raporları sunuldu. Bölgedeki sektörel kümelenme, mesleki eğitim, istihdam, sosyal sorumluluk konusundaki çalışmalar ve önümüzdeki dönemde yapılacak işler hakkında bilgiler verildi.

Daha sonra katılımcıların görüş ve önerileri dinlendi. Söz alan konuşmacılar vasıflı eleman temini konusunda daha etkin olunması, KOSGEB Desteklerine ilgi gösterilmesi, Yeni Türk Ticaret Kanununa ilişkin bilgilendirme yapılması, Ostim'e proje merkezi açılması, Ostim'e teknoloji müzesi kurulması, KOBİ'lerin çırak eğitimine önem vermesi, Ostim'in ekonomik ve sanayi göstergelerini yansıtan bir veri bankası oluşturması, firmalara kişisel gelişim eğitimi verilmesi, küresel patent varlığından yararlanılmasına yönelik çalışma yapılması, Ostim'de olimpiyat düzenlenmesi yönünde görüş ve önerilerde bulundular.

HABER MERKEZİ

Artı Eğitim - 23.01.12

vakıf üniversiteleri

BOLONYA SÜRECİNİN SIKI TAKİPÇİSİ: MİMARLIK BÖLÜMÜ

Makine Mühendisliğini Sanayi ile Entegre Ediyor

AHŞAPTAN ÜREME: MALZEME BİLİMİ VE MÜHENDİSLİĞİ

Başkent Gazetesi - 24.01.12

'Teknoloji tufanı geliyor, KÜME kurun'

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi.

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletilmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının beklediğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok" dedi.

OSB'lerin görevinin sadece belediyecilik hizmeti olmadığını hatırlatan Prof. Güvenç, bölge yönetiminin kümelenme projeleri ile doğru yolda olduğunu, ancak KOBİ'lerin bir araya gelme ve ortaklık kültürü konusunda hâlâ eksikleri bulunduğunu belirtti. Güvenç şunları söyledi:

ESAS RAKİP TC SINIRLARI DIŞINDA

"OSTİM'in ana hedefi üretim yapmak. Özellikle ithalatın önünü kesici, ihracatı arttıracak her türlü ürünü üretir hale gelmektir. Bu hedeflere doğru da daha hızlı yol alabilmek için sektörel bazda kümelenme sürecine girildi. Çünkü tek başınıza son ürünü üretmeniz imkansızdır. Oysa bizim özgün, katma değeri yüksek ürünlere ihtiyacımız var. Ben 5 yıldır söylüyorum. Hiç biriniz diğerinizin rakibi değil. Sizin esas rakipleriniz TC sınırları dışında. Siz birbirinize muhtaçsınız. Bir arada olduğunuz zaman ancak dışarıya karşı ayakta olma şansınız var"

Teknoloji tufanının bağırarak geldiğini, cep telefonu, bilgisayar ve üç boyutlu ekranlı televizyonların ilk sinyaller olduğunu vurgulayan Güvenç, "Bunlar dünyayı kaplamaya başladığı zaman burada kayıtlı şirketlerin en az yüzde 99'u kapanacak. Amerikan borsasındaki şirketlerin en az yüzde 80'i kapanacak. Gepten haber vermiyoruz. Sektörel bazda hızlıca bir araya gelin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışın. 'Şu kümeden şu ürün çıktı' diyelim cümle alem" diye konuştu.

TUFANA ÇÖZÜM: KÜME GEMİSİ

"Gelen teknoloji tufanına karşı bizi koruyacak olan tek bir şansımız var. Nuh Peygamberin odaklandığı o problem gibi bizim de kurtarıcı gemimizi inşa etmemiz gerekiyor. Bu gemi de kümeleşme gemisidir. Tek başınıza tsunami sizi silip götürür. Yani şu anda bile tehdit altındasınız. Çin'den, Hindistan'dan dolayı, çünkü bizim yaptığımız işlerin çoğu emek yoğun, katma değeri düşük. Düşük ücretle ancak rekabet edebilirsiniz. Bu da doğru değil. Yani 18 yaş altı çocukları çalıştırıp da onlardan medet umarak kurtulacağımızı asla düşünmeyin. O çocukların ne kazancı olacak. Bizim topyekun bu mücadeleyi vermemiz gerekiyor. Üniversiteler var, binlerce hoca var. Yani bunlar uyuduğu zaman, kabuğundan dışarı çıkmadığı zaman asıl o zaman yanlış iş başlıyor. Bu sektörel bazda kümeleşme, aslında kümeleşmenin ilk alfabesi. Çünkü tanıdığınız insanlarla ancak bir araya gelebilirsiniz. Aynı sektörler olursa bu maya tutmazdı. Ama asıl son ürün, katma değeri yüksek ürün farklı sektörlerin bir araya gelip ürün üretmesinden çıkıyor. Çünkü her büyük ürünün içinde elektronik var, motor var, mekanik var, plastik var. Öyle bir ürün içinde farklı sektörlerin bir araya gelerek oluşturacağı küme asıl büyük ürünleri ortaya çıkaracak. Biz daha hep sektörel bazda deyip duruyoruz. Yani biz işin başındayız. Burada kimsenin kaybedecek zamanı yok. Bugün karnınız doyuyor, eviniz arabanız var. Ama çocuklarınıza ne kalacak, bizim mezunlarımız iş bulabilecek mi. Torunlara ne kalacak. Hep bunun için çalışmak gerekiyor. Yoksa onlar bize sadece beddua edecekler. Biz gelecekte var olmak istiyoruz. İthalatın önünü kesmek istiyoruz, ihracat artsın, cari açık düşsün istiyoruz. Bunun için çalışmamız gerekiyor. Ankara'da 16 üniversite var. 5 yıl içinde tüm üniversiteler OSTİM'e gelip gitmeye başladı. Bu yönetimin dirayetli duruşu, haskısı sayesinde. Kolay olmuyor Türkiye'de işler. O taciz sonucu üniversiteler kapılarını açtı, buraya geldi. O üniversitelerin hangi kümelerle işbirliği yapmaya çalıştığını gördük.

Buranın yararına, bölgemizin ve ülkemizin geleceği için her türlü projeye açık bir Ostim var. Biz de bu bakımdan şanslıyız. Neden? Benim öğrencilerim mezun olmadan 1 yılını şirkette geçiriyor. Bu Türkiye'nin hiçbir üniversitesinde yok. Çocuklar 1 yıl boyunca bir şirketimizde staj yapıyor, sorununu çözmek için uğraşıyor.

Hocalarıyla beraber, o takımın içinde. Bunu biz karşılıksız yapmak zorundayız zaten. Bundan büyük bir kazancımız var. Üniversite olarak benim mezun ettiğim çocuk özgeçmişine şunu yazabiliyor. Şu firmanın şu sorunuyla ilgili ben 9 ay çalıştım ve şu sonucu elde ettik, problemini, olanlarını azalttık, ya da tam çözdük.

Bunu yaşamış olması çocuğu avantajlı duruma getiriyor. Çünkü herkes iş arıyor. İş sayısı sınırlı ülkemizde. Bunu her üniversitenin yapması lazım. Zaten yapmak zorundayız, yapalım yapmayalım gibi bir tercihimiz bulunmuyorum." **(Başkent)**

Sağlam bir veri tabanı oluşturulmalı

OSTİM'in üyelerine ve sektörlere yönelik sağlam bir veri tabanı oluşturmasını da öneren Güvenç, Ankara Ticaret Odası heyeti ile Avusturya'da Viyana Ticaret Odası'nı ziyaret ederek yaptıkları çalışmaları ve gözlemlerini aktardı. Güvenç, "Viyana'da 120 bin tane işletme var. Bu 120 bin işletmenin Viyana Ticaret Odası veri tabanında kaydı var. Hem de hangi sektörleri etkilediğine varıncaya kadar alt sektörler dahil olmak üzere kaydı var. Firmayı öğrenmek istiyorsanız, Viyana Ticaret Odasına girdiğiniz zaman hangi sektörse o firmanın bütün eli-budu nedir, ne üretir, ne satın alır ne satar her şeye ulaşabiliyorsunuz. Bu çok önemli. ATO'ya 3 yıldır bunu söylüyorum. Çünkü onların veri tabanında da üye sayısı hatalı, üyelerin yeri değişmiş, kapanmış, hiçbir zaman veri tabanları güncellenmemiş. Ankara'da kaç tane işletme var bilinmiyor. Böyle bir veri tabanı çalışması gerekliliği konusunda da onları uyardım" diye konuştu.

Anayurt - 25.01.12

ANKARA (ANAYURT)- Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi.

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletilmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının beklediğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok" dedi.

OSB'lerin görevinin sadece belediyecilik hizmeti olmadığın hatırlatan Prof. Güvenç, bölge yönetiminin kümelenme projeleri ile doğru yolda olduğunu, ancak KOBİ'lerin bir araya gelme ve ortaklık kültürü konusunda hâlâ eksikleri bulunduğunu belirtti. Güvenç şunları söyledi:

"OSTİM'in ana hedefi üretim yapmak. Özellikle ithalatın önünü kesici, ihracatı arttıracak her türlü ürünü üretir hale gelmektir. Bu hedeflere doğru da daha hızlı yol alabilmek için sektörel bazda kümelenme sürecine girildi. Çünkü tek başınıza son ürünü üretmeniz imkansızdır. Oysa bizim özgün, katma değeri yüksek ürünlere ihtiyacımız var. Ben 5 yıldır söylüyorum. Hiç biriniz diğerinizin rakibi değil. Sizin esas rakipleriniz TC sınırları dışında. Siz birbirinize muhtaçsınız. Bir arada olduğunuz zaman ancak dışarıya karşı ayakta olma şansınız var" *(Haber Merkezi)*

İl Gazetesi Ankara - 25.01.12

Tufan geliyor küme kurun

TUFANDAN KÜMELEŞME GEMİSİ İLE KURTULABİLİRİZ

SİZİN ESAS RAKİPLERİNİZ TC SINIRLARI DIŞINDA

TEKNOLOJİ TUFANI PİYASADAKİ ŞİRKETLERİ BİTİRECEK

BEŞ YIL İÇİNDE TÜM ÜNİVERSİTELER OSTİM'E GELDİ

ÖĞRENCİLERİMİZİN SON BİR YILI OSTİM'DE GEÇİYOR

SAĞLAM VE GÜNCEL VERİ TABANI OLMALI

İl Gazetesi Ankara - 25.01.12

Tufan geliyor, küme kurun

ÇANKAYA Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi. OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletilmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının beklediğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok" dedi. • 8'de

Kalkınmada Anahtar - 26.01.12

İş Sağlığı - Güvenliği ve Verimlilik Projesi (HESAPRO) Açılış Toplantısı Gerçekleştirildi

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü'nün (VGM) koordinatörlüğünde yürütülecek olan "Health and Safety at Work in Relation with Productivity" – "İş Sağlığı - Güvenliği ve Verimlilik" (HESAPRO) adlı uluslararası projenin açılış toplantısı **19 Aralık 2011** tarihinde Verimlilik Genel Müdürlüğü Konferans Salonu'nda yapıldı. Açılış konuşmasını Verimlilik Genel Müdür Vekili **Anıl Yılmaz**'ın yaptığı toplantıya; proje ortaklarının yöneticileri ve yetkilileri katıldılar.

Verimlilik Uzmanı **İlknur Frolet** tarafından yapılan sunumda HESAPRO Projesi tanıtıldı. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü koordinatörlüğünde yürütülecek olan projenin ortakları, amaçları ve stratejilerinin de anlatıldığı sunumun devamında, Türkiye'deki işçi sağlığı ve güvenliği konusunda yapılanlar ve VGM tarafından işçi sağlığı ve güvenliği konusunda gerçekleştirilen çalışmalar anlatıldı.

Çankaya Üniversitesi Rektörü **Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç** ise böyle önemli bir projeyi hayata geçirecek olan tüm proje ortaklarını tebrik ederek, başarılı bir çalışma süreci temennisinde bulundu.

Toplantının devamında proje ortakları temsilcileri kurumlarını tanıtan sunumlarını gerçekleştirdiler. Bu kapsamda; Çankaya Üniversitesi'nden **Dr. Benhür Satır**, Çalışma Koşullarının İyileştirilmesi Fransız Ulusal Ajansı'ndan (ANACT) **Julien Pelletier**, Belçika İş Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü'nden (PREVENT) **Veronique De Broeck**, Finlandiya İş Verimliliği Enstitüsü'nden (TTS) **Veli-Matti Tuure** ve **Aila-Peippo Pasuri** ve Slovak Verimlilik Merkezi'nden (SLCP) **Ľuboslav Dulina** ile **Zuzana Ságová** kurumlarını ve iş sağlığı ve güvenliği hakkında yürüttükleri çalışmaları anlatan birer sunum yaptılar.

Toplantının öğleden sonraki ikinci bölümünde projenin web ortamında da paylaşılacak olan çıktıları üzerinde de ilk çalışmanın gerçekleştirildiği oturumda, ortak kuruluşlar, proje çıktılarının bir Uygulama Kiti formunda ele alınmasının uygun olacağını değerlendirdiler. Proje ile ortak ülkelerdeki işçi hakları ve işverenin görevlerinin mevzuat ile belirlenen esaslarının yanı sıra, uygulamaya yönelik olarak çeşitli örneklerin ve işletmeler tarafından kullanılabilecek araçların söz konusu Uygulama Kiti ile yaygınlaştırılması amaçlanıyor.

Toplantının ikinci gününde ise Proje kapsamında daha önce planlanan saha ziyaretleri kapsamında İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezi Müdürlüğü (İSGÜM) ve TERMİKEL A.Ş.'de ziyaretler gerçekleştirildi. İSGÜM'de gerçekleşen ziyarette İSGÜM Merkezi Müdürü **Çiğdem Ünal**'ın açış konuşmasının ardından, Verimlilik Genel Müdürlüğü Uzmanı **Fatma Çil** tarafından HESAPRO Projesi hakkında kısa bilgi verildi. Ardından İSGÜM Uzmanlarından **Nurdan Kılıç** İSGÜM çalışmaları ve hizmetleri hakkında bir sunum yaptı ve daha sonra ise İSGÜM Hijyen Laboratuarları gezilerek ölçüm yapan cihazlar hakkında bilgi verildi. İSGÜM ziyaretinin ardından, Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren ve solo ve ankastre model elektrik, LPG ve doğalgaz ile çalışan her türlü fırın, ocak ve aspiratör üreticisi TERMİKEL A.Ş. ziyaret edilerek, fabrikanın üretim yapılan bölümleri gezilerek, iş sağlığı ve güvenliği uygulamaları hakkında bilgi edinildi.

Avrupa ve Türkiye'den alanında uzman kuruluşlardan oluşan bir ortaklık yapısına sahip olan Projenin ortakları hakkındaki özet bilgiler ise şöyle:

ANACT – Çalışma Koşullarının İyileştirilmesi Fransız Ulusal Ajansı: ANACT 1973 yılında, çalışma koşulları ve işletme etkinliğinin iyileştirilmesi, değişim metotlarının benimsetilmesi ve çalışanlarla ilgili alanlarda yenilikçi projelerin hayata geçirilmesi misyonu ile kurulmuştur. Mevcut durumda 300 çalışan ve 26 bölgesel birim ile yılda bin 500 işletmeye ulaşmakta ve yılda yaklaşık 300 faaliyet organize etmekte ve yayın çalışmalarını sürdürmektedir. ANACT, işveren örgütleri, işçi örgütleri ve devlet temsilcilerinden oluşan 3 taraflı bir yönetim yapısına sahiptir.

Kalkınmada Anahtar - 26.01.12

The Kick-Off Meeting of The HESAPRO Project Was Held

The Kick-Off Meeting of HESAPRO Project - ***Health and Safety at Work in Relation with Productivity*** - which has been coordinated by Ministry of Science, Industry and Technology, Directorate General for Productivity was held on 19 December 2011.

The participants were the experts of Directorate General for Productivity and representatives from the Project partners: Çankaya University from, Work Efficiency Institute from Finland (TTS), Slovak Productivity Centre (SLCP), National Agency for the Improvement of Working Conditions (ANACT) from France, and Institute for Occupational Safety and Health (PREVENT) from Belgium. The Project which is planned to be completed with six partners from five countries is going to last two years.

After the opening speech of Director General for Productivity **Anıl Yılmaz**, Productivity Expert **İlknur Frolet** made a presentation about HESAPRO Project; giving information on the project; also the studies continuing about health and safety issues in Turkey. In addition, she talked about the structure, functions and goals of Directorate General for Productivity. After her presentation, the Rector of Çankaya University **Ziya Burhanettin Güvenç** also made a brief speech expressing his good wishes for the success of the Project Partners. Subsequently the representatives of the project partners also made presentations about their organizations and studies.

On the following day, two field visits were made by the project team; firstly İSGÜM (Occupational Health and Safety Center), secondly TERMİKEL A.Ş. was visited. After sharing information about the organizations and the projects, İSGÜM Hygene Laboratories were visited and the machines and the equipments used for measuring and analysing the chemicals. Following İSGÜM visit, TERMİKEL A.Ş. producer of ovens, chimney hoods and aspirators located in Sincan Organized Industrial Zone was also visited and the project team was informed about health and safety issues.

Yarın - 26.01.12

Rektör Güvenç'ten KOBİ'lere 'kümelenin' tavsiyesi

ANKARA - Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç, sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin," dedi.

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletişmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının beklediğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok". dedi.

OSB'lerin görevinin sadece belediyecilik hizmeti olmadığın hatırlatan Prof. Güvenç, bölge yönetiminin kümelenme projeleri ile doğru yolda olduğunu, ancak KOBİ'lerin bir araya gelme ve ortaklık kültürü konusunda hâlâ eksikleri bulunduğunu belirtti. Güvenç, şunları söyledi:

"OSTİM'in ana hedefi üretim yapmak. Özellikle ithalatın önünü kesici, ihracatı arttıracak her türlü ürünü üretir hale gelmektir. Bu hedeflere doğru da daha hızlı yol alabilmek için sektörel bazda kümelenme sürecine girildi. Çünkü tek başınıza son ürünü üretmeniz imkansızdır. Oysa bizim özgün, katma değeri yüksek ürünlere ihtiyacımız var. Ben 5 yıldır söylüyorum. Hiç biriniz diğerinizin rakibi değil. Sizin esas rakipleriniz TC sınırları dışında. Siz birbirinize muhtaçsınız. Bir arada olduğunuz zaman ancak dışarıya karşı ayakta olma şansınız var."**(CHA)**

Günboyu - 27.01.12

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Güvenç 'teknolojik kıyamet' uyarısında bulundu:

Tufan geliyor, birleşin!

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. 2012 yılına dikkat çekti

Ortak hareket edin

"**TEKNOLOJİ** tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok" diyen Rektör Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ürünü ortak, üretin. Bir arada ancak dışarıya karşı ayakta olma şansınız var" dedi.

Hedef üretim olmalı

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi genişletilmiş istişare toplantısına katılan Güvenç; "Ana hedef üretim yapmak. Özellikle ithalatın önünü kesici, ihracatı arttıracak her türlü ürünü üretir hale gelmektir. Sektörel bazda kümelenme sürecine çok daha hızlı girildi. Sizlerin de tek başınıza son ürünü üretmeniz imkansızdır" diyerek ikaz etti. ■ 7'de

Makina Parkı - 26.01.12

kapsamda eğitim veren bölümler genel makine programları içerisine alınmıştır. Günümüzde ise tekrar iş makineleri programları açılmaya başlanmış ve Afyon Kocatepe Üniversitesi bünyesinden İscehisar Meşlek Yüksek Okulu iş makineleri Operatörlüğü programı açılmış ve halen eğitimini sürdürmektedir.

Mesleki ve Teknik okulların dışında bazı kurum ve kuruluşlarda iş makinaları eğitimi ile ilgilenmektedir.

Mühendis odaları iş makineleri konusunda ülkemizde söz sahibi bir kurum niteliğinde olup, mühendis yetiştiren bazı üniversitelerle iş birliği yaparak kısa dönem kurslar verilmekte (İbrahim Çeçen Üniversitesi, SODES Projesi kapsamında, 20 öğrenciye 'iş makineleri operatörlüğü' eğitimi., Kırıkkale Üniversitesi makine Mühendisliği bölüm ile kaldırma ve iletme makinaları konusunda eğitim, Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Makina Mühendisliği Bölümü ile Makine Mühendisleri odası Ankara Şubesi İş Makinaları Komisyonu'nun ortaklaşa düzenlediği "İş Makinaları Eğitimleri" vb.

Bunların dışında örneğin; Ostim Organize Sanayi bölge müdürlüğü ile Çankaya Üniversitesi arasında yürütülmekte olan birproje olup, Hafif İnşaat Makinaları ve Yedek Parçaları kapsayan bir projedir.

İş makinaları eğitimi alacak öğrenciler; yol dışı makineler, yükleyiciler, asfalt makineleri ve bunların temel yapılarını oluşturan motorlar, kavrama sistemleri, şanzımanları, diferansiyelleri, paletli ve lastik tekerlekli yürüyüş takımları, yönlendirme sistemleri, hareket mekanizmaları ve özel ataçmanları gibi bir çok konuda dersler almalı ve bu teorik bilgilerinin yanı sıra operatörlük eğitimleri olmalıdır.

Yurt dışında farklı ülkelerde farklı uygulamalar olmakla birlikte bazı okullarda farklı makinalar için farklı bölümler olmakla birlikte bazı okullarda ise sadece operatörlük eğitimi verilmektedir. Sunulan eğitimler, Loader, Beko loader, Ekskavatör, Vinç, gibi birçok alanı kapsamaktadır. Birçok okul meslek lisesi seviyesinde ve üniversite seviyesinde eğitim vermekte bazıları ise kurs ve kullanım belgesi için eğitim vermektedir; Örnek olması için bunlardan birkaçı aşağıda sunulmuştur.

http://www.heavy-equipment-training.com/

NationalAssociation of HeavyEquipment Training Schools (NAHETS)

http://earthmoverschool.com.

http://www.heavyconstructionacademy.com/our-programs

http://www.iheschool.com/

http://www.heoschool.net

http://heavyconstructionacademy.wordpress.com/

http://www.oetio.com/

http://www.allstatestraining.qld.edu.au/aboutus.html

http://www.nationaltrainingschools.com/

Sonuç olarak; Üniversitelere de İş makinaları konusunda mezunların yetiştirilmesi ile iş Makinalarının projelendirilmesi, imalatı, bakımı gibi tüm teknik konularda gelişme sağlanacaktır.

Başka bir yazımızda ve sayıda görüşmek dileği ile...

Milliyet Ankara - 26.01.12

Dönüşüm tam olsun

Tufan geliyor kümelenin

Çok şirket kapanacak

Tufana uyum için

Tam dönüşüm

Star Ankara - 28.01.12

Rektör Güvenç KOBİ'lere birleşin çağrısı yaptı

ÇANKAYA Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç, sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi.

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletişmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının beklediğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok. Hızlıca bir araya gelip kümelenin" dedi.

Belde - 27.01.12

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Güvenç'ten KOBİ'lere tavsiye:

"Tufan geliyor, KÜME kurun!"

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi.

CIO Ödülleri - 28.01.12

Umut İsmail Yeşilırmak
CIO
Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı

Günboyu - 27.01.12

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Güvenç 'teknolojik kıyamet' uyarısında bulundu:

Tufan geliyor, birleşin!

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. 2012 yılına dikkat çekti

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletişmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının bekletiğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok" dedi. OSB'lerin görevinin sadece belediyecilik hizmeti olmadığın hatırlatan Prof. Güvenç, bölge yönetiminin kümelenme projeleri ile doğru yolda olduğunu, ancak KOBİ'lerin bir araya gelme ve ortaklık kültürü konusunda hâlâ eksikleri bulunduğunu belirtti. Güvenç şunları söyledi:

"OSTİM'in ana hedefi üretim yapmak. Özellikle ithalatın önünü kesici, ihracatı arttıracak her türlü ürünü üretir hale gelmektir. Bu hedeflere doğru da daha hızlı yol alabilmek için sektörel bazda kümelenme sürecine girildi. Çünkü tek başınıza son ürünü üretmeniz imkansızdır. Oysa bizim özgün, katma değeri yüksek ürünlere ihtiyacımız var. Ben 5 yıldır söylüyorum. Hiç biriniz diğerinizin rakibi değil. Sizin esas rakipleriniz TC sınırları dışında. Siz birbirinize muhtaçsınız. Bir arada olduğunuz zaman ancak dışarıya karşı ayakta olma şansınız var."

Teknoloji tufanının bağırarak geldiğini, cep telefonu, bilgisayar ve üç boyutlu ekranlı televizyonların ilk sinyaller olduğun vurgulayan Güvenç, "Bunlar dünyayı kaplamaya başladığı zaman borsada kayıtlı şirketlerin en az % 99'u kapanacak Amerikan borsasındaki şirketlerin en az % 80'i kapanacak. Gâipten haber vermiyoruz. Sektörel bazda hızlıca bir araya gelin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışın. 'Şu kümeden şu ürün çıktı'diyelim cümle alemle" diye konuştu.

"Gelen teknoloji tufanına karşı bizi koruyacak olan tek bir şansımız var. Nuh Peygamberin odaklandığı o problem gibi bizim de kurtarıcı gemimizi inşa etmemiz gerekiyor. Bu gemi de kümeleşme gemisidir. Tek başınıza iseniz sizi silip götürür. Yani şu anda bile tehdit altındasınız. Çin'den Hindistan'dan dolayı, çünkü bizim yapmamız gereken işlerin çoğu emek yoğun, katma değeri düşük. Düşük ücretle ancak rekabet edebilirsiniz. Bu da doğru değil. Yani 18 yaş altı çırakları çalıştırıp da onlardan medet umarak kurtulacağımızı asla düşünmeyin. O çocukların ne katkısı olacak. Bizim toplumun bu mücadeleyi vermemiz gerekiyor. Üniversiteler var, binlerce hoca var. Yani bunlar uyuduğu zaman, kabuğundan dışarı çıkmadığı zamanın asıl o zaman yanlış iş başlıyor. Bu sektörel bazda kümeleşme, aslında kümeleşmenin ilk alfabesi. Çünkü tanıdığınız insanlarla ancak bir araya gelebilirsiniz. Ayrı sektörler olursa bu maya tutmazdı. Ama asıl son ürün, katma değeri yüksek ürün farklı sektörlerin bir araya gelip ürün üretmesinden çıkıyor. Çünkü her büyük ürünün içinde elektronik var, motor var, mekanik var, plastik var. Öyle bir ürün içinde farklı sektörlerin bir araya gelerek oluşturacağı küme asıl büyük ürünleri ortaya çıkaracak. Biz daha hep sektörel bazda deyip duruyoruz. Yani biz işin başındayız. Burada kimsenin kaybedecek zamanı yok. Bugün kamyonunuz doyuyor, eviniz arabanız var. Ama çocuklarınıza ne kalacak, bizim mezunlarımız iş bulabilecek mi. Torunlara ne kalacak. Hep bunun için çalışmak gerekiyor. Yoksa onlar bize sadece beddua edecekler."

"Biz gelecekte var olmak istiyoruz. İthalatın önünü kesmek istiyoruz, ihracat artsın, cari açık düşsün istiyoruz. Bunun için çalışmamız gerekiyor. Ankara da 16 üniversite var. 5 yıl içinde tüm üniversiteler OSTİM'e gelip gitmeye başladı. Bu yönetimin dirayetli duruşu, haskısı sayesinde. Kolay olmuyor Türkiye'de işler. O taciz sonucu üniversiteler kapılarını açtı, buraya geldi. O üniversitelerin hangi kümelerle işbirliği yapmaya çabıştığını gördük."

Milliyet Ankara - 28.01.12

Açık Kapı
Ayhan Aydemir
ayhan.aydemir@milliyet.com.tr

Tufan geliyor!

Yazının başlığı Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç'ten...

"Teknoloji tufanı geliyor" uyarısı yapıp özellikle KOBİ'leri uyarıyor.

"Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin... Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok..."

* * *

Prof. Güvenç, OSTİM faaliyetlerinin görüşüldüğü toplantıda söyledi bunları...

Yani, Hoca diyor ki: teknolojiye ayak uydurmazsanız baş aşağı olursunuz...

Uyarının ayrıntılarına geçelim ki KOBİ'lerin kulağına küpe olsun...

● Gelen teknoloji tufanına karşı bizi koruyacak olan tek bir şansımız var. Nuh Peygamber'in odaklandığı o problem gibi bizim de kurtarıcı gemimizi inşa etmemiz gerekiyor. Bu gemi de kümeleşme gemisidir.

● Tek başınıza iseniz sizi silip götürür. Yani şu anda bile tehdit altındasınız. Bizim yaptığımız işlerin çoğu emek yoğun, katma değeri düşük.

● Düşük ücretle ancak rekabet edebilirsiniz. Bu da doğru değil. Yani 18 yaş altı çırakları çalıştırıp da onlardan medet umarak kurtulacağımızı asla düşünmeyin. O çocukların ne katkısı olacak.

● Katma değeri yüksek ürün, farklı sektörlerin bir araya gelip üretmesinden çıkıyor. Çünkü her büyük ürünün içinde elektronik var, motor var, mekanik var, plastik var.

● Öyle bir ürün içinde farklı sektörlerin bir araya gelerek oluşturacağı küme asıl büyük ürünleri ortaya çıkaracak.

* * *

Prof. Güvenç'in hatırlığına birkaç rakamla biz de katılıda bulunalım...

Ankara Ticaret Odası'nın yaptığı bir araştırmaya göre...

Türkiye, 1 adet cep telefonu alabilmek için 1 ton domates satıyor.

750 bin dolar olan tomahawk füzesini satın alabilmek için 5.7 milyon kilo kabak veya 4 bin 143 adet buzdolabı satıyor.

256 bin dolarlık bilgisayarlı tomografi cihazı alabilmek için, 1.1 milyon kilo taze fasulye satmak gerekiyor.

344 bin dolardan buldozer için ise 882 bin kilo bor mineralini, 50 milyon dolardan bir savaş uçağı alabilmek için ise 227 milyon kilo taze fasulyenin ihraç edilmesi zorunlu.

* * *

Kısacası teknoloji üretemiyorsanız istediğiniz kadar, domates, fasulye, pirinç üretin, nafile...

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ BASINDA

Şanlıurfa - 01.02.12

Bu konu son yirmi yılın giderek büyüyen dramı oldu. Toplum olarak konunun ciddiyetinin çok farkında değiliz. Ancak arada bir basının verdiği tinerci cinayeti ya da balici çocuklar dehşeti türünden haberlerle irkiliyoruz. Güneydoğum Derneği olarak sokak çocuklarını 4-5 yıldır işliyoruz. Bu kapsamda, değişik illerde sokak çocukları panelleri yaptık. Batman, Diyarbakır, Gaziantep, Ankara, Antalya çalışma yaptığımız iller oldu. Çalışmalarımız kapsamında görüp öğrendiklerimiz şunlardı: Güneydoğu, Göç, Büyükşehir kavramları sokak çocukları kavramıyla iç içe olmuş. Sokak çocuğunu veren ve alan iller bazında bakıldığı zaman; Güneydoğu illeri hem vermiş hem kendinde barındırıyor. Batıdaki Büyükşehirler de bu çocukları alıyor. Diyarbakır, Batman, Siirt çocukları ihraç eden; Mersin, Adana, İzmir, İstanbul, Antalya da ithal eden illerin başında geliyor. Göçler, Büyükşehirlerdeki dramların en önemli sebebi diye bilinir. O şehirlerde, göçle gelenlerin oluşturduğu semtler, mahalleler hatta ilçeler oluşmuştur. O mahallelerin sokaklarındaki çocuklar çok şanslı değildir. Aynı şekilde Güneydoğu'nun bazı illerinde yoğun nüfusun, kalabalık ailelerin umutları o küçücük bedenlere yüklenmişse yine karşımızda umutsuz tablolar oluşur bir anda. Çocuğu sokağa taşıyan sebepler sadece bunlar mı? Tabi ki hayır. 6-7 yıl kadar önceydi, basın da sıkça işlemişti; Güneydoğu illerinden kaçırılan çocukların İstanbul'a getirilerek suça sürüklendiği, kapkaç, hırsızlık suçlarında kullanıldığı haberlerine pek yabancı değiliz. Her ne kadar Güneydoğu penceresinden baksak da, sokak çocuklarını sadece bu kapsamda görmemek lazım. Büyükşehirlerin kendi bünyelerinden yarattıkları sokak çocukları da var mutlaka. Sokak Çocuklarıyla ilgili çalışmalarımızın son bir değerlendirmesini, 27 Ocak 2012 günü, Ankara'da düzenlediğimiz bir çalıştayla yaptık. Güneydoğum Derneğinin organize ettiği bu çalıştaya Çankaya Üniversitesi de ev sahipliği yaptı. Bu çalışmanın hedefi, konuyu sahiplenmesi gerekli kurumu ya da kurumları ön plana çıkarmak ve bu konuda kurumsal işbirliği zorunluluğunu vurgulamaktı. Geniş bir katılım grubuyla gerçekleştirilen Çalıştayda çok değişik kurumlardan katılımcılar vardı. Ankara Valiliği adına, uzun yıllardır Sokak Çocuklarına dönük çalışmalarıyla bilinen Ankara Vali Yardımcısı Mehmet Seyman katıldı. Ayrıca Çankaya, Maltepe, Hacettepe, Çukurova Üniversitelerinden birçok Bilimadamı, İçişleri, Sağlık, Adalet, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Aile ve Sosyal Politikalar, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor Bakanlıkları ile Ankara Büyükşehir Belediyesinden temsilciler; Ankara, Adıyaman, İzmir illerinin Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüklerinden katılımcılar; Emniyet Genel Müdürlüğü ile İstanbul, İzmir, Adana, Ankara, Antalya, Mersin, Diyarbakır, Batman, Mardin, Siirt, Şırnak, Gaziantep, Şanlıurfa, Adıyaman illerinin Çocuk ve Toplum Destekli Polislik Şubelerinden çok sayıda katılım vardı. Çalıştay günü, olağanüstü bir gündü. Ankara'da olağanüstü hava şartları çalışmayı da olağanüstü kıldı. Bu çalıştay için görevlendirilen ya da görev alan kamu çalışanları, bürokratlar, bilim adamları, çok zor hava şartlarına rağmen yollara düşüp geldiler. Hatta kimileri yollarda kalsalar da yetişmeyi başardılar. Onların konuya olan yakınlığı, duyarlılığı, birikimleriydi böylesine zor bir günde çalışmayı gerçekleştiren ve anlamlı kılan. Ayrıca Ankara'dan katılanlar için de aynı şeydi. Öylesine kar yağıyor, öylesine ulaşım zor ki, insanlar evlerinden çıkmaya çekinirken, bu çalışmadaki herkes toplantı saatinde oradaydı. Bence bu bir görev sorumluluğundan öte bir gönül sorumluluğuydu. Üniversiteler, Bakanlıklar, Ankara Valiliği, Ankara Büyükşehir Belediyesi, İllerin Sosyal Hizmet Birimleri, Emniyet Birimleri bir araya geldiler, hep birlikte, bir arada sokak çocuklarını konuştular, sorunları, sebepleri ve çözümleri sıraladılar. Ama asıl mesele bu sorunun çözümü konusunda, kurumsal bazda bir araya gelebilmelerdir. Senin fikrin şu, benimki bu, sen üniversitesin, ben bakanlık, sen belediyesin ben valilik demeden, çözümde ortak arayış, ortak eylem içinde olabilmektir esas olan. Bugün görüldüğü kadarıyla sokak çocukları konusu biraz Emniyet birimlerinin üzerine kalmış gibi. Bu nedenle olmalı ki Emniyet Teşkilatında Çocuk Şubeler etkin hale geldi. Ve yine gördüğümüz kadarıyla, mücadele bazlı projeler genellikle Emniyet Çocuk Şubeler tarafından yürütülüyor. Devletin bünyesindeki diğer Sosyal Hizmet Birimlerinin biraz daha bu konuya eğilmesi gerekiyor. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na çok iş düşüyor. Belediyeler de inisiyatif almalı bu konuda. Hepsinden önemlisi kurumsal iş birliğinin olmasıdır. Kurumsal iş birliği çok önemlidir. Yerel yönetimler, Üniversiteler, Kamu Kurumları bir araya gelebilse, bu ülkenin değil sokak çocukları, çözülmeyecek sorunu kalmaz. Ancak iyimser olabilmek için öncelikle o kurumların arasındaki sorunları çözmek gerekir...

Dünya - 13.02.12

Yabancıya Norveç'ten vergi dayağı Türkiye'de kıyak

[illegible]

Gözlem - 08.02.12

Güvenç'ten KOBİ'lere 'kümelenin' tavsiyesi

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç, sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi.

OSTİM Organize Sanayi Bölgesi faaliyetlerinin görüşüldüğü genişletilmiş istişare toplantısına katılan Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, önümüzdeki birkaç sene içinde sektörleri teknoloji tufanının beklediğini hatırlatarak sanayicileri uyardı. Güvenç "Teknoloji tufanı Türkiye'nin dibine geldiği zaman hiçbir KOBİ'nin yaşama şansı yok" diye konuştu. Prof. Dr. Burhanettin Güvenç, bölge yönetiminin kümelenme projeleri ile doğru yolda olduğunu, ancak KOBİ'lerin bir araya gelme ve ortaklık kültürü konusunda hâlâ eksikleri bulunduğunu belirtti.

Milliyet Ankara - 07.02.12

Sağlıksız mı şişmanlıyor Ankara?

Türkçesi varken 'obez' diyorlar. Sağlık Bakanımız Recep Akdağ, 'şişko'yu tercih etmişti. Bugünkü konumuza, 'şişman' daha yakışacak. 'Şişko', biraz sevimli gelebilir, 'şişman' deyip, aradaki mesafeyi koruma arzusundayım. Bu kadar çok şişko, şişman diyerek ülkemin 3'te 1'ini karşıma almış olduğumu da bilmenizi isterim!

İrileşiyoruz ama sağlıklı değil. Yavaş ve zor hareket eden, birkaç adımda nefes nefese kalan kof bir irileşme, kentlerimize de bulaştı artık. Bazı kentlerimiz irileşiyor, irileştikçe yanlış beslenmeye devam ediyor, ettikçe daha da yağlanıyor. İki rahatsızlık halinde, bütün kofluklarıyla günlük yaşamlarının üzerine yığılıp, kalıyorlar. "Kalbinin kendi değilmiş" diye hayıflanıyoruz.

Şişman İstanbul

Geçen yazımızda, şişman İstanbul'un, ne hale geldiğine değinmiştik. Bir günlük yoğun kar yağışıyla zincirleme aksaklıklar, ardı ardına vurdu kenti. Toplu taşıma, doğalgaz ve elektrik altyapısı, kentin vücudunu taşımadı. Yan illere yansıdı etkisi. Bir kentin altyapısını, bağışıklık sistemine benzetebiliriz. Güçlüyse yaşamın üzerine böyle yığılmaz. İri ama bağışıklığı zayıf, bir şişman kentimiz İstanbul.

Şişmanlığa meyilli Ankara

Gelelim Ankaramız'a. İstanbul kadar olmasa da düzenli kilo alıyor, yağlanıyor başkent. Şişmanlamaya meyilli ikinci kent Türkiye'de. Polatlı ilçemiz kadar nüfus eklendiğini öğrendik son sayımda. Ancak şişmanlığı taşımaya ne altyapısı ne de iş alanlarıyla yeterince hazırlıklı olmadığını söyleyebiliriz. Şişmanlığı teşvik edecek yatırımlarsa alabildiğine, hızla ilerliyor. Aslında sağlıklı gelişme için ne yapmalıydık?

Öncelikle kentiçi, yurtiçi ve yurtdışı ulaşım ağlarının tamamlanması zorundayız. Alınacak en acil önlem ulaşım. İkincisi; tarım ve hayvancılık yatırımlarımız. Gelecek, hala kalabalıklaşan dünya nüfusunun boğazından geçecek. Üçüncüsü; bilişim atılımları. Bugün varolan pek çok meslek 10 yıl sonra olmayacak ama bilişim, geleceğin mesleklerini barındırıyor içinde. Dördüncüsü, turizm yatırımları. Ankara'nın en bakir ve gelecek vaadeden gelişme kaynağı, kent ekonomisine fazla katkı. Eğitim ve sağlık alanında iyi bir altyapımız var, ciddi desteklerle dünya markası olmaya her zaman adayız.

Ortak akıl

Demekle olmuyor tabii. Kişilerin çabalarıyla da altından kalkılacak iş değil. Bu, ortak bir aklı, ortak bir çabayı gerektiren devasa bir yapılanma planı. Sanayicisi, tüccarı, yerel yönetimleri ve vekilleriyle dirlikli ilerleyecek gücü olmalı kitlesi olmalı Ankara'nın. Yok çünkü! Bir düzen içinde yönlendirilmeli yatırımlar.

2 hafta önce Ankara Valisi Alaaddin Yüksel, "Herkesin ayrı telden çalması kabul edilemez, takım oyunu şart" diye yönetimsel zorunda kaldı. Ankara sanayicisinin, bu çağrıya kulak verdiğini gösteren buluşmalar işlev sıklaştı bu aralar. Hatta kent ve ülke dışından düşünürleri var sanayicilerimizin. Ancak genel, henüz dinlemede. Valiyi duymayan biri mi duyacak?

Reçete önümüzde

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, gelmek üzere olan bir 'teknoloji tufanı'ndan bahsetmiş, "Tufan gelince borsada kayıtlı şirketlerin en az yüzde 99'unun, Amerikan borsasındaki şirketlerin en az yüzde 80'inin kapanması bekleniyor" demişti. 5 gün önce Boğaziçi Üniversitesi'nde, TedxReset Konferansı'nın katılımcılarından Thomas Frey, "2022'de 1 milyar, 2030'da 2 milyar iş yok olacak" dedi ve "yeni işler yaratılması, insanların eğitilmesi gerekecek" diye ekledi. 'Ortak akıl' çağrısı, belki de 10 yıl gecikmiş bir çağrı ve hala dinleyenler ve hiç dinlemeyenler var.

Altyapıyı bağışıklık sistemine benzetmiştim ya, yağ hücrelerini de 'rant'a benzetiyorum. Kof şişmanlığın tedavisi, sağlıklı irileşmenin reçetesi, önümüzde duruyor. Kof şişmanlara özenmeyeceğiz, önümüze bakacağız sadece.

Kobi Efor - 06.02.12

Çankaya Üniversitesi Girişimcilik ve İnovasyon Araştırma ve Uygulama Merkezi

İnovatif girişimci yetiştiriyor

Çankaya Üniversitesi, 4 yıl önce başladığı kümelenme projelerindeki deneyimlerini kurduğu Çankaya Üniversitesi Girişimcilik ve İnovasyon Araştırma ve Uygulama Merkezi aracılığıyla geliştiriyor. Sanayi üniversite işbirliği çalışmalarına yoğunlaşan Merkez ise oluşturduğu "Teknoloji Geliştirme Merkezi"yle bilim ve iletişim teknolojilerine ağırlık vermeye hazırlanıyor.

[illegible]

Kırsal kalkınma uzmanlığı

[illegible]

Merkez, ECA'ya üye oldu

[illegible]

Girişimcilik ve İnovasyon dersi

[illegible]

Öğrenciler motive ediliyor

[illegible]

Hürriyet Ankara - 15.02.12

Birinci Polatlı'dan

■ Metin ÖZDEMİR/DHA

ÇANKAYA Üniversitesi'nce düzenlenen iç mekan ve insan konulu ulusal düzeydeki fotoğraf yarışmasında Polatlı Anadolu Öğretmen Lisesi öğrencisi Tuba Kapusızoğlu Türkiye birincisi oldu. İstiklal Mahallesi Camii'nde çektiği fotoğrafla yarışmaya katılan Kapusızoğlu, seçici kuruldan birincilik ödülünü aldı.

Üniversite kampüsünde yapılan törenle ödülünü alan Tuba Kapusızoğlu, birinci olmanın mutluluğunu yaşadığını söyledi. Fotoğraf sanatına her zaman ilgi duyduğunu belirten Kapusızoğlu, "fotoğraf benim özel hobim ve her zaman da öyle olacak" dedi.

Milliyet Ankara - 15.02.12

Liseli Tuba, fotoğrafta Türkiye birincisi oldu

ÇANKAYA Üniversitesi tarafından düzenlenen 'İç mekan ve insan' konulu ulusal düzeydeki fotoğraf yarışmasında Polatlı Anadolu Öğretmen Lisesi öğrencisi Tuba Kapusızoğlu, İstiklal Mahallesi Camii'nde çektiği fotoğrafla birincilik ödülünü aldı. Çankaya Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü tarafından lise öğrencileri arasında ulusal düzeyde 'İç mekan ve insan' konulu fotoğraf yarışması düzenlendi. Üniversiteden yapılan açıklamada, mekan ve insan teması çerçevesinde fotoğraf elde edilmesi ve lise öğrencilerini fotoğraf sanatına teşvik etmek, genç yetenekleri ortaya çıkarmak, başarılarını ödüllendirmek amacıyla yarışmanın düzenlendiği belirtildi. Polatlı Anadolu Öğretmen Lisesi son sınıf öğrencisi Tuba Kapusızoğlu, yarışmaya İstiklal Mahallesi Camii'nde çektiği fotoğraf ile katıldı. Öğretim üyeleri ve öğretim görevlilerinden oluşan seçici kurul, Tuba Kapusızoğlu'nun eserini birinciliğe layık gördü. Üniversite kampusunda yapılan törenle ödülünü alan Tuba Kapusızoğlu, fotoğraf sanatına her zaman ilgi duyduğunu anlatırken, "Fotoğraf benim özel hobim ve her zaman da öyle olacak" dedi. ■ METİN ÖZDEMİR DHA

Aksiyon -20.02.12

ŞİKE DÜZENLEMESİ, VEKİL AYLIKLARI, İÇ TÜZÜK VE SON OLARAK MİT YASASINDAKİ DEĞİŞİKLİKTE YAŞANAN UZLAŞMA-AYRIŞMA TABLOLARI, "BU MECLİS'TEN ANAYASA ÇIKMAZ!" KARAMSARLIĞINI GÜÇLENDİRİYOR.

lım, veri toplama ve değerlendirme olarak ilk aşamayı nisan sonunda tamamlamayı planlıyor. Sonrasında ise anayasa için tarihi süreç başlıyor. 2012'nin yeni anayasa yılı olacağını söyleyenler de var, bu söylemin daha çok gönüllere seslendiğini düşünenler de... Bir kesim umutla anayasanın çıkacağı, bir kesim ise karamsarlıkla bu işin olmayacağı görüşünde. Umut edenin de karamsarın da ortak fikri şu: "Darbe ruhunun sirayet ettiği anayasadan kurtulalım." Peki ama nasıl? Anayasa konusunda ümit ve karamsarlık ikileminde olanlara kulak verelim istedik. Hem gerekçelerini hem de sürece katkı sağlayacak ilginç önerilerini dinledik.

Oy birliği değil, oy çokluğu

Şike düzenlemesi, vekil aylıkları, iç tüzük ve son olarak MİT yasasındaki değişiklikte yaşanan uzlaşma-ayrışma tabloları, "Bu Meclis'ten anayasa çıkmaz!" karamsarlığını güçlendiriyor. En basit konularda bile uzlaşamayan Meclis'in anayasayı gerçekleştirmesi kimilerine göre hayal. Böyle düşünenlerden biri, eski Anayasa Mahkemesi Raportörü ve Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mehmet Turhan. Turhan, anayasa yapımını destekliyor ancak bu şartlarda anayasanın yapılamayacağını düşünüyor. "Komisyon, ölü doğmuş bir bebek. Oy birliği şartı komisyondan bir metin çıkmayacağını gösteriyor." diyen meslektaşı Ergun Özbudun'a katılıyor. Oy birliği mantığının yanlış olduğunu dile getiren Turhan, oy çokluğu fikrini savunuyor: "Biz anayasa hukukçuları olarak Meclis'e davet edildiğimizde çoğumuz oy birliği mantığının yanlış olduğunu savundu. Oy çokluğu olmalıydı. Çünkü BDP ve MHP, çoğu konuda oy birliğini sağlayamayacak! İkincisi, gerçekten anayasa yapma konusunda bir istek var mı? AK Parti bu konuda ne kadar samimi bilemiyorum. Bana göre partilerde yok; ama toplumda büyük bir beklenti oluştu." Turhan, CHP ve AK Parti'nin anayasa konusunda ortak bir masada bululasabileceği görüşünde. Ancak MHP ve BDP'nin Kürt meselesi, vatandaşlık tanımı gibi netameli konularda tıkanıp kalacağı fikrinde.

Sabancı Üniversitesi Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Cemil Koçak da anayasa için ümitvar değil. "Meclis'teki komisyondan karar çıkması, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden hassas bir konuda karar çıkması kadar muhtemel." diyor: "Komisyon, beklemek yerine bunca zamandır seslendirilmiş olan talepleri internet ortamında saptamayı tercih etmiş olsaydı, hem vakit kazanmış hem de gereksiz yere kimseyi meşgul etmemiş olurdu. Zaten komisyonun her adımını yavaş çekim misali atıyor olması, hiçbir heyecan verici açıklamada bulunmaması, bizzat kendisinin bir metin hazırlamaya kalkışmaması, en azından bir ilkeler bütünü konusunda dahi görüşmelerini yoğunlaştırmaması durumun umutsuzluğunu açıkça gösteriyor!"

Koçak, "Eğer yeni anayasa yapımı mümkün olmazsa eski metinde restorasyon yapılabilir." önerisini getiriyor. En azından AK Parti'nin CHP ve MHP'yi yanına alarak bunu denemesini istiyor: "Anayasa konusunda, her parti ayrı bir hükmü savunacaktır; fakat buna rağmen bazı maddeler için uzlaşma sağlanabilir. Mesela, Genelkurmay'ın Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanmasına CHP de, MHP de destek verebilir. MGK'nın tamamen lağvedilmesine ve güvenlikle ilgili konuların hükümetin inisiyatifine bırakılmasına MHP de CHP de ses çıkarmayabilir. Yine yükseköğretim kurumlarıyla ilgili hükümler, özellikle YÖK, anayasa hükmü olmaktan kolayca çıkarılabilir. Askeri yargı ile ilgili yeni düzenleme gündeme getirile-

Dünya Ek - 20.02.12

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Güvenç'ten uyarı:

"Tufan geliyor, KÜME kurun!"

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin Güvenç sanayi üretiminde nanoteknoloji dönemine girildiğini, bu durumun dünya için adeta bir 'teknoloji tufanı' olduğunu söyledi. Prof. Güvenç tufana KOBİ'lerin hazırlıklı olmalarını isteyerek, "Hızlıca bir araya gelip kümelenin, ortak satın alın, maliyetleri aşağı çekin, ortak petrol alın, hangi ürünü beraber üretebilirsiniz onu tartışıp, üretin" dedi.

Anayurt - 23.02.12

'İşim' kümesinin "Verimli" buluşması

ANKARA (ANAYURT) - İŞİM Kümesinin geleneksellesen kahvaltılı buluşmaları bu kez çalıştay şeklinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü ev sahipliğinde gerçekleştirildi. "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı"nda bir araya gelen OSTIM OSB Yönetimi, İŞİM kümesi üyesi sanayicileri ve Çankaya Üniversitesi akademisyenleri her alanda verimliliğin arttırılması ve kümelenme çalışmaları hakkında fikir alışverişinde bulundular.

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü'nde, OSTİM OSB ve Çankaya Üniversitesi'nin katılımıyla "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı" gerçekleştirildi. Verimlilik Genel Müdürlüğü Müdür Vekili Anıl Yılmaz'ın ev sahipliğinde düzenlenen çalıştaya; Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Rektör Yardımcısı Alaeddin Tileylioğlu, OSTİM Organize Sanayi Bölgesi Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, Raylı Ulaşım Sistemleri Derneği Genel Sekreteri Ahmet Gök'ün yanında bakanlıkta görev yapan verimlilik uzmanları ve çok sayıda sanayici katıldı. Çalıştayda 17 Ağustos 2011 tarihi itibarıyla çalışmalarına başlatan Verimlilik Genel Müdürlüğü'nün çalışmaları alanları ve amaçları katılımcılarla paylaşıldı.

Doğu Ekspres - 23.02.12

Feridun Fazıl ÖZSOY

ERZURUM GÜNLERİ'NİN ARDINDAN...

İl Gazetesi - 23.02.12

İŞİM kümesinin "Verimli" buluşması

İŞİM Kümesinin geleneksellesen kahvaltılı buluşmaları bu kez çalıştay şeklinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü ev sahipliğinde gerçekleştirildi. "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı"nda bir araya gelen OSTİM OSB Yönetimi, İŞİM kümesi üyesi sanayicileri ve Çankaya Üniversitesi akademisyenleri her alanda verimliliğin arttırılması ve kümelenme çalışmaları hakkında fikir alışverişinde bulundular. • 9'da

Başkent - 23.02.12

'2023 hedefinin şartı verim ekonomisi'

"TEKNOLOJİ TUFANI YAKLAŞIYOR"

İl Gazetesi - 23.02.12

İŞİM kümesinin "Verimli" buluşması

İŞİM Kümesinin geleneksel hale gelen kahvaltılı buluşmaları bu kez çalıştay şeklinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü ev sahipliğinde gerçekleştirildi. "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı"nda bir araya gelen OSTİM OSB Yönetimi, İŞİM kümesi üyesi sanayicileri ve Çankaya Üniversitesi akademisyenleri her alanda verimliliğin arttırılması ve kümelenme çalışmaları hakkında fikir alışverişinde bulundular.

Belde - 25.02.12

İŞİM kümesi kahvaltıda buluştu

İŞİM Kümesinin geleneksel hale gelen kahvaltılı buluşmaları bu kez çalıştay şeklinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü ev sahipliğinde gerçekleştirildi. "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı"nda bir araya gelen OSTİM OSB Yönetimi, İŞİM kümesi üyesi sanayicileri ve Çankaya Üniversitesi akademisyenleri her alanda verimliliğin arttırılması ve kümelenme çalışmaları hakkında fikir alışverişinde bulundular.

Belde - 25.02.12

Milletin kırmızı çizgisi yeni anayasa

Milliyet Ankara - 23.02.12

TEKNOLOJİ TUFANI HIZLA GELİYOR

Ankara'da, verimlilik ve temiz üretimin masaya yatırıldığı çalıştayda, Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Güvenç, teknoloji tufanının yaklaştığına dikkat çekerken, kümelenme yöntemiyle acil önlem alınması gerektiğini vurguladı

Kobi Efor - 08.03.12

İŞİM kümesinin "Verimli" buluşması

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğü'nde, OSTİM OSB ve Çankaya Üniversitesi'nin katılımıyla "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı" gerçekleştirildi. Verimlilik Genel Müdürlüğü Müdür Vekili Anıl Yılmaz'ın ev sahipliğinde düzenleren çalıştaya; Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ziya Burhanettin Güvenç, Rektör Yardımcısı Alaeddin Tileylioğlu, OSTİM OSB Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, Raylı Ulaşım Sistemleri Derneği Genel Sekreteri Ahmet Gök'ün yanısıra bakanlıkta görev yapan verimlilik uzmanları ve çok sayıda sanayici katıldı. Verimliliğin öneminin ancak saha da yapılan çalışmalarla ve sanayi uygulamalarıyla anlaşılacağını söyleyen Verimlilik Genel Müdürlüğü Müdür Vekili Anıl Yılmaz, 2023 yılında dünyanın ilk 10 ekonomisi arasına girmek için arka planda önemli düzenlemeler gerektiğini ifade etti. Kümelenme çalışmalarının önemine değinen OSTİM OSB Yönetim Kurulu Başkanı Orhan Aydın, kümelenme ile ortak sorunların çözümüne yönelik adımlar atıldığını dile getirdi. Kümelenme çalışmalarının ortaya çıkan güzel sonuçları diğer bölge ve şirketlere de taşınmak istediklerini ifade eden Aydın, "Yaptığımız çalışmaların örnek teşkil etmesini, model olmasını umuyoruz. Bu yolda ilk ayak izini OSTİM sanayicileri oluşturacak" dedi.

Sabah - 08.03.12

Artı Eğitim - 02.03.12

Çankaya Üniversitesi kümelenme modeli ile
sanayicinin rekabet çıtasını yükseltiyor

Artı Eğitim - 02.03.12

Trabzon Ticaret Gazetesi - 07.03.12

KOBİ İşbirliği ve Kümelenme Projesi çalışmalarına devam ediyor!

Yeni Resim - 09.03.12

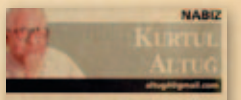

Einstein ve Atatürk

Önce Vatan - 12.03.12

Ankaralı sanayiciler, UR-GE Projesine ağırlık veriyor

Haber Vaktim - 12.03.12

ASAD, 500 milyar dolar ihracat hedefliyor

Ankaralı Sanayici ve İşadamları Derneği (ASAD) Makine-Metal, Gıda, İnşaat ve Mobilya Komisyonu üyelerine Ekonomi Bakanlığı destekli Uluslararası Rekabetçiliğin Geliştirilmesinin Desteklenmesi Programı (UR-GE) semineri verildi.

İl Gazetesi Ankara - 12.03.12

ASAD'ın hedefi 500 milyar $ ihracat

ANKARALI Sanayici ve İşadamları Derneği (ASAD) ...

ASAD % 75 EKONOMİ BAKANLIĞI DESTEKLİ UR-GE PROJESİNE AĞIRLIK VERİYOR

OKYANUSTA BALIK TUTMA PROJESİ ÜÇ ÜNİVERSİTEDEN DESTEK GÖRÜYOR

Star Pazar - 12.03.12

Biri kılıç diğeri sopayla madalya aldı

Son Haber - 19.03.12

'Kadına şiddet meşru gösterilmek isteniyor'

Çankaya Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Filiz Kardam ve Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü Öğretim Üyesi Dr. İlknur Yüksel tarafından yapılan "Kadına Yönelik Şiddet Konusunda Erkeklerin Görüşleri, Deneyimleri ve Algıları" çalışmayla kadına yönelik şiddette erkeklerin düşünceleri konusunda ipuçları elde edildi.

Doç. Dr. Kardam, yaptığı açıklamada, son 5-6 yıldır kadına yönelik şiddet konusunda araştırmalarda artış görüldüğünü belirterek, şiddet konusunda uygulayan taraf olan erkeğin düşüncelerini öğrenmek için çalışma yaptıklarını söyledi.

Kadına yönelik şiddetin sıklığı ve nedenini anlamaya çalıştıklarını ifade eden Doç. Dr. Kardam, şöyle konuştu:

"Çalışma kapsamında, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ve Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsünün öncülüğünde yapılan Türkiye'de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması'ndan yararlandık. Yaş, meslek, medeni ve eğitim durumu farklı olan erkek gruplarıyla görüştük. Onlara 'kadın' ve 'erkeklik' deyince ne anladıklarını, şiddet, şiddetin nedenleriyle ilgili neler söyleyebileceklerini ve bir şiddet durumunda kadın ve erkeğin neler yapması gerektiğini sorduk. Bu durumda erkeklerin kadınlığı ve erkekliği birbiriyle uyum sağlayabilecek durumlar olarak değil, eşitsiz durumlar olarak gördüklerini saptadık. Bu karşıtlığı özellikle çok genç, yeni evli ve eğitimli erkek gruplarında gördük."

"ÇALIŞMAYLA GENELLEME YAPILMAZ, SADECE İP UÇLARI VERİR"

Doç. Dr. Kardam, erkeklerin, kadınlığı, annelik, duygusallık ve hassaslık olarak tanımladığını, erkekliği ise iktidar, teknoloji ve güç kavramlarıyla anlattıklarını bildirdi.

Tüm çalışma gruplarında şiddetin meşru olarak gösterilmek istendiğini vurgulayan Doç. Dr. Kardam, şunları söyledi: "Özellikle eşleri çalışan erkekler, 'iktidarımı yitiriyor muyum-' endişesine kapılıyor. Kadınların çalışmasının erkekleri itmeye başladığını söylüyorlar. Eğitim düzeyi daha düşük erkekler ise eşlerinin çalışmasını istemiyor ya da zaten hiç eşlerini çalıştırmıyorlardı. Yapılan görüşmelerde ekonomik nedenler ve kadınların kışkırtıcılığı en çok ifade edilen şiddet nedenleriydi. 'Kadınların çok fazla konuşması, erkeği kışkırtması şiddet uygulatır' diyorlardı. Ama şunu ifade edeyim. Bu çalışmayla genelleme yapılamaz ama erkeklerin düşünceleriyle ilgili bize ipuçları verir."

Doç. Dr. Kardam, kadına yönelik şiddetin yok olması konusunda erkeklere büyük görevler düştüğünü belirterek, "Erkekler, kadınlara ve erkeklere daha eşit konumdan bakmayı öğrenirlerse bir dönüşüm olacaktır. Bunu yapacak olan da daha eğitimli, genç, eşleri çalışan erkeklerdir" dedi. (AA)

Zaman Ankara - 12.03.12

Ankaralı sanayiciler rekabetçiliği geliştirecek projeye ağırlık veriyor

Milli İrade - 12.03.12

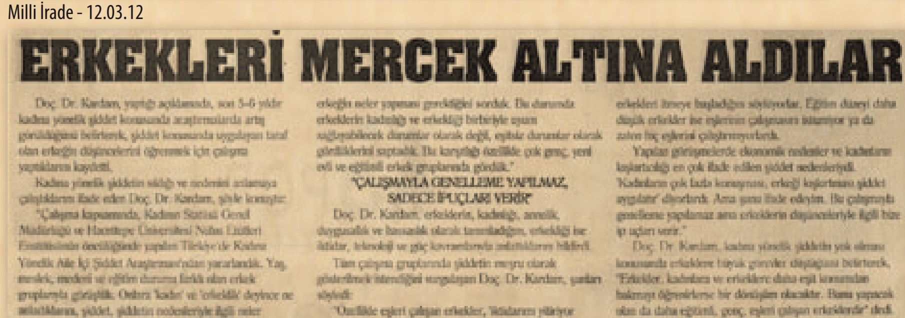

ERKEKLERİ MERCEK ALTINA ALDILAR

Doç. Dr. Kardam, yaptığı açıklamada, son 5-6 yıldır kadına yönelik şiddet konusunda araştırmalarda artış görüldüğünü belirterek, şiddet konusunda uygulayan taraf olan erkeğin düşüncelerini öğrenmek için çalışma yaptıklarını kaydetti.

Kadına yönelik şiddetin sıklığı ve nedenini anlamaya çalıştıklarını ifade eden Doç. Dr. Kardam, şöyle konuştu:

"Çalışma kapsamında, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ve Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsünün öncülüğünde yapılan Türkiye'de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması'ndan yararlandık. Yaş, meslek, medeni ve eğitim durumu farklı olan erkek gruplarıyla görüştük. Onlara 'kadın' ve 'erkeklik' deyince ne anladıklarını, şiddet, şiddetin nedenleriyle ilgili neler söyleyebileceklerini ve bir şiddet durumunda kadın ve erkeğin neler yapması gerektiğini sorduk. Bu durumda erkeklerin kadınlığı ve erkekliği birbiriyle uyum sağlayabilecek durumlar olarak değil, eşitsiz durumlar olarak gördüklerini saptadık. Bu karşıtlığı özellikle çok genç, yeni evli ve eğitimli erkek gruplarında gördük."

"ÇALIŞMAYLA GENELLEME YAPILMAZ, SADECE İPUÇLARI VERİR"

Doç. Dr. Kardam, erkeklerin, kadınlığı, annelik, duygusallık ve hassaslık olarak tanımladığını, erkekliği ise iktidar, teknoloji ve güç kavramlarıyla anlattıklarını bildirdi.

Tüm çalışma gruplarında şiddetin meşru olarak gösterilmek istendiğini vurgulayan Doç. Dr. Kardam, şunları söyledi:

"Özellikle eşleri çalışan erkekler, 'iktidarımı yitiriyor muyum-' endişesine kapılıyor. Kadınların çalışmasının erkekleri itmeye başladığını söylüyorlar. Eğitim düzeyi daha düşük erkekler ise eşlerinin çalışmasını istemiyor ya da zaten hiç eşlerini çalıştırmıyorlardı.

Yapılan görüşmelerde ekonomik nedenler ve kadınların kışkırtıcılığı en çok ifade edilen şiddet nedenleriydi. 'Kadınların çok fazla konuşması, erkeği kışkırtması şiddet uygulatır' diyorlardı. Ama şunu ifade edeyim. Bu çalışmayla genelleme yapılamaz ama erkeklerin düşünceleriyle ilgili bize ip uçları verir."

Doç. Dr. Kardam, kadına yönelik şiddetin yok olması konusunda erkeklere büyük görevler düştüğünü belirterek, "Erkekler, kadınlara ve erkeklere daha eşit konumdan bakmayı öğrenirlerse bir dönüşüm olacaktır. Bunu yapacak olan da daha eğitimli, genç, eşleri çalışan erkeklerdir" dedi. (AA)

Erzurum - 19.03.12

Başkent'te 12 Mart coşkusu

Milli İrade - 19.03.12

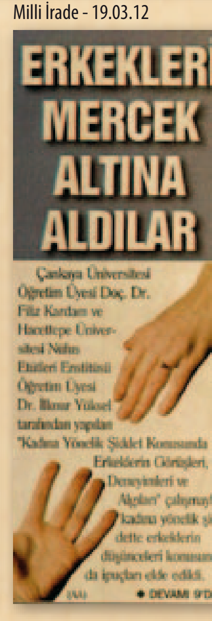

ERKEKLERİ MERCEK ALTINA ALDILAR

Çankaya Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Filiz Kardam ve Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü Öğretim Üyesi Dr. İlknur Yüksel tarafından yapılan "Kadına Yönelik Şiddet Konusunda Erkeklerin Görüşleri, Deneyimleri ve Algıları" çalışmayla kadına yönelik şiddette erkeklerin düşünceleri konusunda ipuçları elde edildi. (AA)

DEVAMI 9'DA

Dünya Ek - 23.03.12

İŞİM kümesinin "VERİMLİ" buluşması

İŞİM Kümesinin gelenekselleşen kahvaltılı buluşmaları bu kez çalıştay şeklinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Verimlilik Genel Müdürlüğünün ev sahipliğinde gerçekleştirildi. "Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı"nda bir araya gelen OSTİM OSB Yönetimi, İŞİM kümesi üyesi sanayicileri ve Çankaya Üniversitesi akademisyenleri her alanda verimliliğin arttırılması ve kümelenme çalışmaları hakkında fikir alışverişinde bulundular.

Çankaya Üniversitesi Rektörü Prof. Ziya Burhanettin GÜVENÇ

İlke - 23.03.12

Yıldız: Doğru yaptıkça güçleniyoruz

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, "AK Parti Hükümeti ve Başbakanımız doğru yaptıkça güçleniyor." dedi.

Haber Vaktim - 26.03.12

Bülent Arınç: Tandoğan'daki grup toplantısına kargalar güler...

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin, Tandoğan Meydanı'nda grup toplantısını Meclis İçtüzüğü gereği yapamayacağını belirterek, buna kargaların güleceğini söyledi. Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencilerini Başbakanlık yeni binada kabul etti. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, üniversite öğrencilerine siyasi hayatını anlattı. Kendisinin mektepli değil alaylı olduğunu dile getiren Arınç, siyaseti yaşayarak öğrendiğini ifade etti. Garip bir tesadüfle 28 Şubat sonrası partisinin kapatıldığını belirten Arınç, daha sonra partisinin yine kapatıldığını anlatarak "Ya bizde bir kötülük var ya da bu darbeleri yapıp kapatanlarda." ifadesini kullandı.

'AK PARTİ OYLARI ARTTI'

Toplumun nabzının tutulduğu, demokrasinin kurallarına sahip çıkıldığı sürece başarılarının devam edeceğini dile getiren Arınç, geçmişin hatalarının tekrarlanmadığını ifade etti. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde önlerine konan engellerin ve 27 Nisan bildirisinin bu sonuçlar üzerinde büyük etkisi olduğunu vurgulayan Arınç, karşı bildirinin okunmasının AK Parti'nin oylarını artırdığını dile getirdi. Siyasetin yapay bir iş olduğunu, sosyolojik olmadığını anlatan Arınç, darbe sonrası evet oylarının fazla çıktığını hatırlatarak, bunda birçok etkenin olduğunu kaydetti.

Arınç, İçtüzük gereği Parlamento dışında grup toplantısının yapılamayacağını söyledi.

İl Gazetesi Ankara - 23.03.12

Akaryakıt fiyatı artsa da önem arz etmiyor

ENERJİ ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, vatandaşların akaryakıt alım güçlerinin arttığına değinerek, "Vatandaşların geliri arttığı için, fiyatlar artsa da pek önem arz etmiyor." dedi. Bakan Yıldız Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslar arası İlişkiler Bölümü öğrencilerini makamında kabul etti. Sohbette konu benzin zamlarına gelince, bakan zamda etkili olan faktörleri anlattı. Benzin zammında etkili olan iki unsur olduğunu belirten Yıldız, "Vergi ve akaryakıt fiyatları burada devreye giriyor. Bu iki temel bileşen fiyatları etkiliyor. Akaryakıtta alım gücümüz arttı. Vatandaşların alım gücü arttı. Vatandaşın geliri arttığı için fiyatlar artsa da pek önem arz etmiyor" dedi. Bir öğrencinin, İsrail'in İran'a saldırması durumunda Türkiye'nin konumunun ne olacağını sorması üzerine Bakan Yıldız, savaşla meselelerin çözülemeyeceğini söyledi. İran'a komşu tek OECD üyesinin Türkiye olduğunu kaydeden Bakan Yıldız, "Ben olası bir savaş görmüyorum." şeklinde konuştu. Toplantının ardından öğrenciler Bakan Yıldız'a çiçek takdim etti. Öğrencilerle toplu fotoğraf çektirmeyi ihmal etmeyen Enerji Bakanı, öğrencilerin hepsinin karede yer alamadığını fark edince durum düzenini kendisi yaptı. • CİHA

Ayrıntılı Haber - 23.03.12

"Doğru yaptıkça güçleniyoruz"

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, "AK Parti Hükümeti ve Başbakanımız doğru yaptıkça güçleniyor." dedi.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, "AK Parti Hükümeti ve Başbakanımız doğru yaptıkça güçleniyor. Hükümetimiz doğru işler yapmaya devam ettikçe daha uzun yıllar Türkiye'ye hizmet edecektir" dedi. Bakan Yıldız, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerini bakanlık toplantı salonunda kabul etti. Öğrencilerin liderlikle ilgili sorusunu yanıtlayan Yıldız, liderlik vasfının her insanda bulunmadığını belirterek, bu özelliğin güçlü olmayı gerektirdiğini, zayıf bir liderliğin söz konusu olmadığını söyledi. Başbakan Erdoğan'ın, hem kişiliği hem geçmişi hem de karizmasından dolayı liderliğe çok uygun bir kişi olduğunu ifade eden Yıldız, şöyle konuştu: "Kimse size hatır gönül için, kara kaşınız kara gözünüz için oy vermez. AK Parti Hükümeti ve Başbakanımız doğru yaptıkça güçleniyor. Bundan dolayı da hükümetimiz doğru işler yapmaya devam ettikçe daha uzun yıllar Türkiye'ye hizmet edecektir.

Devamı 3'te

Home Office Concept - 23.03.12

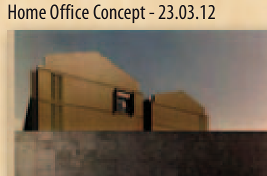

Aydınlık Gazetesi - 26.03.12

Arınç'ın 'yeni açılım'dan haberi yok

"Terörle mücadelede yeni strateji" olarak sunulan 'Kürt planı' hükümet içinde çatlağa yol açtı. Arınç, "Böyle stratejiyi bilmiyorum. Demokratik açılım sürüyor" diyerek şaşırttı

Tayyip Bey duymasın

Arınç, Çankaya Üniversitesi'nin öğrencileriyle görüşürken, "Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?" sorusunu soran öğrenciye, "Bu sorunun cevabını Tayyip Bey duymasa daha iyi olur değil mi? Bu soruyu saat 19.00'dan sonra sorsaydın, o Güney Kore'ye gitmiş olurdu ben de rahatlıkla konuşurdum" diyerek espri yaptı. Dindarlığın sadece Müslümanlara ait özellik olmadığını kaydeden Arınç, "Müslüman, Hıristiyan yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır. Dolayısıyla o nesillerin bu isteklerinin, bu ihtiyaçlarının karşılanması doğrudur. Bunu söylüyorsa bu aykırı bir söz değil. Asıl amacının bu şekilde olduğuna düşünüyorum" şeklinde konuştu.

Bülent Arınç

AYDINLIK/ANKARA

"Terörle mücadele" adı altında ABD'nin Türkiye'ye dayattığı planla ilgili olarak Bakanların bilgilendirilmesine bile gerek duyulmadı. Yeni plandan Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın haberi olmadığı ortaya çıktı.

'Washington-Erbil-AKP' arası plan

Uzun bir süreden beri Washington-Erbil-AKP arasında pişirilen ve "terörle mücadelede yeni strateji" olarak sunulan "Kürt planı" hükümet içinde de çatlağa yol açtı. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, önceki gün kendisine yöneltilen Kürt sorunuyla ilgili yeni strateji haberleri ile ilgili olarak, "Böyle stratejiyi bilmiyorum. Demokratik açılım devam ediyor. Terörle mücadele bilimsel yöntemlerle beraber devam edecek" demesi şaşkınlık yarattı. Arınç'ın sözleri "Yeni strateji Arınç'a anlatılmamış, plan dışarıda yapıldığı için haberi yok" yorumlarına yol açtı.

Başkent Gazetesi - 26.03.12

Tandoğan tartışması

CHP'nin önümüzdeki Salı günkü grup toplantısını Tandoğan Meydanı'nda yapacak olması tartışma yarattı. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Anayasa ve iç tüzüğe göre, Meclis dışında grup toplantısı yapılamayacağını belirtirken, CHP Genel Sekreteri Tamaylıgil, "Tandoğan Meydanı'ndan yükselecek sesi kısmak onu aşar" dedi.

Tüm halkla paylaşmak için

Birgün - 26.03.12

'Dindar değil inançlı!'

Arınç, Başbakan Erdoğan'ın "dindar nesil" demekten kastının "inançlı bir nesil yetiştirmek" olduğunu düşündüğünü söyledi

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencileriyle Başbakanlık Yeni Bina Konferans Salonu'nda bir araya geldi. Bülent Arınç, iyi ve nitelikli bir eğitimin ülkenin geleceği olduğunu vurguladı.

ARINÇ, "Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?" sorusunu soran öğrenciye, "Bu sorunun cevabını Tayyip bey duymasa daha iyi olur değil mi? Saat 19.00'dan sonra sorsaydın, o Güney Kore'ye gitmiş olurdu ben de rahatlıkla konuşurdum" diye espri yaptı.

Bursa Hayat - 26.03.12

'Aman Tayyip Bey duymasın'

DEVLETİN BÖYLE BİR GÖREVİ YOK

ATEİSTLER DE OLACAK

Bursa Hayat - 26.03.12

Arınç: Grup değil miting yaparlar

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin salı günü Tandoğan Meydanı'nda grup toplantısını yapacağını açıklamasına ilişkin, "Sayın Kılıçdaroğlu, Sayın Gürsel Tekin siz Tandoğan'da grup toplantısı yapamazsınız. Siz Tandoğan'da olsa olsa 'miting' yaparsınız. Toplantı ve gösteri yaparsınız bu da sizin yasal hakkınızdır. Bir tertip heyetiyle veya parti adına başvurursunuz, istediğiniz yerde vilayetin göstereceği alanlarda siz toplantı miting yapabilirsiniz" dedi.

Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerini Başbakanlık Yeni Bina'da kabul etti. Arınç, yaptığı konuşmada, CHP'nin grup toplantısını Tandoğan'da yapacağını açıklamasına ilişkin, "CHP Genel Başkanı diyor ki, biz grup toplantımızı salı günü mecliste yapmayacağız. Tandoğan meydanında yapacağız' diyor. Gürsel Tekin'i dinliyorum, diyor ki, 'mecliste artık söylediklerimizi artık kimse dinlemiyor, biz de halka gideceğiz. İyi çok güzel ama anayasayı, iç tüzüğü biliyorsanız siz grup toplantısı Parlamento dışında yapamazsınız" şeklinde konuştu.

TEK YER TBMM ÇATISI

"Anayasa 'mecliste siyasi partilerin yapacakları grup toplantıları meclis çalışmalarından sayılır' ve 'dokunulmazlık' kapsamı içindedir" diyen Arınç, mecliste siyasi partilerin yapacakları grup toplantılarını meclis çalışmalarından sayılacağını ve meclis çatısı altında yapılan grup toplantısının 'kim ne söylerse söylesin' dokunulmazlığı olduğunu bildirdi. Ancak komisyonların, meclis başkanının karar vermesi halinde Ankara dışında çalışabileceğini kaydeden Arınç, meclislerin grup toplantılarının mutlaka meclisin ana binası ve eklentilerinde yapılması gerektiğini vurguladı.

ANCAK MİTİNG YAPARSINIZ

"Bunu bir genel başkan bilmez mi? Bilirse buna göre hareket etmesi lazım ama diyor ki 'grup toplantılarını biz Tandoğan meydanında yapacağız'" diyen Arınç, konuşmasında şunları kaydetti:

"Aynı şeyi Barış ve Demokrasi Partisi de yaptı. 'Seçimlerden sonra biz yemin etmeyeceğiz, grup toplantılarını bundan sonra Diyarbakır'da yapacağız' dedi. Ben de 'Diyarbakır'da olsa olsa toplanır çay içersiniz ama sizin yaptığınız grup toplantısı sayılmaz' dedim. Şunu söylemem lazım, Sayın Kılıçdaroğlu, Sayın Gürsel Tekin siz Tandoğan'da grup toplantısı yapamazsınız. Siz Tandoğan'da olsa olsa 'miting' yaparsınız. Toplantı ve gösteri yaparsınız bu da sizin yasal hakkınızdır. Bir tertip heyetiyle veya parti adına başvurursunuz, istediğiniz yerde vilayetin göstereceği alanlarda siz toplantı miting yapabilirsiniz. Siz diyorsunuz ki, 'biz artık mecliste değil halkın içinde olacağız salı günü Tandoğan meydanında bir miting yaparak. Halkımıza bu 4+4+4'ün ne olduğunu anlatacağız. Ama grup toplantısı yapacağız derseniz, millet size güler."

Bursa Olay - 26.03.12

'Tayyip Bey duymasın'

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, 'Devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır' dedi.

Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencileriyle önceki akşam bir araya gelen Arınç, 'Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?' sorusunu soran öğrenciye, 'Bu sorunun cevabını Tayyip Bey duymasa daha iyi olur değil mi? Bu soruyu saat 19.00'dan sonra sorsaydın, o Güney Kore'ye gitmiş olurdu ben de rahatlıkla konuşurdum' diyerek espri yaptı.

Demokratik bir eğitim sistemi yaratmanın hükümetlerin görevlerinden olduğunu ifade eden Arınç, Başbakan Erdoğan'ın 'dindar nesil' demekten kastının 'inançlı bir nesil yetiştirmek' olduğunu düşündüğünü söyledi.

ATEİSTLER DE OLACAK...

Dindarlığın sadece Müslümanlara ait bir vasıf olmadığını, herkesin kendi inancında dindar olabileceğini belirten Bülent Arınç, şöyle devam etti:

'Bir insan inanabilir, inanmayabilir de. İnanan insana saygı gösterip, inanmadığını söyleyeni dışlamak kesinlikle demokratik değil. O da onun inancıdır, inanmıyordur. Elbette ateistler de olacak. Devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Müslüman, Hıristiyan yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır.'

Cumhuriyet - 26.03.12

ARINÇ'TAN CHP'YE:

Anayasaya aykırı

ANKARA (Cumhuriyet Bürosu) - Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**, CHP'nin 4+4+4 düzenlemesini protesto etmek amacıyla salı günkü grup toplantısını Tandoğan Meydanı'nda toplama kararına karşı çıktı. Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerini kabulünde CHP'nin grup toplantısını Tandoğan'da yapma kararına tepki göstererek **"Diyorlar ki, 'Meclis'te artık söylediklerimizi kimse dinlemiyor, biz de halka gideceğiz'. İyi, çok güzel ama anayasayı biliyorsanız, içtüzüğü biliyorsanız siz grup toplantısı denen şeyi, parlamento dışında yapamazsınız"** ifadesini kullandı. Arınç, aynı şeyi daha önce BDP'nin de Diyarbakır'da yaptığını, onları da uyardığına belirterek **"Siz Tandoğan'da olsa olsa miting yaparsınız, toplantı ve gösteri yaparsınız"** dedi.

Cumhuriyet Ankara - 26.03.12

48. Kütüphane Haftası başladı

Gimsa Haber - 26.03.12

Ankaralı sanayiciler uluslararası rekabete açılıyor

Ankaralı Sanayici ve İşadamları Derneği (ASAD) Başkanı Şahin Altuntaş, ihracat hacmini artırmak için sivil toplum kuruluşlarına çok iş düştüğünü belirtti. Altuntaş, "Üyelerimiz, TUSKON programlarıyla yurt dışına açılmakta ve ihracat yapmanın kolaylıklarını görmektedirler. Dünya küreselleşiyor. Ankara'dan İzmir'e satış yapmakla Ankara'dan Angola'ya satış yapmak arasında pek fark kalmadı" dedi. ASAD Makine-Metal, Gıda, İnşaat ve Mobilya Komisyonu üyelerine, Ekonomi Bakanlığı destekli Uluslararası Rekabetçiliğin Geliştirilmesinin Desteklenmesi Programı (UR-GE) düzenlenen seminerle anlatıldı. Katılımın yüksek olduğu seminerde konuşan ASAD Başkanı Şahin Altuntaş, her üyeye en az bir ihracat aracıyla yola çıktıkları belirtti. ASAD, UR-GE programını

Turgut Özal, Fatih ve Çankaya Üniversitesi ile birlikte 36 ay boyunca uygulayacak; firmalar, tek tek analiz edilecek yurt dışı satış konusunda eksikler tespit edilecek.

Haber Ekspres - 26.03.12

Yeter! Seçimde yokum

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Ak Parti tüzüğünde yer alan hüküm gereği önümüzdeki genel seçimde milletvekili adayı olmayacağını ifade ederek, "Yapacağım her şeyi yaptım, söyleyeceğim her şeyi söyledim" dedi

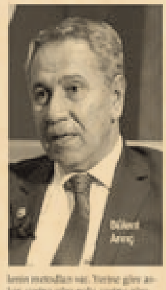

Haber Ekspres - 26.03.12

Tandoğan'da grup toplantısı Anayasa'ya aykırı

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin Tandoğan'da grup toplantısı yapamayacağını belirterek, "Olsa olsa miting yaparsınız" dedi. Arınç, yeni Başbakanlık binasında Çankaya Üniversitesi öğrencilerini kabul etti. Arınç, kabulde yaptığı konuşmada CHP'nin, Tandoğan meydanında grup toplantısı yapma kararını eleştirerek, "Grubu Meclis'in dışında toplamak Anayasa'ya aykırı. Sayın Kılıçdaroğlu Tandoğan meydanında grup toplantısı yapamazsınız, olsa olsa miting yaparsınız" dedi. ■ İHA

Habertürk Ankara - 26.03.12

ANKARA'NIN RENKLERİ

Rektör Asistanın evlilik öncesi son provası

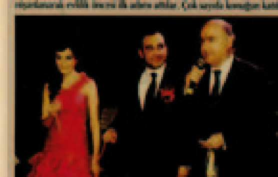

Adı üstünde konsept partisi

Hürriyet - 26.03.12

Tayyip Bey duymasın devletin dindar yetiştirme görevi yok

... ■ ANKARA

Habertürk - 26.03.12

'Devletin dindar nesil görevi yok'

ÇANKAYA Üniversitesi öğrencilerini kabul eden Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, "Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?" sorusu üzerine "Bu sorunun cevabını Tayyip Bey duymasa daha iyi olur değil mi"?' diyerek espri yaptı. Arınç şöyle devam etti: "Devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Müslüman, Hıristiyan yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır. Dolayısıyla o nesillerin bu isteklerinin, bu ihtiyaçlarının karşılanması doğrudur. Bunu söylüyorsa bu aykırı bir söz değil. Asıl amacının bu şekilde olduğunu düşünüyorum." ■ ANKARA

Gündem - 26.03.12

Hükümetimiz doğru işler yapmaya devam ettikçe daha uzun yıllar Türkiye'ye hizmet edecektir

İstanbul - 26.03.12

Arınç: CHP Suriye'yi 4 defa ziyaret etti

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin 4 defa Suriye'yi ziyaret ettiğini belirterek, "4 defa Baas Partisi'yle görüştü ve Esad'la işbirliğine karar verdi neredeyse. Bunun yanlışlığını doğruluğunu herkes vicdanlarına söylemeli" dedi.

Kırmızı Beyaz - 26.03.12

Meclis dışında grup toplantısı yapamazsınız

ANKARA (AA)- Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencileriyle Başbakanlık Yeni Bina Konferans Salonu'nda bir araya geldi.

TANDOĞAN'DA GRUP TOPLANTISI YAPAMAZSINIZ

Milliyet - 26.03.12

ARINÇ: SİYASETE YETER DİYECEĞİM

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Ak Parti tüzüğünde yer alan hüküm gereği önümüzdeki genel seçimde milletvekili adayı olmayacağını ifade ederek, "Yapacağım her şeyi yaptım, söyleyeceğim her şeyi söyledim" dedi

ANKARA Milliyet

■ 27 NİSAN BİLDİRİSİ

■ ERGENEKON, BALYOZ DAVASI

■ DEVLETİN GÖREVİ DEĞİL

■ SİYASETE SON

■ TERÖRDE YENİ YOL HARİTASI

Ortadoğu - 26.03.12

Arınç: Devletin dindar nesil yetiştirmek gibi bir görevi yok

'TAYYİP BEY DUYMASIN'

Posta Ankara - 26.03.12

Nesibe Aydın kazanmasını bildi

Türkiye Kadınlar Basketbol 2. Ligi'nde mücadele eden Nesibe Aydın Gençlik ve Spor Kulübü, Edremit Belediyesi'ni 92-59'luk skorla yenerek bitime bir hafta kala Çankaya Üniversitesi'nin ardından ikinci sıraya yükseldi. Ankaralı taraftarların da yoğun ilgi gösterdiği maçta Nesibe Aydın Spor Kulübü, zaman zaman skor olarak geriye düşse de taraftar desteği ile üstünlüğünü maç boyunca korudu. Önümüzdeki hafta deplasmanda Burhaniye Belediyesi ile karşılaşacak olan Nesibe Aydın, bu maçı kazanırsa ligi ikinci bitirerek play off'larda avantajlı eşleşmeler yapabilecek.

Posta - 26.03.12

TANDOĞAN ATIŞMASI

Başbakan Yardımcısı Arınç, CHP'nin eğitimde 4+4+4 düzenlemesine tepki olarak salı günü Meclis Grup toplantısını Ankara Tandoğan Meydanı'nda yapma kararı almasını "Millet size güler" sözleriyle eleştirdi. CHP'den Arınç'a "Halka anlatmamızdan niye korkuyorsunuz?" yanıtı geldi

'Tayyip Bey sakın ha duymasın'

'Bu millet size güler'

'Hükümet korkuyor'

Sabah - 26.03.12

Arınç: Meydanda grup toplantısı olmaz

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin salı günü grup toplantısını Tandoğan Meydanı'nda yapacağına yönelik açıklamalara ilişkin, "Anayasayı biliyorsanız, içtüzüğü biliyorsanız siz 'grup toplantısı' denen şeyi, Parlamento dışında yapamazsınız" dedi. Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencileriyle Başbakanlık Yeni Bina Konferans Salonu'nda bir araya gelen Arınç, şöyle konuştu: "Ey Sayın Kılıçdaroğlu, ey Sayın Gürsel Tekin, siz Tandoğan'da grup toplantısı yapamazsınız, siz Tandoğan'da olsa olsa miting yaparsınız."

Sözcü - 26.03.12

Erdoğan'dan sonra gelen partiyi daha ileri götürür

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, Ankara'daki Çankaya Üniversitesi öğrencileriyle bir araya geldi. Arınç'a yöneltilen sorulardan biri de Başbakan Tayyip Erdoğan'ın "Dindar nesil yetiştireceğiz" sözlerine ilişkin oldu. Öğrencilerden biri "Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?" diye sorunca Arınç, "Bu sorunun cevabını Tayyip bey duymasa daha iyi olur değil mi? Bu soruyu saat 19.00'dan sonra sorsaydın, o Güney Kore'ye gitmiş olurdu ben de rahatlıkla konuşurdum" diyerek espri yaptı.

Bülent Arınç

İnançlı nesiller daha faydalı

Arınç, "Devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır" dedi. Arınç, "AKP, Başbakan Erdoğan sonrası aynı gücünü korur mu?" sorusuna ise şu cevabı verdi: "Kişiye dayalı bir siyasi parti mümkün değil. Yeni gelen, partiyi hep yenileyecek, daha ileriye götürecek diye düşünüyoruz."

Taraf - 26.03.12

Böyle bir strateji bilmiyorum

Hükümetin Öcalan ve PKK'yı devre dışı bırakıp BDP'yi muhatap alacağına ilişkin yeni strateji hazırladığı iddialarına ilişkin Arınç, "Böyle bir stratejiden haberim yok" dedi.

Başbakan Yardımcısı ve Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç, Kürt sorununun çözümü konusunda son günlerde gündeme gelen yeni stratejiden haberinin olmadığını söyledi. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker ise, gelişmelere bağlı olarak bir takım taktik değişikliklerin olabileceğini belirtti.

Hükümetin Kürt sorunun çözümü için PKK ve Abdullah Öcalan'ı devre dışı bırakıp, BDP'yi muhatap alacağına ilişkin yeni bir strateji üzerinde çalıştığı haberleri dün hükümet kanadından bakanlara soruldu. Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencileriyle Başbakanlık Konferans Salonu'nda biraraya gelen Hükümet Sözcüsü Arınç, Kürt sorunuyla ilgili yeni strateji haberleri konusunda, "Böyle stratejiyi bilmiyorum. Demokratik açılım devam ediyor. Terörle mücadele bilimsel yöntemlerle beraber devam edecek" dedi. Bakan Mehdi Eker ise *Anadolu Ajansı*'na (AA) yaptığı açıklamalarda, "Zaman zaman gelişmelere bağlı olarak siz de bir takım taktikler değiştirirsiniz. Bir takım yeni durumlar ortaya çıkar ve o yeni durumlara göre siz de tutum alırsınız" dedi. Soru üzerine Eker, bir stratejilerinin olduğunu, bunun da farklı boyutları içerdiğini söyledi.

TARAF

Bülent Arınç

Türksesi - 26.03.12

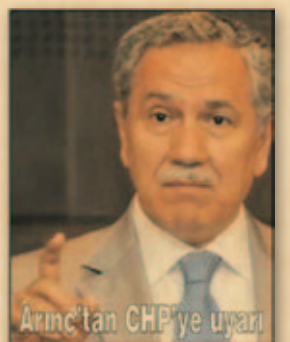

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin Tandoğan'da grup toplantısı yapamayacağını belirterek, "Olsa olsa miting yaparsınız" dedi. Arınç, yeni Başbakanlık binasında Çankaya Üniversitesi öğrencilerini kabul etti. Arınç, kabulde yaptığı konuşmada CHP'nin, Tandoğan meydanında grup toplantısı yapma kararını eleştirerek, "Grubu Meclis'in dışında toplamak Anayasa'ya aykırı. Sayın Kılıçdaroğlu Tandoğan meydanında grup toplantısı yapamazsınız, olsa olsa miting yaparsınız" dedi.

Star - 26.03.12

Tandoğan'da grup toplantısına kargalar bile güler

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin, Tandoğan Meydanı'nda grup toplantısını Meclis içtüzüğü gereği yapamayacağını belirterek, buna kargaların güleceğini söyledi. Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencilerini Başbakanlık yeni binada kabul etti. Üniversite öğrencilerine siyasi hayatını anlatan Arınç, siyaseti yapıyarak öğrendiğini ifade etti. Garip bir tesadüfle 28 Şubat sonrası partisinin yine kapatıldığını anlatarak "Ya bizde bir kötülük var ya da bu darbeleri yapıp kapatanlarda" ifadesini kullandı. CHP'nin Meclis Grup Toplantısını Tandoğan Meydanı'nda yapacağını hatırlatan Arınç, içtüzük gereği Parlamento dışında grup toplantısının yapılamayacağını söyledi. Aynısını BDP'nin de yaptığını hatırlatan Arınç, ancak bunun kabul edilmediğini ve Meclis'e girip yemin ettiklerini ifade etti. Grup toplantısı değil miting, toplantı yapılabileceğini dile getiren Arınç, ama grup toplantısı yapılacağı dendiğinde milletin güleceğini kaydetti. Siyasetçinin söyleyeceği sözü iyi bilmesi gerektiğini vurgulayan Arınç, heyecanlarına bağlıyanlara sözlerine ekledi. ■ ANKARA

Şok - 26.03.12

AMAN TAYYİP BEY DUYMASIN!

Üniversite öğrencileriyle bir araya gelen Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, 'Devletin Müslüman dindar yetiştirmek gibi görevi yok' dedi

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencileriyle Başbakanlık Yeni Bina Konferans Salonu'nda bir araya geldi. Ziyarete bir öğrencinin 'Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?' sorusu damgasını vurdu. Sözlerine, 'Bu sorunun cevabını Tayyip bey duymasa daha iyi olur değil mi?' diye espri yaparak başlayan Arınç, şöyle devam etti: "Devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır. Dolayısıyla o nesillerin bu isteklerinin, bu ihtiyaçlarının karşılanması doğrudur. Bunu söylüyorsa bu aykırı bir söz değil. Asıl amacının bu şekilde olduğunu düşünüyorum." Dindarlığın sadece Müslümanlar'a ait bir vasıf olmadığını, herkesin kendi inancında dindar olabileceğini de kaydeden Arınç, "Ben dindarlığı samimiyet anlamında söylüyorum. Bir insan inanıyorsa, o inancını samimi olarak yerine getirmesi, onu savunması, onu yaşaması onun dindarlığıdır. Bizim toplulumuzda da herkes inandığını söyler. Bunu söylemek zorunda da değil" dedi.

Yeni Akit Ek - 26.03.12

"Tandoğan'da grup toplantısı olmaz"

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, "Anayasaya bilyorsanız, İçtüzüğü bilyorsanız, siz grup toplantısı denen şeyi, parlamento dışında yapamazsınız. Meclis'in grup toplantıları mutlaka Meclis'in ana binası ve eklentilerinde olmak mecburiyetindedir. Bunu bir genel başkan bilmez mi? Bilirse buna göre hareket etmesi lazım" dedi.

Vatan - 26.03.12

'Terörle mücadelede yeni yol haritasından haberim yok'

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi siyaset bilimi ve uluslararası ilişkiler öğrencilerini Başbakanlık Yeni Bina'da kabul etti. Arınç konuşmasının başında CHP'nin salı günü Tandoğan Meydanı'nda yapacağı grup toplantısıyla ilgili olarak açıklamalarda bulundu. Arınç, 'Grup toplantısı yapacağız' derseniz millet size güler. Siyasetçi söyleyeceği söz iyi bilecek. Bu sözün Anayasa, iç tüzük ve Siyasi Partiler Yasası'nca nasıl karşılandığını da söyleyecektir. Heyecanlarına bağışlayalım şimdilik" dedi.

Arınç, terörle mücadelede yeni bir yol haritası benimsendiği yönündeki iddialarına "Benim böyle bir stratejiden haberim yok. Kimliği belli olmayan birisi bir açıklama yapmış. Bu açıklamaya göre BDP'nin yeri burasıymış, Kandil'in yeri burasıymış. Benim böyle bir stratejiden haberim yok" diye konuştu.

Dindarlığın sadece Müslümanlar'a ait bir vasıf olmadığını, herkesin kendi inancında dindar olabileceğini belirten Arınç, şöyle devam etti: "Bir insan inanıyorsa, o inancını samimi olarak yerine getirmesi, onu savunması, onu yaşaması onun dindarlığıdır. Bizim toplulumuzda da herkes inandığını söyler. Elbette ateistler de olacak, bunu ifade eden insanlar da olacak. Yaşam tarzı olarak farklı düşünceler, inançları benimseyen insanlar da olacak. Demokrasi bir arada yaşama sanatıdır. Evet devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Müslüman Hristiyan yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır."

Yeni Gün İzmir - 26.03.12

Arınç: Siyasete yeter diyeceğim

Başbakan Yardımcısı tüzük gereği vekil olmayacak

Yeni Şafak - 26.03.12

Tandoğan meydan savaşı

Başbakan Yardımcı Bülent Arınç, grup toplantısını Tandoğan Meydanı'nda yapma kararı alan CHP'ye seslendi: Parti grubunun Meclis dışında toplanması anayasaya ve Meclis İçtüzüğü'ne aykırı. CHP ise yaptığı açıklamayla Tandoğan konusundaki ısrarını sürdürdü

Yeni Şafak Ek - 26.03.12

Darbeciden çeteciden hesabı yargı sorar

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencileriyle Başbakanlık konferans salonunda bir araya geldi. Öğrencilere tecrübelerini aktaran Arınç, Ergenekon ve Balyoz gibi davalarla ilgili bir soru üzerine, 4 Nisan'da 12 Eylül davasının başlayacağını, 28 Şubat süreciyle ilgili şikayet üzerine savcılığın soruşturma başlattığını hatırlattı. 27 Nisan'ı ilgi şikayet olursa savcılığın bununla ilgili de bir soruşturma yapacağını ifade eden Arınç, "Darbecilerden, çetelerden hesap soracak olan yargıdır. Ama hesap sorabilmesi için imkan hazırlayacak olan Parlamentodur" dedi.

Zaman - 26.03.12

Bu dönemin sonunda 'artık yeter' deyip siyasetten çekileceğim

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, önümüzdeki yasama döneminde aktif siyaseti bırakacağı mesajı verdi. Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencilerini Başbakanlık Yeni Bina'da kabul eden Arınç, bu dönemden sonra siyaseti bırakıp bırakmayacağını soran bir öğrenciye şu karşılığı verdi: "Bütün ümidim, bu dönemin sonunu görmek, ondan sonra da 'artık yeter' demek. Hem üç dönemlik yasak, hem de artık beş dönemimi tamamladım. Yapacağım her şeyi yaptım, söyleyeceğim her şeyi söyledim. Bundan sonra 'Biraz daha kendinize ve toplumu görevlerimizi yerine getirelim' diye siyasetten uzak kalmayı tercih ediyorum." Bülent Arınç, Kürt sorununa ilgili yeni strateji haberlerini de yalanladı. "Böyle stratejiyi bilmiyorum. Demokratik açılım devam ediyor. Terörle mücadele bilimsel yöntemlerle beraber devam edecek." dedi. CHP'nin Meclis grup toplantısını Tandoğan Meydanı'nda yapacağını açıklamasına ilişkin olarak da İçtüzük gereği Parlamento dışında grup toplantısının yapılamayacağını kaydetti. EMRULLAH BAYRAK ANKARA, CİHAN

BÜLENT ARINÇ

Hürriyet İzmir Taşra - 27.03.12

Tayyip Bey duymasın devletin dindar yetiştirme görevi yok

BAŞBAKAN Yardımcısı Bülent Arınç, "Devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok" dedi. Çankaya Üniversitesi öğrencileriyle Başbakanlık'ta bir araya gelen Arınç, "Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı?" sorusunu soran öğrenciye, "Bu sorunun cevabını Tayyip Bey duymasa daha iyi olur değil mi? Soruyu 19.00'dan sonra sorsaydın, o Güney Kore'ye gitmiş olurdu ben de rahatlıkla konuşurdum." diye espri yaptı. Demokratik bir eğitim sistemi yaratmanın hükümetlerin görevlerinden olduğunu ifade eden Arınç, Erdoğan'ın "dindar nesil" demekten kastının "insaflı nesil yetiştirmek" olduğunu düşündüğünü söyledi. Arınç, şöyle devam etti: "Ben dindarlığı samimiyet anlarında söylüyorum. Bir insan inanıyorsa, o inancını yerine getirmesi, ona yaşaması dindarlığıdır. Toplumunda da herkes inandığını söyler. Bunu söylemek sorunda da değil. Ama inançlı bir genç ilgin ülkesine, vatanına, kendi ailesine, kendisine daha faydalı birtakım argümanlarla desteklenmesi bir amaç olabilir. Siyan Başbakan bu konuda samimidir ve bence de masumdur." ■ ANKARA

Anadolu Vakit - 27.03.12

Bu dönemin sonunda siyasetten uzak kalmayı tercih ederim

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, siyasette yapacağı her şeyi yaptığını belirterek, bundan sonra biraz daha siyasetten uzak kalmayı tercih edeceğini söyledi.

Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencilerini Başbakanlık yeni binada kabul etti. Ekonomiyi düzeltmeden varsa, millet, Sakarya'nın bir sorunu olmayacağını dile getiren Arınç, toplumsal barışı korumaya çalıştıklarını söyledi. Partiyi kurarken muhafazakar demokrat kimlik olmasını istediklerini belirten Arınç, Batı'da yapılan işleri bakabırak herkesin farklı yerlere benzetebileceğini ifade etti.

Vatandaşın cebine girene, aklığı hizmete, gördüğü iyiliklere bakışını dile getiren Arınç, ikisi dürüst siyaset yapanların seçildiğini ve bunu AK Parti'nin yaptığını vurguladı. Toplumda iç içe olduklarını anlatan Arınç, vatandaşlarla yaptığı telefon diyaloglarına aktardı.

Bir öğrencinin "Devletin dindar nesil yetiştirme gibi bir görevi olmalı mı?" şeklindeki bir sorusu üzerine Arınç, "Herhalde bu sorunun cevabını Tayyip Bey duymasa daha iyi olacak. Saat 19.00'dan sonra sorsaydın o Güney Kore'ye gitmiş olurdu, ben de rahatlıkla konuşurdum." diyerek espri yaptı.

AK Parti'nin kurulduğu dönemde en fazla payı Milli Eğitimin aldığını dile getiren Arınç, daha önce ise Milli Savunma Bakanlığının aldığını hatırlattı. Arınç, "Sayın Başbakanımızın dindar nesilden kastının insaflı bir nesil yetiştirmek olduğunu düşünüyorum. Dindarlık anlayışı Müslümanların ait bir vasıf değildir. Herkes kendi inancında dindar olabilir. Ben dindarlığı samimiyet anlarında değerlendiriyorum. İnançlı bir gençliğin ülkesine, vatanına, kendi ailesine, kendisine daha faydalı bir takım argümanlarla desteklenmesi bir amaç olabilir. Sayın Başbakan bu konuda samimidir ve bence de masumdur" şeklinde konuştu.

Arınç, öğrencinin birine de "Siyasetçiler soru sorduğumuz zaman yarım saatte cevap verirler. Bu istisnadır. Hep laflı dolandırırlar, arma sir olsun, Sayın Başbakanımız olsun bunun tam tersi gediğine oturtuyor. Bu yetenek mi, yoksa daha önce bu sorular size geliyor mu, böyle mi başarıyorsunuz?" şeklinde Arınç'a soru sordu. Arınç ise kendi yöntemlerinin bu olduğuna ifade etti. Bu diyalog görüşmelere yol açtı.

AK Parti'nin üç dönem seçilme şartına ilişkin bir soruya da Arınç, bunu inanarak altına imza attıklarını belirterek, bildiği kadarıyla bundan geriye dönüş olmadığını vurguladı. Kişiye dayalı bir siyasi partinin mümkün olmadığının altını çizen Arınç, kurumsallaşmalarına sansürlüklarını ve gelen herkesin partiyi daha ileriye götüreceğini inanmamaları halinde siyaseti bu kadar güçlü yapamayacaklarını söyledi. Sürüp isimlerin bulunduğunu anlatan Arınç, "Recep Tayyip Erdoğan adeta bir halk kahramanıdır. Çok sevilen, her sözüne güvenilen, inanılan insandır. Ama o da nihayetinde bir insandır. Ağacın dayanma kuvvet, insana dayanma ölür. Yani istediklerimizi de düşünmemiz lazım. Bir bugün vardır, belki bir gün sonra olmayabiliriz. Ben varsam her şey var, bu parti o zaman ayakta durur; öyle düşünüyorlar bu partiyi kurmasalar. Bir gelip geçici bir hevesi sağlama değil Türkiye'ye bir emeği eden bir siyaset kurumu diye kurduk. Herkes kafasından ne geçiriyor yazabilir, söyleyebilir. Bizim hesaplarımız ancak o gün gerçekleştiğinde mevcut reel duruma göre bu konuda bir karar alarak bunun icabını yerine getirirz. Bugünden hesap yapmak, siyasette çok doğru şeyler değildir." ifadelerini kullandı.

Siyasete bundan sonra nasıl devam edeceğine yönelik bir soruya Arınç, "Benim bütün ümidim, benim olursa bu dönemin sonunu görmek. Ondan sonra da artık yeter deyip hem üç dönemki yasak hem de artık 5 dönemimi tamamladım, yapacağım her şeyi yaptım, söyleyeceğim her şeyi söyledim. Bundan sonra biraz daha kendinize ve toplumu kaz şu görevlerimizi yerine getirelim diye şöhret siyasetten uzak kalmayı tercih ederim." karşılığını verdi.

Gaziantep Güneş - 27.03.12

Gaziantep'teki katiplik sınavı incelenecek

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, 'Gaziantep'te zabıt katipliği imtihanında yolsuzluk yapıldığı' iddialarını inceleteceğini söyledi. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencilerini Başbakanlık Yeni Bina'da kabul etti. Arınç, öğrencilerin sorularını cevapladı. Bir öğrencinin, 'Gaziantep'te zabıt katipliği imtihanında yolsuzluk yapıldığı' ve 'sınavda çok iyi puanlar alan vatandaşların mülakatta soruları soruların mantıksızlığı nedeniyle mülakatı geçememesi' iddiasında bulunmasına ilişkin Arınç, bu konunun peşine düşeceğine işaret ederek, "Bu mülakatta saçma sapan sorular sorulduysa bunu affetmemek lazım. Yapıldıysa bunu takipsiz bırakmamak lazım" dedi. İHA

Habertürk Ankara - 27.03.12

Şampiyonada potaların en'leri

KIZLARDA FATOŞ ABLA, ERKEKLERDE ARI KUPAYI ALDI

İŞTE ŞAMPİYONLAR

Liselerarası Basketbol 'II Finalleri' müsabakaları oynanan nefes kesen finallerle son buldu.. Genç erkek ve Genç Kızlar kategorilerinde dereceye giren okullara kupaları törenle verildi

Bugün - 27.03.12

Yeni strateji-1

Star Açık Görüş - 04.04.12

CHP'nin eğitim havarileri

İstiklal - 27.03.12

'Meclis dışında yapılamaz'

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, CHP'nin, Tandoğan Meydanı'nda grup toplantısını Meclis İçtüzüğü gereği yapamayacağını belirterek, buna kargaların güleceğini söyledi

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ BASINDA

Milliyet İzmir Taşra - 27.03.12

ARINÇ: SİYASETE YETER DİYECEĞİM

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Ak Parti tüzüğünde yer alan hüküm gereği önümüzdeki genel seçimde milletvekili adayı olmayacağını ifade ederek, "Yapacağım her şeyi yaptım, söyleyeceğim her şeyi söyledim" dedi

ANKARA Milliyet

Öğrencilerin çiçek verdiği Arınç, Başbakan Erdoğan için "Adeta bir halk kahramanıdır" dedi.

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, dün yeni Başbakanlık binasında Çankaya Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden bir grup öğrenciyi kabul etti. Arınç, öğrencilerin soruları karşısında şu mesajları verdi:

■ 27 NİSAN BILDIRISI: 28 Şubat süreci tartışma gündemine girdi. 27 Nisan bildirisi de (2007 yılındaki cumhurbaşkanlığı seçimleri sırasında dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt tarafından TSK sitesinde bildiri yayımlanması) tartışılacak. 27 Nisan bildirisi oylamaya yükseltti. 4 Nisan'da 12 Eylül askeri darbesi nedeniyle Kenan Evren ile ilgili açılan davanın ilk duruşması yapılacak. 28 Şubat süreciyle ilgili şikayet üzerine savcılık soruşturma başlattı. 27 Nisan ile ilgili şikayet olursa savcılık bununla da ilgili bir soruşturma yapabilir.

■ ERGENEKON, BALYOZ DAVASI: Yargının da bir an evvel elindeki davaları bitirip bu konularda olumlu sonuçlar ortaya koymasını bekleriz. Olumlunun ne şekilde cereyan edeceği de bütün delillerin toplanması ve herkesin iddialar karşısında hesaplarının ortaya konulmasıdır.

■ DEVLETİN GÖREVİ DEĞİL: (Devletin, Başbakan'ın dediği dindar nesli yetiştirme gibi bir rolü olmalı mı? sorusuna yanıt) Başbakanımızın dindar neslinden kastının inançlı bir nesil yetiştirmek olduğunu düşünüyorum. İnançlı bir gençliğin ülkesine, vatanına, kendi ailesine, kendisine daha faydalı bir takım argümanlarla desteklenmesi bir amaç olabilir. Müslümanların olduğu gibi Hristiyanların, Musevilerin de dindarları vardır. Evet devletin, Müslüman dindar yetiştirmek gibi bir görevi yok. Müslüman Hristiyan yetiştirmek gibi bir görevi yok. Ama inanan, inançlı nesiller bu ülkeye daha faydalı olacaktır. Dolayısıyla o nesillerin bu isteklerinin, bu ihtiyaçlarının karşılanması doğrudur. Bunu söylüyorsa bu aykırı bir söz değil. Başbakan'ın asıl amacının bu olduğunu düşünüyorum.

■ SİYASETE SON: Siyasette geçmişte yaşanan tecrübelerden yola çıkarak, oligarşik bir yapı oluşmaması için Ak Parti tüzüğünde 3 dönemle sınırlayıcı düzenleme yaptık. Benim bütün ümidim, ömrüm olursa bu dönemin sonunu görmek. Ondan sonra da artık yeter deyip hem üç dönemki yasak hem de artık 5 dönemimi tamamladım, yapacağım her şeyi yaptım, söyleyeceğim her şeyi söyledim. Bundan sonra biraz daha kendimize ve topluma karşı görevlerimizi yerine getirelim diye şahsen siyasetten uzak kalmayı tercih ediyorum.

■ TERÖRDE YENİ YOL HARİTASI: Dünden itibaren kimliği belli olmayan birisi bir açıklama yapmış. Açıklamaya göre 'BDP'nin yeri şurasıymış, Kandil'in yeri burasıymış...' Benim böyle bir stratejiden haberim yok. Kendimize has projemiz var. Bu projeyi de adım adım yürütmeye çalışıyoruz. Süreç olduğu için değişikliğe uğrayabilir. Doğru gördüğümüze devam ederiz. Netice alamadığımızdan vazgeçeriz. Terörle mücadelenin metodları var. Yerine göre asker, yerine göre polis, yerine göre terörü ortaya çıkaran sebepler üzerinde durmamız lazım.

Önce Vatan - 27.03.12

"Grup toplantısı denen şeyi, parlamento dışında yapamazsınız"

Hürriyet Ankara - 30.03.12

Şenliğin yaşı on üç hedefi bilimsel güç

ARI Okullarının düzenlediği "13.Bilim Şenliği" gerçekleştirildi. Özel Arı Anadolu ve Fen Lisesinde 16-17 Mart 2012, özel ilköğretim okulunda 23-24 Mart 2012 tarihlerinde gerçekleştirilen şenliklerde birbirinden değerli projeler sergilendi.

Her iki şenlikte de örenciler, Hacettepe, Gazi, Ankara, Başkent, Çankaya ve Bilkent üniversiteleri ve Türk Dil Kurumu'ndan akademisyenlerden oluşan jürilere sunum yaptı. Çankaya Üniversitesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen törenlerde ödüllerini alan öğrenciler, toplam 68 proje sundu.

Kalkınmada Anahtar - 30.03.12

"Verimlilik, Temiz Üretim ve Kümelenme Çalıştayı" Yapıldı

Subcon Turkey - 27.03.12

İŞİM Kümesinin "VERİMLİ" Buluşması

Star Açık Görüş - 04.04.12

CHP'nin eğitim havarileri

Posta Ankara - 04.04.12

Arı'da projeler sunuldu

ARI Okullarının düzenlediği "13. Bilim Şenliği" gerçekleştirildi. Özel Arı Anadolu ve Fen Lisesinde 16-17 Mart 2012, özel ilköğretim okulunda 23-24 Mart 2012 tarihlerinde gerçekleştirilen şenliklerde birbirinden değerli projeler sergilendi. Her iki şenlikte de öğrenciler, Hacettepe, Gazi, Ankara, Başkent, Çankaya ve Bilkent üniversiteleri ve Türk Dil Kurumu'ndan akademisyenlerden oluşan jürilere sunum yaptı. Çankaya Üniversitesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen törenlerde ödüllerini alan öğrenciler, toplam 68 proje sundu.

Bizim Sakarya - 27.03.12

Arınç'tan CHP'ye 'Tandoğan' cevabı

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Çankaya Üniversitesi siyaset bilimi ve uluslararası ilişkiler öğrencilerini Başbakanlık Yeni Bina'da kabul etti. Arınç konuşmasının başında CHP'nin Salı günü Tandoğan Meydanı'nda yapacağı grup toplantısı ile ilgili olarak açıklamalarda bulundu. Arınç, 'Grup toplantısı yapacağız' derseniz millet size güler. Siyasetçi söyleyeceği söz iyi bilecek. Bu sözün Anayasa, içtüzük ve Siyasi Partiler Yasası'nca nasıl karşılandığını da söyleyecektir. Heyecanlarına bağışlayalım şimdilik" diye konuştu.

5 MAYIS

ROBOÇANKAYA 2012

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

YAPAY ZEKA VE ROBOTIK TOPLULUGU

CANKAYA ELEKTRONIK TASARIM TOPLULUGU

YERİNİZ HAZIR

GEÇ KALMAYIN

Detaylı bilgi için

www.robocankaya.com

Arı Koleji Yaz Okulu

(7-13 Yaş)

Web adresimizden videomuzu izleyebilirsiniz.

Tatil Geliyor, Arı'da Yaz Okulu Başlıyor

11 Haziran - 10 Ağustos 2012

Etkinliklerimiz

Yüzme, Basketbol, Bisiklet Eğitimi, Binicilik, Tenis, Oryantiring, Futbol, Jimnastik, Step, Pilates, Yaratıcı Sanatlar, Bilgisayar, Enjoyable English, Voleybol, Satranç, Eğitsel Oyun, Müzik, Masa Tenisi, Seramik, Resim, Drama, Sinema, Dans, Yarışmalar, Kültürel Geziler, Piknikler ve Dönem Sonu Partileri

- Öğrencilerimiz yaşlarına göre oluşturulan gruplarda yer alacaktır.
- Yaz okulumuz hafta içi her gün 8.30 - 17.00 saatleri arasındadır.
- 7-13 yaş arası herkes yaz okuluna katılabilir.

Arı Önokul

3-6 yaş grubu arası çocuklar için Önokulumuz yaz tatili süresince açıktır.

Ögretmenler Cad. No: 16 06530 100. Yıl / ANKARA • Tel: 286 85 85 / 1245

www.ariokullari.k12.tr

ÖZEL ARI OKULLARI

I ARI ÖNOKUL I ARI İLKÖĞRETİM OKULU I ARI ANADOLU LİSESİ I ARI FEN LİSESİ I

Arı Okulları öğrencilerini; dünya standartlarında bir eğitim modeliyle, bilgi ve iletişim teknolojilerine hakim, çok kültürlülüğe yatkın, özgür ve bilimsel düşünebilen, üretken, yaratıcı, sosyal ve etik değerleri benimsemiş, özgüveni tam, estetik değerleri gelişmiş, araştırmaya ve öğrenmeye istekli bireyler olarak yüksek öğrenime ve yaşama hazırlamayı kendine misyon edinmiştir.

www.ariokullari.k12.tr • 0312 286 85 85

ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS / DOKTORA PROGRAMLARI

ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

Endüstri Mühendisliği Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

Bilgisayar Mühendisliği Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

ELEKTRONİK VE HABERLEŞME MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Doktora (Tezli)

MATEMATİK-BİLGİSAYAR ANABİLİM DALI

Matematik-Bilgisayar Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

Bilgi Teknolojileri Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

İÇ MİMARLIK ANABİLİM DALI

İç Mimarlık Yüksek Lisans Programı (Tezli)

MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI

Makine Mühendisliği Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

http://fbe.cankaya.edu.tr/tr/index.html

YÜKSEK LİSANS PROGRAMLARI

İŞLETME ANABİLİM DALI

İşletme Yönetimi (MBA) (Tezli-Tezsiz)

İnsan Kaynakları Yönetimi Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz) (Türkçe)

ULUSLARARASI TİCARET ANABİLİM DALI

Uluslararası Ticaret ve Finansman Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

KAMU HUKUKU ANABİLİM DALI

Kamu Hukuku Yüksek Lisans Programı (Tezli) (Türkçe)

ÖZEL HUKUK ANABİLİM DALI

Özel Hukuk Yüksek Lisans Programı (Tezli) (Türkçe)

İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

İngiliz Edebiyatı ve Kültür İncelemeleri Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

SİYASET BİLİMİ VE ULUSLARARASI İLİŞKİLER ANABİLİM DALI

Siyaset Bilimi Yüksek Lisans Programı (Tezsiz) (Türkçe)

İKTİSAT ANABİLİM DALI

Finansal Ekonomi Yüksek Lisans Programı (Tezli-Tezsiz)

http://sbe.cankaya.edu.tr/tr/index.html

Fen Bilimleri Enstitüsü
Tel: 0312 284 45 00 / 343
e-posta: fbe@cankaya.edu.tr

Çankaya Üniversitesi Rektörlüğü
Balgat Kampüs
Öğretmenler Caddesi No: 14 Yüzüncüyıl 06530 Balgat - Ankara
Tel: 0312 284 45 00 • Faks: 0312 285 24 46
www.cankaya.edu.tr

Sosyal Bilimler Enstitüsü
Tel: 0312 284 45 00 / 259
e-posta: sbe@cankaya.edu.tr

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK

MUTLULUK